
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب خسرو شیرین
مؤلف خانای قبادی
موضوع
شماره ثبت کتاب
۸۶۲۰۰
بازدید شد
۱۳۸۴
خطی ـ فهرست شده
۹۷۹۲

هذا کتاب خسرو و شیرین

بسم الله الرحمن الرحیم

بنام اوکیم شیرین ارمن — ایتا کرد فرهاد دیش بیکو کن
هر تنی انوار بنای بیستون — نقش فلکیش یاد ایکردون
زانش چندین جو جند خسرو دوش — ابتدا کام ارا و اسیر دوش
نقابه صنع پرور دکارش — بو کار شیرین شیرین کی دوایش
شکر نقد ریش بشیشه لب ریز — کردون شراب عشق شور انگیز
بو نقد باران به سرمنه زمین — ارایت لب طی ذوق شیرین
شیوه شکن شیشان بیابان بیوست — بیتن فیض فرهاد دوران یست
ازین مرد ذات بخشنده بخشان — به فیض نکاهان خاص و بخشایان
سخن بیان شیشیان کامل — بو نیم نگاهی کران باطل
اگر رضا بو صوفیان صاف — باد و رودمیش بیدرو کذاف
بو دستور کردن شیرین شیوه شان — ککیس جن فرهاد من ابو شان
دستی بعالم شور عشق ان — هر جفا و جور ن دایم شفق یان
دیده مستشان زروی سینه دور — رشتی ان سرینه زاک تیطور
شراب بطور فانی غیبت بار — بو میخانه عشق فانه غیبت بار
جر لطف و احسان شهریاری ویش — منوشا باده خوشکوار ویش
در حال به شادی ست مد سر شار — بادر و بر قفص فانه عنبر بار

نابو داود

بری سواریت براقی بر نور — ایدی شفقتش شاهی بدر الدجا
قبول کرد نیاز پیغمبر او راز — کیاسی جناب پادشاهی غفور
اسرافیل جی ملایک بدو — بعد شادی و ذوق جهان او با
و بنه غلامان منفرد بکوش — سوار ایپ خی بی نیاز
زمره صعودی یکسر بهشت — کرتشان رکاب همایون او
روح همایون انبیا و آدم — کیتشان قدسی خاشیش بیدوش
رسول نهاد شوبی دینی و انشان — بو بینه مشعل شاهان جم جام
دیسان سواریی بهشت راق — امان دین دار سید خاتم
ستنه سیاره خیر ملک خور — ساقی است و عیش عشرت به لاکین
بر جیس و ناهید کیوان و بهرام — بایه ابادان کردون شش طاق
سپردن یاد بزرگی و تمامی — کرد شان پابوس سید سرور
بر منج رکابش بو سابا غراز — بنخا شریف عطار و تمام
ساوحی طی کرد و فصل حون — بجندا احترام نامی دیکر ای
بتایید جز وات بهیت — پی سرش هم نسر طایر کردی وا
جبرئیل چو که نجاطر ملول — سطح هفت اوینک جنج بیستون
وا تسارم جنی توبیوی رای — تشریف بر دو صد صدر المنتهی
اخر که سید رسول سرور — عرض کرد و پایه سریر رسول
سو جون بنور ذات ای — به سواد عرش عظیم کرد گذر

ظهور ...

تا که بوز روده محشر صفا شفق — ندران بنا جنتم نیز اتش
باران نمر کون شکین فهمه — کون قلم دوات بو جشمانه
بتدا حق ذات شاه خیر البشر — شفاخوا است روی شب محشر
چون شاپور چین نقاش دین — شیرین تر به خال بو شکیشین
کلکون بشا زانرو بقروز — به سواد مشک به لوح کافور
مسلوم بو به پاس سرور دین — شفاخوا است فخر العالمین
هر کس جون خسرو طبعش لال بو تن — به وصل شیرین ویش شربت نوشن
کا چون نظامی کا چون مولوی — کاوینه با تی سفرای دهلو
نکرو به وصف ختم المرسلین — محلات بو مشک خط خط شیرین
بشنوی نسیم فانه بو سنبل — مشکا د غنچه تعریفش چون کل
به دو نوشته وصف ذات او سر ور — مکرو بر خط عرصه هفت کشور
بو اجون به مدح قریشی نسب — خطیب وس خیل طایفه عرب
جبرئیل جی ملایک بدو — راه بر یمن و را امان یاد کشنه
به تکسر کویان ورد جلب شفق — شفین و بای سریر رسول حق
او خشوع به حجره جای اقدسی — مهمان ای رسول حق سبحانی
آخر بعد عز بعد احترام — مبلغ الوحی علیه السلام
بر مرده بال قرعش بو عنبر — بیدار کرد به فانه وسالار محشر
و اتش بسید لعمرک مقام — طلبکار ذات حی لاینام

مهمان نجب کشت منت بیون — رفرفی بنور پرش آورد ون
سواری چو که بر رفرف چون کرد — راکه بانصد سال لامکان طی کرد
امانا بیش سپرده اسرار — وانی لاتخف سید مختار
رسول جناب صنعت ساز کرد — هر چه ای طلب سر امر عرض کرد
شاه کبیر الطف بیعت سوتیاب — هر رای رحمت کردوش مستجاب
هم او شو قیوم فرد بی نظیر — یاد نامش و رسالت بمقام ویش
امیدم بذات بخشنده داور — فانام محمج خیل زام دل خطر
بخوش کنه به عرصه محشر — بو شمع محراب رسول سرور
با قر بفراق فرهاد کوه کن — بو خور سید حسن شیرین ارمن
باستیلای عشق خسرو پرویز — بکوش فرای کلکون و شودیز
بخانه مشکین شابور حسینی — نیاز شیرین بو ناز حسینی
لب بازد بمجمن شوخ نکیسا — تیز آهنگ معجزه عیسا
بطغیان درد بیدرمان عشق — بطوفان سرو امرمنیت عشق
و بنه نظامی صیقل ذهنم — بسرمنه دانش روشن کرد عیشم
تا که ما جرای شیرین و خسرو — سنگ تیشی فرهاد سرگذشت او
باور دون بنظم فاتحه مه کوهر — بر شیخ فانه شوخ بو عنبر
بد لاری قلان صاحب شعر و دان — دانا بزرکان کردستان زمین
رهنمن بوایان فارسی کن — کردی به فارسی بل شیرین ترین

پی جشن نوروزانه‌ای شاهی [illegible] — محفوظ [illegible] هر کس به زبان و بیش
معلوم من هر کس بهر زبانی — بو اچو نظمی به هر مکانی
دیده عروسان زیبای مشکین — بگرونش به حسن عبارت شیرین
خارج به معنی نو مغز نغش — گر یار بو چون شعر ما می نوزیش
جلای خرد سند دل پسند بو — شیرین تر به شهد شیره قند بو
به عرصه دنیا بردن به فرجام — به دستور نظم نظامی تمام
بلفظ کردی کرد دستان تمام — و بیش بوان محفوظ باقی والسلام

معراج نامه

منشی ای نشای شیرین ترده ... — هیطور تحریر کرد نظم دلپسند
او روکه خامه عنبر سرشت — و شبو کرد به مشک انشای این نامه
تاریخ هجرت ختم المرسلین — مطبع دیوان شرح شرع دین
روی دوشنبه ای ذیحجة الحرام — هزار و بیست و یکصد سته تمام
ماه او وقتی میانی مسجدم — به جام خورشید روشن بایچو [illegible]
به پرده اسرار لامکان بادا — سروشی هیطور بگوشم یادا
داتن نوی شعری خوش نظم و شیوه — بانشین قیس لیلی لیوه
چیش بو چون نظم نظامی [illegible] — بلفظ شیرین بی لاره و لنج
بو وصف فرهاد شیرین [illegible] — باوری برقص خامه عنبر بیز
بیعین بری تو دانا [illegible] — دریچو نصراف یاقوت و الماس
[illegible]

جی بازار عشق [illegible] — مشغولی بکار جوهر فروشی
جیفن دیده تو جواهر بازاری — بکرو بی لبن رنگین بازاری
خاطرت جم بو جوهری لال سنج — دانای قدرشناس گنجور گوهر گنج
هر کس دیده تو گوهر بار شن — دانا بزرگان خریدار شن
کت وکر زبان جواهر بارت — تا کرم بو ظریف [illegible]
ورنه چه دودان تو نه بیکاری — عمری برایه [illegible] مو یاوری
سفارش ایدی باکردم تمام — سلام علیک ثقی والسلام
بند بیچ حسب الامر او سروشی — برشیح خامه مشکین بی عیب
هیطور کردمان ای نامه نامی — انشا بدستور نظم نظامی
امیدن نبات دانای شیرین [illegible] — هیطور این نظم جواهر نگار
چون راز شیرین نادره ایام — شیرین بو بکام کافه [illegible]
شوای شیرین نظم [illegible] — بشیخ نظامی [illegible] انداز

تولد شدن خسرو

برشیح خامه مشکین چون مانی — هیطور نشا کرد لوح معانی
جون بحسب الامر قدیم لاموت — نوشیروان شا نوش باده [illegible]
بحکم توفیق ذات الهی — هر زنشت تخت [illegible]
برسم و آئین نوشیروان پیش — معمور کرد و عدل ولایت ویش
کافه ساکن [illegible] — [illegible] فرخ تبار

هر روز طی عیش عشرت [illegible] — [illegible] گنج الطاف [illegible]
بی او جمشید کیخسرو نگین — بغیر چه فرزندی نروی سرزمین
به عرصه دوران دیده سکندر — ابحیش کم بی هیچ گنج و گوهر
اگر خداوند بخشند [illegible] — گریم بی بزرگ کارکن فیکون
بفضل حکیم بی اشتباه [illegible] — فرزندی عزیز فرزانه [illegible]
گرامی در بی [illegible] شاهی — همغر چه انوار ذات الهی
شهنشاه شوق او قرة العین — او قوت ظهور محبوب [illegible]
نگاه [illegible] دروان دیده گل — سجده شکرش بر و خندان [illegible]
فرمان [illegible] — زندان آهنگان عراقی و حجاز
به شادی فرزند شیخ [illegible] — ناله نای زرین [illegible]
[illegible] سنج [illegible] — صدای روئین کوس [illegible]
مویده به نوادنه طاق اخضر — فاقتر چه روی [illegible] سکندر
به دمای اصحاب زیج و اسطرلاب — اختر شناسان ارسطو خطاب
بسرد ایجه لی [illegible] کردن — ولای شهنشاه مصلحت بردن
داتن فرزندت [illegible] — [illegible] دولت [illegible]
جو بون بزرگان بزم [illegible] — نامشان نیا خسرو [illegible]
فرما شهنشاه بود دریادل — آوردن [illegible] سنجار قابل
بخندرو [illegible] دانای خسرو در — [illegible] گهواره [illegible]
[illegible]

برده که گنش چند یاقوت لالی — تختش رنگین کرد [illegible]
[illegible] پیش استادی خطائی — و راست چه زر بافت [illegible] طلائی
تازه لبش به جیبت خامه قلم کار — [illegible]
[illegible] تمام زرد — بند زرا [illegible] و در [illegible]
دانه سیم اندام سمن بو انداز — [illegible] کردش [illegible] و ناز
هیطور کرد نقاش [illegible] — طره نو عروس [illegible]
[illegible] خسرو با مروارید [illegible] — دامای [illegible] قدر مریم آستین
اول کلاهی چه زربافت [illegible] — در دستن [illegible] استادان پاک
بازوش دانه بند مروارید کردن — [illegible] رتردن بردن
[illegible] زرکران [illegible] — زرکاریش کردن [illegible]
[illegible] دانه بدخشان — [illegible] رقص [illegible]
تخت [illegible] یاقوت [illegible] — [illegible] مرجانی بی کرد
بیا شان [illegible] خسرو — [illegible] سواد چون ستاره [illegible]
کردشان [illegible] — شیرین [illegible] تاج [illegible]
[illegible] تمام [illegible] — [illegible] لال
پوشان بسواق [illegible] — [illegible] لالان [illegible] ریزه [illegible]
دایانش [illegible] — [illegible] زرباف [illegible]
[illegible] — [illegible] کردون [illegible]

فراوان ناز بر شیخ خویش بودن / بسیار دلنگر پرورش کردن
هنرهر ساعت از سینه نمی کرد / بو بیاد و بوش به آواز طالب
با همچنین که فرزند جهانی خلقش / مشاطه روبوش آینه زبان
غرض که او طفلی نو خبر سا و ا / سن شریفش بپاره یا و ا
هر روز با تر موی سوزش / خورمی غالب به شوق نرسش
وحشی بخش همی کاکل بر یش / همی صد شیرین ارمنی و لیش
دایم هر آداب ستایان بی‌مشغش / شب همی یوسف کنعان به عشقش
طنطنه دانش در سینه تمامش / میاد او که خط هم خوطن
در دانش به فضل ذات الهی / طرز ابیاتی کاو ونه بهت ماهی
قدکش موی دو هم بر کوه تار / چون نسیم به اول حلقه زلف یار
مسکاو آتش تیر بر بدنش هجر / چون دیده عاشق به ابرو دلبر
اصلاب تاریخ ای شیرین نامه / بطور داجواب گفت خامه
هر هنرش که دید فرزندش بطور / همتاش کس نبن زده خسته دور
زمانش دعوای داد سکندر بینش / مرتبه بزرگ دانش در بینش
بزرگ بد دانش به عالم منشور / آگاه بی به علم ارسطو دستور
طلب کرده به شهنشهی عادل / با خسرو او بحر ژرف دریا دل
خسرو لال پوش هر تا سر بر / بیک ندادی ینکام افلاطون خبیر
با استفاده جو دریای فرهنگ / بیک العبد فیلسوف دانش چنگ
بوتی بحر

به فیض تعلیم او فرخ انجام / به علم حکمت راسخ بی تمام
هنرمندیش خسرو بی دانش مندی / انقلاب و شعور بی هوش مندی
فراوان کردش شکر خداوند / شیرین بی جلالش شیرین تر همه قند
بی حفظ دانش بر آه مظلوم / بر لیش تیغ ظلم ظالمان شوم
وای بکسی بر داد کرده طوری / به عنوان نمانو جوری
همی سبب تیغ عدالت جو انجام / بر لیش حلقه زلف سلسله ستم

رفتن خسرو بباغ با غلامان

معلوم بو جلای معنی شکافان / زمره سخن سنج زلف خیاط خاوران
نده سیاهه شوخ ای دیبای نامی / چند سخنوری دیم نظم نظامی
به قصه روی خسرو دارا / گفت نخلش سیران ساره را
چنین چند غلام نورسیده نو / خال و خط شیرین زلفان عنبر بو
ولیش مزین کرده چنین زحمت / سوار بی و اسب سبک یکه اختر
شکار افکنان نشی دراد / وحشی مویار او روی ورنیاوه
ناگاه نظر کرد ولیش نعره دشت / به یکه خاصی چون روضه بهشت
نه چوار دورش چشمه مدام جوش / هوائش عنبر او بوی عنبر فروش
به مرغزاری پر به لاله و گل / فرشش شهزاده بود در یادلی
چتری چهره سرار زده زرتر / ستون سیم صاف بود انه دور
جو داود و صدناز چون غنچه تر / و نقش تیشه افرش ناریخ گلنار

خسرو نشست سبقت اورده نامو / نو شاه و تاب به سینه گنجه رو
چون نسیم صبح جز زر نگار / شوله شمع و خورجو دم یا آسمان
هم خسرو نو جا آرایت بساطی / بساطی رنگین پر زر ...
به نغمه سازان معرکه بازی / به نشئه شراب نشئه ...
به هی جب هی جب یکسان دست / به بنگی ابکش ساقی می بدست
سرشاری یکسان خسرو لالا چی / تا صبح ینی بی است به دم بوی
یکفلاسی دو دست ... ناپسند / به باغی قدری قورد انگور کند
اسپ او به قوی تمام نابرد / گشت مظلومی تمامی درد
شوخی هر ریزه به رای نادانی / عرض کرد بیای تخت هر سو نهانی
وانگ خسرو اشو به تو نرسا / به رای بابا که خبر نبرسا
اسپش گشت در رسمان نان دو دو / غلامش قوره دهقان خورد
از ظلمی بطور بیگانان نکرد / شهنشاه اینس نعارت مبرد
هر چند که خسرو بر گزیده تن / فرزند هنر بر برگزیده تن
بلام همی جم قدر فریدون نشان / یه ددر نوبه عدل نوه نوشیروان
هر زر به شفقت و رونق چو شاه / به رای عدل و داد خشم فزونی
ذات سبز همگی او شاه خسرو در / هر دو پای اسپش بریزی خنجر
رخش همی بین اسپش بر تمام / دهان بدبدیش بیازه سرانجام
جو دو ماه زور بسته نمی / برد شان تا خون دستو پای جنگی
اوردو

اوردو او جمشید به دانش دریا / جو رای عدل و داد مسکین پروری
خفیف کرد بطور او فرزند و پیش / آفرین نوه نوشیروان پیش
فرزندی دینه خسرو فرزانه / بکرلیش و بند سر کوته تا نه
جلای سلاطین سکندر نژاد / هر بطور بطور رونه عدل و داد
معلوم بو جلای بکلران بور / هر کس عادل بو جون هنر بطور
برگزیده ذات حق اکبرن / محفوظ جو بنا ارصد کافرن
قانا ساورن زوان دراری / کون او صاحب عدل نه بیش نیازی
کرناکرای بخت بودان دو دو / دیر در نفرمان دل گیر خسرو

آوردن خسرو ... با پای تخت هرمز

نقش بند ای لوح شیرین قصه / بطور کیف تخت شوخ دستانه
دخی خسرو دی به شاهی خواری / شروع کرد بشین دایم و دراری
چو نگو خجل بنداوم کرده وبیش / وات به بندگان دانا دریا بیش
استنده عام ایدن به کار شهریار / عذر ای بنده شوم شرمسار
بو ازن بجدکرا این دردم / تمام شرمنده و عاصی روزنده
ایده که شنقش و زیر عظیم / امرا و اعظام شاه والاشیم
چنین گشت اعیان شرمنده گرچ / خسرو و پای تخت پادشاه بردن
به دو بار اظهار عجز و التماس / خسرو لال پوش بیاگه حق نیاز
رو نالان به خاک مه رو سیاهی / افشان کرد اسیرین بو پای جنگی

دانش ای جمشید عدالت شعار — بو بره تقصیر بنده سر شمار

هر چند بو تقصیر روم چین سپاه — امید ایدن بالطاف شاه

سن دینه طفلی سنت و دونه — کردات بطور رسوای زمانه

راهسن سراسر سن کوکای کام — اقرینه فرزند شاهی جم مقام

ایده که دات دیبار و مال تنگ — خاک کرده اسیرین سرابر تنگ

بزکان دیشان اوبرده باری — بنای تخت شاه کردستان زاری

شهنشاه کردیش بزرکان بطرز — اوبچ بی خسرو فرقش برز

هوریزا اولیش هوش کرت کنج — بوسا رخسارش بدیده نمناک

فرماش فرزندی اوند بی قول — اوند کرد با ویش ادخجل بو

فرقش نهاد تاج شهنشاهی — [illegible] جهانداری

اورده ولای لطف شاهانه سالار — بر ویز لالی نصایح عقیده مقام

بجلوق ویش هورکرش بردن — ممتاز بخلعت خسروی کردش

بجب [illegible] قم ولیعهد مرتیش — بلا تعلل در ساعت [illegible]

معلم بوبه ولای جارتان دور — دانا بزرکان شیرین طرز طور

فرزند صالح قرة العینین — صیقل زنکار آینه زینین

ورنه صالح بو عاق والدین — قتلش واجب بکردن [illegible]

نشستن خسرو بر تخت شاهی

لوا خوش تعبیر تاریخ [illegible] — اسناکرد نوا شیرین و پرویز

[illegible]

خسرو چون رسی بمسند تخت — وینه کخسرو ممتاز بی تخت

سیماش وینه شمع تجلی کی طور — مدروش بفضل خداوند بدور

چون حکم ذات لا اعصی [illegible] — جنابش [illegible] الظلمات

ادوینه عاشق در دل [illegible] — چون زلف شبو بر [illegible]

سمن زار روبه دوشه شو — سیاه چو زلف شیرین خسرو

برویز بی طاعت ذات یکانه — کم [illegible] دوستی طاعت خانه

دمی کرد طاعت [illegible] — اقرمانکا [illegible]

نانکا نوشیروان عدالت [illegible] — [illegible]

دانش ای فرزند فرزنده بخت — برازنده تاج پادشاهی تخت

بیدماغ سر فرخنده بخت — [illegible]

هر چند نو [illegible] دنیای [illegible] — [illegible]

مده تلافیت [illegible] خداوند — شخصی [illegible] شیرین [illegible]

چون بامرش [illegible] کردن — دعای بادهٔ [illegible]

نشتن [illegible] — نشست [illegible]

شادیمی [illegible] — [illegible]

بدهقان هر چند [illegible] — [illegible] طاله بخت

رهیس [illegible] — ناخون [illegible]

فاطرت جم بو بار [illegible] — سازندهٔ شوخی شیرین [illegible]

کمو بدست بروی سرزمین — نه قیصر دارد نه خاقان چین

شازاده دردم هور زاده فاد — بدوش سجدهٔ شکر خداوند داد

ناچندی خسرو سارش [illegible] — به شادی او فاد بزم [illegible]

هر شو چنی چند دانای سخن سنج — قرافان دور کیمیای [illegible] کنج

بتمای او فاد فاصره دارا — تا دو صد جام شادی مو یارا

[illegible]

نویسندهٔ نظم ای نامه تا — بطور کرد تصدیق [illegible]

شخصی بو پور نام [illegible] — جهاندیده دور [illegible] فرزانه

نقش بندی او چینی [illegible] — استادی چون [illegible]

دانای چون [illegible] — پیدا نمی بو بربع مسکون

فاصره مانی نقاش [illegible] — نقش خیالی [illegible]

هر شو بنای جز خسرو دارا — چنی ندیمان بعیش مو یارا

شوی هور [illegible] احترام — [illegible] جام

[illegible] قلل الی — زینده [illegible]

بجدم [illegible] — طی کردم جهان آفاق [illegible]

بولای مهستان [illegible] — مریم قدر [illegible] دانای [illegible]

بفصل [illegible] — وینه سکندر [illegible] عظیمن

یکجا [illegible] — نمه بو ز ضبط دفتر [illegible]

[illegible]

بجنس [illegible] — جم کردن [illegible]

اما [illegible] — مو یاروای دور [illegible]

کو [illegible] سکندر — [illegible] چرخ اخضر

مهین بانون [illegible] — [illegible] دوران نظیرش

شمیرانش نامن [illegible] — شمیرا [illegible]

فصل [illegible] — لاله و شقایق [illegible]

وخت [illegible] — [illegible]

وادی [illegible] — نقش [illegible]

چون [illegible] — چون [illegible]

زمستان [illegible] — فراوان [illegible]

چون آهو [illegible] — شوخ شوخ [illegible]

چون تار [illegible] — [illegible]

هر چند [illegible] — دایم [illegible]

وار [illegible] — بلی [illegible]

[illegible] دوران [illegible] — [illegible] فاقان [illegible] قیصر

جنی [illegible] — [illegible]

بو دماغ [illegible] شیرین [illegible] — کردش [illegible]

دانش ای خسرو [illegible] — تعریف [illegible]

قامتش جانم قیامت خیزن — خرامش آشوب دوری شهرانگیزن

بیناغش بر شکسته [illegible] مجروزه — حسنش بم فروغ قمر سیرزه

ابروش حلقه لرزی سخت زوردن — غمزه‌کش خنجر زهرآلود سوردن

غمزش چون خدنگ [illegible] نجم — او بنگلو و سنگ تا پتره مبه کم

علاوه آبا [illegible] به غمزه و نازش — هر نیم نگاه [illegible] دیده شاه بارش

سوگندم بتاج شهنشاهی [illegible] — آتش شوخ و مرشد به کعبتینه

بوبغو و چم شوخی شیوه او — چین بر سینه زلف لولو [illegible] او

چون شیخ صنعان مویتو زنار — [illegible] کفا

عجب طوطی گشته [illegible] پیر — هیچکس نکند کمیوش [illegible]

هرچارن شوخی شیرین زندان — شوقش سوه شمع تجلی [illegible]

هرچند که [illegible] چون زرپایی — هیچکس کم [illegible] به ناز [illegible]

زیبنده سرکار فغفور چین — قال [illegible] غارت دین

باش توقان ایران زمین — [illegible] ملک ماچین

بوی [illegible] چون نافه [illegible] — مشک [illegible] گردن [illegible] ارمن

لعلش [illegible] لال دانه [illegible] — [illegible] دانه مروارید [illegible]

یقینیش چون انگشت [illegible] — ماهی [illegible] گردن [illegible]

ریکه [illegible] — [illegible] چون فیروزه [illegible]

هرکو [illegible] له — [illegible] له

[illegible]

میانی کز دلش چون [illegible] — رخشان [illegible] عکس [illegible]

سینش سوده چون ستاره [illegible] — [illegible] وصف [illegible] او

[illegible] چون [illegible] — نافه مشک [illegible] لبریزن

آهوی [illegible] — چون شیرین [illegible]

[illegible] و نارنگ [illegible] — هیچکس [illegible] نجم

[illegible] زنجیر زلف [illegible] — [illegible]

دسته زلفلش [illegible] — هر [illegible] شوخ و [illegible]

شیرین چون [illegible] — خونریز دایم غمزه و [illegible]

[illegible] — [illegible] دنیا [illegible]

ماهی بالالشان [illegible] — اوان چون [illegible]

شیرین [illegible] — چون [illegible]

او [illegible] — [illegible]

[illegible] — چوکه [illegible]

[illegible] — شایسته شاهان [illegible]

هر [illegible] — زنجیر [illegible] زر

شاپور نقش [illegible] — [illegible] خسرو [illegible]

[illegible] ایام — [illegible]

سلطان [illegible] — [illegible] چون [illegible]

رفتن شاپور بار دیگر

فنش [illegible] شیرین نامه — بطور [illegible] مشکین شمامه

[illegible] طرح [illegible] — [illegible] شیرین [illegible]

دانش ای شاپور جهان گردیده — دانای [illegible] سخن سنجیده

[illegible] — پسندیده [illegible] پسندیده [illegible]

[illegible] — هرچه که [illegible]

عجب [illegible] — [illegible] مرکم

[illegible] — [illegible] برد

[illegible] مجنون [illegible] — عقل و هوش چون باد [illegible]

[illegible] — [illegible] دیوانم

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] شیرین [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] خسروی [illegible] — [illegible] عادل

[illegible] — [illegible] خسرو [illegible]

[illegible] چون مجنون [illegible] — [illegible] دیوانه

[illegible] — [illegible]

ارسال [illegible] — نامه [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] دانای [illegible] — جمشید [illegible] ایام

دنیا [illegible] — [illegible] تخت [illegible]

[illegible] — شهزاده [illegible] دریا

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] وطن

[illegible] آرام — [illegible] ایام

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] بیابان

[illegible] وطن — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] رضوان [illegible]

[illegible] — [illegible] طغرا

[illegible] — [illegible]

شاپور [illegible] — [illegible]

خبر رسیدن شاپور بجانب شیرین

دانای خوش تقریر آگاه سخندان … ثنا بسط ایلمش بو طور گوهر افشان

چو شاپور چین آندره روی دو … سالکی نزدیک ترک ایلمش گور

بر شخصی پر هوش دانای سخنور … بو حالت احوالات شیرین پرور

واقف اندامان ای دیره غارنی … هر میند ایله سنک سیا سوارنی

هر بانی شوخ وحش رفتار … میر اندامان مثوا داغ

بر فضا جو غار تاکه سیاه … ولیک بر سنک تخت سیاه

بامر فرمان ذات ذو المنن … در ساعت مهر چو سنک آلتن

هر اسی بر فصل او سیاه سنکن … تمام خوش رفتار ایم شوخ و سنکن

بهتر تن سمش بر سنک خارا … بکمان بر آهن سنک کهی و خارا

بوانه اصحاب عقل و فرهنک … ماچان سوزیرن بر فصل ایرنک

تعجب ایدن ارسنکل جو غار … هر کیری در اد موی سنک

نخجی من زنش ماچان الحاق … وسیع ترنجخ حمری شش طاق

عجب ایدن بنای او غاردا … او غار بر سیر اسب سواردا

تیشه ایله کسری سیاه رنک کمش … دو دیشان دو صد بلکه سه صد در رنک

جهان زخشان و سرخم زشتن … سیلاد هیئت بنیاد ایشتن

معلوم بو جلالی غارخان دور … دانا و زیران شیرین طرز و طور

خالقی که ذات پکش چونن … نکارنده نقش چرخ گردون

عجزانی زن

عبرتش فرن و به سیرانن … دانا به کردش ایم حیرانن

هر کس بکیر د عبرت به کارش … بدترن جه فرض من دیدارش

خانه هتن وصف حق لاینام … فرض پی زمره باجنه اسلام

علی حاری بوده به لطف و می … سئوای شیرین نظم نامینه نامی

بر شخص ندا د خانه عنبرین … کوتاکو شان شاپور و شیرین

پی چنس که خسرو انتظار شتن … به سود اش صد کوهیت بارشن

چون شاپور کسی جهاندیده دور … تعریفه دیر شنفتش بعلو

بجهره رو داده نه زلف شن … بخش بر چون دود دش هنسه

مانا ظلمت جهره سوادی … سیاتر بر تخت فانای قباد

او شو نو دیرد اتاوصبح دم … و یاران چنی کودان ولی هم

نقاش تر دست تا دره بیمنی … بخت و خورشید دیر کمینی

برسامی به یاران اود دیر دیرینه … سرا که خسرو بخش شیرین

داتش آرد جای نشت طرح کامن … خورش سیر کام پاکه و مقامن

داتشان آرد او شاپی شکراز … چنی خانی صاف حد خسرو ناز

او فرای فرخش پاکیزه بر نور … تشت کاشتن و یاران بود دور

شاپور نقاش و دانای هنرور … در تو به نزول شیرین دلبر

خاصتر بر مانی دل بو کوهر تر … گیث خانه سو به مقنعه زر تر

بطلاوشنجرف نقره ولاجورد … به چند رنگ نقش شوخ زعفرانی وزرد

تصویر پرویز بر سام لالی نخش … به قطعه کاغذ مرجانی کرد نخش

هر بوشیوه و شکل دلپسندی … بوتاج و طومار و انه بندده

چون نسیم باد او جاب جهشی … اویزانش کو به بنای دختی

استاد ترد بی بیک دو رنگی … دستش سیاطلی لینو و رنگی

در ساعت سخنانی جهاندیده فرد … ولیش چو نظافت بری نهاد کرد

داستان صورت کشیدن شاپور

جو دماشیرین شای سوسن جال … چنی سیاکان نازک نونهالان

بدولت بو جا تشریف آوردن … کلاه به کلبدار شرف کردن

چوکه نازداران رشته لبی … کوشان و پاسیران شاهی

و مستش ان هم ساخ رکان و سنبل … هر برک نسرین شقایق و کل

فرش دستن پی او شوخ شکر رنک … قامتم جو دیبای کارخانه فرنک

شکر لب به صد لاره و غنچه و ناز … نشت و یاران فرش کلان جهنه ناز

فرمانش ساقی ساده سیم اندام … لبریز کو جرعه جه باده کلفام

نوشانشان رندان زلف و چنبرین … بیایی بوریت لبش وی شیرین

ساکه سرشار بین جه باده کلکون … با آهنک ساز نوای ارغنون

نروی فرش کل مست باده نی … کیث شان چوپی وینه چوبی باز

سراسر بگیر جمیع فالی صدان … رقصان چین ورقص و بیته رقاصان

آخر که شیرین وینه شمع نور … ولیش صورت بندی بیان جلوه

دلش نهجی

واتش بشخصی او شوخ رنده … تا آورد برایش او صورت بنده

شیرین بر صورت شوخ عجب رنک … حیران بی چون نقش صورت زرنکی

آشفته تر بی زلف عنبرینش … کیلیا به رنک شیوه شیرینش

به عشقش بو طور دردش او هوش … وینه سرا بکیشان بی بیهوش

لرزا به هجوم سودای او دلبر … چون کل به نسیم باد صبح

چون می کش هی تمام بی مستش … رشته اختیار برش بر دستش

عنبار زن بکار جرخ کمیا رنک … هرمجلس سیر صورتی جند رنک

کسی چون شیرین صاحب عقل و فام … جنیش که لیره آشفته و سرسام

نازداران شوخ زلف و سته دسته … دیشان که شیرین بو حال خسته

سندشان حدس او بیلی حاره … در ساعت او صورت کو شان پاره

واتشان سحران دسکار دو بونی … دیو پتر مکن مردم فریونی

ایمداتن درساعت سیران شتی … بارکمان به خوف و دم من اوتی

به شوره زاری وقت شام … بازیت دی ذو دوق کرتشان آرام

چون بیشوله نور خورشید گلرنک … درختان جه لاله سرکان انک

شاپور نقاش هم کیث بدرو … تمثال شیرین دلربای خسرو

اویزانش کهده یان به جهتی … نر شاخ سوز برزه درختی

یاران شیرین بیدار بین جه خواب … نم و اشان وسته زلفان بیکلاب

چنلوش بین جه جام باده شیرانی … بازکهدان شوخ بجولی بازی

نقش ایدن عشقن چون نکیسان کی
رنگ گلگون سیل جام می

دل جیران می چه انداز نشان
شکر عنبر ارزنده رازشان

طوطی شکر پرنشی شیرین شیوه
شیرین شنشده آهنک لطف لیلیوه

هر گوشه عین آهوی ختن بز
دیلش هم صورتی کریان سرآزیر

هر درخت با چراغ اوصورت سا
طاوس وحش بکرد پرواز

دیدسان شیرین دیلش اوصورت شوخ
اوصورت شوخ شیرین پسنده

وات اکی کاهمان به خندیدن
به سحر سخت صورت بندیدن

ششده آهنک شوخی زلف و شیرین
خبر اوصورت لب شیرین

غزیده شیرین صاحب تاج و تخت
بصد حیله و مکر نهان کو بخت

آماغش کو اوتمام نو
داتش غذات بام شاه فرشته خو

اوصورت بنده دسکار دیون
طلسم سحرن مردم فریبان

هرکس بوینوش مجنون دیوانه
بترم مجنون رسوای زمانه

شیرین ایدشقت هم کالداده
خیمه خسروی بارکفن لشو

چون آهوی شکین پرورده ختن
روش کو سارای شیرین ارمغ

شوخ که چنینی یاران دلبر
نوش باده ناب و صب سحر

چون عکس شراب دنیای فرقت
روش کو شیرین عذانه یاقوت

شوله آفتاب رینه موداری تیغ
سلسله کیسوی شوری بر تیغ

بیدار بین جه فا و بول ناز داران
کنده میلان عنبر چه داران

کردانی دبا

کردشان و پاسیران کلدوز
فنارای بوسکته بری دوز

سارا کام سار اخفی روغه بهشت
زبنده نشاط نشئه کلگشت

چهارابوی خلد برین نسیمش
منامآ اعجاز عیسی شمیمش

نغمه بلبلش بنای خبر گل
مویده نه کیوان چرخ دو منزل

کلبا غنچه رندش چون کلزار گل
بنارکو ساران رونق نمای دل

چشمش چون چشمه رحیق کوثر
چنزاشیره شیرین شکر

نازداران جه ذوق اوزیبا مقام
ازفش فلک فاصی خجسته فرجام

کاساز بزرک کاشهناز مرشدن
کاتصنیف کاشعر تحسین موندن

مشغول بین بصرف باده سرازی
پی دیشان باده کردن بازی

شاپور بیسح هم نقش خبر دکو آغاز
محفل جه باران نازک غمزه و ناز

ناکاهم شیرین شوخ شیرین رنک
چرخ داجم چون چرخ تور بولارک

دیلش هم صورتی آلای بو خبر
مدروشا چون شوق ستاره چهر

هوارنوا بخت هیچ نکرد انداز بیش
فرامآ چون کل آوردش بو لیش

جه سوداش او شوخ رشته لی
رنک کلنارش کیلیا بکا

کاربجیش آماشیرین ارجن
دخترتا که کیانش بو شوده تن

بصد دل عاشق کرفتار رشته بی
نه صبرنه آرام نه قرارش غفی

بوساش پلی پی جمالش چشیم
نکریام عشق چون شراره ششم

شرار پی جه جام باده گلنار
بجه کتکش ازدردش بی کار

حسنش که شعله خورشید منیرا
چون تجلی طور نورش محیرا

در ساعت جه هجران کیلیا به رنگ
به گفتگو کفت نه ذوقش غم لنک

قطره بست امیرین خبار رشدا
بغرض خبار بر تا نورار رشدا

زمره خالی جهان جهین بایه نور
سادیشان احوال شیرین بوده

داتشان یه کارسر سرّی بین
بکرو جادوی دیو یا پری بین

نقش مدروش زلف خیاطه نهادن
شانی اوصورت کوین فراوان

داتشان بین ای کاره بازی
اکر کزمی یه چاره سازی

دور بو جه شیرین بشد آهنک سازی
یکسو آفراد بر سوای

به جا کیلی سارا و کو بیوت
بکم احوالی بکنو مان بدت

عاقبت چندکس دلسوزه یاران
کرش نکنو کذرکای کشت و یاران

شاید زانان ... لی کدورت
شمه جه شرح چهن اوصورت

چندی کیشان اوان دردم
ندبشان هیچکس و یار البشر

بادب سجده پای تختش بردن
بمقربان درکاه عرض کردن

واتن ای شیرین شوخ آب رنکی
پا کشفای نقش دل آرای دلبر

فراوان کیلیایم سارا و کو بوت
هرچند که کیلیایم هیچ نکفته دوست

سهی سرو قامت لیشان بی چون
دقت ای یاران بالا رستن

آرو شادی ای صورت بنده
ای فرخنده نقش خاطر پسنده

بنوشم باده ارغوانی رنک
کوش ادریم و ساز نغمه عود و چنک

بجه اقرانن

عجب افرمان خاب شیرین
ساقیان شوخ زلف و عبیرین

به بیلد اقرة مشکین کردن بخش
پر کردن جه می پیاله پرنخش

شکر لب هرجا جامی مورده ش
سجده اوصورت لب لب کردش

خمولی قامتش چون نخل نوخیز
جه هجوم باد فصل خزان ریز

آهش دینه ده دایره مستقر
راکه کهکشان کردن کرت نو

باغچه رخسارش بزردی کرد میل
چون دکه خزان رشته زو دل

افزوده دمادر ساعت شاپور
دلیش نبا نزداران نماناده دور

زانهش که شیرین بریان قرارش
یادوان لبر لطف و بوی کارش

هورزا او با فرخنده شاپور
بدلیل عقل دریافت که جه دور

شیرین شاپور دی مخطوط جه دوق
فرمش یاران فرق قرسوق

احوال ای نقش آلای زرنکار
بکن بو شاپور جنینی استفسار

بلکه بزانو ونش بو عیان
رمزی جه صورت بکرو بیان

جمعی پرستار دانای پر شعور
پا کشف احوال شیرین دلای شاپور

پرسش سراسر شیر بشترجه قند
کردشان تقریر شرح صورت بند

شاپور داجواب ای فاخر خاتان
ای جهین جابان و نوشه تان

وات به دانیون سففتی بین
اکر ای کس کفتنی بین

تحقی هوریزا ای کفته شاپور
غرض که شیرین جهین شوله نور

شیرین هوریزا خبرا هی بونی
کیسو چون حلقه کمند کردیش

چو شنوده فرهاد زرنگار دانش ... ودخشنده ساچاغ ستوده لرزش
غروش کلفت بیدر دشت سوز ... نور وضه کلان وشبوی دل افروز
دینه سیبی سول شوخ خرامان ... شبی ولای شاپور بی سرپسان
بازوبند وسینه بلور درخشان ... نیکون لب وبنده دانه بدخشان
چون شوزنه شهاب آه سرده ... نقاب بندی قرص قسم کرده
شمع رخسارش وینه کره نور ... ساطع لی چون شمع تجلی کوی طور
هم چون چرخ طرطار چادرش ... غزال چون نقد کیسه دال بر کحش
بشوکت سکوی شهریارلیقی ... بهیفت شیوه جهانداریس بی
آه سکرلب بصبغره د ناز ... دانش بیشاپور دانای فسونساز
جهان دیاری نادره دوری ... مرد دانشمند ارسطو طوری
غرض بخلاف هر کون نقاب ... اهلیت هر کسن جا و مکانت
اوردست موجی دانای بی نظیر ... با شاینه کتب بغداد و بیر
هر کنج و اسباب هر نقد او ... بیند هب مجنون تا بواجی لب
چون اوندیر نکسار سارمرین بیره ... شنفت ای هوال چو شکر ریزه
خیلی بادیب شاپور سجدش برد ... مرجش زبان فصیح ادا کرد
دانش ای شاه بال شاهزاده ارخ ... طوطی شکر ریز طرز دستکن
ای بنده مردیکار راز مردان ... بپای دانائی جهان بیوردن
علم کعف جق باد صیب خبر سحر ... خرابه و معمور بر عرضه هفت کشور

جم ام زمان

بو هر سرزمین همه ماهی ... اکام بتوفیق ذات الهی
شیرین اید شنفت جو دلپسند ... دانش یا جی جیش جی صورت بنده
دانش ای سلطان اقلیم خوبی ... ای خورشید برج محبوبی
قضه ای صورت دوران ... وینه زلف تو شیرین اندازان
هر وصفی فرقهای شاه سیمین عذار ... نقابلا به خوف وجه اغیار
البت هم پای تخت فرخنده بر ... رنکی جی صورت بکرون تقریر
بحرف شاپور نقش بند آلا ... شیرین ششم شوق زرستون
عقد پروین طوریاران تا مدد ... چون نبات النعش اکند که
دلش میدان تا او نادره دور ... دستش میدان کوی شوخ بیطور

خبردادن شاپور شیرین را از کیفیت صورت

دات ادر سالار سپاهی نهانی ... باش بالادین نوشه فالان
یه تصویر سالار هفت کشور ... نوه نوشیروان والا کهران
کیخسرو موکب تاتمش طوران ... اسکندر آیین اثر سعدن
طنطنه عظیم طمطراق او ... دین دینه دال دنیا بیرون نخچ
حسنش شوق هم شوق شیمای خورسیدن ... مکس جام یوسف کنعانش بندن
یا هر زستمن ترکیب بیطور ... نامش خسرو ان پرویز پرور دور
هپای خط نو حسنش تزیین ... رخسارش چو نماه تا نه بشبتن
طره کاکلش چون زلف حوران ... کوکبش طالع [illegible] بیورن

گل هم شمع حسن او چون پروانه ... صدیری پیکر پرستش پروانی
دولت معلوم بو شیرین ساره ... زلف تخش بو منکسه تره چون
به شیوه صورت او شهر یاران ... ترایش بطور دولت فارن
ار صاحب [illegible] کیس بو ... بو شکل وشیوه بو نازنینی
نعوذ بالله زلفان بو عنبر ... هر سودای شیوه جیش صورت دم
شیرین جی تعریف [illegible] ... جی در تقریر تمام سنجیده
[illegible] ... آهی چون آهوصه رستاخیز
[illegible] ... دستنه تر بی او هم زلف ریش
[illegible] ... سه سکندر نکر دیه کرد
[illegible] ... بکنبو هر کس چون تر شفقه بور
[illegible] ... نکردش دبند وا ته روز کار
سود سودای عشق دایم ... قنیاتش هر ذوق حرکب بیان
شاالله کس سودای عشق نبو ... بلیت نده درد مجنون عشق نبو
آه طوطی ... شوخ لب شکر ... شیرین شم شوق فرخنده اختر
دانش ای جوان جهان کرده ... فردمند دور سخن سنجیده
معلوم خیلی دانش مندی ... آکاه هر احوال صورت بندی
بو عشق ذات بنای کرد کار ... چون ناز دردو غم بنو کرد اظهار
ای صورت بردن ریکت خیالم ... دایم چون مبتو علاج کارم

دفی ابد بتغفره

وقتی ایشنفت شاپور نقاش ... چون فرهاد زر کفت نیک باش
دانش ای خورشید خاطر پسندم ... من استاد نقش ای صورت بندم
ای صورت بر شیخ فامه شکر ریز ... من کیفیتم بشکل خسرو پرویز
ای جیش اد خسرو دانای بو شکار ... نوی بتقدیر تو دین نه فا و
بو شکوه و شوکت شهریار و ... بو فر فرخنده بخش کامکار وه
هر جو وجه و تو ... سخی و دینا ... لادی در کنی آرایش نمین
سودای عشق تو کاری کهن پیش ... نیرازق ته تخت پادشاهی ریش
نه ذوق جرعه جام نشین ... نه میل شراب سوقسبنتین
بقربان او شاه کجینه ... بیلطور ممتاز بهم هم فاکیار تو
دستش هر این عرض کوم تمام ... الامر منکم باقی والسلام
شیرین ارمن بو تمازینی ... جی راز شیرین شاپور بیی
خبرایش مذروان آهی جنک ... چون ای بحر دود دم ابتاد او
خاصتر تیر عشق تخون ریز خسرو ... تا بر نشت بیجرک دو صد پاره او
بوش و شوکت شکر سا موشو ... بو سول قامت سیم اندامی
قم بی چون جهه چوکان ناز ... نه نه چون کمان حلقه شیراز
لرزان هجوم دود دوزخ درد ... کیش چون دودی دوزخ آه سرد
دانش هپی بر بکر پیانه وه ... بیجرک ریزه چون بربانوه
ای ای جوان دانای شیرین ... ساجیش تدبیرای کار مشکل

شاه را دادست [illegible] | نافهٔ مشکین [illegible]
رای صواب [illegible] | نه محرم نه خویش [illegible] نه اغیار
[illegible] گل نثار | [illegible]
[illegible] چرخ طرح خوش انداز | [illegible]
[illegible] ذوق دلشاد | [illegible] وادی [illegible]
[illegible] روان | [illegible] آخر [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] شهریارین | [illegible] یادگارین
خسرو [illegible] تسلیم [illegible] | [illegible]
[illegible] استقبالت | [illegible]
[illegible] | نشانده خاتم [illegible]
شیرین [illegible] | [illegible] شیوهٔ شهریاری [illegible]
[illegible] تمام لال [illegible] | [illegible] خورشید [illegible]
بالاش سهی سرو چمن [illegible] | شعلهٔ [illegible] شمع [illegible]
[illegible] | [illegible] حسن [illegible]
[illegible] شوخ [illegible] | [illegible]
[illegible] | قامتش [illegible]
[illegible] شوکت شهریاری او | [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

اوردو شتاغیرلی شیرین کر با قری زلف و خال تجارت دربا
جانوپی او شوخ عنبر مو دارا بچای نیم تنه زربافت خارا
هر انددی دردن خسته خطرناک حوضعا و سروریان خیلی خاک
نکوداده و اتی ای نور دیدم فرزند خیز نود لیسند یدم
بی بی جیس بطور ای نور دیده کرد بی جیس بجای ای نوره کرد
ایسه ده تو نام مانسورن د خیالیم طالس جنابم کورن
ارس چه ده مای چو تو خبر شوخ شیرین خال اف عنبر
بیکون جشاد طومار شب غرق بوده لیم تا کادرماتی
اگر واهم بیم کسانم فدات سرم و سرکه ای ما وادات
یه کام کا فرلی بطور زات یه کی آن نورشیت شیدنی
یه کام حریفط فورش خریو نا یانه مل جداخ ددرت شیرها
او شو بیدستور تاد شعق زرد او برکا شیرین نشین وزارگی

ناپیدا شدن شیرین و خبر آوردن به مهین بانو

چون به شوکه دلیش خورشید نوا کادش سرزمین تاریخی وکلمار
خاص و عام شهر تمام بهر مخفن جم بهر بنای تخت بانو رنگین
دمی شین کردن جای شیرسیدا فلای فرحخش بو عبیر سیدا
بانو به نود ات بی شیرینم رد بریناوه فاص عبیرنیم رد
شابار شد اینک ظلارنکم رد محبوبه طلب شوخ و شکنم رد
نادرانکار

نادرلی کارگی بخستم رد قلوزه زنوفاوزام بخستم رد
دانه قیمتی تاراج بردم رد میوه کلنا غنچه جی نوردم رد
وویز سنکی بها مانم رد رساله نازنین قو جوانم رد
لادی بید دستور رساخیز کردش یادوادهای سرش جهانه سرکش
جوه ماد شوخ ستم رسیده وات بهام دمان دلپسندیده
دیم چه خادجی در بصد دلکوزد بازی به دستم باد هورکرتش
چونکه من جی خادوفره شرسام تادیش به کس اصلاح بر سام
ایسه معلوم او باد شو دیرن اوبازه شیرین رازسکور زن
بدبی لوهشان فایدش نیس ارفاص اگر بد به دس شیرین
ایدشان شنفت به بانو یاران وارهشان نرجم اسیرین جوباران
بدیده نمناک خاطر پریشان هوریان لوان دیاکه ویشان

رسیدن شیرین به مداین و ملاقات با خسرو در مرغزار

مستوفی دیوان دفتر خانه عشق بری عاشقان بطور داسرشق
چون شیرین به عشق خسرو پرویز آورد بیرون از بیدستور شبدیز
پوشاک زرد و دینه غلامان رونش کرد تا به سرش نیم نمانان
به خوف بی هزن بوخت و بوخت نشی جاده دور هرا گخت
بیجاده خود و لیشو تا بر د ال کرد جون طیر سار دکشو کو
هرچند به بد کرفتی منزلها گاه و بیهودان احوال ایچها

بشوهم برد سول بو سنبل طی کرد وادی منزل بمنزل
قبایش الهی نو چرخ اخضر مدرج رنگین خورشیدفام
کمربی دانه دزد گوهر بهزار به یاقوت زرد وزرینه زرکار
پیشرین هورنیزاوش جوهر بار چون چشمه حیات قمر غدار
آدش به صافی عرور شیخ به دور فاهتر به چشمه شرابا طوره
ساق طبرز ددراز شوخ نوبرنم نوخیز تهیه طول تو تمام نو
اما جون یک باز طور نخچیر ددز نه جوار ددرش نکاکر دلسوز
دمی ندوران او چشمه اخضر هیچکس نه بی ددیار البشر
چون به کردرا او شای شیرین اینه حسنش کیلیا به رنک
تن خسته هلاک دراکه دودرنی چو نکه تماشه دیم آو چیش فی دو
بجای زیبشت شود بره مجبی دسته شمن بیت بیکلدر
به برگ بو مشک شنا زاده ارغ حبابان جو نکل به وردوده چمن
نو به بوم ماوی زرتار رنگین بستش بنای ناف و عطر مشکین
بتعجیل او شوخ رشته الهی دینه خورشید شش برج
دختی غلطیانه اود شیرین جون قاقم نردی سنجاب رنگین
پیچ حلقه زلف سیاه عنبر بخش کرد آباد ادون دودمجمر
نه نه دسته زلف مشکین آودا بخش کاده دینه هور نرو افتاده
گیسوان آورد دوروی افتاده دا کیاش دینه ماروروی ادا آودا
اولادن

اگر که شیرین جبین و تنه جام فرشته فرحبخش نادره ایام
نه بانچه حسنش به چشمه ساری پیدا کرد به طور مشکین دماری
بانو نه چشمه آورد ابمانو جوان سرسبز شوخ هر بال بشاخ
هرچند که وصفش شیره قند بران کرسیش بو وقف ند به پرویزن

گریختن خسرو از مداین از خوف پدر و رسیدن به چشمه و مرغزار

شعرای شیرین نظم بالی نطقی بطور قسم کردای نامه تا بی
چون خسرو شاپور دانای قرآن جهان بیشیرین کیاست یارن
دایم الاوقات فی ل لیل والنهار بری احوال نزا انتظار ربی
بی صبت تمام هر شام تا سحر به فرط اخلاص بسته بیش کمر
دینه غلامان جنابروده پیش کردش زدت هرنزدبا وی پیش
ناصر کج کوی چرخ بی اندیش که سیم ذرفشی و افعی پرپیش
باجان جودمه استخش شرانگیز بکله اردش دا بنام پرویز
کیاست بد شارا دفته ایام تا دشتیع بی جلالی فاص وعام
بکرده او شخص شوم شرانگیز منحرف طبع هرنزد به پرویز
آوردش ندل او اسکندر نود بکردش مجوس نزدی هرمز دور
ماجیش که نزبان سام وجود درخشم عظیم تهی طور ش
شوی بری جسش خسرو کمر غافل بی ام کار باز یچه تقدیر
تراتاش خسرو بی در دسر چون باز شند اینک به تشوی

معلوم بو جملهٔ بزرگان دور ... هر جنبش که لالان شیخ نظامی طور
تعرضه دنیا هر کس پاکبازن ... ایمن جمله آفات چرخ بیسازن
هرکس جی و نیاز آتشین سیل ... اریغ بواره جمله آسمان جوان سیل
دست حفظ ذات بخشنده واز ... بی نابه وکذب بیش بیاور
اقرجی قصهٔ فتنه انگیزه ... بی سید ماهی شاه پروزه
بزرگ امید هیچ هم بی باخبر ... طلب کرده برونه بور تیز هنر
ذات جلالی هر نفرین بختن ... ستارهٔ مریخ آمان نیکبخت
مصلاح هر ایدن محبت قطعه بوش ... هر قم جون دانه در بکر نکوش
تا چندی جمله اهل شوم بد گهر ... بلوچانی قطع امید کر
تا که بو یتیمی جمله بازی کردن ... جبش صبو حاصل جمله طور بیرون
خسرو دلیش آشوب فی درزناغه ... بی قصدیش بطور کرتن بهانه
تنی بنگوی دلیش بی خاطر قلین ... ذات بنگوی دسته زلف چین چین
ذات مرجی دلمن طبعم نیازن ... چندروم بوغم جم سکارن
بی آفات شخص سوسن لبا ... سرتاپای سیب جبین دینه لال
مشکین طرهٔ طغرای زلف دینه ... کرتن دشینه قرص آفتاو دینز
جعقه زر بیکان شوخ شوخ ... شاهانه دستور بزیج سرو بند
خیلی صاحب حسن بلند دامن ... دلیش دینه طاوس اسپش چون زاغن
هر وحشی اوشخص تحلی کری طور ... روش نکو مشکم بشعشعه نور

باده‌ دانی

بادهٔ دانی بوارزلف بو عنبر ... قدرش کمیران جمله مز زیاتر
اکرجی مشکوی سوز بلبلانک ... جون غنچه نو خیز خاطرش تنک
بهر بهرای اوشوخ دلبند ... طبع نرکیش مکر دلبند
برابرش کیقصری آلای بو عنبر ... لب نازدی خامتر جمله قرص قمر
جون شرق شمس خاوری خیزا ... سیمای بوجمله شفق نورش کیزا
خسرو سواری جی چند غلام ... رواش کرد نه زمین باده مرکز آرام
جمله خوف هرفرچند شوان تارد ... جون نسیم گل کرد صحرا دکش کو
نایاوان بوجای شیرین دلبر ... تیش کرد کلاه جون جوش کرز
خاطر غلامان اوشای جم مقام ... جو که نجاتی کرتشن آرام
بو تنها خسرو دانای کم لال ... آیینه برنا وادی چشمه زلال
جلو جور کیت کردش نظاره ... دلیش نه جشمه دانیک آتش پاره
بسلسلهٔ زلف کیسوی بو عنبر ... کردن جشمه او کلبه زنجیر
ما دری بوندان زرجای هیلانه ... دینه سیب سوال لبش نرد بیان
مادرش بیجه دردی سنبلا ... بخشش دوستش بودی بهر گلدا
جو که غم او گل بوم سکر بیزه‌ دان ... سنبل که ترنی ترکسش بنماز
ندیش که خسرو نکرو نکاهش ... مشغول بسیر جمله سرتا و پاش
ساوچی شیرین جام جم ... بر آماجون طرفه هور سنکین
و بیکه بوازی سرتا رشتهٔ ... جکر جشش مردان وهنگ

دینه بهمان اسب تیز رو ... رستن نرودی نرم جون سهی سرو
جارش هر آیینی بدسته سنبل ... بیو شو جو که کوی خرمان کل
لرزاجون سیماب جشمه آودا ... بخش کرد بر تیل بک ... دا
خسرو دلیش بو طور شوخ بو سنبل ... بلباغ ریحان بوت دسته کل
رسم بی شرمی بندی باب لیش ... جو انمردی کرده کیلانیش
معلوم بو جملهٔ اهل خردمند ... صاحب کمالان دانای دلپسند
منثورن مدور جیشیان آمین ... شیر صید افکن زبون کیرنین
جو که اوسالار سکندر سکو ... زبون کیری بابت لیش بی اره
هوری زادرلاد جون جوانمردان ... جمله بی شیرین دلیش کرد بو کردان
سکرب که دلیش خاطر برویز ... بوت رخت دلش شوخ بیت شو دیز
جام بدلدا او زلف عنبر بو ... دلش بی یاران بر خسرو دلبو
بی شکو شوکت شاهی که بیش ... اوردو بلو جمله خسرو بیو بیش
اما تشنهٔ او روهم شاپور ... او محبت نیا یکجره بستو
زخمش شانی نمی نام دلپسند ... برکش جمله لالان شوخ دانه بند
هر چند مرغ دل بیتش بین ... بوسه تشنهٔ بیانش بین
امیدوات دینه برق نهان ... بران که شود بی تا نرم بی کم
جمله دوای یک لیلی ها کردم ... دیا بجشمه کس نظر جشم
عرض بند خسرو شاه والاکهر ... وات نعلاان بر جون مشش

ام جلالزنه

هر چند دینه باد اسب آورد بود ... جمله هیچ کونی نظر شون او
بی پایی بیوت کیت آمد ... خسته بی جمله داغ بی شیوابی جمله درد
چند ساعت مدور جشمه و مرغزار ... کیلا مدورش جون بانه بر کنار
سرنش هر نوعی باش شوخ خال ... جون دیکه جوش دردلش بی کل
جم بی بی جمله بوکان قانتش ... بجمله مجنون ترتخته بیدا زمینش
وات بوایش خسرو نامت کو ... جمله ایده خراد ترناجت نامسوربو
شاباذی بطور بسته اکتات ... رشته وات صنع فیض المی
برت کرد و دس ای کم قام ... با نه وبیت ویران کرده بین دست
ایه کیلیاد دشت و درد ا ... کوکو کوکای خلد بکر وسرد ا
بانی جیش نغام نرودی سفرهٔ دور ... بکزدات شاباذی بی طور
جمله درای ما دانی بکرش خاطل ... برشو جمله ذات سنعت و ربطل
الکه جمله بدبخت تا نجه دخلی ... جمله طبع شعر بیت کم قافی
خاطل بکری تو نجیر بیت ... تا برشو مدیس بطور ببه بیت
ساکه فراوان بقوات که کرد ... اقربی خاموش کیت آمد
فراموش بیاران ایده که نزدین ... لب شوخی ور بلی بپرسی بین
بری بوکس تعرضه ایام ... او جون حسن نمیو خدا م
امیدوات جون نسیم بوستان سرو ... رهنمای الملک آلای ارمز که
نقش ای نقش بند شوخ رنگ ... بجمانه مشکین آلای شکر بار

بیطوره گلدی نقش نامهٔ عبیرین ‏ چون جو چشمهٔ صاف ... شیرین

رفتن شیرین بمداین وآمدن خسرو بارمن

چون آهو جو خوف خسرو گریزا ‏ بهره یارد ادستهٔ ملک ...
قطره وا چون باد بدوان رو ‏ تا یاوالدونی مشکوی خسرو
پرستاران دین پرشعلهٔ شوقی ‏ حلقه زلف ... چون ... طوقی
پرشکوه شوکت یکشهریاری ‏ شاه باز شیرهٔ شیرین سوادی
مداران نقابی مشکوی مشکین ‏ مراغ برزجون ...
چند هزار عشوه و کرشمه پیشین ‏ ماجان پری دخت چینی پیشین
نقوش طومار طلاسات تن ‏ رخشان ... خورشید ...
زانا شان ... عنبر پرودن ‏ که خسرو پیشان ... کردن
بوساشان رکابیان کلیبیز ‏ کردشان ... پشت ...
بردشان نیاز ادوری ... ‏ مشکوی خسرو ...
... تخت شاهانه ... ‏ درخشان چو شمع ...
بشغله ... ‏ مواتب ... مشکوی پرویز
گشت حیران شدن ... ‏ ... شوکت ...
قدسه ... غلام ... ‏ چون ...
داتن ... جهان که خسرو ‏ شمله آهر ... بد و
الشه ... شمع شوله ... ‏ ...

[illegible]

شخصی ... ‏ ...
... خسرو ‏ به مدة العمر کس ...
اگر باد ... پرستاران ‏ او ...
هم ... ‏ سجده ... خسرو ...
... ‏ ... زلف ...
دل ... ‏ ...
جناب علیای مریم آستین ‏ شیرین ... شوق ...
... ‏ ... زلف ...
شرح واقعات ... ‏ ...
... عالم ... ‏ ... عالم ...
... ‏ ...
... ‏ بیطوره شیرین ...
... مشکوی زرنگار ‏ ... خورشید ...
شیرین ... ‏ ...
... ‏ ... دوران ...

آمدن خسرو ... وآمدن ...

نامهٔ شیرین نقش شوخ عبیرین ‏ بیطوره ... نامهٔ شیرین
... ‏ ...

... چون برق ... ‏ آهش ...
هر شو ... هجران ... ‏ سیل ...
... ‏ ...
... وصل ... ‏ ...
... ‏ آهش چون ...
چون ... کوهستان ... ‏ ...
... ‏ ...
... ‏ ...
... ‏ ... عشرت ...
... خسرو ... ‏ ... نوشیروان ... زمین
... ‏ ...
... شیرین ‏ ...
چون ... ‏ ... خسرو پرویز
... ‏ ... شیرین ...
... کسری نژاد ‏ ... نوشیروان ...
... ‏ ...
... ‏ ...
... ‏ ...

[illegible]

... ‏ ... تخت ... خسرو
... ‏ ...
زمستان ... ‏ بعیش و عشرت ...
خسرو ... ‏ چون ...
... خسروی ... کردن ‏ ... بردن
... ‏ ... تقصیر

رسیدن شیرین بمداین

طوطی سخن سنج ... ‏ به منقار طبع ...
شیرین چون ... ‏ مشکوی خسرو ... دولت ...
... ‏ ... سکندر ...
... ‏ قدم ...
... ‏ ...
... ‏ ...
... ‏ ... آهر ...
... ‏ ... شیرین
هر ساعت ... ‏ ...
... ‏ ...
... خسرو ... ‏ ...

ترحم خسروی او داره شکو | برشی چشمم لیلا ویم ایلیک
تا تیه دل [illegible] رعدا دردم | کوز قاکچش بالون دیم
سول حوس قال سنی چین لالی | بی خسرو بیطور کرد خیالان
بی تیرنف شاد نیاد ویس شیرینی | دایم الاوقات [illegible]
اقرندلی دات مشکوی فاپور | یکیان یم خسته ویما ره کیجور
یاقوت نکم کیلیان بوزرد | نزدیکین کوتام چون کهربا زرد
بوجانی یجران او دربرد وز | بوجانی شیون کرم رستاخیز
ارواح ییم سنعلن دردمن کاری | موازدن بو کیان شیرین بیزاری
ارمغان جم قند خسرو | فاضه غلامان دولت سرای او
منقادن بامراد قصر شیم | دنیا و روزکار رعدا ران جحیم
قصر یم در کاسن چو قصر قیصر | نیشد ابو آدمی چو چشمه کوثر
بلام نیتر طی او قصر بیکرد | یکش ایلاخ بونو اوس فرو سرد
باحیش من دایم چون آهو چیچیم | بابی کوساران کیل ایلاخ نشیم
نواهان عالیش بونمک نیتکون | پی یمن ای مشکو بتر بو بشکون
نقیبان شای فرخنده خسرو | واتن ای تمام نوخیز نو بر
خسرو لال بوش دور زمانه | ریهش که واتن بقصری شاهانه
بو هوسکانی تو بوانزد دل | بسازیم پری بیت بکیان تر دل
فرد اروش سعدن مادری مینا | معمار کام معمار بغایت بینا

[illegible]

بربی مرغوب صاف بوعبیرین | سازیم بری بیت یکقصر شیرین
القصه یاران سراپرده شا | مخفی و شیرین روی سوی کا
بخلوت طلب کردن معماری | معمار تردست بشیرین دستکاری
دانشان شخص بو چندی فنون | پی قضای ایمه یاران چاره ژن
شخص چادر کار مردم فریون | درده دلم سخت بتر بو دیون
ارداوچ یجرح بو سر نکون بر | چه ممکن چه امراد بو ر شوم بر
سامری پیرست فسون سازیون | چون ابعاد دری عیار حیله بازیون
چاپه نقری شانانه دستور | او در کارش آرد وبفرد ر
بیش تعمیر گری قصری لاجی | تمام شوره زار صاف بد هوایی
ماغ ایدن اوستای خردمند | مرد صاحب هوش دانای ارجمند
آنچه لازم بو چه زر و زیور | بفرش و فرش چه هب ستر
سوای دس مزدت افسانه ها | چابه آرد بکه دو ما لا
معمار حسب المراد ان تبانی | جانی بد هوا دورج ماوا
تعمیر کرد قصری آلای عبیرین | منشور بی او قصر بقصر شیرین
جد بای تعمیر او قصر آ لا | سول ایوس خال زرستون بالا
فرشش او اسباب ایر مستعم | ای فرش و فرش بیرا ینکیم
وورده بکیان معمار خسرو دستور | برکیشان و بر حی مشکوی فغفور
یکبار رحمت یاران خسرو | بدبشوی شوم ایلی مشکوی او

بولون جا جرم کاری امان پیم | بخدا ارافیم بزدمرک و یم
بول پرستار الف بعبیرن | اونه طالی چون دین شیرین
کشت [illegible] اوجم آوردن | شانانه دستور پا بوس کردن
دفشلان ای شوخ شیرین خسروانه | شای مشکو مغان شکر ژنه تا
بالته بو دستور دلداری شن | بزم جم دایین دو دستان رزن
چون تو شیرین شای نو نمامان | بو شندی وطال بر شوبه لامان
بشرین دات لعنت بیشت کارین | جدا بهزار بوه دیدار تان
امیدات پانیاد بهشت بکون | قدم برد بو قصر تالار زرستون
نگر ولیه که بو دوری خسرو | شین بکر دیرو من لا بشو

حکایت کردن شاپور به نزد خسرو از حال شیرین

منیجه ای بزم جرعه باده نوش | ببطور نوش جام و صهبا سرجوش
سوی روشن بو جام جمشید | مه روش چو نقره جبین و ناهید
خسرو ژنسته بی به فرگای شاهی | نامش وهم بعد تماماهی
کسی با یم سخن سنجیده | دانا و بزرگان دل پسندیده
کشت تمام سرخوش هم بی خلاف | کشت صاحب خبر ژنیج دی اطراف
بی تفریح طبع همایون او | جنی چند بکر حاضر بین اوشو
بو سردی بچند طرف زیر بر | چابک سواران سادهٔ بوعبیر
بو نمد دوران فرکش تام | بوشاهین بی طمع سر دیده تمام

[illegible]

دورش بو نخبر عبیر عبیر | بر ایچه عود و مشک از فر
بیزار بی لاف کنار بنا | ریاض روضهٔ بهشت بانی
بوزرین مشکل پی پی بدوان | محیرا نزد کل شاخ ریحان
بی وقع سردی نزدی کتر | مدروش چون لال نخش اخضر
دقال ایر سیا ارمنی | کاهی خونی کاهی سوسنی
شاپوردات بی شا قل الهی | زبینده اهل رنگ فرحبخش شاهی
تا قوذر انس نه چرخ اخضر | وقتی که اطراف خورشید خاور
ملاف خیمه خسرو بیت دایم | باتو بفضل ایزد بوقایم
مدیث نبدهٔ قدیمی سالان | درانن جو تراف ناز کرتو بالان
آقر حکایت صورت کشی ایش | ماجرای شیرین سول بی اندیش
بلفظ فصیح سراسر تام | عرض کرد و پای تخت شاهی کرد تمام
ساکه ایدنقت شای دردن [illegible] | دفتس ای نقاش دانای جوانمرد
اقراد و من تام نو خیز سادا | کام مقام بو شوق نوش پی آوا
دات اد نو تمام نو رسیدهٔ نو | ادشوخ شنکار کلاف عبیر بو
بوریزه رازان شکر ریزده | راهیم کرد رلا دبنو دیزده
[illegible] | نیادام با و شوخ شیم دستور
[illegible] | یادان مشکوی بو مرکب وین
[illegible] | کل کل نسکار ایچه دبی سر در

جوابی تحسین و توصیف بی شو / فرمانش و اقبال کو گردن بگو
[illegible] عشق زرد / شاپور عشقی کو هر فش تن کرد
شاهم بی شاپور خردمند پیش / تمام سرگذشت بیان کرد پیش
معلوم بی ایشان ادشاهی سرّ راز / یاوان تقاضای ملاین نیاز
فقط کلام آخر بی منتجه / هم جه تورخ شاپور تهندوبی تو
شیرین شند انگ چون آهوی فرزین / دیشا آورد بش یکک ارمغ

رفتن شاپور حسب الامر خسرو بعد از ان تقرب شیرین

طوطی خوش تقریر فسانه شکرریز / تمه به شرح شیرین و پرویز
دینه نظامی شعرای دل پذیر / بیطوره آورد بر شعه تحریر
به پادشاهان حرف حرف گفت / زمره سلاطین سکندر [illegible]
کس چو خسرو جم قدر دارا / بعیش و عشرت دنیا فرو یارا
بروت تا بشو بشو تا بر د / چینی خاقان لفان عنبر بو
منوش شراب ارغوانی رنگ / گوش صدا ساز بربط چنگ
شوی به بی مار بی بزم و باده / لباقی سرمست محبوب ساده
بی شکر راز ان لبان شکرریز / نه فرشت نه بزم و شور و شب خیز
به نقمه ستیان شوخ خوش آواز / بدف جی قوال نه جوبی باز
هردم محبت گجی بی کدف / بغیر جه فلات و ارائی زیبا
شوی او خسرو شاهی دامیشم / منوش جرعه جام می چون جم

بانوی

بانوی شیرین تشریف بردوا شو / چون شمع شاهان بحرکه خسرو
دمی نوش شاهان نجه شادی و دق / جی بهشت شراب پر شوق
جدهای شراب مشکوی عنبرین / لب کدن شیرین مجلس شیرین
ساوات بیانو زلفان عنبر بو / ششقم عی دربر ازاده نو
نماز کش مورکش بردش / جرکت بی ذوقی صداغ دور رش
امروز نیای تخت اشرف والام / بیکی فرخ بی آوردن دلام
[illegible] تشریف [illegible] / مسکوی بوسکم مشرف کردن
تخت نیکبانون بیکی بود طن / تا با زیبا و روش بی توان طن
بانوانید شفقت نکا کرد آخر / بوسا پای سریاور رنگ پرویز
وانش تامیانی حسب جام خور / رخشان بو بحکم بخشنده داور
بزرگتر به شاهان هند گرسب / زهره و مشتری سمند بوسته
هر نه حکمت بو ره به تامه / ممتاز بی بتاج تخت شاهی
چنی ای گستر نگی دیده دور / برده شیرین شاد کردن بیطور
مرخ او روم زانا بتاج قسم / میاوی بوصل اد آوات سستم
شهعت بی زنده تشریفش آورد / بنده خانه من شرفش بکرد
بلی بی خسرو [illegible] / هرکس بی شیرین ملکیانو بود
[illegible] / تمام کیلان شوخ سبک خیز
[illegible] / فاصله بهو نیز لشتم ملک جان

بهشت [illegible] چی رخت زر / بیاشین صدگنج گوهر بی کر
خسرو تا به فرمای بضرور / گلگون جیرون بدست شاپور
شاپور رفتن تخت گلگون آئین / بعرض بکمانک شی وعداین
افرگر شاپور روئی فور آدا / بدروازه قصر شکر لب یادا
دانش [illegible] الف بو خبر بی / عرض کردبای تخت فرخش شیرین
شاپور جینی شوخ شیرین نقش / مدران نقاب بی تقر فرح بخش
نامه سر بمهر پرویز لال پوش / ملی هر اپشین اوبیک جوش
ارتوی رخصت [illegible] ملاطفت / فری فرودن بیو به خدمت
شیرین تمام شوق چین بربه نور / طلب کرد درلاد و پای تخت شاپور
دمی کرشاپور دانای هنرور / یاد او پای تخت شیرین دلبر
شاد بی بکر یاس آسمان پیش / بوسا پای سریر فرخش پیش
دیگه شاهزاده شوخ ار منی / تحیه فال و نوش کلاف سو
وینه دانه لال نروی یخه رنگ / نشن بی صداغ تمام ودل تنگ
جه کره سبون شراره افتاد / میو بردشد احوق چون کلاو
دانش خاتونم زوانم لال بو / مرتا بام ووده کوکای نغال
به جه قصیرون هر جه تو دوربو / بزاله تخت تمام خاپور بو
باب توفیق فقری پند سستور / فانع کی بیو بدرنج ساهور
بری بیکر سام ممن ترک سایه / مازان ریزه قند قریخ مایه

فاصله

فاصله به طوطی شکر فاس ولند / بیطور ریزه راز ریزنامه قند
دانش بی شاپور کیمیا کوی گنج / ارتو بزانی چند کیشانم رنج
تمه به شرح داخود ره مخ / رنسی جه آداب جو نبرد مخ
تا تقرنی سال بکم زیبا تر / نیمو نه ضبط فانه بو عنبر
هراو رها شاپور بیدوان ورو / یادام بمشکوی دربسته خسرو
بعضی پرستار شوم بی حیرت / دوره جه حیا و شرم بی غیرت
جه رای بد طوری کاری کردنیم / اوات مو سستم صد جاردر کردیم
دیده پر بسر خاطر پریشان / به لاعلاج گریزام جینشان
ایسه باجی قصر به جه فاردنگ / مدنان غریب بی نا طرنگ
افرکه شاپور نادره ایام / دانش سوسن بدم حسابی پیام
خسرو نه ارمن اشطار تن / بانوی دلسوزت طلبکار تن
جویر نه تا بتیم بدوان ورو / بیای تخت فاص بحبه خسرو
بی شوق یاران شرط دینی / جرای بزرکی هیچ ما ورد جیم
سواری شیرین بحرف شاپور / سوری کرد نه ار فنی وینه شمع نور

رفتن شیرین [illegible] خبر یافتن خسرو [illegible]

طوطی خوش تقریر بلاغت آئین / فاصله به شاپور خردمند چین
[illegible] لاجورد / لوحهای تفصیل صدول کار کرد
[illegible] فرخ شماره / نشندی نامه رونی [illegible]

اگر قبدی دل افکار خسته | قامت چون غنچه چاکان هم بسته

چون کمان چینی [illegible] برین هم | پیشانی [illegible] چون چرخ بادم

اتاوات [illegible] سرنگون [illegible] تخت | تخته تابوت گردون فلک تختش

بکیا زرین تاج شاهی [illegible] | [illegible] کلاهی کفن

محروم بی قصر آلای زرنگار | [illegible] تاج به تخت و طومار

ایسه ادجم قدر دارای [illegible] | [illegible] بی [illegible]

غلام [illegible] چون یار [illegible] | جلاش کرده بی عوض [illegible]

[illegible] پرویزی وخت [illegible] | تشریف شریف [illegible]

[illegible] تعجیل کش [illegible] | [illegible] تکیات [illegible] مدارا

وحتی به قاصد [illegible] غلام | یاد ایلدی [illegible] شاهی [illegible] مقام

[illegible] کوردن شوم [illegible] | [illegible] کس و سر [illegible]

معلوم بی [illegible] دنیا [illegible] | معجزه [illegible]

[illegible] سکندر | طوماری به لال تاجی به گوهر

صلاح [illegible] | [illegible] خیلی [illegible]

[illegible] کاینات | تاج و طومار [illegible]

ای دنیای [illegible] شربت [illegible] | شربت [illegible] آینه [illegible]

دایم [illegible] | [illegible] شیرینی [illegible]

[illegible] هیچ [illegible] | حلوای [illegible] زهر قاتل

[illegible]

شادیش [illegible] | [illegible] کس [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] کدو زرد

[illegible] شرط و آیینش | [illegible]

[illegible] | [illegible] جام [illegible]

[illegible] دنیای [illegible] | چون عیسای مریم [illegible]

[illegible] اسباب دنیا [illegible] | [illegible] کس [illegible]

[illegible] | شاهان قدیم [illegible] شاهی [illegible]

کسی چون [illegible] زنده [illegible] | [illegible]

[illegible] دنیا [illegible] | [illegible] سغوردن

[illegible] خسرو به تخت پادشاهی

[illegible] دل [illegible] | [illegible] سنجیده

چون [illegible] ذات [illegible] | [illegible] تخت پادشاهی

[illegible] | [illegible] تاج پادشاهی

[illegible] شیرین [illegible] | [illegible]

[illegible] تخت | [illegible] تاج پادشاهی [illegible] تخت

[illegible] شیرین [illegible] | [illegible]

[illegible] جم [illegible] | [illegible]

ولایت [illegible] تمام معمور کرد | [illegible] ظلم [illegible]

[illegible] | [illegible] رایت [illegible]

[illegible] شاهان جم [illegible] | [illegible] عشرت [illegible]

[illegible] شراب [illegible] | [illegible] شام [illegible]

[illegible] شیرین [illegible] | [illegible]

[illegible] زلف [illegible] | [illegible] احوالات [illegible]

[illegible] تخت [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] تمام [illegible]

خسرو [illegible] چرخ [illegible] | حیران [illegible] تمام خیلی عجب [illegible]

آوردن شاپور شیرین را از مداین [illegible] ولایت [illegible]

[illegible] | [illegible]

شاپور چون شیرین [illegible] | محروم [illegible]

[illegible] شوخ تیز پرواز | [illegible]

چون آهوی [illegible] گل | [illegible] سنبل

[illegible] شوق [illegible] | [illegible] طور

بانو [illegible] تمام [illegible] | [illegible] غلام [illegible]

[illegible] سجده [illegible] | [illegible]

[illegible] لال

[illegible] لال به گوهر دانه | گردن [illegible] آتش [illegible]

[illegible] شیرین [illegible] | [illegible]

هردم [illegible] بانوی زلف [illegible] | [illegible] شیرین

تخت خسروی اسباب شاهی | [illegible]

[illegible] | [illegible] دنیا [illegible]

[illegible] | اسباب [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] عشق [illegible]

ضرب [illegible] عشق [illegible] | [illegible]

[illegible] دنیای [illegible] | [illegible] عشق [illegible]

نظربازی عشق [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible] عشق [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] بانوی دارای [illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] شیرین زلف [illegible] | [illegible] شیرین

[illegible] | [illegible]

دنیا [illegible] | [illegible] زلف [illegible]

گریختن خسرو از ترس بهرام چوبین

مستوفی دیوان دفترخانهٔ عشق — هر حرف پرویز بطور دا رشق
بهرام چوبین به شاهی خسرو — تا که انقلابی بدوان د و
بکافه اعیان مداین تمام — تحقیق به خسرو شاهی جم احتشام
طلب کرد وزیر مشکین خامه — تحریر که بطور شرف نامه
خسرو طفلیون شوم کم شخت — نین سزاوار پادشاهی تخت
بقوت هر فرقلی دلش دن — عشقباز رندان کم عدل و داد
هر شاهی چون ادمیل باده بو — دایم چو بایی جام ساقی باده
قلقش داجین چون نیزچ ل — بی چیش با آیین شاهان جلال
ملاش یکجامی شراب احمر — گرامی ترن به شاه هر و ستر
نه یوش چم مملکت داری — صد فرسخ دهدن به شهریاری
مجنون ملکی بعبدای ساری — نمدو تخت شاهی او ازی
همیان به سودای شیرین دخش — همیان او هوا اندها خش
صلاح هر ایلن او شوریده بخت — یکدیش مجبور تا بجنبی و خت
بهرام بی تدبیر شوم بدفرجام — امرا و اعظام کافه عام
یاغی کرد تمام کشور به کشود — بی کرنه خسرو کرت شان کمر
خسرو دیش بطور برگشتگی تخت — دس هر کرت بر تاج خسروی ده
عاجز بی تمام به بی لشتی ولیش — هور نیزا و لوا او بخطر لیش

جو وذ نیم

به خوف شمشیر بهرام خونریز — سوار بی نه پشت سمند شوریز
بکجا گشت شاهی با چون وچند — زو برش و بر بعبه کرد فند
نهیب دا شو دیز نادرهٔ زمان — تا یاوا بکلک آذربایجان
چو که هم او شای آشفته بیدل — بگلزار شوخ مغان کو ترل
چو که هم ساقی نکرد مدارا — طی کرد بدوان کش و کوسارا
پی دین شیرین دستهٔ زلف گل — آخر با نکهٔ مغان کرد منزل

ملاقات خسرو با شیرین

ساقی ای بادهٔ بزم بهشت بیز — بیطور صراحی زرین که دل ریز
او رو که خسرو مهمان باده — شیرین چون حوری جنت لادا
چنی سپاه سان سیاکند ان — بول بول به یاران جوق جوق خرمان
نسارای مغان شراب بردن — سست ستی شوخ شوخ شکار کردن
به ناگاه خسرو دانای فارخیال — یاد بشیرین سول لوسن فال
هر دو چون صورت نقش کندهٔ رنگ — مدیان بهدا بیصدا و بیدنگ
خسرو چون بازرسند انک شاهی — شیرین دیئه بول رشیخ الهی
شیرین دیئه شمع تجلی کوی طور — خسرو چون خورشید درخشندهٔ نور
خسرو چون یوسف شوخ کنعانی — شیرین چون ترسای شیخ صنعانی
یکی چه یکی شوخ وشنگ تر بین — هر دو پادشاهی مذهب افسر بین
منماناچه دو درخسار پرویز — خط چون بنفشه گلباغچه نوخیز

دستهٔ زلف پرسیاهی عنبرین — منجنه شوخی بشیوهٔ شیرین
شیرین به شوخی و شیرین خسرو — به دستهٔ کاکل بخش جینی او
ذرهٔ عقل و هوش بخش نمندهٔ بی — بیا نشد ابول بایان ستنده بی
خسرو به شیوهٔ شیرین پر شوق — طرزادهٔ شاخ سهی سروبه ذوق
اروش برینه پی نیم نگای نازش — شیرینی اندام شوخی اندازش
اوندکرد شان تماشا بوطرنه — عقل به هوش فام پر شیبت اونه
آخر هر دو شان از تشنه دبا — نه پشت سمند کفش بزری کاب
ساقی دیئه مرغ لبسمل فسارا — غلطیان شکاک پی مدارا
چو دما به خاک هم سر هور دردن — بیکدا زاری فراوان کردن
عاقبت یاران دانه لال خموش — فره پریشان خاطر کردن خمش
سوار بین ورخش او هر دو دلبر — یکی دیئه شمس یکی چون قمر
دخمی سوار بین بشیرین خسرو — پی کشت گلزار راهی بین بدو
یاران حیران بین جه یکی یکیان — به شیوهٔ شیرین شوخ و شنگی شان
قیاس مکردن او نو نما مان — شیرین بلقیس خسرو سلیمان
سپای نونهالان چنی جنگ وفن — مدور خسرو شیرین بستن صف
شیرین جو دهدا هور کیشا جلوه — عرض که بجناب جسم قدر خسرو
داتش فدات بام شای فریدون — سالارشان تاج و کمر زر
جهاندار حیش حشمت پناهان — تاج ودیهیم بخش فرخنده شاهان

جمع بوم

جیش میبو بفر فرخ بارویت — هور کیری نکاک پرستاریت
چندی چنی هم بخشمی بیشاد — بیادهٔ گلرنگ غم دربی دباد
خسرو دات هی سول گلباغچهٔ ارم — دولت بنیاد سایت نبو کم
معلوم هرکسی عالی جنابن — غریب نوازه خیلی ثوابن
عیب ایسن به لطف ای سروازی — اگر غریبی چون من بنوازی
شیرین ای شفقت به تعوذ خسرو — قاصدی کیاست بیدوان دو
به قر تشریف شای کردون تاج — مهین بانو کرد دربات خبردار
سوار بی بانو بدوان د و — آماده پیشواز فرخ بخش خسرو
به دیبای نفیس کارخانهٔ فرنگ — کیش پیشکش بعبد هزار رنگ
آوردش بقصر زرنگار دیش — نشانش تخت چو شاهان پیش
خسرو نشست نو تخت آلای عنبرین — خاطر شاد و بشوق دیدار شیرین

نصیحت کردن مهین بانو شیرین را

نقاش ای نقش شوخ عنبرین — بید ستور گو نقش ای نامهٔ رنگین
بانو چون بغیر شای والاتبار — یادنا بچرخ فرق افتخار
پی چیش هرکسی دردش با کن — نجیبن بی عیب صاحب ادراکن
خوف فاکان هر دایم چنین — تا زندن جیشان هر باید بیتن
بانو فرانا بکار خسرو — بعشق شیرین نظربازی او
داتش بشیرین برگزیدهٔ من — فرزند عزیز نور دیدهٔ من

بر قاف تا بقاف جهان سازه تن — شکر شکنده ریزه رازتن
جز تو آهوی نه ملک ختن — چین نغوضه خطا و خوطن
بالات لب لعلین تو شیرین گفتن — جعیتت بنام جم کرده دن
تو نهای غنچه با بخت شکفتن — الماس [illegible] دانه و در جستن
اخیار به باغت بی خوردن — کس شهد [illegible] جنبش کردن
غیره بیا یاران طره شوبرت — گرنه بینیا [illegible] نور جرت
گفت بر مهر دل پسندیدن — بی فیل و فنده دنیا ت بزیدن
حیف بنه تو شاهی نهایم — هر زنه کاران دیل کرده بدم
هطور معلوم خسرو لال لبش — در هیئت سودا عشقش کرده جش
تا بزوان بدولت بازی — هر برای نادانی چنینش بسازی
فرزگرده مجلس شیرین زردانی — حلوای شیر [illegible] را یکانی
هر دو جمی بهفت گلبن دو ستش — اگر به میو چنی تو فضه دش
تا جان سپید تن پرستارش — چند محبوب شوخ نه مرکارش
بالاشان دینه لرزان لون — زلفشان دینه لولاو لولن
تو به لاش جوان کی فاقته بوی — بو تمام بر شیرین نه بوی
صلاح هرایدن ارتوش غزو — ار به عشق تو دیشن بی نور
شیر بدای تو زلفان بو عنبر — ارغنی بر کرده به کنج و کو هم
تا غ پیش درون تو بلانی — ایدن صلاح اراهب کمانی

درره تا ظهور

درره تا ظهور عرصه قیامت — یکیشی برای سخت ندامت
شیرین اید شفقت به بانوی پروش — هر فش چون دانه گوهر گوش
دات بهفت اورنگ نکنش پو کند — عمه عزیزم بانوی دل پسند
ار خسرو میو تفرقه قسمر — اربیدو نیم شاهی هفت کشور
ار هزار گرد و مال مجنون سیم — ار وینه قفس آه رسو لیم
من چه ار تو نه تو ن دیه — مرکلای بوش دنا سر
هر یا جم کران عزم بدا ر ای ماهی — بی کاهین عبدن بخسرو راما
بانو دیش شیرین [illegible] کرده — بدوسوسه و فکر فاطرش جم کرد
هور برادر ویش زلف عنبرین — ادو دیده قطران فاد آلویی شیرین
بی دلش رخصت ادچی خسرو — بو رخصت به هوقت برد باشو
بنیشان دهم چون کیانی — بورشان بنشاد و مرقه جامی

داستان گوی بازی شیرین با خسرو در صحرا و ملاقات

گل چمن های باغ پر عطر و سنبل — بید شور بستش دسته دسته گل
تا باده ای بند و شیرین عنبرین — [illegible] بازو داشتی بخورد شیرین
حسن سیمای صبح خورده نو نوی — در خشان [illegible] به شمع کافور
گیلا بقدرت ذات صالحی — رنگ بیره شب شمع کا هی
بو زر بفت چینی به دیبای فرنگ — پوشا بید شور رخت رنگارنگ
ار دهای کمو چش بر دندگنج — بست نقد زرکش گل و ذر پرکشش

شو شیرین ترم ترکان چین — کرده نباده نوبی بتر شاخ رنگین
بیکا بنیای ترنج طوماری گل زر — در رلغه یاقوت پر طاوس پر
دو قره ی ترمنگ آورد بسرا — ورداچون اژدر بردی کمر دا
بست نقد سنبر چو شاهان پیش — بتان ترم تیغ شوخ ابروی و پیش
دستمال زربفت [illegible] — گل قرمزو نو زرد سرگل [illegible]
شوخ ترم ترسای شوخ [illegible] — سواری ورخش پانه [illegible]
چون آفتاب بهشت باد یابی — هر به خسروی کرت پیروه
چو د و ماهی دی زیره پا دشان — دیر دنساری کاو گلگونشان
دو هفتاد کنیز پرسام [illegible] — هر یکی به نیه شیر [illegible]
گرفت با سپه خاص پر غرو [illegible] — چون طاوس نی زرفی بدر شوه
چمی شیرین بیش بر دان دو — تا سرا پرده به دو ز خسرو
خسرو دیش شیرین بشوق دیدی — چمی اوبازان بو دل پسند
محفوظ بتخت فرخ امر شش — گرده ش زرفشان تمام لشکرش
دست شیرین گرت نشانادو بخت — خبرا هم خسرو بدو پو شار بخت
چمی پیاده شان شیرین چون آفتاب — کوی زرتین دستی به میدان داو
ناقل با خسرو به نارنگ نازان — دو سیای بشیرین با سکر زادگان
چوگان بازی میردن دبه — کوی مردی بنجح جو شه جمر
خسرو لال پو شرح ار ایش باغ پرزه — بر بجهی سام طوس فرزند تو ز

جم شنز

حیران شند بتول شن بالاشان — بچوگان بازی شوخ آلاشان
با نور گیف عنای رندشان — بدرت تعلیم دل پسندشان
به میدان آمد او در فرسنگ فرسنگ — دشان و سمند باد پای پر جسته
چون بسواری شیرین شم بز — شو خو شیر تیز خیلی به پرویز
هر چند مکردش او دار افسر — کوبه میدانش نه برد و بر
شیرین و خسرو نعوضه میدان — شود نیزه گلگون چند دوان
آخر به میدان بعزم هنگام — او سپای رنگین رضای شکر با
بر دشان بهجوم نعوضه سار را — شکار افکنان فامتر به دارا
بمودای سنان خدنگ به زور — دستی بیکدا چند آهو چند گور
به تسم رخشان زار پولاس — گردشان روی چرخ کرد ا کم
خسرو عجب شنده فی بازیشان — به بیل قلمی خوش اندازیشان
به شهاب گاهش برق انگیزشان — به بریقه تیغ الماس پر تیزشان
شیرین جو دیدا مرد ای سر گشت — کمان به چنگ خدنگی بدست
خسرو به تاش تمام بی سرسام — بیش نمند ذره هوش عقل و دام
تا برنشت خدنگ غمزه بجوش — رنگ بسته چون قران [illegible]
ساد چمی ها دس خورجه زاغ شو — کراچو نباد به میدان دو
مکیشن گندان زلفان عنبرین — [illegible] غرور سیران شیرین
به شادی ترجه ذوق تا دم صبح — [illegible] شراب [illegible]

هم دخی چهره‌سی خورشید سیکرد / شنکه سرکوان پوشانه زرد
شاه شیرین چغی تازکنی نالان / صف بستن ندیمه شاهی کمر لالان
هم شروع کردن بچوکان بازی / هی هی سکار به تیراندازی
بلکه هر خنده کرد خسرو دارا / کور کوشیرین شاهی زینت آرا
بزرو فرصت بکیدر کل پیش / شاید که ماهچه دبستانو پیش
فرمیش فرصت اوزلف عبیرین / کرده قمرت لبیش عیش شیرین
وزیر دیوان کیقباد عشق / بری عاشقان بیطوده اسرشق
او پرستاران زلف عبیرین / تا مغرب چغی خسرو و شیرین
بچوکان بازی جوبت جولان / بسیر کلزار تماشای سولان
بوشانه توزنده الدروقی ها / یکطبق زمین نشت نده دی هوا
دخی مشکین پرند ظلمات / بوشیا عروس زیبای کاینات
خسرو و شیرین شیره شکرباز / واتش اری شوخ شیرین غمزه و ناز
ساوسن جابرجای چوکان باری / بادی بسیار شیشه تیر اری
بو یاری دنیا بداد ماتی / دنیا خویوچی کیشت مهین کانی
شیرینا ید شفقت به لطف پرویز / خیزاوسمیدش بده چو غلول قمرو
واتش چنانم دینم ایمانم / هرچه امرتن بنده فرمانم
خسرو اید شفقت به سول ساوا / سکو فیا چون کل جنت لماوا
هردو کیانی سبز مرغزار / کردشان دپا خیمه زرنگار

دوراود و درشان

دوراود و درشان کل صدهزارکه / مدروشا چون نقش بتخانه فرنک
عطر ریاحین کلبوی مشکینی / منجان بوی زلف زندان چینی
چمن چه نسا قی ساده سیم اندام / سوسن چون میکش نرکس بیه جام
لاله و شقایق منها نا جه دوره / رنکین تربه چتر خاقان فغفور
چو عطر مشک چغی صیبرا / نغمه عود ده نافه سرین عبیرا
جه سوزه و نار و شبوی عبیرین / به عطر کلزار سیرا نکه شیرین
هوات زمین زمردی پوشن / هوا قی عطار عنبر فروشن
چچه بهوزمزمه ورا ج / هبر عاشقان سرو بتارلج
بنغمه قمری نفیر شاخ سرو / مرصعان چون نقش عاشقان تذرو
دستاریه رنکین سکوفه راوان / مدروشان چون نقش ابنیعی قران
کلاه دچی چهره و کل عذاره / مسکی و یتکی نارنجی و کلناره
بنتمی و باقوقی محمل و ماوی / شمس آتشی فندقی داوی
چون سپاه سکین بارونه خنکا / هدرا بی چند طب بلادوکوسا
چون کنه کاران های بونه دنکا / کره ای زنجیر سلسله سنبل
زرکله کلاه بوی عبیرانکیز / شاخ عنبربار ریکان پل ریز
مثنا نه جه دور چون دود مجمر / لیسر بره بوشیرین ودلبر
هی های ده فصلان الای تندو قمه / هو شمیم عطرساباری نشو قمه
خوبهشت آباد فرج انکیزه / هو فضای قرتحیق بوی عبیرزه

فصلی بو غامی بو دل نوازی / تماشاش بوچن به بی عشقبازی
بشو تا برو بروتا به شو / چغی بزم ساز شیرین و خسرو
بکلزار د اکل کشت نکردن / جام باده نا بتشه امور دن
کلش بکلش جام می به دست / تا یا وان اورد شهرو دست
چوکه هم خیمه خسروی کلزار / کردشان دپا تاد اد ایوا
صدای سازشان بکجیرو دستور / پترا نغمه راکه مزنه ماهور
وسکر خنده شیرین دلبنو / شهرو ونیز نا شیره شهد قند
عنبر کوا ازان زلف مشک بریش / شکر ریزا راز طبرزد ریش
باکش دینه تول برشته نقی / بخت بکلش تیزیف ساقی
خسرو به شیره شوخ وشنکی او / به ساتو شوکت بیکوی سنکی او
سلطان شادیش به سرهنکم / چغی سپاهی نمدرا اکر درم

مجلس خسرو و شیرین

شعرای شیرین شعر با صفای شیوه / طغرا کیش زلف لیلا ریوه
بیشتر بتر به نقش شوخ مانو / بیطورکیشت نقش نامه خسرو
خسرو چون چغی شیرین ازن / شکارکاهی شا رود کون بمکین
لب ویشان بذوق لشتن سکنی / بغیر جه بوسن توزی کیان
غافله غلامان نورسیده نو / جرکه قالخاصان زلفان عنبربو
صف بستن بدور سیوان خسرو / سوسمان به شوق چون ستاره شو

بزانی چه خرد

شیرینا خسرو چون کیان که / نشتن یکجا مست جرعه مه
زرین صراحی ندت ساقی / خنده زن چون حور بهشت باقی
مجنا بیشان به بیمانه عشق / باده شور انکیز قیس بیت مشق
ساده خی بو جام باده عبیرین / بو شراب عشق بر شور شیرین
مست باده نا ماشیری سام سکی / زننده بر زور بر تو نده چنکی
چون اژدهای مست جه دوره اویا / خروش کفت نغوج دریای سنها
هلمت داو سیر بور شیر انکیز / هر القصه جنک خسرو پرویز
خسرو بو مستی بتوزری و شمشیر / چون شیر غران هلمت چه و شیر
بو نور مستی و انه بیت کوششش / کیجیا و کیج ورد به سر مستی بیهوشش
فرماش بکجی نا کیانش سندن / در ساعت بیت بیشش بهار رکیرین
جه دو ما شرطا کو شای و الا کهر / هرکز ای شمشیر بکارده و خنجر
نیبشو هر تا زندن بروی دور / و ستود بو بری بکلان بو ر
ایسه چو حبیب سمن بی شاهان / بی فرج فرحبخش جنت بنا هان
هم مدت العمر هر کو پیم شان / میوه ما فرو شمشیره داستان
ساده خی خسرو به تیغ ملحدی / کشتی بو دستور هر کام رستی
شیرین هلمت وا بدست پرویز / بوسا بولبان شهد شکرریز
خسرو ده شیرین برانان ریزه خنده / اودست وساده بیچ نکرد بسنده
شیرین بیو بوسه لعل شکرریز / دست خسرو کو تمام شکر ریز

جزابه جلدی اوساقی دریا دل　　بوینا خوش دیبه دسته گل

دلنش حبسی بولن لعلان وعنبر　　جامی بوساتیدن سیه باغ بیر

خسرو جه بوشه دوح افزا بخوش　　یادوا انفس بکیج زرکش

بشیرین دخسرو چون اولدی همراه　　جشنشان شربت لبنه شکر بار

تا فرصت دمین به تواز دول　　بونیان خوبی بوتره دینه گل

خسرو مرجه فوق اغیار گجت　　بیش حور رکفا بیک جلادی خلوت

دردا کر مستا رهوش تیار کوی　　جه میکون لعلش هر حرکیار کوی

اوناز بین شوخ نازه بو سنبل　　اندامش ازیک نازکی جو گل

بیرجا خسرو تاکه کرت دست　　جون شاخ ریحان دوشه ازکمست

نوی بوینش گل بر سیکنی　　بوشوخ ورذندی بو نار سنی

بیاهش صد ملک چین چنی ماچین　　ارزان الی همای زروی شیرین

جه بوی هناسش عطری مخیرا　　معجزه انفاس عیسی مبیرا

قصه تکیه کفش به جوال باغ

شوی مشکین تره زلفی جمین　　لیمش به عطربوش عنبرین

ساریش به ثمیم دشنبوی بهاری　　سنجش نثو عود قسماری

هوایش جون آهوی شوخ ختنی　　نکردن رانافه کس سنی

وبنگ افشانی با دطربناک　　عنبر جزا عطرنا فه خاک

زمین جون باتاغ مدبره تتار　　سوانت تیشه دان عنبر به فروار

علاوه بدیع

مرورش وبرج جرخ اخضری　　کوس زرین بانگ زهره ومشتری

نقره ش سوز طاق زرین طبق　　عطار دکرد دش ساد نی دوق

خوشه سریاجون در مکنون　　رخشان کرده بی گنجینه گردون

زمرنه مرتان رنکین شوخ خیز　　هلالی عیش بزم مستی ریز

خسرو نشینی دینه سکنه　　جه بارگه بوینش یاکه بوعنبر

به فرفیروز فرخنده شاهی　　نمانش وجم به سه تا ماهی

بغیره دیدار شیرین دلبر　　بیزاری به تخت به تاج وافسر

خسرو بیک شخصی زلف عنبرین　　کیاست بای تخت فرخش شیرین

فرمانش وابه بیش ای نوز جشنم　　رونی بخش رنگ آیینه زنیم

به عرصه دوران آلای برف گرگ بو　　شوی به استو نه بو خاستر

هوایش بوی بهشت هشتم مبیزه　　کردنکین بادی سحر انگیزه

جیش مبوا استوا تا صبح دم　　بنفشه شیم وشاد جون جیب میم

بغشه شراب شیشه عنبر بو　　بکرمی ندل کوکای خم به کو

شیرین جون جنی ناوند دل شنه　　جه باب خسرو داره بی سوگند

تر ساوه نکره بزدشاه جه خشو　　فری احتیاط جه کار خسرو

آخر الا علاج اوساقی شیرین بنک　　جنی ده کنیز زلف سیاه سیم

فاقتره مشعل فروزنده شو　　کرشان ردش مجلس خسرو

سوسن بوی گل بیم کلاف عنبر بو　　شیرین هشته کنیز فرشته خو

شنت بیشوجی خوفه نرمان　　جه بزم بو بزکت ساقی کمر لادن

هم او سوقرباش شاذاده اری　　ده کنیز شوخ گل بیم گل دهن

کیسو جون سوبل بریا بری رفت　　سول بالا بر زلف ووشه کاف

سمن بزک شوخ جبین جام زر　　ولده جیران دینه سول تر

فرنکیس شوخ نورسیده نو　　عجب بوش جون جرخ طوار رو شوخ

همیلان شوخ بالا زرستون　　جونان آهوی خوتن هم خوش خاتون

کردین جم کون به فرکه خسرو　　سوسندن جه شوق شعله شمع شو

شاپور مدرالی دست وبان　　خبای زرین تخت برده بیرت

جو دما نوش باده فرش کرا　　فرما نیشان ساقی ترخ نیار

هر یک جون طوطی بزم مسکنه　　مرفی جه شیره شکر شیرین تر

بواجان نه بزم تشق مبو شو　　جه بسط احوال شیرین وخسرو

اول سول بالا سول جنت بیز　　بیلور کو ریزه راز ان شکر ریز

قصه کفش کنیزان وصفی لها خسرو وشیرین

گجی سر سپهرشایسته شاهی　　کمتر زلالش جه مه تا ماهی

بریا بیر کار فریدون فری　　تاج دگمرلال مسند جه زری

سول بری سام دینه نو سول　　بزم شاه جه نقش ای رازان گوکبل

وآتش جه کاشن رنگین تند روی　　ودمن کهربا جه سا نیه سروی

آما شاهی شوخ طلا رنگ　　کودن بی جیر لیورش کربت گنگ

الذی بدیع

بری نمای بوما فی زلف دسته سنبل　　سکادا غنچه لب جون تره گل

وات تمنا گلی شوخ نیا خمان　　بیش ساکن دردو داخمان

تا که سکادا بلبلی بر دوش　　لی بروا ای دیش تقرف کروش

سمن بزک شوخ شند ابک بیکرد　　لب جو غنچه گل تبسم ریز کرد

وات که شخصی لب نور علیمان　　باد روشن لی دایم زیتمان

ایمه کرد محروم دینه شمع شو　　روشن بخت به بزم خسرو

کوهر ملک جه درج یاقوت احمر　　ریز نا دانه دلبند گوهر

وات جه خزینه فرخش شاهی　　لالی بدلش جه به تا ماهی

آما خسروی بتاراج بردش　　تاج شاهی بیش بزرین کردش

فرنکیس شوخ جبین تره گل　　آما تا آواز جون نغمه بلبل

وآتش جه صدف دزیر پسند　　سیدا بی جه بحر فضل خداوند

خسروی جم قدر والا فرزند　　کردش عدانه یاقوتی پیوند

عجب نوش نیاز جون کنجور گنج　　شه بزم بروز بیطور دری تنج

بدری ده هفته نوز بخش کامل　　رخشان لی بیج جرخ برند و دوش تل

بر آمانا کا آهسته بی بیش　　کیانش بی تکلیف بروین جی نگیش

همیلا بو مسک صاحب خوهوش　　وات گلی شمشاد شوخ قصب نوش

بیگو دی نوش سهی سر آزاد　　وسن بیکما سول جنی شمشاد

فوطی فاتون وات نه هر ناکند　　تیا بی نه برج جرخ دل پسند

چو کوکب گرد اقبال و دولت یاوری — قران بین دو هم زهره و مشتری
تو به کفت مدرس شاپور نقش‌بند — کردانشه ای رازنیز [illegible]
دلکش استراح شیرین [illegible] — نه بزم [illegible]
چون شیرین و شکر نه جام زرین — لاتی شاهان فریدون قرن
[illegible] — یاد او عیش سررشته سخن
خاصه [illegible] — بر نزه رازان [illegible]
واقف [illegible] عشق — به قدرت العمر کرده [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — کردن [illegible]
کورنی آما [illegible] — کردنش [illegible]
سامن [illegible] شیرین [illegible] — کردن [illegible] زنجیرم
بغیر که شیرین زنجیرم کردن — [illegible] نزاده نزدون
ارصد [illegible] — در غده [illegible] زنده [illegible]
[illegible] آهنکم — فلاح [illegible] چکیم
شیرین [illegible] خسرو [illegible] — سوچیا [illegible]
چون [illegible] — زور [illegible]
[illegible] ساده دلنواز — آوردی خسرو جامی می نیاز

[illegible] شوخ — بعشق طره [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] شیرین [illegible] — [illegible]
[illegible] شیرین — [illegible]
[illegible] — [illegible] شمع [illegible]
شیرین [illegible] اوباران — اوباران [illegible] داران

بازگردیدن خسرو و شیرین از صحرای [illegible]

چون [illegible] نور — [illegible]
[illegible] — [illegible]
نه [illegible] شیرین [illegible] — بارکردن [illegible] خسرو [illegible]
[illegible] — [illegible]
کاهی [illegible] — [illegible]
کاهی چون بهرام [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
چون [illegible] — [illegible] خورشید [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

نا نه نوای ساز [illegible] — صدای [illegible]
[illegible] — [illegible] زهره و مشتری
[illegible] عنبر و عنبر — [illegible] مجمر
[illegible] — [illegible] دارا
[illegible] — [illegible]
یاران [illegible] — [illegible]
[illegible] دوران [illegible] — [illegible] دمی
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — چون دسته سنبل [illegible]
[illegible] — [illegible] کر لاله
کوچی شیرین [illegible] — [illegible]
کامی [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] شیرین [illegible]

خواهش کردن خسرو از شیرین

[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] خسرو [illegible] — [illegible]
[illegible] ساقی [illegible] — [illegible] جام
[illegible] شیرین [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] نسیم — [illegible]
[illegible] — [illegible] شیرین [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] شیرین — [illegible] خسرو [illegible] شیرین
خسرو [illegible] شیرین — [illegible] شیرین
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

خولیت مطلوبی من جه نره کیم — ساچیش مطلوبی تو آمانم بیم
ارصاحب خطی شیرین دیل تیم — مطلوبی بنی ارا کیل توم
شیب وقتیدا عشق شوقی تبلق تیم — ونه مقصر شاهان نبعی توم
بیداخ زام قوری ابروی توم — غارت برده فال شیخ مخزن توم
جهان مطلوب سفته داخ عشق توم — بلقی ارلیش منیشتی توم
سایم بنذرت الطاف عنبر بو — امرتو کس نین غیبر جه من دتو
بالیشاتت بون یکسانی امشو — بیم دربه کجت زکاتی امشو
چونی جه سودای توقم بکوم امشو — نکره بلای نذریت بجه روم امشو
جرکم کیابن جداخت امشو — بادل اتیل بو به بخت امشو
چون کفت لالی ترفیم امشو — دلنوازنیم کرغریبیم امشو
خویش مبو وینه توشاهی امشو — خوازو چون من کدای امشو
بیرکوت بام سول سیم اندام — پی بر تن بالات یخمرم پی نام

پاسخ دادن شیرین خسرو را

طوطی شکر راز راز ونیه شکر — چطور دا جواب بی فرخ جهر
دلش کجنرو کیانی جسم خو — منیشیرین چون من برکوت بو
برکشتا بام بور بهمن سام — کمیش شاهان جم قدرا تام
شا سبقین هر پرستاری — بیو بها مراز یک شهر یاری
رشتی کرانغم بو عنبر مستن — ذرهٔ جلای تو رزم شیرین

با تاج زرین

بی کسی جندان نوبر ضیه دور — قوایل نیم که ساتی بیمن طرز جطور
من کیم که جی خسروی جو تو — بیون بها مراز نبو تا بر د
یکیان قسم ساتی دارا کین — هرتاکه زندم نروی خرزمین
پی دیچ جه زرته کمتر — بکینو جطور اوند ورکسر
من کتر کنیز پرستار توم — من افتاده دانندمشکار توم
من سقای میخ بو جبیر توم — جه شام یا شیراز هر اسیر توم
من کام خسرو وجه جو شیرین — پی جیش بیند پی من فا فرت رنگین
قفات تکیانم شاسرو آزاد — ومن جا وس بیت جبر دردگ
اگر شا میلش بشیرهٔ قندن — ریاش شیرهٔ قند فا دل بسندن
بی به بیو خبت دانای خردمند — فنقهٔ فاش نوشان شیرهٔ شهر قند
ارجندی بنچ شاهی دارا بینج — بکرو صبری بغو بنید یا رخ
بو شیرهٔ قندم هر ترتا برد — بنوشو شربت نوش کیانش بو
ورنه بی شیوه شاهی زیبت آرا — بشیرینی جطورین کوارا
بی کردن ایستعدی امشو — مدهوم بو ت نمهفت امشو
بنو پی پشتان من دلگیر امشو — بو بید تلطف تقصیر امشو
میل کرد و کیام بوری امشو — گوش دردو جه بنگ سازی امشو
کمیشو سودای وسواسم امشو — کم طاقت بنو جه باسیم امشو
شیرین جه خسرو نبرا ر علالا — خسرو پی شیرین جون پی منالا

کاز کرد او رستا خسرو — بوداوای شیرین لالای پروره
منظور شیرین شازاده بی — ایدیه قم گشت بیچ گشت دادی
حفظ دانه لالی جه الماس کرد — غرض دیش جه فعل شیطان بیگا
پی جیش که بانوی صاحب تخت — دایش پی دوز سوکندان سخت
سیاد خسرو سفتن جدا خش — ثمر شکر کرده با غنچه با غش
هرچند زبان اکشیع تر نور — جواب خسرو دا جه دستور
پی دود وتش نگر یاجستا و — مادش جه جدا سیرین جیلاو
جطور که مدش شاه بیداخ — چیالی پیوست هرکیش آخ
هرچند ادا آهو نافهٔ چین — موبت اردش تعقیب جیلان
جه لالای خسرو دردش بیکاری — مرادش نجم اسر مرواری
هردم بیدسو سلیم نجه ولاره — جواب خسرو بدا دوباره
ایام جه سودا اردواریکی — بوگذشت نکرت جهکن بدادین
کرشمش جه حرف شاه نکرد — نیم نکاش نیاز تماشا نکرد
هرلبش بزدی غمزهٔ غضب جوش — هادلات بیشارهٔ اردش
افکر برش اوجیم تیره گل — بابر خسرو اما نکت بدل
کیاش نذرعن بو طورآ هرد — هردختی کردعان نکرد

پاسخ دادن خسرو شیرین را

دیلا هم خاب ساقی اصغانی سحتا — کشورکشای ملک قطب شور عشق

[illegible]

بریش نهایم صبر ندرون آرام — یکسا حی اتاری دل آرام
نه من بری تو مار از دردم — جه تاجه تخت شاهی ویردم
بستم بر رشتهٔ سودای عشقت بیت — دیم کو لبر زان یادشانان کفت
ارپی تو نبو نا دره ندیم — چیکه حکیم ار معنی خوشیم
وت معلوم بو من یا پست قوم — پیکیای خدنگ تیر شصت توم
ورنه من جه کو شاهی شیرین کین — ای دوکیلیه جه اد کله ارمن
بلی من بو شوخ سیم اندام — قامت زرتسون چین پی نه جام
حرفی مواجون جه رای کستاخی — بشرطی نبو به بید تا غی
به جهد فریون چون کیان کی — جه خویشتنی تانه سازی
مدلی بیم شربت میی بوسه قندت — جه بوسهٔ لبان شیرین بار قندت
وخت هوشیاری کفتگوتن — به خشم و غضب بیتن به بوتن
ارنی نرکس بوتر آک شیرین — کلاف مینی زلفان عنبرین
مرهر کس چون تو نازک نازنین بو — پی سرمهٔ پیشون پی مجاز بو
اردل جه سنگ شیخ نکر — امشو تا ره بو پیشتانم ر
ورنه من طاقت نداردن امشو — ارکیان هزار بو صیبارون امشو
جا پشتانت بون ایمانم امشو — غمخوار نیم نکره مهمانم امشو
جه عشقت جو نیم کریانم امشو — بوی قر خم فشتو بر بیانم امشو
ارعکا جه وصل ویت میانم امشو — موبه جه جرش من سایم امشو

اردی قیلم اشبو مراد دم — نگری ایدین منت آزاد دم
اردوام نشندن سول دیبند — اردوام صباردن بکیان بوگیند
فدات بام دسن وسن آزادم — دسن غمزه وناز بکیان ابکارم
چشمی بی جواب قرسیاد ... — بو جان شیرین پادشاه ...
اشبو جه برای لطف ایکن — باجه پا بوست بیون سرافراز
اراطف ... تو جه ... ندا — رخصت ... دیم ... خوندا
سهی سرو قامت ... سو — شازاده بزرگ ...
کمند زلفک کهن زنجیرم — نام دیم چون ... شیرم دیدیم
آمن اشبو چون لطف ... — با بیون ... بالای ...
بو بیو نه بوی صاف عنبرینت — بو نوشون شیره قند شیرینت
ورنه بو فدا زلف بو عنبرین — مو یاردن ابطال ... شیرین

پاسخ دادن شیرین خسرورا

شیرین بی جواب خسرو پرویز — کردو دینه طوطی لب شکر آمیز
دا ... بام شاه فرخ نژاد — نوه نوشیروان ... عدل و داد
مرغک شیخ دینه کمراهان — خاص ... بر بدرس شاهان
جه کو ... دینه توست ... — شاهی جم جناب حشمت ...
بوسوسه برج نعرضه ... — بزرگ زاده نکرو بد نام
برنده ... سار بد نامی — دشمن باور ... شاد ...

باجهان

باجه ... بو شام ... — باجم نکردن من ... تقصیر
... امره به شاه ... — امر ... بند فره ...
بی چیش نجیش هر بد نابین — روز روی تام دشمن کابین
ار ... ای شاه مبارک ... — سودای عشق تو ... دیروز
تا بچندی ... بکیره آرام — خاطرت جم بو ... کام
حیف بن ... نعرضه ایام — بعبث ... بکرمی بد نام
نعرضه دوران ای ... — بویم ... خلق ...
من جه لای با نوای ... — بکره بو ... ردای ...
... خسرو ... — ... چون دانه ...
فسخ بن ... ای اراده کر — سیل ... جام جرئه باده کر
من به ... ارجم — جه اوکه ... آبرده م
... کاسی چون ... — بیون ... آن ...
سوکندم ... عشق — ... غایی ...
حلوای شیرینم ... — غیره ... هرکس ...
معلوم ... خلق ... — بی جناب شام ...
مطلب ... عشق من ... — صفرا و سودای ... بالا ...
... وصلم ... — آفرکرون ... صفرای تو
ورنه ... بور دریا دل — ... جام ... حاصل

خسرو جه شیرین شوخ شیرین لقا — چون نامناسب شفقت ای اولا

پاسخ دادن خسرو شیرین را

ساز نا ... شوخ زلف عنبرین — بدم مسلمان بدل کافرین
دیسیان به حسرت چون ... لاله — کرتش ... فره لالاده
واتش سرو تن ... دردم — حرف و صوت ... بد ... مردم
خاص ... تو سوال ... — ... مروت بی ... سکال
اربی وصل تو قبله کاه من — نکاهی تاج و تخت پادشاهی
... من جلای وطن — بی چیش ... کمک ...
اری شکر ... ریزه راز — شوخ شیرین ... غمزه و ناز
توخود الا قدر حق بی وادی — نجیب ... زاد ...
... سعیت بکردا — رونه بزرگیت ... بوردا
او شیرین ... پادشاهیم — بترسه جه آه صبحگاهیم
... نکر لیم — باوان ویران ... نیم
مر ... شیرین عنبر تو مبو — جنی ... تو مبو
مروتی اشبو ایمان ... — به باغچه وصلت ...
غرض که ... — لاله به شیرین ... اشبو ...
جه لای ... شاری ... — لاله ... بی ... فراموش
چون ... یاقوت خورشید ... — خنده ... سفید صبح

...

خسرو جه سودای او دل به سنگه — او شوخ شیرین دیده ... نکه
بی ناد بی تمام قرار ... — چون شو ... تخت ... کره
هورزاد پادشاهی زرین ... — شیرین ... کیان ...
هر چند که او شوخ ... — ... خسرو ... بزدر

پاسخ دادن شیرین خسرورا

به تندی داتش ... — ... بزرگی دوران
هر چند ... درد ... — بکام ... روان
عاشق مرادش ... — ... دعوا ... جاهل
شا درکار ... اندیش — بادر ... بار ...
کس دوسی ... — اگر کرده ... بزدان
... شیرین ... — دوستی ... بازار ...
بی معلوم ... — پادشاهیت ... عشق ...
دست جه دولت ... — دشمنان تخت ...
جکه ... ترک ... — هر خیال عشق ...
تو جاری ... زنده ... — بادر تاج و تخت شاهی ...
او ... داراکین — ... عشق ...
ورنه ... عظیم — تخت خسرو ...
... بهرام ... — بستان ... سرزمین

٨٩

فداك هم دال بوش ملك شاهين — مرا هم بوچ كون اى يار نايين
شاى صاحب نامور نادره ايام — كادس به تيغش گاه بر كام
تنگ هر جل بكام باده دلكش بو — گرفتار لول زلف چو درش بو
پادشاهى وملك گشت نه بعد — بكيلو بى زندان چادر بس
پيدا بخ نبر شاى اسكندر فر — بكيش شاهان تاج وكمر زد
شاهى بطوره كو بخت بين — زيبنده طومار تاج وتخت بين

خشم شدن خسرو بيش شيرين قهر كردن ورفتن بملك ماين

خسرو ديش شيرين بو طرز نوش — تمع لى چون باده بستدى بوش
خوابت به ترك طايفه بيدين — بعقب دستش بابرو صدبين
ابرو چون كمان زر ساخ برين — كيسه نرگس شعله سربرى
مژگان چون فدنگ پل ساكن اورد — گيسنا نرگس چون سربه سوز
طرز انين به غضب نگيش — عجب بيند بكاين اوبه بلاكيش
اوپيچ به شدى خرا چون آتش — بست فقد دينه كيانى نركش
تواضع خشم و آتش شيرين — دولت زياد زلف بو عبيرين
چو فاش شرط دين باد اورد — پادشاهى آفرين بسر د
شرط بومن به فقين تيزنانه تو — اركيا ... بيش بودد خانه تو
اهن در نكى نه بيشو بن بيدا — براو بار بيچ نوبردن بيدا
ايدوات دردلا چون ماه جبين — نشت چون سهى سرو نه بيش بود

تخت ...

زينت بود بزدرخشان چون نور — فرو شاه به خشم تهمتن دستور
دات شيرين لوكند تاج شاهى — بگاه وجلال دات الهى
بيچ بردام بين روى ميدان — به شعله آهى ندياى بى
به روى هيچاى تا تيز چون بيل ستم — دشمن عاقبت به هر نه دستم
من به عشق تو زبو نم كودن — پادشاهى تخت به يادم بردن
بى هيچ بيچ عشق پيدا — صدچون قله قاف مادر بيچ
فدنگ غمزه و دونه فلان — هرنه نيم نگاهى نازك نوفالان
اركنو دسنگ كوى سخن فادرا — كروش وكردوى مدارا
ماهى كوى شاهى كون تاج وتخت — كون گنج واسباب كى بن زرين تخت
پيه سوداى تو من ده چارم — زنگيم بين نزار ماندم
عشق تو بلهد بردن شكستم — بيزار به شاهى به تاج وتختم
ورنه نه دوران مرحمه نه كند — نه بوم وجم داراو سكندر
عشق تو شيرين من دستن به تخت — هم تو بيم هلا تيرطانه بخت
سايه فاصت كو شاى سرو خرامان — سالار سركش نازك نوفالان
بيكناه وتقصير كوى معذرم — بيل كيسكاداى بيهلو دستوم
من با يادهى يم تو بينش وشاه — تمك ملال كرساد دولت زياد

رفتن خسرو بولايت روم وآوردن لشكر براى بهرام چوبين

ايدوات چون نسيم سرو سكند — آمد نه بيداى نه هزار نرو شود بر

٩١

درون بربه غم چون شير زاهدار — روش كونولات فرخنده خداكار
خسرو دلال بوش خجسته اخطر — وجى كه ردش كو نملك قيصر
دبير معنى راهبان كفت — كفتن چون سايه كنش جنگ كاهش
اختر شناس هين داناى ديارى — كردن بى خسرو اختر شمارى
منشيخ دان بيش بخت يارى — ستاره طالت سعد اكبرن
چون تو ستاره سعيد جبين — بهر كومتى آمد فى تن
خسرو هى مژده سكار او گل — على كو فلك سيم منزل بنزل
با تاج وطومار به خوف بيرن — تا كرد ... سر حد استبول وطن
عشق ورازه مست باده عشق — هر شور سوداى شيرين ملكرد عشق
اهركه اوال او فرخنده اختر — پاد اجتناب جم قدر قيصر
چون تار انس بزرگ صاحب قرن — كيخسرو سرير روش كو هرن
خبر اوجمشيد نادره آفاق — كردش استقبال بخت بلطرافت
هر راى بزرگى آبرو داشت — اوردش كاهى وش نيش تخت
قيصر شهنشاه فلك آستان — سلطان جم قدر قضا توانان
هر راى بزرگى هم باب خسرو — فلك كوه وزير اعظم همراه اوشو
فرباش به ستور شاهان روسى — كو شان برى بر يد بر خسرو
نالش فى دوف صداى كوس نو — يادنا لبقف چرخ چينى تر ز
وزير اعظم بابر قيصر — بى سوز خسرو چل روز يا تر

٩٢

نه برده نعمت بيش مريم نامى — عفيفه دوران سمن پيجاس
عبداى چند وحت او فرخ تبار — طلب كو تو بش سيد به خنكار
قيصر به راى لطف سپاى بر كند — به يكى چرى دسار وبه دسك بند
دو بچا هزار تدارك كرش — مددت خسرو هرجز سبر كش

جنگ نمودن خسرو با بهرام چوبين

ارباب تاريخ بنجانه مسكين — بى جنگ خسرو بهرام چوبين
فاعتبر به بوى نافه لذه سادا — غنچه اى كتاب چو گل سكادا
خسرو هى اوسپاى نى بدوش — او درياى بى بى بحر قلزم جوش
صداى كوس جنگ طرز — نسار او سر حدا ولكه ديش كو برز
در لحظه يادا به بهرام خبر — آتش فشان بى به تيغ چون اژدر
ناى زرين جنگ آوى بخروش — جم كو فيل سپاى چون جوش
سواهل بخت قطره داند و — تا يا داكيش بر بلبس جنگرد
به هر دو سپا داورد ترسناكين — لرزه اوم هيبت بهت طبق زمين
هم كردان خروش هباهى خرا — ميدان نبرد محشر صفرا
بضرب كوپال سنگ و كيداهر — به قارنه سخت كشنده شنوا
نهنگ درياى نكر نيرا ساجد — چون موم با هر سنگ ميمى آو
به هر دو جانب معركه نبد — نژوى چنبر چرخ سپاى برد
كيش شان خضان سپاى رزم ده — صف صف شكن ... خاچ آبنوس

پوشنشان ختنان پوس گرگنک   بو گوکنه برنجون دیبای فرنک
جه زردی مغفرد اجوهری تمام   بنا شان تفرق دینه سیم خام
جه معرکه رزم پیام ستکی   پاکرکی نیزه گردان جنگی
خوشتر جه روی رزم وارا وکند   کیش شان پیداخ اژدها پیکر
برزبی گرد ستور نایرهٔ پیکار   مجراه نال برکب پیشه نار
جنبدبی نالهٔ کرنا و شیپور   زلزلهٔ عظیم ینفخ فی الصور
جه پولای پیکان کری نار فراق   طرزا نیر چون تول برق
نیرزین جه زور شیران نامی   شق کرد کاسه سر وینه شامی
لب زام جه تیغ الماس قاتل   تبسم کرد وینهٔ غنچه گل
مودای سرستان نیزه نوانک   دیده جه سینه شیران نرگس
شمشیر چون ابروی زند سور کلاف   فرق هژبران مکاوا تا ناف
سمند باد پا جه میدان کین   غرق بی جه هون تا به نعل زین
خدنک چون نزهٔ شوخ موشکاف   مویرده جه صندوق سینه گرشکاف
حربهٔ خسروی چون ابروی دلبر   جرکه جه کژیم مکرد دو پیکر
قطرهٔ هون زخم قدارهٔ قاتل   مدروشا نزدی قاره چمی چون گل
نیزهٔ زامداران خسته خطرنک   وینهٔ نالهٔ نی هشت نوا رنک
زیلهٔ و نالهٔ زیل زنده زنکشه تر   مکرد جه کهون گوش گیوان کر
جه گرد سمند سواران کین   نشتن بزونی جه اکطبق زمین

جه هردو جانب کوشش کردن سخت   سرینهٔ اشکاک چون دکک درخت
سیل هون جاری معرکهٔ نبرد   سر وینه کدو سرنکون مکرد
جه صاعقه سخت آتش انگیزا   جه جوش خروش قیامت خیزا
حکیم حاذق علم حکمت دان   ارسطو دستور افلاطون نشان
پی ساعت سعد فرخندهٔ پرخیر   قرص اسطرلاب هردم مکرد سیر
ساکر نظر کرد هرناکه ناوا   دلش ساعت سعد مبارک یاوا
عرض کرد خسرو سخت یاورن   نو کرسارت سعد اکبرن
یاوا اسپای سکنی خصم شوم   بی خوف بی بیم چون صف هجوم
خسرو ابرشفقت بشکری کرد   ملحمت چون هژبر یلان دشمن برد
انوکه بروی سپای بهنامی   جه بزروی نبرد خسرو نامی
چون بنات النعش بزدی شد پرین   تخته وزا مدار بیه اکنده چین
شکستی مروسپای خصم جهانسوز   خسرو فرصت برد بی فیروز
بهرام وینهٔ گور وحشی گریزا   هرناکه پیش کرت بوپش ستیزا
بی صحیح جه هر کار بشن   دانایان حیران بی کار بشن
خشورن خدی بی محیا ز   عجایب ههد آدمی یارز
اول بوش بلدا بادشاهی کنج   اگر کردش بخت بلا رنج
بی عطا بخشش کنج کنجی   بی شرط او شون تا تو بی
جه فضل شرط او شون دنیشندی   جه فضل او کنج بی گرد [illegible]

گیت دلوش کرد پیک عطائی   اگر کردت محتاج بناتی
آوازهٔ احسان بخشندگی تو   برزن نعرهٔ ای دنیای بی پو
بی پای کس بی پوی ستمگر   بگیل نکید نه بو تا سر
بهرامت آول نشا نا بتخت   خود وینه اگر چه بیه بدبخت
چو نکو بی بولبت تو بردن بهشت   او گیرکسون جیت بو بنویشت
اختر شناسان دانای دل پذیر   اهل تنجیم رسطو نظیر
چون قرص قمر چون دانه [illegible]   فیروز طالع سنج فال گیر وت
جه نورش زهره و ستاره [illegible]   تخلق شوق خور جه [illegible]
عطارد جه خط جوزا بیدرنج   جه اول گروش تماشای ترنج
اگر چون ماه [illegible]   پرویز نشته تخت [illegible]
هر طرف شاهان دور زمانه   زندن بنابش گوش شاهانه
جه شرق تا مغرب سه تا ماهی   فیروزش کردن بپادشاهی
چون مملکت گرت نظم بناش   وینهٔ سکندر سکنی بی باش
تختی تعمیر کرد نزوی خورشید دور   برزتر جه افلاک پایهٔ [illegible]
جنی داشه لال لولوی جهانتاب   مرد و شان خاطر جه قرص آفتاب
جه نقش نگین سعادت بندیش   جه عدل جه داد دانا پسندیش
کا ذحق طبل فارغی زندن   خطبهٔ خسروی بنامش وندن
دختی فرخ بی او بتخت و تاج   با غمزهٔ شیرین آماش [illegible]

کرمی صفرای عشق ادماغ [illegible]   معطر قش هم آورد بجوش
نغرهٔ شیرین رشتهٔ [illegible]   نزار بی جه تخت جه تاج شاهی
جه خوف بیم شای پری پیکر   عقیفهٔ دوران فرزند قیصر
کرباچون شم هر روهر ایوار   درد دلش بکس نمکرد اظهار
هرچند نای بلند خسروی شنفت   شمشیر نزوی هور بمردی [illegible]
جه دوری شیرین درد [illegible] کار   نزاری موات [illegible]
جه دوا نقش جام باده و سنبل   تبل جه نار کشندهٔ قاتل
نغمهٔ ساز چنک چکی چون آهنک   [illegible]
گاگاه چون صدای [illegible]   [illegible] زامدار [illegible]
کاتوات میل بی جی کرامی   [illegible] پادشاهی
عاشقی بیاجی بی ذرهٔ خشم   [illegible]
بی بی شیرین نشا هیم بی [illegible]   قلام [illegible] بنایه [illegible]
اربلان بیم بدانای داور   یکتای [illegible] شیرین دلبر
مویرون جه تخت پادشاهی بیم   با بکران [illegible] بیم
بوصف شیرین شای کرلالان   مشی بفا بدا مکرد خیالان
موات کون شیرین [illegible]   جه رشوه لعال بیم [illegible]
نمکرون او بزم بساط رنگین   کون او خانی جهان بجام جمین
شوان [illegible]   تا صبح [illegible] بازی مکردم

کرن ادهماری واو صفا واو ابر — اوسکار کور آهوی وحش طیر
اوچوکان بازی رندان ناف تورك — اوشیخ شاهین اونخجیر بوره
دیس اسراری اونوس خالان — بالیم بی شکار و بردن حالان
ایسه ارصد تاج شهر یارین — من هر بی شیرین شب بی زارین
بی گشت ناز داران لذتی عیشین — کس یار نین بوینه شیرین
شاالته کس حسن بیت یار بنو — بی یار بو دلسوز بی دل دار بنو
شهنشه بیطور خیالان نکرد — بوبیت نکیت اهناسان سرد
افراد اتب بیش وس کر خیالن — اوس بیچ شادی بیت بطالن
هر کس بی دنیاد در بکاشن — جون جمشید جم می بجامشن
هرناکه زندن یار جنبش یارن — بیش مبو بکل ارصد که قارن
خو بیدولت نیت دیوانه کم کام — بر عرصه دوران نیادی بکام
بی جیش بیدولت دایم خوار مبو — دوبیش ارصد بو لیس نیار مبو
ایسه تو صد شکر دولت رامتن — کاسه ردائی دور به کام تن
ما ابواه بیم دولت چون مبو — اری بیمردت به شاهی او کو
جون بیطور دولت امیارتن — ستارت سعدن فلک یارتن
آخر بکیلو دوران بکامت — شیرین هم دیسان کمکو بدامت
شهنشه بیطور دوتش دلالت — دمی ساکن بی کلیام دولت
میکا با فلاحی بور جهر رنگ — به حبل المتین صبر وطاقت جنگ
قدیمی زینمی

قرینش هر بصبر خاطر بکر شاد — قری کس بصبر یا دان بمراد

زاری کردن شیرین از فراق خسرو

بدسخن سنجان دانای دلنواز — بوطوری بی مذکور مضمون ای راز
جون اوچم قطران دکه طلا فو — دور گفت بر جور شه بر خسرو
آتشیاره آه درونش جدرد — نبای جبر جرخ آتشبازی کرد
بر باد ام تر جبر رای بی تابی — رینیا به گلزار اسیر جنگسابی
جون خسته زار الداد کیان با بیابی — دست و پا شندصت تا قور آوا
به بیطاقتی دوری روی خسرو — بشو تا برد برو تا به شو
عرق چو نقطره عنبر بوی کلاو — بخش بی بروشد اجو نعل کلاو
کند به ور زربفت و بیبای ارمغی — بوشانیم تنه ساده سوسی
جلی پوست یا برو بو تاز جبینی — دراش بزمبندا جیسا لیو جبینی
صراحی بر می جون یاقوت زرد — دهش بودی سنگدار ریزه ریزه
دات ارمی نوشون بی شاد جم — جام باده تاب نقرقشم بو
بکار هجران خسرو بی دارش — بشیو بی به قهم وینه زلف ولیش
به دیده بر سور هر شو تا سحو — بحد امانش پری به کو هر
کا فلکان می وینه خاک نعمت — کا نکمت بیدام نیست بخود دست
لب جنگ بینت و ان لالو تنک — بیدرنگ جون نقش کیفا بوره جنگ
وختی در درونش به قهم مدا جوش — بی دور بر وزی ای نوش لال بر خیش

هور کمند غالان ماهی بر جیلی — جو نقش دز ماهاف نقرش جیلی
هر جام نرکس کلیا بخور جشار — بکیس تو بکرد بر لاله و هار
بنیدکو بسرد افاک نگا طرنگ — آینه جنبش بکیلیا به رنگ
اسبابت دوچش جم بغارت بر د — بیش قمندشادی عنبر به آه سرد
دودی هناسش جو حلقه کمند — بای جرخ کردن کردان کرد بند
بکرد او بوا سهای بخت نامرد — شرمنده فلق بای عجب کاریت کرد
دولت جی ور تریاد ات وستم — بر م کردمنت آخر به دستم
دیت که کیان مدای تو بر بجدا — افرکه بارخش تو به کجدا
کور بای نزانای جو نقدر او گنج — رشی بدست نرشتی ابلم رنج
را بر چشه زنک برد بی — جون صبر شاهی جنبش تورد بی
بیدستور جندی شیرین دارش — بکرد سکایت جی بخت ولیش
دمی کو خیال دشای شکر ریز — به نیشو زیشت گلکان شود تیز
جو هر کو که بو مید ان دو — اودلیش بیا و نوبیا به خسرو
افراد آهوی جر بده سنبل — بتندبه عقل بوش رای کامل
خاب غدی کیش آه سرد — فسخ او خیال او اراده کرد
ساسودای خسرو مه استیز بش — جون بشغل نفت بی زیل عیش
هور زرا سرسام سرکشته و زاریش — مکان ب دولای بانوی مملکت و لیش
دات بیدیر اسو جو نیاد بر دارکو — باکه دیشان دلیشان تشریف برد
قدم بیرونی

جی بیبیت تیغ غم یار ن جر کم — قطران برزخ جون زلفم برکم
طاقتم بر بان یام داخ مردم — وا به جون مبو علاج دردم
وختی بیانوای خبر یا و ا — جهان با الماس جرکت سکادا
زانانش که شیرین گفتن بویدا — بی خسرو کیان نیت بی شیدا
وانسش ایقد زند جبین بره کل — معلوم جی در برکشته باطل
طمطراق دهر برقرار نین — شادی و شین بی کس پایدار نین
کا بعیش و نوش بکرد ت بشاد — کا مرد قربان کوی غمت و باد
آمانم جی بیاب حسین با جسم — با نمکینت بی دیت مدر جسم
صبر که جندی سیبی سول ما به — آخر مبادی بکام دو وا به
جون هر ده جاران هر صبا برابر — خدی در بسیر سوار ی وسکار
هر بیت طاربو غرور دس کل — برکه بجوزه غم تیر برده دل
بنوش باده تاب شیشه شیرازی — دیده در هم دیسان بچو کاقماری
فراوان نزای بر وزنا مرد — کیشات جفا و جور جند رنجت برد
جو که بیدستور نزامانش بر بج — بیوچ بنیا هیت گردش بی تلخ
هش به سوداش صبر خاطر نک — هم مکنوت بدام سرد بی سنگ
بدانای ولیش هر کس بناز د — جی سختی دور دنیا ساز د
وختی به عشق شیرین کل بیز — شنفت ای رازان بصحت امیز
بکام صهبای صبوری کر د میل — به شهد شادی دیسان دل کرد میل

شار پیچ چو یا بفضیحت کردش   ساکن لبانم ایش گشت ابی درویش
بسلسلهٔ زلف گردن پابندش   کردشان سبیل خسرو پابندش

ولیعهد کردن مهین بانو شیرین را

طاوس خانهٔ نوح خوشخرام   بی نوبت نفس نادیده ایام
چون طوطی سرسبز شکرشکن   بطلوه کردش سلسل سخن
جناب بهای با عقیق مکنی   بانوی اعلم قدر فردوس ثانی
حسب الحکم ذات پادشاهی لازمت   فردا لا ینال وعده قضا فوت
روزی بی ترددی دنیای غدار   بعلامتهٔ کهف سکی کرفتار
برگ ارغوان رخسارش چو ورد   بیزار زردی رنگ زعفرانی زرد
غنچه دهانش خنده شکرخند   نکردش پرسشنه بکلاب قند
بر طغیان درد صفرای پرستم   حال دیده زار سوزنده ارقم
ساکه معلوم بی زانا ثابت قضی   پیش شوشوی اجل چون ساقی
بر سنجی آزار نالا چون جبل   ریزان گلاب به نرگس به گل
شوی طلب کرده شیرین دل ریش   نیاش دیده نم بالین ویش
دانش افروزنده فروزنده بخت   چون بکرده چرخ نشوم تا تخت
سلطان سرهنگ گشته اجل   یاکردن قلای زنده کیم جبل
بر سکنای دهر و فتی بهم راهی   تاج و تخت اسباب شاهی
بتو دخلش بر شای فرشته خو   تعرقش انیسر مبارکت بو

ابدی

ایدوات دهی بهناسان سرد   کیان شیر هیش بقابقی سپرد
منده به مصاحب قصر و ایوانش   سامی سنگ الهی لبیر انش
خورشید عمرش کفت سیاهی   معزول بی به تخت به تاج شاهی
بجای نازبالش بو عبیر بنش   فلک کردی آفرسنگ به بستر بنش
شیرین بانوش دی کلاف سوسنی   شازاده شند انکی سوخ ارغنی
طاوس عمرش انعرصه ایام   نجکه پرنقش کردون کرد خرام
زیر نار خیرا سجا چون سپند   زیرش نشت بچرخ سیمانی پرند
نرگس چه لاله اسرین پر هون که   به هون سرناپش شقایق کون که
داش بردی دیشدا ینده داغ دورد   رنگ یاقوتی تنیش بی به لاجورد
بناخون هور کند نقش سینه   چو فیروزهٔ صاف نبوی انه
سلسلهٔ زلفان چون سکین کند   چندتری به تیغ چندی سر بیج کند
وی روی دی یکسب چرخ نیرنگ ساز   کاشیت کران کاهی شیشه باز
کا منجو نجیب شاهی زرین تخت   کاتخته تابوت کروت تخت
کا به سرتابات مهوشو به تن   کاهی کروت محتاج به کفن
چنی بنداکان پنهادش بدان   نامردش کران فراوان زدن
باید شاد مبرتو بنیش کر من   ایردش زمین شومن ای شرمن
تر کام کس ایب به کمر لالان   به دستش نزنی بوانه سالان
بشو بفاد افتادی جامی تو د   کام زر تخت پیش ای زری چه شد

نوبت میراث بسات آلایش   بنزی کفن و بزن بالاش
کام عدب ازدال کوه کرد کفن   نه لانه شاهان نوشت شکوکن
آخر خوکور زیب باکر تهی بهوش   موینی نجم مشتری بکوش
نهفار بداده فلک شاد مبر   بقاش بی کس زمین تا وسر
تا منو نفرق بکی تاج زر   ده صاحب افسر مکر دبی فر
تا دو کس ندرد مکر دارا   هکس مکرد سنگ سارا
خدا بیزار بو چه کد خدایش   به مرتبه یوخ شاهی کدایش
بی جیش اکرش اکر کدا فی   اخر هر برگ مکروت فانی
بی ساهر کس انش افروزن   شارزای کردش بی بوی کرون
پلدنج دنیای بی ناموس دیکت   جمعة العمر نمبو دل تنگ
فنا نابه شورش عرضه دارد کیر   جونایره نار سوزنده شعیر
بکریمی دیش کمدار بیش کر   رفع روزردی شرمسارش کر

نشستن شیرین بر تخت پادشاهی

چون بانو بلک عالم بی راهی   شیرین نشست بر تخت فرخش شاهی
ولایت معمور عدل و داد کرد   بندیان جه بند تمام آزاد کرد
عجزهٔ مساکین مسلمان تاکور   جه قرسایش ایمن بی جه جور
جه کرمی آفتاب لوا انصافش   جه برق شمشیر غار اشکافش
اگر کویمش جه عدل و جین چه نشیم   صیغه افوق و ندشان بهم

بز بعین ادی

شاهیش بردم بر طوبی نرسند   بعدل و داوش سوردن سوکند
سنگ ندرسخت ظالمان شوم   نعم تربی جه فرش اسطرلاب مرم
زراعت به نورا و زلف جنبر   کیسه بعد مکرد بکه زبا د تر
افرین شیرین عدل و داد شیرین   سرکش زندان الف بو جبیرین
چنی پایه و سام شاهان پسته   روز به نیکی اطوار رنده
بی دفتری عطار دفا نه   منشی و صطلال عنبر سنامه
بسمع شریف بشنو حکایت   ارتصدیش خیرن دال ولایت
بجای گل زمین بادردش کوهر   سنگ سیبی هلال کشش عنبر
ارده الی بعدل شرار پیشن   به جنس بد کار در بد اندیش
اولکه مملکت کی معمور ایدیو   امنی و راحت به علق در ایدیو
الغصه شیرین با وصف شاهی   با دصاف و صف حشمت سپاهی
جدوسی خسرو کران بی دردش   مو بره جه کردون هنانه سرد ش
سوزا چون شمع شوان به عشقش   هر سودای خیال اوی سرنقش
جه نرگس او شوخ بالا زرستون   کرد تخته تخت شاهی نزکون
ذوق تاج و تخت مختوق با تو   داخ خسرو کرد لیش نه قموت
اهر که شخصی چیکی با و ناخبر   بر دیر لال پیش پاکیزه کوهر
بس قیصر شهنشاهی جم کنیش   بازنشتن نه تخت پادشاهی ویش
مریم که اعجاز عیسی هنر ا   سکو جه رتبه مه دارش مخبر ا

اوشای عجم تکین چون دانه گوهر … آوردن بعقد او دارافسر
مریم پری دلش او کجهره بخت … بعیسی مریم دان سوکند سخت
نعرضه دوران تازندن خسرو … برلشوبه امر همایون او
شیرین ایدیشفقت درونش جوش … بیدامی سخت به خسرو کیت
جی بابسیج نند ذره ذات پیش … آشفته تربی او به زلف دلش
بی لاعلاج او به داغ و درد … یکبال تام پادشاهی کرد
بدهای یکسال طغیان دردش … سودا چون دوی شدغنا کوردش
آهی هجران خسرو لال پوش … منغرطافتش هم آورد یکوش
جاکش هرا ابی بدوان دو … بشو دابی تخت تخنش خسرو
دیسان هم کرتسند دلکوش کفتش … فره شخصی دست بجکی سفتش
سرد شخصی اوشای بیت کیش … کنج دمال ملک دشاهی دلش
خراب جنی بالا ذرستون … نشت چون دسته کل بیت کلکون
تا پور نقشبند نادره نایاب … هور کینا بکله چو نساط جواب
جنی چند کنیز رخت دکمر زرنه … سوا سلی برخش تنبه بال پر
شکر لب کالدا کردن سیاهی … چند کنج دکوهر اسباب شاهی
تمام کنجور سرکار سپردش … خرامان لوا به تعجیل دوش
قطره داجیدرو سول بی ایش … تا یاد القصر قدیم باکه دلش
تخص چون نسیم بدوان دو … یادنا بسیم شریف خسرو

انکلم کوی

شیرین ثم شوق زلف عنبرین … قصردلش کردن هم به نوشیرین
به شادی دوقش نعرقدیا و ا … شکوفه نوسن شاخ دلش شکا دا
بلی ادهم قدر فرخنده اختر … به خوف مریم کاتبه شقیه
چونکه هم داهش جی ورتروکند … تا مرد نیاراهیسیج بکنو لوند
اما هجران اولاله غدار … بشو تا برد هیج نبیش قرار
نهایت شیرین شکر را زرند … کاه بیغامی تکردش رسخند

خبریافتن خسرو از مرگ بهرام چوبین

ستونی دیوان دفتر فاهیق … بری بزرکان بطورد اشرتق
رونی که ملو صبح سیمابی … ای شوله شوق حل عنابی
زمانه این به غوغای فریاد … سرزمین بساکن به ظلم بیداد
کرده بی شرع بدل تواری … هور کیلادیسا به بزرگ ساری
بقال فرخ به بیرایه نو … خسرو جو هداو نه کخسرو
یاقوت قبه جرکش چون جمشید … هدروشا زدی برجیس فرناهید
هر بابی بیکلای شاهنش قدیمی … هدرابی قیصر شاهی هند فغفور
کشورکشایان کردون اقتدار … هر یکیشال کرته بهن قرار
خاصه غلامان دانه دز کوشی … قبلاو بیابی هند ببابی اسمو پوش
قوچه خان بور تاج وکمر لال … چون انجم نعد بیدهای زلال
هدر این نعمدادشاهی دریا کف … بی فرمان بریی هدر این صف

کمی چون باران برو تالشو … به سام سنکی پادشاهی او
بی رخصت مرفی به کشت انجمن … تمادر ولفظ سلسله سخن
نشته بی خسرو بدماخ برز … منوش باده ارغوانی لار ز
نمره اهل بزم چون نقش دیوار … بیدادا وبیدیک غلامش کلفه
ناکاه جوده ابری فتح الباب … بیدا بی یکی نادره نایاب
بو سابابی سرپرشاهی دار تکمین … دات تو سلامت بهرام چوبین
بکای تخت تاج به شوی بختش … تخته چوبین بی اسنو تختش
جی جر خسرو شای کمر لالان … غرق بی نکیبی دبحر خیالان
وات ای سره چرخ چو اشتر کرد … کیت فضای الی سر نکون نکرد
نمر به کیجه اتبه سروری … به بانت نوست آخر جمیع
بدهای نامرد مردم فریبان … خاین بدبخت خاندان شیران
منت مبرد شریدی سرزمین … بجو یک نه نعی بهرام چوبین
دمی بازدش که به دولت توی … نیا نقوش تاج خسروی
هرکس فامدادن فکر و خام پیشن … بیش نو بادی باده چرخ چیشن
ارشاد ارخند کار فرخ نبارن … جاش هر قبر بیک ظلمات تارن
تا ایسه بهرام چوبین بیدات … دینه سکندر بودی کاینات
داوای تاج و تخت جهاندار بینی … تماشای منصب شهریار بینی
ایسایه سکندر ماد اشن … چنی کرم و ماربجان ود اوشن

ادبیه

کون بریده بتی تیغ براشش … طرزا به جر نهنک جب ساسش
کون او دات و زور تعن طمع ریش … کون امداناهی فاحش غ دره دورش
کسی نوا جو کردون نامرد … هرجنی بهرام بی بولقبش کرد
تا مال چند هزار شاهان جم بخت … کیخسرو سربرد براز نده تخت
بست کمی تزیین بردی بنیان … ساهی کنک الهی بی ابایشان
به عرضه ای درو بیه به درکس … بی به بهرام کنک شناس
نهایت بیحرف بعضی نابسند … طمع کو بلاک ایته درد مند
نعایش غلام چی خواجای دیش … خجلی بد یقین بیو بداندیش
چون تنبه قدو دیش او باو تا را … سای بسامان به خاک سارا
انسان او فاحش بی بسعود بنو … بزود بابندی دلیش مغرور بنو
پا غیود برادوبه عقد لیش … نیا چون بهرام چوبین بیوش
هرکس به غرور ترک تازی کرد … چنی بزرکان بنجه بازی کرد
بزود پنجه شیران جنکی … به نیرودی نبرد بسیار سا سنکی
آخر چون بهرام چوبین بدکیش … شکست فاحش بو نیو دلیش
هرکس به ازل صاحب کمالن … پر چشمه سر او زعیش زلالن
ارمدان بنش شاهی هفت کشور … باده عقدویش نظنو به در

... وکار ... کوید

خسرو جداهای اسکی جوانی … دینه دریای زرفکی هر فانی

بلفظ فصیح شیرین زده قند / پی بزرگان بزم دلپسند
چند نکتهٔ شریف شوخ دلبند / بدر کلام مطور کرد نقد بر
دانش هر شخص صاحب شعوران / معلوم چه آداب شاهان دوران
چون زمرهٔ بعضی بد نفس بی پیر / نشمارد ارباب درویش و فقیر
هرکس هم جنس مردان نیک ذات / زبان درویش بیت عزل کاینات
اولی سزاوارش سعد اکبران / برگزیدهٔ ذات و دانای داوران
دودن هر رای دین رو به گری / تو عیب و بیت هیچ راه خبری
بلی هر دم عیب مردم شماری / عیب بیت جمع خلق پنهان بداری
اره رو بی بهره نهفتن طوری / از بزرگی چو کام سطوت جهانی
امانت قرض از همت شعور / بیخودی دشمن هیچ مغرور
مکر و عاجز بدانای داور / بیشه صد فیل اژدها پیکر
هیچ کس هم دنیای آشفته بر تو شود / دامان دولت نگرفتن بزور
دولت نه بزور نه بگردان / دولت بداده پروردگاران
راضیم بی درویش گدا و بارگه / بیو چون شاهان به جاه و فر
بلی هر سری یاران سرورد / نیمی زروی ود شایسته افسر
بهرام چوبین تجبت بوشنود / من خو خسروم هم خسرو نژادم
تا بردی آرد کیان گمی سپرد / هرمز من دعوای خسروی کرد
چون فرقش بی سزای تاج و تخت / آخر بدیدش چرخ او بهای جنت

زالوان وعظ

بزرگان بی وعظ شیرین خسرو / گردش زاری بروتا به شنو
خسرو هم هر رای بزرگی آورد / وارد بی بهرام تأسف بیش شد
چو دانا فزا مجلس تازه کرد / مفتی جگرش پر آوازه کرد
چو دانا دیسان هجران شیرین / دودی دردو داغ اندلف جبین
گرانبهای دستش مذرون / بر شکنک شورش و بر ده گردون
بی رفع غبار گوی خوبان درد / باربد چنی سازش طلب کرد

داستان خواندن و نواختن باربد در مجلس عیش پرویز

آمد باربد چون بلبل مست / لب خندان چون گل بطلی بدست
نشست پای سریر خسرو باغ ناز / به سی داستان لحن خوش آواز
گزین کرد بی شاهی لحن خوش / گاهی دل ببرد گاستانا هوش
گاه به کاو گنج می نغمه سنج / زبین به شادی بهر شاه گنج
مرغ سوخته به نوای بلبل / شکا داغ غنچه دل چون دسته گل
هم بشنوان سرواری ابر / بر نکرد بساط پرویز به گوهر
تخت طاقدیس چون نکرد به ساز / مرغ دلخسته ماورد نه پرواز
به نغمه ناقوس شوخ پر فرش / به دل ببرد صبر به بهر هوش
به حقه طاوس چون قند مغز / شکر شیرهٔ ریش در لاد بغرا
دقتی که فرزند ساز شکدانه / نکرده آواز بوی مشک دانه
تا به آرایش خورشید مدام / نکریز اسپای سرهنگان ختم

منوا ز آهنگ سیه روز چون ماه / ما ورد ش قفس زهره تا بماه
به شستورو ساز فرزند با آهنگ / صدای تار شیرش مشتاق و پشتهنگ
به قفل رومی دل نکرد گشاد / کوکو کاهی غم بر دل مدا باد
هر تا آهنگ طرب ستان سر زند / نرم شا نکرد دتر به شیره قند
ار سرو سهی مینوا از ذوق / عاشقان تمام مست میان به ذوق
کا نو شیشه باده به جام نوشین / لا یعقل نکرد شیشکان یاکدین
یکیشا چون ناز نوروز بپروه / نگردش لبان عاشقان بی روح
مشکوبه نغمه مشکمالی او / مشکین لب چون رد شیرین چون خسرو
نکردش به باغ دل آرای شوخی / برزتر به شاهان دماغ پرویز
صد رسش رنگ ساز شاهان هنرا / به سودای بخش محشر انگیزا
به شادی مقام شبستان تمام / مجلسی نکرد بیهوش و سرسام
چون به فرخ روز صدا اگر دوزه / هنرا نقش نغمه ساز طرزه
چون نغمهٔ کبک دری میاد / به نخجیرگاه ما درو سما
هر دم نغمهٔ هوش سیاوش / موست بپرده هر کوکا کاوش
به گلین ایرج چون نغمه داوود / به بزم شاهان مخیرتا دود
سیلاخ شیرین چون شروع کرد / ذوق شیرینی به شکر مورد
باربد مطور دستان بدستان / زنده بی پرویز زهره زرستان
خسرو نکاری باربد او رو / بخشا کنج و مال جواهر بی شو

آفرین بر

آفرین هرذات چو خسرو شاهی / گنج خسروی بی صد اهی
بو سازنده شوخ خوش آواز بخشش / هر رای سخاوت زر تا بخش
یاران مدوران دنیا بی پستی / هر طبع کریم صاحب همتی
سوای بندگی ذات خداوند / هیچ فاخترین بیخدا سوگند
صلاح هر امین هی دله درویش / هی دل بر داغ دایم خاطر ریش
هر تا زندی چون دانای مال گنج / منجو هر در مطور گوکای گنج
بخشنده دایم بهر خو کر / دیت نداره دوون هر کر دبر
بی چیش تا آمین اهل و اشرار / هر دو ون همتی بی هیچ بتر

... کردن خسرو مریم دختر قیصر در خصوص خواستگاری کردن شیرین

خامه را اعجاز شرح عیسی دم / هر باب خسرو گفتگوی مریم
چون طوطی ناسخ سخن شیرین / مطورها مست شوخ شکر ریز
شوی چون مدد سرو تازه یاد / بیخ ریز کر با چرخ زهره
شکفت غنچه باغ چنی صد هزار / شکوفه امیض چو غنچه دهار
خسرو به مجلس بستی / صداع شیرین فراوان
بیجد التماس عیسی دم / درخواست کرد شیرین
دانش / نو گل غنچه
چون به سوگند من شیرین / بی شرط نکرد بی بلای وطن
هر لای بزرگان بنا / دشمن پیش

نکشدی تخت پادشاهی کرده   که خسروی ایلیش پری کامین دیره
بو رسم و آداب بزرگی دورن   کسی اخلاص بیله اوش منظورن
چندمی بوی تو بهام رازش   غمخوار دیش کری بکیش نازش
استدعام ایدن بی سول عنبر   مروت سوکند بتاج قیصر
هر رای مرحمت شیرین بنوازی   چون باشیره شکر جفتیش بازی
نوکندم عدل نوشیروانیش   بارود ای هرفرشای سکندر کیش
ادبیر رضای تو بکیشون نازش   یا بیون سوی مخ بها نرازش
اگر بکرون تماشاش بکیب دو   تو ندی رخصت بی بی امری تو
نهردو دیدم میل سرو کیشان   چون تای زلفت بون خاطر پریشان
مریم ایدی شنفت بو لفظ خسرو   روی روشن بولادیش کیلا تو
دست نه پیشانی بغضب شکنج   پیچ ورد و دینه ماه ر طلا زردی کنج
بخوف شیرین شازاده ارمن   کرد بلاله زار بونرکس من
و نقش هی خسرو شای دارا [illegible]   لال اوپش لال جفتش باده نایاب
اگر بیمن خبر کرودن دوپا بو   خورشید بخت شعله نما بو
معلوم ملای کافه خاص و عام   بتر بو حنظل سوزنده بی ایام
تو و بی شیرین دنیا لیست [illegible]   بازار شادی عیشت بطالن
کس چون شیرین زلف عنبرشنی   ارکفوش نغم حلوای شیرینی
درودت کلیام و دیت نصیحتی   اوبلبر که زرشک بیو [illegible]
[illegible]

رهتش براید شای فرخ اختر   چل چار سوکندم بتاج قیصر
اربخی شیرین شوخ ممی نوشم   چون با شیره شکر ازمدی جوشم
بکیش ردو شای دارا شیم   بوچین اتراج ایده دوبسم
شیرین مملکتی بکس نکتین بو   کتر شاگردش سوزن جادودن
هرچند شیرینی شکرین رازن   ماچان مملکتی هم حقه بازن
دختی رضاش ابرا نوفسون   ماوره بوا خورشید بکردون
بویم نرانون شهنشاهی عادل   خسرو لال اوپش بشاهان کامل
شیرین شیرینی بشیرین رازی   بهر نوعیون مروت بازی
فری فوفعن بفعل اوشوم   من بروصل تو بکرد محروم
من ادطلمه فراوان وندن   هر شقم چی بابیب استاد [illegible]
اکثر بزنان شوم جادوکار   ماوران بکر عطار دیوار
ارصدقون شوخی زلف عنبر باران   بی شرط و مشون بی اعتبارن
دانا بزرگان بهوش قابل   کی ماند بمکر زن هرگز غافل
چلنهزار مردان کار ازموده   جهای دانا فی جهان بیهوده
یکی بی مکر بحیله و ستم   هر شگفت ودن [illegible]
ساشیرین یکی همچون یار نیم   بولی بر مکر جادوکار انیم
چون شوله خورشید روشن [illegible]   بهام نشیمنش بدیبو نریم
اری خدات بام شای [illegible]   نوادوت [illegible] سوکند بخت

ارچون غمیمی کمان بوسم   هرنا زعفران هرتونی دوسم
ایسه بیچش شای هماتون تخت   زینت بخش ملک پادشاهی تخت
چمن بن کمن دکند دورنت   دایم شیرینین دروزنده انت
[illegible] ری من سوکند ایدت   برشی بخلاف لسبر نبردت
مرادات ایدن بدل نوازی   بکرد حیله بدبیم بازی
خسرو به شرطا بومن امشو جاره   بگزی لطاف [illegible] دار
دیم بکیم فلاص جی کشت آزاره   جی کشت ودوسر جی کشت پاره
ناتو به تنها بی شرط و بنیاد   غیشی چی شیرینیت لبشاد
اردو کارتن من بکس دیم   نکردن جداخ شیرین تقدیم
بادا ساکن بوبه قصر دلشاد   تنها هیچکسی نه نیرو شیدا
خسرو دوش مریم بیطور جنگ من   بیام نشیمن شیرین دل تنگ
بقیه حاصل که دهیچکس [illegible]   نمایان نکرد بهم شیره بور
جلالی اوردومی استمول وطن   کوتا کرد حلابات شیرین ایمن
بیچ جی ورمی دیسان [illegible]   خاطر شاد دش [illegible]
بگلوای شیرین بشیره فسون   تالی شیرینیش برگرد دندرون
اماکه شیرین هر ره [illegible]   دهای تخت شا کمیا [illegible]
ماوردش پیغام او به نهانی   بی شیرین جلالی ادشای کیانی
هم به نهانی شاپور [illegible] درد   جواب شیرین بی خسرو مبرد
[illegible]

شیرین شم شوق شای فرخنده بخت   عجب [illegible] بابیچه سخت
مو آتش بلیش کرد خیالان   به چون خسرو شای کمالان
بوکشت بیلده کفتن بجالی   پری خاطران کوته [illegible]
بچون من شخص شیوه شیرینی   نخته فعال شیرین [illegible]
بی کناد تقصیر ودون یار ستن   بیطور بیش امان بیزار [illegible]
اما جد لدا ترا نامش خسرو   بوفا نمین هرکز حسنی او
اگر من صلاح شاهیش منظورن   بی شاهان صلاح دولت [illegible]
چون قیصر حبیش کرده بی فانی   قر ساجی بابلیش بیو [illegible]

فرستادن خسرو شاپور را نزد شیرین

شوی به شوان خسرو بفردو   طلب کرد بخت فرخنده شاپور
ونش [illegible] شاپور [illegible]   دل پریشان بدغم پرده [illegible]
اونذتن بغنه عشق شیرین   کوکای ذخام بو عبیر [illegible]
بچرکم قرنم بربایان [illegible]   بزا مم قطره [illegible] مرتیزد
طوه رشاهی تاج زرنگار   بالته بیم بین بطوق زنار
دیدم بنادون چنی خیالان   بشیوم چو زلف [illegible]
چون جوا مردان نادره ایام   نراتو مریم [illegible] دلام
معلوم بو جلالت [illegible] پروردن   نواچ خسرو [illegible] سردکردن
من په [illegible] صلاح دو [illegible]   بی [illegible] اقبال پادشاهی دیم

محرم دم پای تخت اد شیرین شیوم — طولتره زلف لیلیای لیلیوم
نواخواجو ادشاهی بی اندیش — خدا ناخواسته من بیزارم ایش
مندون نذات پاک سهی — نامی به زلفش بتاج شاهی
غلاش هه بو شاپور جبینی — بیزارم هر شوهر خوش نشینی
بی جوش ای رخسار خورشید نژاد او — بی پیکون لبان شکر ریز او
نشاه باده صاف ارغوانی رنگ — بدتن به زانی غم خیال فرنگ
بلی چون مریم گناه تقصیر — فری سرکش مدد دردسر
صلاح هر ایمان هیچ نژاد او — نجای خلوتی نشینی چند شو
بویار حمیا باده دنیا جستی او — او هر شیرین من هر او خسرو
ورنه از مریم پیمان نژاد او — در لاد کیان دیش غم و فریسته او
شاپور حسب الامر ادشاهی جوان بخت — تعلل کرده هور نیز انجمت
روان بی تقصیر چون بحر پوش — آماده پای تخت شیرین می نوش
حالات خسرو یکا یک کش — اظهار کرده دش شاپور رقاص
وات ذره به خوف پیمان تقصیر — خسرو پرویز خوش من به سر
ورنه بی نمین بژن بالای تو — هر وقتی بیو نگاه کی سینکو
چون شاه بید ستور آرزوی تو — بی تو فراوان درد و اندوهش
اگر میلت هن بالا ز رستون — با منیر بخت نیست کلگون
اشو هر رای لطف ملیغار ردبده — بشیم دشمنکری بو سه خسرو

نظامی

نظامی چی خسرو بدل شاد — کو گو گوی فرمان غم هدد باد

بخشم رفتن شیرین از شاپور

شیرین چی گفتار دردش ایشا — بو شادی رم کرد خصومت کیش
پنجه رنگین به خشم پرویز — پاره کرد بخشش چو غنچه نوخیز
به جام نرگس او سیمین عذار — برگ سمن که بلا نو دها ر
به سندی به خشم دادنش شاپور — خسرو بی شرم نیم به خدا دور
پادشاه بی گمان بو بخشش — چون پادشاهان نیمین سخنش
کین سوای او سرش [illegible] — به لایق کردن تکلیف [illegible] رنگ
مرین فاتونم تو ماهی هر شو — مریم نژاد نو نشین ولای او
شاپور تو هیچ خیلی مست سرساری — هیچ پیدات نمین به سرساری
کو تا گرای حرف فتنه انگیزه — ساوس با الماس جگم کرد ریزه
فریا که هرین سفتن نمین — فری وانه هن گفتن نمین
رهشن خرد سند هوسناکی — بی فراوان بی انصافی
بی انصافیت کوره که نمین — دس بی انصاف بات نمین
جیش بی مطوره هستای هوسناکی — جه دامانی دیم کلم نو کیجی و
هم در کاد تن یکا یکی — بی صیغه نکاح به بی عقد
بزدی مریم بی سخن [illegible] — بی نوکری دیت دس [illegible]
نجاهر چند تو دل [illegible] — بچیا و بنکر خرد دیم باز [illegible]

ارجاری بحرف تو بازی دردم — سرم داد سنگ بقولت کردم
بی جوش خسرو [illegible] پیسنگ نژاد تو — تو مطوره و نرزو لام گمکیب تو
آخر تو هیچ فرخ اخترم — به فضل شاهان صاحب افسرم
آفرین هی شاه فریدون شکوه — حق به بالای سرلبت ناراضی بو
من چند جاری تو رای چول کرد — چند قطره زرد خاد زام دیم دردم
به سوک سودات چند سیاه ویم — به نا جو به تخت پادشاهی هم
آفرم شاهی به سه سواری — بی تو باید ام [illegible] ساری
نامروت کران بی شرطی کرد — [illegible] نازکی [illegible] دردی
ازمی هی شاپور صاحب خوش — محرم پای تخت خسرو لال پوش
سایه لایقن من چی خسرو — نوشیون شراب نوی باده شو
بی شرطی مریم نژاد تو — تو اخوار بیان نیه غم تو
نوشای او شراب او [illegible] نشینی — بار هاربو شاپور جبینی
هر ترس تو هیچ ره می بیت ازل — خسرو چی من می نوشی [illegible] حال
ار صاحب تخت آبرو دارن — به فضل شاهان فرخ تبار دن
تو هیچ بید ستوره لام نکیا تو — من هر زه کار سنگ نژاد تو
بار دای [illegible] — به هفت اورنگ قطع ابنی
اجی رار ولام گمکیب تو مطوره — نکردش و بنه مزدای [illegible] دور
شاپور تو هیچ به وقت سرای پرویز — نکردت درسات دردم قلی آویز

بلی ازن

بی امانت شاپور [illegible] جبینی — وختی نوشی خسرو [illegible] بینی
وا به فرض کردم امین چنی او — بلای نشتین سنوی باده شو
چون لوطی به ترس دار دنه بازار — نوشاهان هم باده خوشگوار
سالار نژاد او شاهی هم تبار — هر بوده شو و دست میوه کار
تو مبارکن چون نسیم امشو — زود هیم بیاو تون پای تخت او
آوازه ای کاره به صدر نشین — یکار شوی باده شو [illegible] نین
ایسه جی قصر فرا به بدرنگ — مجبور ماتم چون نقش [illegible] رنگ
تا نژاد تون من جی دور گردون — جیش را دش به طور سبو چون
بلی ای شاپور خطا رو خامه — نقاش ترو س مقبول [illegible] نامه
او گونه قلتاغ قیصر روم — برا جو غیش نکرد [illegible]
بو ریش تازه خسرو دم بردن — چنی جیم یکسان ماه روم کردن
ازین ضمام بو پرویز خسرو — غمزم ماه روش بجگاه [illegible] امشو
تحفه کند کمیوی عنبر بیز — نکردش درسات [illegible] آویز
اگر نکردن نجیم اشارت — ماه رون هستای شادی غارت
اگر بوا چون زلفان عنبر فام — دس بسته ماه دوش بلام
نهایت جی جا [illegible] — من خیلی [illegible] هم [illegible]
شهنشاهی هم قدر آورد [illegible] — من [illegible] ساتن شاپور
بزدی مریم نادره بساط — بیو نکری هم اختلاط

من خود بنقش و نام پسندم ... مردم هاجزرت به مکر و فند دم
خسرو زنقاش با فسون سازی ... بدپس شاپور بدر ودم بازی
ابد دات به رشتی هم ادب نکی ... به درج یاقوت بزنا کو هر
دات شاپور مع جام ... ورد ... خاص رنگ ... بهر ... در دن
تا هفت سال به پاد جز دان ... ای نگیش نقش رنگار رنگ
خاست ... دنگ نی جوی مجسم ... چنی ... دولت ... بو کم
موی ... بست جز ... کردم ... بکرده دین سر و شب بو کم
بخت شل ... بیای دست ... چنی صورتی ... بی من
اگر ... خود تو ... سیمین ... زنخدان ... در ...
شاپور دیش شیرین ... بنجا ... ترسا زودان بست ... لال گر
فرمایش ... برس آزادم ... طاقت ... سیم نمند ... کرم کر
شاپور اید شنفت ... شوخ دلبر ... به خدا ... برشو د بر
هر کس ... رخ بده ان دو ... یاد او بای ... خسرو
شادات ... شاپور ... دلش آمای بخبر شیرین یار ده اس
شاپور حکایت با جرای شیرین ... مضمون گفتار او ز لطف شیرین
تندی ... خشم لاله ... او ... یکیک ... بعرض خسرو
خسرو به ... است نور ... به درج یاقوت ... کو هر
جواب ای شوخ زلف ... سنبل ... پیچ درد ... جواب ... فاحل
... قرار ...

هر کرون خانه خانان ... شمه به شرح فرهاد کو کن
... بی تفریح طبع یاران ... به دمای ... شیرین و خسرو
کوش دری ... فرهاد کوکن ... بعشق شیرین کل ... این
بادرون نظم ... عشق فرهاد ... بدرمی بدر
... بازشیرین شیرین یاد این

داستان عاشق شدن فرهاد کوه کن بشیرین

افضل الشعرا نادره نامی ... صاحب ... نظامی
بعطر نسیم خامه بو سنبل ... غنچه ای کتاب ... چون کل
مضمون تحریر نظم ... بطور ... شیرین کلامی
پیکر پریزاد ... زر پوش ... کو ردل ... سیمین ...
سهی سرو شوخ کل ... رنگین ... خاتون ایران بانوی ...
آشوب ... فتنه عاشقان ... دل ...
سول سایه ... پریزای زرد ... ترسای ...
شیرین ... شاهزاده ... خط و خال ...
نو قصر ... بر سام ... پیش ... شیرین ... شکر
یک ... شیرین ... شهد ... دلپسند
بشیرین ... ابدایم ... دل شیرین و شکر ... مدار
ذره ... فارس ... تکرد ... مدارا

چوپان ... علاج ... فرسنگ ... دور رست ... قصر دلبر
احجار ... شیرین شیر ... ماد ردن ... شوخ ... عنبر
شیرین لب ... دانه ... ریزه ... شیرین شکر ...
شیر ... شکر ... ای شیر ... چون ... بدل ... گیر
چه دو ... شیر ... و صبح ... ... تمام
چون ... عاشقه ... شیرین بشم شوق ... ...
چو ... ناصبح دم ... پیچ ... حلقه ... تسم
بو سردی خسرو ... شفق زرد ... بکت بکرم ... آه سرد
... به باد ... ... بیجا ... مرواری
چو ... زلفش ... پیچ ... کرد ا
ابرو کمان کرده ... بد ... ترک ...
خسرو ... دور ... کیسو ... مار ...
بو ... پیمان شکن ... کلناری ... نرکس سمین
... شاپور ... سخن ... جو قصر ... ... مراد
... ریزه ... شیرین ... شوخ ...
... نقل ... ریزه ... رنا ... شوخ ... دلپسند
فرمایش شاپور دانای ... ضرورن ... علاجی ... شیر
بی ... شیر ... سکر ... ... طلن
... قرار ...

شاپور نقشبند ... چون هندسه ... سجده ...
دانش ... فرهاد ... هندس ... فراوان استاد
... بعلم هندسه ... محیطی ... اقلیدس حکمت
... بو ... نقش ... ... رنگ
استادی ... کشت ... به هر هفت اقلیم ... حاصل
بر ... نقاش ... خیلی ... دانشوران
... استادی ... مقدمات ... عامل ...
در ... استادی ... اول ... استاد آخر کار
... مدان ... دعا کو
سرقدم ... هرکون ... استاد ... مادر ... تخت پریزاد
... استاد ... دین ... هر دو ... دین
تعلیم او کرد ... ترغیب ... نقش
به پیشه ... استاد ... روم ... به تیشه ... تیم
شاپور سودای شیرین ... بر کرد ... اندان ...

نقش شاپور بعقب فرهاد و آوردن او را بنزد شیرین ارمن

چو ... بند ... آینه ... خورشید ...
شاپور ... پریزاد ... هر ... بخت ... فرهاد
... فرهاد ... حاصل

ترا نامش خوش چرخ دوره برای زینت — آرایش کردن بی سر او هیبت
آخر شاپور دات نرمی بکوکن — فرمودن بتو شاپور اوه ای امرخ
چی فلکه و تیشه سنک تاشیت — کو بنیاد وطباف رنگ نقاشیت
بشیم دپای تخت خورشید سایه او — بارکه فرقد قدر پروین پایه او
فرهاد حسب الامر شاپور نقشبند — هوریزا جنیش دلی چون چند
سنی چنی شاپور سکتر [illegible] د — دپای زرین تخت شیرین بنیاد
مدرا نپای تخت اعلای خسروی — بتن چی نه فیل جانه زه و توی
بشوکت چون شاه بکوه چون شیر — بهیبت چون ببر درنده و دلیر
بلقت چون شاخ نوخیز عرعر — برخ چون خورشید رخشنده خاور
جناب علیای مریم آجیتن — شای شکر رازان روم و هند و چین
فرمانش تا پری فرهاد سنگ — نیا شان کرسی تنش ان در
نه هشت پرده شیرین ارمن — بنالای کرسی نشت چون تهمتن
پری پیکر سام به هشت پرده — غنچه لب چون گل و لاله کرده
بی شکر ریزی او شوخ دلبر — هوردانشت به یاقوت دو درج گوهر
بچند کرشمه و بچند غمزه و ناز — چون نغمه بلبل آما به آواز
شنفتم جه لفظ استاد درین — جو بون دواتن لب شیرین شیرین
جو کلای شکر شیرین لب راز — نعوذ بالله جه غمزه و ناز
وختی نهرا بچاره کوکن — یاد اربنه ره از شیرین ارمن

کیش مزدن آه ستمناک — چو مرغ بسمل غلطیا نخاک
غلطیا نزوی زمین جون زامار — بیچیا و پیچ ورد چون کلافه مار
سنک سیکنک شطار زلف بنه زنجیر — مهمان ستانه و شیری عبیر
سافاه فرهاد به ریزه رازش — بحیف شوخی و نغمه و آوازش
خیلی خیال کرد به بیقرارش — بیکنون بیچ او کرد دلدارش
داتا عجارشنوا ابرد هستا — بوبه رای دوستی خاطرم کرشاد
هر جیت فرمودن مزدوری — بجابکست تند بزه دستی [illegible]
نوش کر بو استاد درین — شیر بو بیش بیو قصر شیرین
بی جیش کرد ایم سیوم فرمودن — دوو فرسخ سیشم بقصر کردن
بهو جی امره نوی خاطرنک — بکیش لب بن نوجوی بکر
وختی ببردش ارسیشم بدون — نوجو دا فرفیش شیرو روان
تا به بین تو شیر ببرد ری سر — او شیر بنوشم وش چی شکر
مدهوش بی یکسان فرهاد کوکن — جی راز شیرین شیرین ارمن
بی او فرهاد بیچاره دلریش — بعشق شیرین کارش نما هیش
هر جوان بدرد شنفت آوازش — هیچ نمفاما مفهوم رازش
اما پی خاطر او بر کزیده — انگشتش نیا وه دهان دیده
فورا وینه شیر هورنیا به تاش — هورکرت قلنکه و تیشه زنک تراش
دیسان هم برپاس به تعجیل ران — وتش من سنم بش خدا یاران

چمش فرما شیرین نیم تمام دیم — بکردی به نو [illegible]
ریش و یاران زلف بو عبیرین — کردشان به نو فرمود به شیرین

رفتن فرهاد به کندن کوه بستون و آوردن شیر به قصر شیرین

شربت وار شوخ ای شربت خانه — پری بزرکان دور زمانه
بدرای عقل و هوشش و امای هنرور — بطور جنی کو شیر جنی شکر
چون خاص به فرمان الهی بی فرهاد — بکایکی کرد شروع بنیاد
هرجی بی تمام کیش تیغ و تنک — دیواری بدست بکنده بی بنک
چند تا ده به سنک بسی چون ترازه — تا شا به تیشه پولاد وسنه زرد
بنالای دیوار او مرد برین — برد تکار جوی سنک تا قصر شیرین
بعرض یکماه تک فرسخ راه [illegible] — دو فرسخی کوه زیبای کار
آفرین فرهاد چو پان سا را — پی شیرین چو خور به عنبر دارا
به تیشه ترکنده تا [illegible] — آشکارا کرد جوی شیر و شکر
جو داما هم بست حوض عبیرین — چون چشمه رحیق پی شیر شیرین
سا وختی ای کار ببا تمام یاد — شیرین به شوقش چو گل بکار دا
حیران بی یکسان به سنک تاشی او — به دست و بر کاره به نقاشی او
بزور بازوی تهمتنی او — به تیشه فولاد کسید منی او
به شان و شوکت شهریاری او — بطور ترکیب شیرین کاری او
به سول قامت نوسید او — به شوخی کوش دور دیده او

شای سنگین غزال شوخ نازدار — فرمانش آوردن مسندی به زر
شاهانه دستور تشنا فرهاد — بنالای مسند زرین [illegible] شاد
طاوس رنگین کلبا غنچه بستی — سی سرو شوخ [illegible]
جامی جه یاقوت برده بی کارنک — دهش نوشش فرهاد دیا خاطر تنگ
بهشتی بکرد جه دانه گوهر — به کوشواره ویش برآورد [illegible]
بخش بش بفرهاد استاد درین — آفرین شیرین زلف دوال عنبرین
بی او گوهر فرهاد کوکن — هوردش کرت [illegible]
شاباش دپای تخت شیرین ارا — [illegible]

در صفت عاشق شدن فرهاد کوه کن بشیرین ارمن و حالاته

انش بند شرح شیرین ارمن — بطور کرد نشانی حالات کوکن
چون دال شد قد کل ای شی بریا — پران تا برنشست یکی فرهاد
فرهاد جه آتیش بشو تا بر د — مثال جی نای زرین خسرو
جو دشت جولدا انکیلاو نجور — به یاران محرم به دوستان
فرخ چون وجود کوکرد آه سر — نا یافت با علاجش هر جو ناتجر
نرکسی مخمور جرا نو ماش — آوی بت توتکمیری زناش
نه همرازی بی حال نهان دل به — قدیم درده دارد با دوا دل به
ساقی چون شاپور کم شرها درین — ساکن بکردش برانای شیرین
به جولدا نه پاره نه غمخوار [illegible] — نه جیره نه طاقت نه قرار [illegible]

کاهی بکیش کرده‌ای شیرین … نجم چون سرخه صبای حسرین
سوسای کاه کارگاه کرده‌اش … کاه قصرش می‌کیان کرده فلاش
رزم زهم آنچه کوزن وگور … صبح بالاله به شیر تیز زور
سایه‌ان کمرش دور باش نیش … کوزش طلان بسان صدای تانیش
بطوربه بهوش بی‌نوای دل‌تنگ … کیش شکنجم ازلی چون فلک
تیغ نرانش نروی عرصه دور … نشتن نیش قدنگی بوطور
از مردی صد جار روش می‌باد … … بسکن یا غار
وقتی چون صرعلی سخا مخیم … بالطف خدا چون باد کمر نیز ا
ویل تره مجنون بر عینت در ایل … در صبا و شام در کمت و کیل
ارکاهی بشاد ادخسته لیوه … با ما تجدت ادشیرین شیوه
هرچند کریا دردلش به شوق … کرتش آرام دمی هم بذوق
بازهم هم هجران ادرلقب رنجیر … چون ادشتی رای چول کرکش در
شوشوی ماما چون باد شبکیر … منوش به جوش شیرین جام شیر
فیشتر جوده افرهاد دیرین … مداری کمرجو شیر شیرین
چون بار بهر کار رنقش ارنگ … شو نمد حرف در صدا ودل تنگ
اقرمه آفاق صدای عشق او … برشی چون فخر و سکه که خسرو

شنیدن خسرو در باب عاشق شدن فرهاد کوه‌کن بشیرین و او را طلب نمودن

نشتی شیرین عشق عطار ورقسم … پری ما شقان درد ما تشنه خسم

بیطور که بحر نه مشکین خانه‌ او … ماجرای فرهاد و شیرین و خسرو
محرمی به اهل غذنه پر هوش … یاد و با بعرض خسرو لال پوش
فرهاد جبینی به فکری کردن … به عشق شیرین آشفته دردن
هیهوس سوداش دشتن بکولدا … جنی وحشیان وطین بکولدا
با سیرین جداغ ادسنگین فغار … رودی صدا اکردن شنکین کلما
به صحرای جنون بوطوره دلیران … نه پروردش به شیره به همشیرن
با جوی خسته کلاف سوسینم … کشته شیرین شیوه ارمنیم
هرهفت سوجاری بدوان داد … بی پاپوس شو دیای قصر ا د
ای دستان بسیع خسرو دون … جهان بکجم ورکت سیکا دا
هرچندلی ادشوخ زیادلی نوقش … تحلیح نمنده بدولدا دوقش
بی چیش کرده دنیا به بازرنش … هرچی دردکس غریدارشن
بیطورن دستور صلای سودا … بیدای اوجنبه سبوکران تر
اما به غیرت فرهاد لی خو … غیرت زیاد کرده فرهاد ان خسرو
ساخسرو سودای شیرین لبر … کفت تخلیش به فرهاد بتر
محمل لی عقلش جا فریب آمام … هم کار فرهاد و صرعی لی سرسام
بلی دشمنان نعرشه دوران … وقتی کار رسخت سودا یا نشان
ارجون افلاطون بوشکا دبو … فرهاد بیشه کیسم فرکاد بو
خسرو کرده بهوش روشنی ضمیر … بیچ کرده فرمان بدست تدبیر

ما چون کری جیش به پند پیرن … تکمیل مشکل هرچه تدبیرن

قاصد فرستادن خسرو بجستجوی فرهاد و او را آوردن بنزد خسرو

نکارنده نقش شیرین ازمن … به شوم دوران کوی غم بجون
عاشق فرهاد خاطر پریشان … سراسر تمام اظهار کرده نیشان
بیدستور کرده نقش بدوران ده … دیباچه دستان فرهاد دوخسرو
بخلوت شوی شهنشاهی جمشید … طلب کرده دردم محرمان خویش
اخرلی صورت ادمجبه اقسیر … هرارح دهان ریزنا کوهر
دات به حکایت فرهاد در کب … نقش بخوکم صد هزار نشتر
به صد اقلیم اوند خدا اران … بکاری هم صد ریش یاد ناران
چون لی ادپیش هم صد ویردن … تدبیرش چینش چینش همکردن
اوبار پا فکان نرم بشت پنج … بردشان سجده خاکپای پرویز
واتش ای خسرو جم جای جهاندار … شالیشه ادرنکش تاج زرنکار
صاحب کمالان کیش مولای تون … سجده کاسان کاف بورکشی پای تون
ظل اللهی سرسایت بو … بلندتره تخت پدرین پایت بو
تدبیر ها ایدن و به نزای سخت … باوریش پای خسروانی تخت
اوآشفته شوم هرزه ابلیس رنج … کرپیش بانی اول هر برگنج
بی چیش هرکسی سرش بجالن … داروی منج اوکنج دمالن
ارگنج وما لادشیر سرست … به شیرین هورکت لبشیرین دست

ورنه جی دوران دنیا بریکی … مهوکر پیش مشغول بسکی
هرجا که زنعن اوشیت دل تنگ … صرف که عمرش به کار او تنگ
خسرو درساعت فرش دنیه باد … هرکوهن بکجت یاد ران شیراد
دانا و محرمان یاران سر رنگ … هوریزان لوان چون آهن رنگ
فرمانشان بجید کارآزموده … بیابی دانای جهان پیموده
بقای دولت پادشای قابل … بکران حاضر فرهاد بیدل
هرکس ما دروش شای دارا اندا … بجلید و انعام تکروش ممتاز
اورو ناپرده ظلمت داد یا … بجنه قرص رو خورشید هوا
بهرطرف فدا بران ترجونباد … جو یا پی بیدای نا پیدای فرهاد
هرچند کرده شان اوشیدا امرت … فی جستجو هیچ نکفت و دست
چون برایات شو هر بیدی نکو … برنکین لب به نور جهان چون عروس
زمین هم زربفت خوبی پرزیور … فلک محتاج لی برزین قنبر
یکی به یاران فرستاده شاه … دیش بنه رستم شکم بی ناکا
بفرود شوکت و بنه فریدون … نبود چنگال به ضیغم افزون
نشی وی که دو کو سلاسش … برسش بهشش و دانای نمشش
و اکس من فرهاد خسته رنجورم … آشفته شیرین جمین تر نورم
چون ما شیدای دشوخ زلف پیچم … بتال بو یره عمر سیر سیم
اوفرستاده شای فرخ نژاد … به برای محبت و قش بفرهاد

مرهم شهنشاه ای شیخ صنعان شیخ — بلبل نغمان کیمه دار عشق
بوصل شیرین بکر وشاد ست — چون جوانمردان بدو برابرت
فرهاد داجواب چه سوز درون — دات هی خوردند سوز با فزون
شهنشاه این کی بی اندیشن — ایچ سرگردان چه سودای ویشن
هرچند که سرشبت بیابان کیلم — چون وحشی جی وحشیان ویلم
... فرانوجی زید ووطن — بار ای خسرو شیرین ارمن
چون کوکرد آه منبر همره — بازم بسفه داغ دیده ده
آرزومن که دیو جن لیم بکریزد — جه هنایم دو دو زخ مجبز د
بی شیوه شیرین ارمنی جستم — باسه مویی بی حال وجستم
سا خسروا رشای فرج نبارن — جه شخص چون من بلوش چکان
بازهم او قاصد چرخ جالاک — و تش سوکندم بیزدان پاک
من آرو هطور بعد وان دو — بیدرو و خلاف نگیاستن خسرو
ای سخن بگوش فرهاد چون یاد — چون غنچه نو خز به نوشکا د
چنی د قاصد خود داری نکرد — بیار که خاص خسرو قدم برد
کرد آوردی بین مخلوق بدورش — جیران بین جه شکل ترکیب وطورش
بو ساش مخلوق گشت سرسام زنان — کت بنیاد نه مدح بزرگیش وزان
امرا وعظام وزیر اعظم — آخر عرض کیان بو شای مکرم
فرهاد میکن که بیت سختن — ارادت جیش حاضر بوفتن
آنانی نوز

فرهاش باعزاز ممتاز شن کردن — بیاید سر خسرو پیش بردن
خسرو نگاکرد زانوش ویرن — بکوکت چون بنا هیبت شیرن
بی جه حسرت کیلان جه دیدار — چون ... نهال چوشیا
بیدان جه هونا و دیده اسیرن با — کو مانش رنگینش چون لاله بهار
جه استغنای عشق بر مه تا ما — نما کشن چم خصوص صاحبست
ووما با مرشای کجنسرو خو — هرچند بر ... کج کردن بکو
التفات نکرد نکرد تماشا — بفیر جه شیرین جه کشت کید داش

مناظره کردن خسرو با فرهاد کوهکن

خسرو ویش فرهاد دویل نام فطر — بیچ میلش بین به کنج وگوهر
بیطور جی اوخسته دردن درد — چند عقد دانه گوهر فشان کرد
خسرووات فرهاد دا امه چه بی — فرهاد وات جه ملک حسن استانی
خسرو وات چو که به طور بیماران — کارشان جیش جه صنعت داران
فرهاد وات چوکه بجند اپر زو — ... شای کیان مستانان بزد
خسرو وات فرهاد دکر بهو — دوران جه آداب برکیان فروغ
فرهاد وات عاشق بی ادب — ار بو رسو کیان بیچ عجب بین
خسرو وات فرها دنامدرد روی در — بدل سوزان عاشق بی طور
فرهاد واته دین وابیار تم — نکه نشو بدل دیده وکیا تم
خسرو وات فرهاد وه دش ... — بودست مرکیر وه جه وصل شیرین

فرهاد وات خسرو مراد سارت — کیان شیرین به شوخی وطن
خسرو وات بکذار مویی هر سو — فرهاد وات خسرو خاریش کوه خج
خسرو وات وعشق او شیخ نیست — کی نردی دنیا هرگیری دست
فرهاد وات اوسا پاره بو جرکم — شیرین بوانو باسین ترکم
خسرو وات چه طور یکیش نازش — ار پر جیش اد باید ازش
فرهاد وات دیدم باکه نازش — سری که دارد باید ازش
خسرو وات چون شیرین بخجر — یک دیده تو بیاد و ضرر
فرهاد وات بترک شیرین دلبر — در مات او دیده مادرون در
خسرو وات فرهاد چیش هوای جرخ — ارکسی شیرین بورد بی ویش
فرهاد وات او کس ایا سکندرن — اگر پادشاهی هر هفت کشورن
مکرون بر تیغ الماس کون کر — عرصه سرزمین دیش تار و تنگ
خسرو وات دوستیش بو بر کران — دوستیش بری تو مدار ووصل
فرهاد وات دوستیش ای گیرو — سو کند تاجت مرا و سا بر شو
نو دو بختم ترک سبا قوم نفس — تندر درو جم بر شو چه قفس
خسرو وات فرهاد بو آسوده بر — ای کار ره این دارد چند ضرر
فرهاد وات ای کار بکفتن بامکان — الیسه خوبان من محض حرامن
اگر عاقر لی شای فرج نژاد — جی مکابرة دین جی جنی نسترود
خسرو وات پیش صبر ... دردن — فرهاد وات یا نه صبر مفاوون
آنانی نوز

فرهاش جه عجب شیرین خطابن — سخن سنجیده وه ضر جوابن
نزع گنج و مال بحرف نوت — ... بین اللّه بر به موت
امی ما علاج شای فرید گنج — سالار شاهان تاج وکمر زر
زدان کردن تیغ جوهری فولاد — بی کنده کوی سنگ پیشتر بر
فرمش فهرها دهور بو لاجنک — جه گذرگاه کوی بی بر سنگ
اراده فاطر هایون بی طور — تقلیکتر بی زویی عرصه د و ر
فرکوی خاره سنگ بلند بیدار — بکری کت دار که ره گذر
مزانون من حل ای کارشکل — غیر جه تو به کس نه بو حاصل
بوبش شیرین رازش کیشی بر — قوربانه زلف عنبرآمیز
بر بیچ حلقه گیسوی کمندش — بدیده تباد ام دهان قندش
هرچند یک شی فری درد سر — به فرموده من نجاوز نکر
فرهاد هورنیا به تعجیل بود و — بورش بای سرب بو رکت خسرو
وتش بشرط شای دارائین — جه وصل شیرین نرنج جام جهین
دسته هور یکیر وشاه نه دستور — بیخ بورده من بدارو منظور
خسروش بختم بو طور به بیرنح — و ... بی باوریش جه بنیاد
د ... وات بویش دو شای بهم کو — کسی جی شرطی جیش کیش بو
هرتاکه فرهاد شکا داو سنگ — دنیا یکیلو بصد هزار رنگ
خسرو وات فرهاد او شرط کردم — ار هور بکیلوی به شرط نامردم

بالتیجه چون هنر پیدا بولا جنک | روکری بنزدا او کوهی خاره سنک

بلای فاش عام و نیاز سرسر | دست و برد و بت تماشا [illegible]

فرهاد غم کیش به عنیت دارا | پرستش به کوه اوکوی سنک خارا

تحفی بدرست کردش به نمونه | بکوی قلعه سخت سنک بیستون

فرهاد پر سام آشفته سرکش | هو ریزا انجا چون کوره آتش

دل سرشار به عشق بالا زرین تن | لوا تا یاد او پای بیستون

چون یاد او بو کو ملاحظش کرد | کروانه او نارکیت آه سرد

اوّل آه او بی رنده دل ریش | پی اسکین دل هم تماشای درویش

به تیشه سنک نقش بولای [illegible] | [illegible]

چون ان نقاش شوخ دلبند | نقش اسلیمی [illegible] کند

کیش هم برای [illegible] | نباتی اسلیمی نقش خیالی

[illegible] | بصد نازکت غنج و ناز کندش

شیرین بو [illegible] خسرو بوربه | شود ریز [illegible]

پی چیش [illegible] شکل شوخ دلارام | پری کنده [illegible] آرام

بلی دام [illegible] فرهاد و دل [illegible] | رخی کنده شکل شیرین [illegible]

چو شد دل آگاه و بی اندیشه | صورت شیرین تماشای بی تیشه

دیده ریزه [illegible] | که تیشش [illegible]

باروان قسم هرچه بو فرهاد | [illegible]

آخر بید ستور فرهاد دل تنک | پی تسکین دل کندش [illegible]

شیرین بو [illegible] خسرو بو طومار | بغیر [illegible]

درکار کوه شیدن فرهاد از کندن کوه بیستون و از عشق شیرین [illegible]

[illegible] | [illegible]

بید ستور بوستان فرهاد کوه کن | رنکین کرد [illegible] شیرین [illegible]

[illegible] فرهاد [illegible] | یاد او چون [illegible] بیستون

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

بنای بیستون [illegible] | موی رد [illegible] خسرو

پید ستور فرهاد بی صبر و آرام | او رو [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | آفتاب فلک مغرب می [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]

[illegible] دل آرام | [illegible]

[illegible] | [illegible]

١٤١

زمن عزیزیم شازاده ارمن | پرده درون ریش دور کرده دلمن
غرجان بکر توپار سانی | فاحشان بی فاحشان [illegible]
اری ایمانم و جانی کشیلم | پنهانی دیدم ایمانم دیشیم
مرهر کس عاشق ارمنی میو | واجب القتل [illegible] میو
رهستن بزرگی بزدن دخت | بکسی چون من بیچ [illegible]
بی شکر راز شوخ دشیرین طور | به دورت بو رسم بزرگان [illegible]
به هر شو سر دکسی [illegible] | جاری خسته وبت احوال [illegible]
آنا فرض کردم شای زینت آرا | زلف عبیر آمیزه عنبر دارا
ارضو لایق فیض یا دریت | لایقم بی کار هر انجی کریت
رهستن بنا ایتم صاحب هنرم | چو خسرو در کنج شای هفت کشورم
ملی بی نثار رای چون تو شاهی | به خزینه عشق چون من گدایی
زردی رنگ طلا و آهم افسرن | اسیرین فقر مقام [illegible]
بسه فدات بام کیانی هم داردن | ارصد خیزران به رات [illegible]
چو خسرو دور رنگ سرافکنده نیم | فرنگی [illegible] کنده نیم
تابردی حاتت هر رنگ [illegible] | شیت دیوانه ره نوردتوم
مزان هرزه کار دیری دوام | هیچکس [illegible] هر ترس شم
[illegible] ب قوم دکارم | تنیاد [illegible] ارم
ارصلال شون بوست و پیلو | کس [illegible] بو [illegible]

جیش بی دوری تو [illegible] سخن | زور نیاز و عدا [illegible]
ورنه روی [illegible] | [illegible] صد دینه پرویز
[illegible] بیستون بخالت [illegible] | ما درون [illegible] ما ونه
معلوم بو جلالت کلاف [illegible] | شای شکر رازان [illegible]
خسرو چوکرمخ هر پری مردن | بکوی بیستون [illegible] کردن
اتاق اعجاز هنرش بنها نو | دوبالای حتم جنس [illegible]
پند دستور فرهاد تا بوقت رد | مکرو از ارزار [illegible]
چون نکار [illegible] بصباح خود | دخشا چو حسن شیرین دلبر
دیبان هم بضرب تلنکه فولاد | فرهاد دورت سنگ بیستون فرهاد
ماکه کوکنی کوکن بی [illegible] | کانه خلایق [illegible]
مامان نکردن سیر [illegible] او | کشت [illegible] جیران دست [illegible]
فراوان [illegible] کردی [illegible] | بشو تا برو کشت [illegible] کردن

رفتن شیرین بکوه بیستون و تماشای کوه کندن فرهاد

طوطی خامه شوخ شکرخای [illegible] | جطور ناطق بی پار ار شیرین
جارک [illegible] به روزکاران | [illegible] بی شیرین شاد جنی یاران
جام باده ناب [illegible] | شیوه خسروان قدیم [illegible]
بدست ساقی سمن بوی باد | بیابی [illegible] موردن باده
هر یک [illegible] نکردن بخنده چو کل | سخن [illegible] بلبل

١٤٢

بسلسل بی زلف [illegible] سمن | آخر کو شیرین سرکیش بندان
[illegible] سحرای دنیای فرزت | وات [illegible] شکین بکندان
بشون تعجیل دبی چند و چون | رخشان [illegible] چون قرص یاقوت
بکردن سیران تر وسی فرهاد | چون ستون [illegible] بنای بیستون
ایدموات او رو تا و مغز [illegible] | چون سنگ [illegible] تیشه فولاد
چون طلوع صبح رخشان بی به نور | ویاراجی یاران [illegible]
بو شاه و بیابای زر هم [illegible] | شیرین [illegible] شوق شاهانه [illegible]
ده و چار [illegible] حلقه بو [illegible] | بیکانه [illegible]
به فرق [illegible] به سر دا | جنی رشته سر [illegible]
کردش [illegible] زلف عنبر بو | وردا چون اژدر بروی کمر دا
شوخ شوخ [illegible] | هشیار کرد کوی سیم [illegible]
افرکه فرماش بالا ز بستون | بهشت [illegible]
زین به طلای [illegible] | اسپی آوردن بغیر [illegible]
سر کل [illegible] یاقوت احمر | سینه بند به سیم [illegible]
آفر سهی سرو ساد [illegible] اندام | دلکی [illegible] کو هر
جنی چند عشوه و چند غمزه و چند [illegible] | سمن [illegible] سیم [illegible]
سوار بی [illegible] طور پرواز | بیابو [illegible] ممتاز
[illegible] | شاهانه دستور [illegible] باز

چون شکین [illegible] بیستون | روشن [illegible] بنای کوی [illegible] بیستون
شنفتم شیرین [illegible] | [illegible] سرنی
[illegible] شاهان نادره ایام | [illegible] رشید [illegible]
القصه او سول [illegible] | بنای [illegible] بیستون باو
به عکس حسنش یکسان بی [illegible] | او سنگ [illegible]
شوخ [illegible] شاهان [illegible] | جلو [illegible] نگاه کرد [illegible]
دیش [illegible] تیشه فرهاد کوکن | بوی [illegible]
وخی [illegible] تیشه سنگ [illegible] | هر [illegible] سنگ [illegible]
هر جار [illegible] فولاد | بیستون [illegible] ضرب [illegible]
کره آه کرم [illegible] | جنی [illegible] تیشش
بنای بیستون کوی [illegible] | [illegible] بیستون [illegible]
حیران بی شیرین یکسان بی بیهوش | [illegible]
فرهاد نگاه کرد [illegible] | [illegible] تیشش [illegible]
بخود برد [illegible] | [illegible] مرواری [illegible]
شای [illegible] زلف [illegible] | قامت [illegible] زلف [illegible]
[illegible] دل [illegible] | چون [illegible] لب بخنده
وات [illegible] فرهاد کوکن | [illegible]
تا دیر [illegible] | [illegible]

ایدش وات درلاد اول لفب عنبر جای زرنگار به شیرین شکر
هرکس دیش چون ماثی نورس نوش نغرها د سوزا چون قفنس
وختی کو نوش فرهاد دیرین او زرین قدح جه دست شیرین
درلاده بوذش هر جه بی نمایش برش جه دیدون سفته فالیش
هر که او شوخ دنک درمان اراده بیجر مراجعت کرد
جه قضا و قدرت ایزد بر حکمی اسپش سقط بی جایه سنکی
شیرین شم پنهان نادره زمان اما چون دانه مرداس غلطان
غلطان بی تحاک فرهاد دوریش بکردن هورکرت اسپش جه خویش
یاوانش بقصر بردان دو شایدن تا نوبی قصر خسرو
نیاتش درسان و تخت پنهان بو سان کیانش چوکه بی راهی
هم دیش یاد فا او نهنک آهنک بی کنده او کوی پر خاید سنک

ترجمه نمودن خسرو در کار فرهاد به شیرین

سرم بو جه لای نازنک خیالم سر جا بیرون ورده سالان
راقم بر نسخه عنبر بوی قلم بی مرک فرهاد دیبطورکرد قسم
سالار پر سام ثانی اسکندر خسرو جم بزم فریدون افسر
پری فام جهان شیرین صبح و شام نه جنت بو بی دایم المدام
فرماید سر برشتهی سخن چنین عرض کو بیجان شای دارا نکین
وات آرد شیرین شازاده ارمن پی سر شنفت فرهاد کوکن

بیکا بشو بند جنجه لی دسس جه شتی هیستون چون ستون زر
نوش باده صاف خشاتر جه بود جی او فرهاد دلخسته رنجور
هر جه او ساده فرهاد دسرکش دلخشه چین شیرین بیبن وش
هر دفتن بقصر فلک سنکی به تیشه دفکاک ستان ما
بکرد ریزه او کوی پولارنک چون شیشه کل وردشیرازی بیبنک
بیچین پرتی شاهان جم طرح نو اگر شنوان هر یم و مرز
خرواید شنفت تیشی بگاه قاره طلب که و بجث یاران هشیار
وات فرهاد ویین نه پیستون جه طور بکری علاجش چون
ماجان ما دعش به بیزوی بیزد قطع بیستون بکره به کرد
در باب شیرین شوخ نامرد دم من جی فرهاد یک شرطی کردم
جیفن پی شاهان خدا پی داده هور کیانا جه شرطش هم قرار داده
واتش ان یاران هر ادی چه شخصی شیطانی بغایت سر
واچو پیش شیرین صد داخورد کیان شیرینیش بقابغ سپرد
تا اید بژنوار صدکیان داره بکار ای هر صد درلاد هسیار
وختی او اغیار بجیس بره جه دست ساقی اجل نوشانی
به بحر دروش شای پزاره جه بو منه درون میوه آواره
شاجون اید شنفت فرمانش و بدل قبول کو جه یاران عاقل
طلب کو شخصی فراوان بدطور مجیل و رافت جه انراده دور

جه شوبیش شیطان لعون بکر را به حرفش آهر فتنه محشر را
دشمان کرد بطلاد هیش بوطور که واتن کردن تعلیمش
او شخص شرودر رنک شروبدل شی ولای فرهاد دخسته و دل
واتش ارای بی نادان کامل بی جیش مویاری حسرت باطل
بی جیش مو یاری مشتاقی ای فاره سنکه کاهی جه تیشه وکاه به قشتنکه
فرهاد واتش ای شخص نادان درد ابله هر زه کارسنک سی جیش سرد
بیه بری شخصی من شکاوان سنک بیبن ندران دنیای بی آهنک
بیشیرین او شیوه شیرین بی بیبن نه فصه هیچ سر زمینی
ترش چون خدنک بی چو فاقه زر نشتن نه پرده جکرم تا و بر
خیلش دو قسم نغارت بیدون دوام هر بین کر بر دن
ایدوات چون خسته خاطر تنک نالا بنش سیاو ابیرش با لا
وختی دیش دشخص فرهاد کوکن بدعشق شیرین شازاده ارمن
آهر کفش لیش بوینه قفنس یم کیانش هندن جمی یم نفس
کیش آه سرد بداد و فریاد خو شیرین نه د سرد بر شنفت فرهاد
دی ردپی او شخص شیرین نموده بیاد شکر لب سکر ریزه راز
دی ردپی او چرخ طور بولا چنک پی او سفید باز شوخ طلارنک
دی کارد پی اوسول کلاف سوسنی پی او شازاده شوخ ارمنی
جرخ بیمروت جوا داده بردش فرهاد سالی سنک الجه سپردش

محروم بی جه تخت قصر زرنگار بیاشان نه قصر سیای کوکن تار
دریغ جه بد مای اوسیم اندامه او ظریف انداز زلف خیاط خامه
ای دنیای کج باز شوم بد آهنک نمند او تره برد و بان سنک
فتنه او بد کو جه زوان لنک جرکش ریزه ریزه ارمان فرهنک بو
چون آماش غزل چون فرزند کوکن واجوش آمکی چون شیرین سرون
وختی کو ونش بی شیرین دریغ دریغ سرابات زونش بی تیغ
آخر جه او شخص شوم بدنژاد ناشنفت ای حرف بیچاره فرهاد
پاره کرد در سات سرتا پا برکش زام جیش بر که شفقت نوی بر کش
جو شاخ بلند سنک بیستون بی بکلوله و آما سرنگون
که او روی سنک و تیشه تاش دیش جیش آماش سر دا جون جیش
کیش بو دستور آهی جه درون لرزا جه هیبت بو طاق کردون
وات ارای ای شخص بی زوان کار تیخ تیشه شمشیر ترسای فرهنک بار
هر دو رابت و باد هسفارق بو فرقت جون شامی بیشه شق بو
سودای میل سرد مدت خار بو سرنابات بدرد خار رفتار بو
شرور بی شرم شوم بد آلت تفت ای سنکور و خسرو خصلت
هزکر نبشی وبی آه سرد چون آمات ودل وات شیرین
ایدوات و خیزا اقتضب فرهاد بلمت و اهور کرت تیلک فولاد
بیک ضربی فرقش شکاوا زیرتش بآسمان هفتمین یادا

سالوخی فرهاد سرگشته روی دوره / واصل کرد او شخص جفانی بطوره
احجار دشت آغ ریخ لاله بردوره / فلک شانه غاضی تاریخ کردم زره
شیرین شنده اکسشای ازینم زه / جمی بخت شوم نامدیم زه
بو باکفته سیل سول چشم زه / شاهی تاج وطومار بزند چشم زه
سالار سپاهی امه دوستانم زه / باش بالادس بادوستانم زه
دی رده روی بی دیم بی اجل بردم / بهبیوده برشی رنجی که بردم
ایسه جدهای ادسوسن فاله / اوراز رزه مندشوخ زماله
زندگیم پرچین زدقسم پطالن / شیرینی شربت نیالیم طالن
ایدوات وکیش جدل آه سرد / سجدش بردورلاد کیش تیکیم کرد
آفرین ای چرخ زاد کج نرد / فرهاد بخت خوها سرنگون کرد
اری ره دنیای بی پری کهن لیل / گستاخین بیت سیرسون احوال
کیت گنده دینه فرهاد ودیرین / به عشق رازان شیرین شتم جبین
آفرینت بخشش باده نوشت / کدورت غدر دنیا فناد وقت
کام بی بدشاهان عرضه هفت کشور / ظالم بشیابان کدورت دبر
کام به محبوبان به قاف تا بقاف / نوشت کدر جدای بی انصاف
مارکنه بیجای یکیسو شوه / بدبسته زلفان عنبر بو شوه
سالکین چون فرهاد ترد دل شکستت / فرهادی بیبی ریشو به دستت
دنیا کردی لیش بو اره مار / نامحروم بی اوره وصل یار

مجنی بی

مبنی هرکس بچه حشر دنیاز / نختروه شاهان سکندرانداز
بقوه اقبال دنیاربت کرد / جوده ها عریه شاق کار ربکرد
عجیب ماه دشون نام شان وبوچین / بیاد دت ثالث فری به خوتن
یاران هرشخصی زدوی سرزمین / نگه حسابیش با اهل دین
ارشاد بداده چرخ چپ نخی بو / نامرد بونامرد صد جار نامرد بو
بشقه کنکرا ریشکادی / منار بعبدلت داده سماد
بی چیش بی شونن ال لعام بیت / دودت [illegible] ستانوه حیبت
چون بهیستون چرخ سنگش / برودیه دوسینیش هربیرد لوش
بی چیش چو خانان دوستی خیار / ایچکس گردن نه زدی روزگار
چونکه بطورنای چرخ بد طوره / نبات او کس زدی [illegible] دوره
اربوریشان هیش هرنشان زاد / شاهی هفت اقلیم دنیا هیچ جو
به استغنای طبع بکروداخش / ترانه وجه برنی دماغش

ذوات نمودن فرهاد از عشق شیرین

بطورکوه نای نقشه بنیاد / به عشق شیرین بی نوبت فرهاد
هرجوخته اتور مبسی آو / ای دوی جواله شیرین یاد
ادشو خوشوبل تاوشنق زرده / شیرین بی فرهاد شیرین نارکه
چون اوشو شوق بی سرتیغ افتاد / هورنزا شیرین شو کمرده فاده
جنی چند سه ابی حساب اقی زون / قدم جدو دنیای سنگ بهستون

ساکه یش فرهاد درون چرخ دون / دنبه سرزنی کهن سرنگون
سیای بوهپ دشتای دلفو از / سرش کرت دبان تاتو ریش نخ
دانش عزیمن هرکش کباب من / بکرمی شنفش خیلی نوامن
آفرین شیرین شوخ بی اندیش / او سروجهای فهم اداب دانی ویش
دسته زلف لولشی کرو شیشش / بناخون هرد کنند جنیش
حلقه کنداد هجون کرده / باسرین سرزند ریش برده
بو طور چون بخج کست بیجیش / طاهر ای نخته خال شماهش
دستش نزوی فلک تیغ زنه / به لاله نرگس کرد رخ امان تر
دختی که بشیرین فرهاد ملاد نا / دل ربه سنگ بجه [illegible] دنا
اوندنا ری کرد به اندوی دون / هزوش کشت سنگ خلقه بیستو
بنیای بهیستون بند زیر سیلاد / کرت کج جوش سنگ پاره او
آفراو کل بوم کل بوی کل ندام / وختی بیستون شیشش کرد تمام
کالاله بهستورشاهان جنیش / بدبیای بو منگ کدن تکفنیش
تقریر نقش سنگ سپردن / فرهاش معارش تردت آوردن
عالی کنبدی رنگین پری ا / تعمیر کرد خاصتره مشکوی خسرو
دنش کرده کاک بطرزه طرش / کلان حسرت شیا مذورش
جودماخبرا بجرک بریان / شی لقصرویش بدیده گریان
آفرای احوال خسرو یاد ا / فرهاد کوکن کورد کرد بمادا

بتاراج

بتاراج بربا کنج و سرایش / سای سنگ الدی ابر سایش

نامه نوشتن خسرو بشیرین از مرگ فرهاد کوه کن و پشیمان شدن

خسرو ایدشنفت کیشا آه سرد / بی بدکار ادیش پشیمانیش درد
ادی کردش فکر آفردات بیش / بدکار عاقبت به میوزیش
بهرخ صبح وشام اد شای بام نگین / بی سرکه فرهاد زرنگ زاده بین
جه روی شانیش اعلا عستلین / آشفته سنبل به زلف شیرین
بی پرارده او پروین باپه / او کچهره بزم سکندر سایه
طلب کرد کاتب دانای پرهوشی / منشی فکابرین کو هنرو هوشی
دانش ای کاتب در تسنیح دیرینه / نویس بشیرینه مکتوب بی شیرین
اول سرصفه نامه دل پسند / منقوش کرد بنام ذات خداوند
آفرودهای او بالا درستین / نشاکر چند مرز جهان در نکون
کاتب جو خامه خورشید قلم / جولان دابطور خامه بو عنبر
ای نامه بنام معبود طاربه / نخی به هر صفحه کابه هنر
روشن جان زمین ارباب جیش / باعث ایجاد کرده ادرکیش
نقش بند چرخ بی خامه دنی / از غنچه دانه لال بسنگ
حی بی شریک لا احصی صفات / کبابان خوش کبابان کیش
جدهای ای حمد شیرین ترد جنید / کاتب خامه کرد جطور شکر خند
آنرو ای خبر باد ای دلش / شیرین شم شوق شاه زاده

پی مرگ فرهاد بنای بیستون — تخته مادی خاک کندن بناخون
براندندی درون خویش تا بر و — چون ره مردگان کو کاوی غم کو
دو دیده نرگس شهلا چیزرو — بروی تند اسیاب مریز و
یخه بو عنبر سنگین جانه دیش — تا بپای لیموی بوستانه دیش
کردنش صد چاک و بنه غنچه گل — آوردن صد چیخ تا تا به سنبل
بعنبرین کردن برک گل نامدار — شکفتن نبودی از گل لاله زار
عرقچین چینی شو بند زرتار — وستین نرودی خاک سیای سنگ خار
ساخ نمی سرو قامتش چشم — چون غنچه چوکان بازی بستن چم
بری گمانی کوه افکندن بی طور — اسیرش بیاد آن چون سیلات جور
ره چون بلبل نغمه نالیدنش — شوق برق آه شمع نالیدنش
آفرین شیرین عجب حال زنانی — چنی باردیت حالی مهربانی
صد رحمت بفرهاد و بین تو — یاری که یار بو هر بطور ببو
پی چیش عنبر بوی زلفان شیرین — سای شکر را زان غمزه و نازنین
دو دو شرط و بین شیرین ازمن — هر بیسن کوی ترجیح کوکن
بلی ای بی رام دل به سنگ خار — بیا به اول غمزه خونخوار
بنای بیستون نگشتات چراغ — نگشتن پلی چی بی چراغ
ارکیشیش غم فری سیدردی — هر چه پی کریا هر تو بیش کردی
اگر تا صد سال بکیلی بیوست — جو خاک تن نمکوت دوست

[illegible]

به بس جو فرهاد شرط دستی — نمکوت بدیس شیرین پرستی
بلی ای شیرین جه مای مردان — چو گل کیره زاری شین کردن
وختی تقدیری به سر بیارل — بزاری و شین نمه بو باطل
دستوران غدورهای دنیای نامرد — نوغصه دوران هر چه زاد و مرد
ار صد سال اگر روی گمانی — بر هشتی آخر چی دنیای فانی
خاطر شاد بکر منیشه دل تنگ — پی ترچی دنیا فرن فرهاد کنک
چی دور دنیای بر به ملامت — اگر فرهاد شی شیرین سلامت
وختی کاتب نگاشته مشکین — بطور رقم کردای نامه رنگین
شنفت فرماش بیکی آوردن — سر مهرش کرد و نش سپردن
او پیک پا با یاسر خسرو — لبی شیرین از تیر نامش برد برد و
سا چون شیرین دی نامه شهریار — سجده ش برد و پاش بکرد
چون نسیم غنچه ترخوشید او — اوکلبر شوخ نمش شکاد ا
چون ففتشی نامه خوش الفاظ او — دانشمندانه بر ترمی دانا
مفهوم لب جلاش شرح نامه ش — هر به مطلعش تا مقطع باد ا
فاماش که خسرو سد باخ ملیش — مضمون نامش گشت نوش و نیش
تار کشنده حقی زام خطر — اسبنش کهن لب شیر و شکر
اخرای حرف صوت اینامه دنید — هیچ نی سوای حنظل چی قند
شیرین چو نامه بوعنبر شنه — جواب بشیره و تلش وشیرنه

ره جبر زطاقت حم لیش بوشو — نه جانی بهنه چنش بخرو شو
بسختی و بیچ او بجا طرلیش — مویا یا هر رو روز کاونیش

وفات کردن مریم زن خسرو دختر قیصر

معلوم بو جلات خنانای خاطرتنگ — نی غوصه دنیای اژدها آهنگ
آخر سیاوان ارث ارد ویش — هر کس بیاد داش کرده کاردیش
بالسته هر کاری اربابان چون — نمه بو ضایع نمد کرد و ن
چو خسرو پی مرگ فرهاد غمگین — باده تلخی دانجو روشیرین
با مر تقدیر ذات الهی — مریم کمال شمع تر شوق ساجی
عفو سا اجل جه روی برده — یف کو شمعش شوق برده
مواچان بعضی صاحب کمالان — آگاه بو احوال گذشته سالان
شیرین زار تلخ دانجو دارش — بدنشءه او زار تمام بکارش
خرمن شادی هم بزم فرید دیشم — آزاد بی جو نمرد و بدست مریم
بلی چنین طرساهی چون قیصر — ویش بید ماخ فکوت بد افسر
جه دویای غمگی برک ریش پوش — تا مانگی شراب گلگون نوش
چون موت مریم بشیرین یاد ا — بشیش جه دل خار و چو گل شکاد ا
سا شیرین جه دل خار رقیب رست — دمادم سجده شکرش برد و پست
بلی جه رای عقل دانشمندی وهوش — هم پی خاطران شنفت ی حال ویش
او پیچ تا مانگی باده نوش — برک سوا ادمی آرزی پوش

[illegible]

چون او جام جمین جمین جام جم — هورید از نیش عنبار مریم

تعزیه نامه نوشتن شیرین بخسرو در باب وفات مریم دختر قیصر

آورد بخاطر روی دل خواه — نامه شیرین بنویسه بشاه
نگر بیزه راز شکر لب شیرین — ظریف سره زلفان چین چین
فرماش به پیر دانای عیسی دم — مکتوب بعذب موت مریم
بعطر عنبر خامه مشک بیز — بنویسه و لای خسرو پرویز
بیدستور نوشت دانای اهل فن — سخن کرد بنام خداوند بیوند
بنام او که صنعش تحشر — نمه یو نقطه خامه بو عنبر
بی مانع نمد قهر قضایش — نکشوار ماند بهم رضایش
فارغ جه حد حساب صفاتش — مستغنی جه وصف و اوصف ذاتش
بشاهی و پیشان حشمت پناهان — نمازان اوان دینه کمراهان
جلای ذات او گشت شهریاران — بنده و کرنه و چو وندادان
اسکندر چند سال جهان گیری کرد — آخر جه بیتش سکندری ورد
شاهان و شاهی و مضایع جلاش — گستره زرتن بکیم هم کاش
قدای گرمدار بنای کارسازان — شای حلیم العفو سینه نوازان
که راحت مه دانان گاه رنج — کاهی مفلسی کا اسباب گنج
بطورت دستور کردن کج کرد — روی صبح گوش دارو روئی درد
دانشمند از ادن نپیاده هرجا — کاهی چنی گل کا جی چنی خار

ایسه هی خسرو بقرب صبحی — بوصف صفات ذات الهی
بنای هفت اورنک فلک آفاق — فاخره شاهان بنابه شیرآفاق
جهاندار بخش قلزم فروش — باده یاقوت فام جام زر نوش
الحمد لله دانش افزون — اکا جه کرده کار کردن
مزا نوکه زوال دنیاده کمن — علو همتی کاسکر کاهی شرمکن
نی صندل سرای کاران سحکه‌سی — کاهی ماتمن کاهی سرو سی
احسان سر سخن مست جهشیا — مددش کو شمال تابو پیدار
امانت فرقن شاهی دارا کم — دل روشن جه جام جهان نمای جم
مرکجان تو طبع همایون برنج — او صنم کجن فاکن باکه کنج
شاخ کلبانجش شکر شفقن — هر کلن وبان کلاه شکفن
اوسایی کلی خنم بیرغول — تنا غنچه تذ اکل بنو قاصل
بی اونجزه شوم تاج تخت — ما چان کوزنت ترک تاج و تخت
جیفن [illegible] شوخ دایم شرح جوفی — بیداغ بنو کجنبرد جوفی
شاد فردون بکونه قلتاغ — قلتاغ فاطنین بی شاهی بزدماغ
قضات کلیانم شاهی نظر باران — بی زنجیر زلف ریزه شد داران
زلف فزبنو باهوسنی بو — سند رومی بنو بار منی بو
اهی جی بنوش وبت بنجم هر — وبت شیرین کر بزدن خنسر
اربی بابانشه بعیسی مریم — اهی تکلفوت تو مریم وجهیم

بزم شروع کو بشراب بردن — کس جی مرده هرکز نمردن
کسی بنه تو دولت یارش بو — سیصد پرستار کلر خاکش بو
بی یاری بعشق خدا چون مریم — ار ابله بنو کس یکیسو خنم
چون مریم برشتی به دو لخانه — خسرو جهانو تا دیر زمانه
بخشم تقصیر کستاخی کردم — ذات بیچون یکتا سپردم

نامه فرستادن شیرین نزد خسرو

قاصد آوردش بدوان دو — جواب نامه شیرین بی خسرو
دیابنامه شیرین ارمن — خسرو چون طوطی بی شکرشکن
حیران منه بنظم بو عبیر بیش — بحلوای مضمون ترنج بیزنش
شهنشاهی جم قدر ثریاسریر — آخر شتی تفکر کارخانه ضمیر
وات مه جوابن نه غونجادکن — هرکلوخ انداز بادشهش سنکن
بنزای کس نامه شیرین شی — بنو لیو دلای طوطی شرشتی
اقرچو نمریم باده موت نش — خسرو بی شیرین چو شاد فروش
بی جش که مریم [illegible] — چو نخاسبکا بی نذ [illegible]
بیج نازاش هرکز ادر لف عبیرین — خسرو بو بیو دیدار شیرین
جو سبب خسرو جدیت مریم — بشو تا برد هر یکیت خنم
وختی که فوت بی او کیوان قلم — نزدی خرمنه دور محفوظان تمام
بی جام او جه بی بی کسان — و شیرین به عمر بیش سال

بی جهش جدهای خصمی سرکشن — اررونی صنعتر بو بارس دشمن
شاجون شاجدیت اشیطنت دار — دیاراش چندی بتال بزنکا
به نو سالی عشق او جه حد و برد — دیسان جه شیرین شکر دهن کم
بجربی درزمی جند نامه شیرین — کیاست به شیرین زلف عبیرین
شیرین منعادبی ادبفرمانش — غذل وردی دشتی ایمان [illegible]
بلی دشند انک شوخ شابازیز — نه خاطر شد ایدبی که پرویز
بدیده دکیان یاش بودل — هر مرادیش بو بکرد حاصل
برسم شاهان فرهنک اردوسی — بکردش بعقد نکاح عمر دسی
جو سبب دایم غمزه و ناز بکرد — هر روز خشم و قهر شکر راز بکرد
بلی جلای اهل دانای دیاری — خاص به طوره شیرین بازاری
ستای هرکسی خریدارشن — ارزو بو رشو هر فرد کارشن
دولت منداد چون کامکاری دوایم — چون رو جهش بو نکردش قایم
خسرو بری وصل شیرین دلبر — هرچند سعیش بی بنی میسر
فرصای بی وصلش بزاو میت دردی — او جه غمزه و ناز مونی کم نکرد
وختی عاجز بی خسرو جه نازش — جه شده تلخی جه ریزه رازش
درمان کرد و صبر جکر پاره ریش — داش بیست عقل و تدبیر چاره ریش
شاید که شیرین فری شو خوش نک — برای همواری باوردش بجنک
نه جانی اهی کرم کرد بازار — شاید که شیرین پیش بی همواز

جو سبب بکرم شای بلند دماغ — به دانشمندان پرسا احوال
هر یکنو جدیت یکز لف عبیرین — بو ارزوش بو قین ابی سیل شیرین

صفت بر تخت نشستن خسرو

زرتاب هر پنج ای زر اسمانه — بیطور بیکا ضرب سکه شاهانه
چون خسرو شاهی ثریا افسر — احتشام انجم ملایک منظر
رزی ایجا بجوم هزاران جنک — کفه بیل ابلق کل کوه فرهنک
بر قاف تا بقاف [illegible] صدا ماهی — نشت بر زی او رنک خاقان شاهی
نازنای زرین زرکر نقارش — صدای جوم کوس کرنه قبارش
قطار قطار فیلان جنکیش — نره هزاران پرسام سنکیش
سپای سهناک شاهان جم بام — نکرد چون سرخی آشفته و سرسام
اصحاب تاریخ کذشته سالان — دانایان پیش صاحب کمالان
جه بنیکا شدا به صف تا و بام — صدای صف صف خاص و جه عام
اول صف اهل و ارای بی اندیشی — دوم کدایان جنوای دلریش
سیم بیماران خسته خاطر تنک — به سنکی آثار زعفرانی رنک
جارم بندیان عاصی سستمند — کردن بر زنجیر پابند بیابند
پنجم بونیان عاصی خطاکار — دل پریه میت جیخ کج رفتار
کشتن فایق بین جه [illegible] — شاخوانش بین بو تا به شو
قاپی وبیش بعدل انصاف وداد — کرد دالی چو قصر بشکر آباد

اورنک شاهیش تشکیل کردن — بو دانه یاقوت و در مکنون
ارصد بسته‌لی بتقریب خورشید — بماه و بهرام برجیس و ناهید
بساید نجم برج و منازل — هر جیوه تعلیم نجم بوسته حل
عرض بو ترکیب چند دانه گوهر — درخشان و زینه طلا و زردی خور
ثوابت تمام تابشده سیار — دقیقه و ساعت لیالی و نهار
اختر شناسان افلاطون حکمت — بکای مجسطی قرص اسطرلاب
چهار گوشه تخت شاهی فلک [illegible] — کرده بین منقوش چون چرخ اخضر
نو تخته داسعد نحس هر نجوم — اختر شناسان بکردن علوم
تحتی بیدستور اعلای همایون — نیرین چون سقف سیمابی گردون
هیچ پادشاهی یکجز دوشیم — نه قرضه دوران ندیش دیم
برنیل چون بو دین شاهان خوشش — وسیع چون چرخ خوان نعمتش
هر روز به ریزه سفره‌ش یار سگه — آنکه سالی بسرد زیاد تر
بنی نزدی دوره دنیای غنیمت کم — بونیش به صفت معنی حاتم
بلی هر کسی صاحب اندیش — عالی همتی سخاوت پیش
اورد کارتن سعد بو ایجاب — چون بعضی بزرگ منشور بو بات
با سخاوت سیل بخشش خوش بو — کافه خاص و عام هر دعا گوی بو
آنکه فرق حسنیس همراه — سوانس بزرگ ارتبوا پشاه
پلی حیث ادخیس هم شکوه کن — هم شکوه جنس بر کو بزرگ

یوق فلکدن

بو چن فلک دان بتو گنجو مال — بو حیث ملک هم رسوا دنیا مال
نوبت نرانی گنجو مال تمام — بی عطا تو آخر سرا انجام
قارون پیچ کر طبل کجخش سریا — غیره آه سرد حیث وجی دنیا
ساتو چون خسرو جام جمشید — مرتبه شاهیش زره نوی کم
بکنج افشانی بادایم خوت بو — زمره خاص و عام هر دعا گوی بو
طبع همایون اوشاهی حاتم طور — مطبوع بابل بخشش نی دور
منجی بابل سایل صبح و شام — خورش جنی ظرف باده جنی جام
وقتی کیش طعام رنگارنگ — ظرفش روی زمین کرتن تنگ
با مابعد یکی حلوا نخوانش — محظوظه عطر زمره مهمانش
هر وقت بخور عود و عنبرش — فراغ هندلی قبح مجمرش
دستور آداب اوشاهی جم تکین — معطوری ترزی عرضه سرزمین
به قوات بحر چند ثروت افزود — شاه بانع زر [illegible] بسوز
هر شو کلیانه جود تو شاب — ساداوه کرده صرف حسن کباب
پی حیث [illegible] — هم [illegible] دره سردی [illegible]
ما چون [illegible] — بشیر [illegible] تاتار ان رم
سرتاپای او [illegible] — معطر [illegible] بغداد
بفرمان او شاهی کردن [illegible] — زنجش کردن به تیغ الماس
پریش [illegible] — کردن [illegible] اقلیم

پری پریش بکای هر جنگ — مسو جیانی چون عود و چنگ
دایم کتابش تحولش آیدی — نوزالت [illegible] آید بی
عجبتر ایدی بیاسی دارالسرور — فیشترمه هزار شمفه مثقال زر
جمیع سیره قند نقل و انگبین — غیاب گوشه هر خوان رنگین
وقتی که مهیا محتاجی جدد ر — او خوان زرین جنی او تمور
بیضه بخش [illegible] بهترین — اوزن [illegible] هزار آفرین
چون روئی جنی هم یاقوت [illegible] — رنگین بین [illegible] سیمابی سحر
با تمام او اسباب اوتاد و ده دو — تموزی بو طرح خوانی هم بو طور
به مدت العمر هر ایدی کارش — بخشانی نعمت کم ای بازارش
بی ها وقتی اوباد اوحزنش — تخته چوی تابوت [illegible] کجنش
تا نا بکارش اوبادشاه — او بخشندگی او داد او هوا
اما بروش دل بی شکاوت — فرنگیس لطف سعادت یادون
دیتر جیش [illegible] عارفان دور — سخی بیشه مرد لیسی نامرد
ارند آخود م [illegible] کل — به نفس بوی [illegible] چو گل
اورد کارتن محبت بو انور — بشمع احسان [illegible] روشن گر
ار صاحب عقلی [illegible] هوش — بو دعظ [illegible] کوش
بو بیدو لقمان شم شیطان [illegible] — بو [illegible] جهان چون [illegible] قد
اکر ساده بکیره و [illegible] — دامان [illegible] بدست

بجائی [illegible]

پی حیث [illegible] بیسنده — رونده [illegible] رای دانشمندی

حکایت شکر اصفهان

استادی شربت دار بطور شکر — شیرین کردی قرص حلوای [illegible]
بکردی خسرو خلق سراسی — نشنه لب [illegible] ساقی
شاهان جم قدر دارای هفت کشور — بعزم پابوس استنبل کم
بنای پیشکش [illegible] شاهان — هر هیچ بلغار [illegible] اصفهان
سالار [illegible] بهم پادشاه زنگ — به شادی خسرو جام [illegible] چنگ
سادقی به زرد شرابیه سرگرم — هورد [illegible] شاهان [illegible] برم
شهنشاهی جم بزم کیخسرو [illegible] — هر درج یاقوت ریزنا گوهر
فراش به کام محبوب [illegible] — نگاشان [illegible] نشترن
یکی ذات به روم [illegible] — محبوب بیدن [illegible] زیاد تر
یکی ذات محبوب شیرو جوان [illegible] — فرن [illegible] غنچه ادهن
یکی ذات [illegible] — [illegible] باده کش
یا که محبوبان ارسن زمینمن — نه خوشتن نه روم نه ملک چین
وقتی که او شخص نام [illegible] — خره [illegible] آه سرد
نهایت به بزم شاهی والا [illegible] — سر [illegible] نوبت
یکی ذات [illegible] سرکار شاهان — شکرانی [illegible] اصفهان
سوکند [illegible] شاهی [illegible] — اصفهان [illegible] شکر

اگر بیند بش او یوسف کنعان — شنیدت بی پریش چون شیخ صنعان

بری عطر زلفش مشک بو بی رنگ — [illegible]

بی اوده دهن او نازک نازه — او شیرین شیوه شکرین [illegible]

هر ام پیاله می پرستان — هر شوخ [illegible] بیش شکرستان

[illegible] — [illegible]

[illegible] — یکی [illegible] خانی خسرو

[illegible] نرگس [illegible] گلزار — تمنا نو [illegible] سر سودای [illegible]

[illegible] نسرین نازکترادن — چون شهد شیرین شکر [illegible]

خسرو [illegible] بو شکر شکن — شیرین [illegible] راز شیرین [illegible]

بی منظور [illegible] شای فرخ اختر — [illegible] شیرین به شکر

[illegible] — [illegible] شکر شیرین تربیت

[illegible] — [illegible] کرد فرس [illegible]

[illegible] — کی دینه شیرین [illegible] بی شکر

بلی چون اوشای اسکندر [illegible] — هر شکر شیرین بی شیرین کرد

[illegible] — [illegible] اصفهان [illegible] شکر

[illegible] — صبر [illegible] کرد تا مدة یک سال

رفتن خسرو باصفهان و آوردن شکر اصفهانی

[illegible] اوشوکت شعار — [illegible] شود [illegible] رهوار

چند روز [illegible] — [illegible] صفاهان

[illegible] — [illegible] فردوس برین

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

بو نقش واروی عقد بکبیرن — شاه ریا جیش شکروا شیرین
نامه‌ٔ یکمال اوداراسیر — سراسر شکر نوش چنی سیر
چهده ای یکمال بوی درج پرویز — بوی مشک عنبر پوستش ویز
گیلیبا یکاش چرخ بی اندیش — شوی چور بنیاد ستور ریش
شی دعای بارسال اوکه خسرو خو — دمی بشکر شیرین کرده نو
دیسان او فتنه شوخ بی پروا — هم او حیله دیگر کرده باره ش
شاه چنی گیتی اختلاط نکرد — تا صب شیرینش بشیرین مورد
ترانش بی فن او افسونگران — خوبه تور زانانش بهر شکران
چون شوی بی شمع نور خورشیدش — بساط رنگین چو بر دفعه کاش
شاه دیسان بجر شمع رنیا گوهر — دهنش محفوظی تمر لیم شکر
شکر داجواب گل شکر عنبش — بو غنچه دهان بو عنبر بنیش
وات بلی بار سال چو خسروی — بی بهانم بر شوان سوی
بوی دیش ماما و بینه نوی — دینه تو دیش بو عبیر نی
شاه وات هر کاعبین عین بیت — جاری نظر کره هم بعیب دیت
شکرم قیمتش نیدر شوتانی — نانا بزدان دمی هر کانی
آخر وات شب ای حرف خانی — سابو اجه یهم عیب کا من
وات عیب ایدین ساز کاری — هر شوی چنی یکی یاری
بفعل شنیع برز آزاری — بی پروا چه خلق نظر باری

تمت ذربس

حیف دریغن تو بی زر نکینی — بی گشت تراکت بی نازنینی
چنی گیتی مطوس ساری — هر ساعت چنیش الکری بازی
هر کس شیرین چون شکر بیو — دایم بخوراک کاودو خر بیو
شکر داجواب وات خسروی پروان — کس دم چی شکر شیرین نکردن
بو فداکای مانی القیرن — پیکوش همیمن لبام بصیرن
کس ترکمون مخیم لسقش — هیمای غنچه باغ شوخم شکفتن
کیتران من بی نازنینی — نمکران چنی تو شوشیرینی
هر شو چنی من خسرو آماده — غنیمت نعیش نوشو باده
بلی وخت خاو و بوسه و دس بازی — او فعل شنیع او دل نوازی
من نیم گیتیرن چون من بی هوش — چون مانی دیشه زلف لولی پوش
وختی که پرویز مشتری منظر — شفقت ایده چه لفظ شیرین شکر
خاطرش جم بی صاحب عصمتن — عزیز القدرن بابی غیرتن

آمدن خسرو شکر را از اصفهان

وختی رخشان بی تیغ صبح خور — سکات شیرین شوخ صبح
شهر یار تاج دیهیم شاهی — دیر باغ ملای شکر بیکتای
بزرگان شاه اصفهان اکبیر — ملک گرده باب آداب شکر
به حضور شاه داستان گوا — بیاکش امانی او شمع شاهی
شاه تعجب مند شیرین شکر — چی چنین بکس شیرین ویر

آخر بشکر شوخ عنبیرن — کردش باکه ویش بقصر شیرین
راهجان برسم آداب جا — ویدشان صیغه بکاخش وینا
شاه دینه شاباز تاجش یاد — گنج سر مهر اولاد و شکار
شکوش بکارت او شوخ دلدار — دستمال یکش کرد چون لاله دار
زنی محفوظی اووالا گهر — وات رسته بو آفرین شکر
اخر بدولت شای دارا برد — خبر آمد اصفهان مراجعت کرد
بفر قدوم شکر جهاندار — منگوی ویش چون صر گردش نشو
شاه ارادش بی برگرده سر — بشیرینی شیرین لبشیره شکر

دوباره ملاقات شدن خسرو و شیرین

جو دما که شه بچینه درد سر — چه در غم شیرین آورد ویش شکر
دیسان کرده عشق شیرین لیش آورد — تاو یاد دینه شکر به آورد
بلی که عاشق پیچاره مظلوم — چه کیان شیرین ویش بیو محروم
بر ویش ندم ار صد جا شکر — سودی نداره به دانای داور
یکیش زمره عاشقان پیش — خصوصا خسرو پی شیرین ویش
شکر گرتن هرگز جای شیرین — شکر جاشیرین یا حلوای شیرین
چمن کی بی گل عنبرین مبو — شکر بطاسن ار شیرین نبو
دختی مبو شمع شیرین فرزان — نه مجمر نه عود شکر مسوزان
بر شکر چوبون سشیرین قمر — شیرین چون کیان جای کیان شکر

[illegible]

غرض بی شیرین چمن نی لا — آبا بزدان چه سه بورلا لا
وات من کره تخت فرمان من — بی شیوه شیرین خاص سوز انمن
سوای شیرین شیرین دلبر — نیوم بکار صد کله شکر
خسرو وات هی بی دیوانه سرمست — به تقصیر تون نیات بود ربیت
من کی بی تاج بی طومار — بی تخت شاهی زرنگار و ه
دینه فرنگی بی بیرو کاسه — کریم اسیر شیرین و شکر
کاما چی شیرین دوای من — شیرینم که چمن شکر بی چشین
شیرینی شیرین اروش میولیت — ساهو رگیره شهد شکر دت
ورنه وس ورم بیطوره و رده سر — کاهی بی شیرین کاهی بی شکر
بغیره شیرین شوخ بو عنبر — نیوم بکار هزار من شکر
هر تا زنده نان هر شکر وردم — بی شوخی شیرین دایم بسوزم
اگر که خسرو شهنشه ی عادل — چه های دعوای دیشو پره دل
وات یه فکر بوچ یه درد سرن — صبر و تحمل پی گشت خاصترن
بی چینی بکیشون بطال هرده — خو بکام من شیرین و شکر
بس هر کار بصبر گیرو انجام — انسان هر بصبر فیاد و بکام
بو چون بیند بی شن بی تا کی کرن — هر کس که مردن بی شن منزون
نمکرکسی عقل نمنده بو بیش — بکردش بعام هوای ایش
فرنگی بی بالای سرو دلیر بو — آهو چون دلیر ملای شیر بو

عتاب ایتدی شیرین شوخ تر احوال / کردن زنگی شکر ایلیم بطال
پشیمان داتن شی نامال بو / چون برگه نارسیم تو شو طال بو
وهمی هیچکسین حشمت مجیز و / بطور به پایکش نیجا هور ستیز و
بلی به به عدل خسروی دورن / بی اچقی کار الت آخیری ضرورن
هرچند که شیرین شوخ سرکش / هرخو تر به چرخ بدخوی بادرشن
غمزه و نزاکت شوخ شنکی او / عشوه و کرشمه و دل به سنکی او
بس فراوان جفا منیمانو / نازش نموی دو ثنه سر مستانو
صلاح هرایدن بغیر چه دیان / مخفی بوبکس تا تو بیان

باز گلمدین خسرو شاپور را او نه شیرین بعطاف [illegible]

نامه خوش تحریرای نامه زیب / بطور شیرین کو براز شیرین
چو خسرو هم کار شیرین ازمن / تا ببلی بحیثیش کوی غم بجز من
زانامش غم پرداز او شوخ تمکین / بث بوریچوکه خیلی ضرور دن
حکم همایون روانکرد بحیث / آوردن شاپور تا و پایه تخت
تاکه به تنها شیرین از ریش / بوبار و بطال روزگار ریش
وهمی که دردکه شیرین به شاهی / قرچش گفت بکر بیانی دستور
به تنهایی و یش فاطرش تنگ بی / بیخوابه نرگس اسر لاله رنگ
و نوشا آهش نه غنچه دهان / برشی لعل تش چو شاخ ریحان
شوی تمام شوم فراوان سستکی / سیاتر به مار زنشده جنکی

[illegible]

او شو مراتب چو نغمه قیام / هما هزار سال توش بی تمام
تاریکیش چون کور تهو و تیمه بخن / کر شبی حوصه سیما تا زمین
کرده بی لبریزه به سر تا ماهی / دینه دریای قیر موج سیاهی
نه عس بیدار نه دربان جی کس / نه بانک خروس نه ناله جرس
نوزتن جهان مار پایش بسته‌ی / دلهن جهان دمش بسته‌ی
نکرد او صوات بدحالم اشو / بازار شادی بطالم اشو
یه خوشو ثنین یه سیا مارن / یه رنگی بیرام آدمی خوارن
به بار منت تن خستم اشو / کورکور بو تحبستم اشو
یه چشم لیلی به چرخ راحشم اشو / ردکر دوره به جستم اشو
من خوناکیایم بطاقت یاد / نه بخت شوم غنچه نشکاد
به بلان اشو سیاره سحر / جهان معنبرین عنبو [illegible]
خودهم نه بخشم تنهایی بردن / ارهن ادیج رای مشرقم کردن
کون او طاله دوکنت چرای صبحم / ردش بیا یا اشو دینه شم
بی چشمی کما کثره به زمره پیران / ماهان دعای هیچ نه تاکن کردن
هر تا ایدین خوات شیرین دلبر / ردشن لی سیما صبح نوردور
شیرین دیش که داو صبح خیزا / هر [illegible] ابو قد مار
جر دود درون بحد زاری کرد / التجی بذات [illegible] برد
باقابلی بلند قاضی الحاجات / بطور با [illegible] کردش مناجات

بهر حق اورنگ رنگین خوش طرز / بهر هشت تربیت اعلامی پایه برز
برتبه بزرگ کشت پیغمبران / بتر سینه صاف سروران
بذکر تسبیح سیتان کامل / بورد و اوراد پیران قابل
رحمی کر کمال بشیوی جستم / فری سر کوان محرکاه خستم
غفر بیه تر فیستر کس نیین رجوم / بطور چون به قوم قرد هش دیم بوم
کشاینده عقد مشکلان سخت / کشاد کر عقده مشکلم بحیث
یا قدیم بذات قیوم قایم / ار تو نکری مشکل کشایم
مرا تو بویم نیین ماحصلم / مشکل تر بو عقده مشکلم
چون جه بی عقلی بنای لانیام / بیای دیم بطور گفتمان خدام
یابی دام سخت بگر آزادم / یا بکام دل بدر مرادم
ایدا است سجدش بدو بدیده نمناک / چو غنچه گل بسحر غلطیانه خاک
ورلا دویش نسیم لطف حق وا / غنچه مرادش چو گل شکاوا
به خط شادی بشنوی خبرین / خبر کر بیم کرد داخ شیرین
بفیض الطاف شاهی بالاتر / اقرب به طالع و [illegible] شیرین زیت
مطلبش بدل خسرو کرد اثر / بنازون بفیض دعای صبح

نقش خسرو بقصر بزم نگار

نقاش‌های نقش قرمز نو دستور / بطور کرد بکتب چین نقش کافور
شوی به تینه عطر طره عنبرین / بخشاید بوی قال تماشه شیرین

[illegible]

چو ترجم قدر کیقباد اقبال / شرح شیوه شیرین کرد خیال
سحر گاه هوای آتش پیکر / دم دانسوزه کردن خنجر
به شولش نموی جهان چوقصور / سنگ شو درلاد کیلیا یکافور
دیره نموی چرخ فوروش کوشش / رکاب شرف بیابوسش
سپه دارانش چو نطوس نوزد / کیشتان پیداخ اژدها پیکر
شادخی کوشی نه بیت شور و / روش کردن را چون آهوی ختن
پیاده فغفور شاهی هند و قیصر / به رکاب ایک سیاحان قیصر
بتاج و طومار نقره و طلا / بو بینه شاطرشین براده
خیالی چون ماه یکمشه انور / تاج خسروی کج کلکه سر
خورشید که بی نشیمن پوش / حلقه رکابش کرده بی گوش
سای شقه درفش کشیده بر سر / چون لکه قطرات هو ر بنالای کر
مناه نه چرخ فیروزه نده تر / به قرصش خورشید بچرخ اخضر
سپاهی [illegible] سنگیش / شیران روی رزم درنده جنکیش
طرشان دینه خدنگ فاسم / مشت و بیلاف دیده انجم
فروش ودر باش ذره بادشانان / مری بردن رای کوه کهکشان
هرگرد سیاهان بادپای را نوزد / ربی سیاهی بیم گردون تیره کرد
جنیبکشان به بانصد نخشتر / وجنی ورتاقان شوخ لال گهر
زینات به طرز طور شاهانه / پیش لیش ایلین روانه

۱۷۷

اورده سنگون شهنشاهی برست / طبرزدشان طبرزین بدست

سپاه ایکیدان بلکه زیاتر / دوری هر بکا بی شاهی داراسهر

بی کرته بی دورش چون حصار / کمرکارده طلای ساده صد هزار

نه کوهه سیلان صدای رو کوس / سو برد نیزه عدادی که روم ودیس

صد هزار شترمایه [illegible] / جنی کایمدیغیل کشت سلکو [illegible]

کشت بار پرسیم یاقوت [illegible] / هر یاره نفیس صرزبفت اطلس

جنی زیتن رنگ جهار زرتار / نذرهای سپاهش لسته یمن قطار

یکصد و هشتاد ستای اهنر در / باد کلاه پر کرده عنبر

او پیشی رای دیش سپاهش کرکن / دیدیش ان جام شربت صدر دن

چار صد مجمر دار حسن بوی دلبر / بریش کردن بخور عنبر

بیغوره یا پور صبا شغلو هوش / مرانش بکار خسرو لال پوش

کی برا تا آرزوش جیشن / تا کو منوآرادش جیشن

یکه شه قیش خسرو لال پوش / نکردش بخبر برت و بهاوش

سکار الکنهان نکو سارو دست / به عشق شیوهٔ شیرین نگردست

اقربی تاوبی نکر دهدار را / طی کرد تقبیل شه کوسار را

رفتن خسرو به قصر شیرین و بشارت بردن خسرو

وقتی که خسرو شای فرخ مقام / یاد اسیزاد قصر دل آرام

یکرسخی دور به قصر جام ریز / بیابلی درلاد نبشت شو دیز

۱۷۸

چونکه به تقدیر جای بالا بست / پرندسکی بزدی هوا است

جود ما شرط زمستان سرد / یخ باد دیش هر کرد و دن ویرد

مرزما به طرف سرای پرفرزو / سراوان یخ بند چون جام بلور

فرهاد انجمن چون جنگ کردن / کردشان و با خیمهٔ زرستون

بحر القرمان اوشای کی سکو / چند فودار عود جنی صندل بو

جند بار نافه رنگ دار جینی و عنبر / کو کردن به مدحان باد تر

کجای بشه خشک بی شهر یار / سو جها تا و خصیب ابا آشکار

او که بوی مشک عود قمار / مینرا نافه مشک تا تاری

هرچند به هوا کافور مرینرا / بوی بخور بخیر شاه هیش مینرا

براحت تا [illegible] / وینه سکندر تا صبا یارا

چون خورشید و بنه لال بدخشان / سیمای سیم صبح صادق بخشان

خسرو دیش خرت [illegible] / جامی به شراب یاقوت نوشا

وقتی اربا ده تلخ نوش و یرد / طلعش نقابش های شهد شیرین کرد

نه نیشت شود زیر تخت بی سوار / سیرت که سوش صباده گلنار

جی چند غلام زلف بو عنبرین / روش کرد سنانه قصر شیرین

حرف کردن خسرو جنی چند غلام / تا یا و اودیای قصر دل آرام

شرینرا باید شغلی فرغ کرد امش / به عرض سیرت نام نکوی ویش

کالندا بستان قابی او دلبر / قایم تربه بند ساخته اسکندر

۱۷۹

فراش تا بالقصر بکمیدان الحیشتر / یری با ینداز ش ی داراجشر

به لوله زر بفت زمین سلطانی / به لوله محمل خارا و خطائی

هر پاره سنجاب سمور بکرس / به دیبای الوان هر کیمخوا اطلس

و سنه ان فرش شاهانه دستور / کرد شان به عرض اخیرش تیحور

چند مجموعه سیم و اشرفی پر / چند خوان الوان لباب هو در

مهیا کردن به دیده و بدل / پی شاه بخش های شهنشاه مقابل

دیش ایبنه خورشید پرتو لاوانه / شی نیشت بالای قصر زرنگار

هوزاده یر ده نوز بینه شمع شو / دو جم کرد و جار پی پیرخسرو

هر وشی نانش کرد هو یرزا / او کرد طوطیای هندی مینرا

بو کرد برآما سول نو خیزی / سوزهٔ خطا بوی مشک ختن

قرص رخسارش جنی کره نور / مد رخسا جو شمع تجلی کوی طور

جو کخور فروزان نقره کش اسپر / مکلل بعد تریاقوت احمر

و سته نرکسش کرته بی بدست / جو دسته نرکس هم دوده بدست

به غرور عشق به سستی تا وتاو / ما در درشد اعرق چون کلاو

خاصه غلامان کمر شمشیر زر / خطا عذر حسن دینه مشک تر

اوان هم بعیبن سیالی ستوه / هر یکی لیسته کل به دستوه

وشی شیرین دیش خسرو بو دستور / گرگفت بکر کش جون کرهٔ نور

جوش شراب شوق ش بار برست / او او ابمانش بکیر شی بدست

[illegible]

۱۸۰

دمی هر هوش بی به دیدهٔ نمناک / چون مو رنال غلطیاشرنحاک

اقرار کو خودی دستی بی بید ار / حیران شده چون نقش کنهٔ دیوار

دانش هم بوش تن غسته و ارم / نم خون منور علاج کار م

کون دانشمندی پر عقل و هوشیا / بو انند لذرم جولای شهر یار

جی سیب که دیش سول خاطر تر / به لانه اسیرین بجام نرکس پر

وات جدل ارنش بکردن تکلیف / با ورش ش بالقصر قدم تشریف

جلای خاتونان با کیزهٔ با کدین / مبون مینر ان بهنکم یقین

اید کرد جال هر نا کا خسرو / یاد ابقا بی تلخ نفس را او

تا جان سحرهٔ بای شود جرمن / صد بن زر بساکن زر افشان کردن

پرو یزیم قدر دانای دل افروز / نکار کرد جون باز پای شکار سوز

دیش قابی قلعه قصر زرنکار / بقفل آهن کر یان استوار

بلو هو نیست جلی قفل بسند / پرسش که شیرین پا جیش قابل زند

بلای جیش دین به ایه شیرین / چطور لیم بیش قابی عنبرین

آقر او میرام جیش منظورن / یه خوم رویهٔ بزرکی دو ر ن

طلب که دستخن دانا ای دانشود / وات شو و باید تخت بیش بی دلبر

دا به بو بر خشم غلط بنزی دو / سو ار هدران شای دارا شکو

فرما کرده کفل و پای کریان سخت / مرفض جو جو های کفت

مایه هر بیطوره آمان برا ده / رای دین بکیرد هی بد ما ورد

بلی برانو به خیلی کسستن   قابل مهمان ایچکس نیستن
اورضا نیمن به برده باریم   سزای بگرد به شهر باریم
نه من پادشای فرخ نژادم   نوه نوشیروان به عدل و دادم
حکم روا شره به قبضه قضان   پند به خشم اوپی جیش رضان
تا که تو نیو بژن بالای او   شاد بنون به [illegible] پال آلای او
اردر کارشن راهی بو پرویز   باجام بالای قصر جام ریز
ساقی سیر کرد بالای نوخیزش   دو دیده قطران آهوان پر ریش
هرچه کرد شادات تمام سرانجام   شنفتش شیرین رنجش بی خطر
دات بکنیزی نادره آفاق   فلانه کوشکی رنقش بی طاق
تمام به تعجیل کلاو پوشی کر   پر جه عود و مشک دو مجمر گر
ده مجمر طلای دانه بند هفت   پر جه عود و مشک سیم پرتفت
نیمبر پری شای گردون احتشام   سجده به صد جار داچه قدرت شام
رنگین کربفرش و شش طاق بزد   کرسی شش پایه طاووسی خوش طرز
کیترت جه بام قصر زر نگار   بچوار جانب شای فرخ شعار
مهمان اعین او بی تکلیف   بهرکو داچیم ببرو تشریف
کیترتش هم ریش بصد عشوه و ناز   بیساط و پیش بکرد ممتاز
او کنیز شوخ نادره ایام   حسب الامر او شوخ دل آرام
اسباب او کو [illegible] بطرز تمام کرد   عرض لای جناب جمشید بارد

وات سپهسالار رنگین نونهالان   بطور کردش عرض شای کم لالان
بو روش تو نفس جا طاق دیرین   تا بپوشد و بو بدیهیش شیرین
شاه عجب الامر شیرین دلبر   قدم برده بو کوشک آلای معطر
در جه ویش او شوخ ظرف جوهر وش   چند دانه یاقوت گوهر پیشکش
چند دی جه شیشه بلور پر کرد   کشت جه شراب چون یاقوت زرد
[illegible] خوشان لب چون آفتاب   نشند اهیا شراب بی حجاب
کیانت ببر کار شای دارا انداز   بحید اقدام بخند عشوه و ناز
جوه باخراجون خرمان کنج   ویش آرایش کرد بصد لار و رنج
قامتش برخت زربفت کل تنج   بازما چون شاخ شمشاد نوخیز
بستنش دی آن نقاب زر تار   جه دو جای عقرب نارنجی و گلنار
حلقه کرد چون حلقه عنبر بوش   آستش و پیلید اکند گیسوش
زرین سر آن غنج آموده گوهر   بر سیم جیبی چون زر مغفر
چند صندوقچه سیم برآورد و بر   بیابجند ناز او بنوق سر
نقش لولو یاقوت نرگس لال   بند کردنه تو بند نیار [illegible]
طوق مکمل جه یاقوت زرد   پنج دانه الماس زنتره بکرد
گردش گردن بصد عشوه و ناز   بخش کرد و برد اریش بدلواز
هرکه جه سر به دید عنبر   سرتاپای ویش کرد ظرف معطر
معطر به [illegible]   کرت [illegible]

برآمد قصر چون آتش پاره   خرامان شوخ شوخ بلنجه و لاره
تشریف برد و لای شای دارا انداز   خنی چند عشوه و چند کرشمه ناز
بوسا پای سریر او دارا دماخ   جوه باخرا جلدی بگستاخ
گوشواره گوهر درخشنده [illegible]   شکست کش پای سیم شوی پرویز
صد دانه یاقوت رمانی گوهر   کردش نثار شای دارا اختر
خسرو ویش شیرین شکر لب طرز   کرد مهربانی دخش پابر ز
نگاه استغنا او کرد و [illegible]   دست سینه ده هور بحش نور
دامانش نصرت به رتبه شاهی   زبان کرد گشت دعه بد خواهی
زرش جام جهین جهین جام جسیم   دولت زیاد و سایت بو کم
بویید دایم نزدی سرزمین   ز فرقت [illegible] ای چرخ دیرین
ازین گشت طور شاهانه بتین   بنگاه بخشش لایق بو ستن
گوشواره گوشت بی جه گوهر   مدرو شاه چون قرص خورشید خاور
پری و خشنودی اینه خاطر تنگ   کردت لب [illegible] بشو دیر شود رنگ
سنبل خطر هم دانه و گوهر   کردت نثار ای ذره گستر
بی شکر لبت بو اهیم   تقصیرم جیش بی قابل بستی ئیم
دیت دینه خورشید بخج اخضر   وستی نبالای ای قصر سیدر
رتقش کیهن شام ساز ریز کنگر   بلی نیم جه تو هرگز زیاد و تر
بی دینه قابل جه مهمان ویش   ایچکس نسن نشانه در ریش
آنکی دی [illegible]

نرگس بوی برانته او کرد [illegible]   سمن سیما سام سیمین بنا گوش

جواب دادن شیرین خسرورا

پا جواب شای زربخش قابل   جلو بر شکاوانغچه لب چون گل
تازمین ته بیشت کاو و ماهی بو   شاه هر شاه و تخت پادشاهی بو
برزیر چون پروین بلندی پیش   کم نبو بفرق بندگان سایش
هر سری جه طوق بندگیت دور بو   جه بند زنجیر ظالم رنجور بو
جه دایم و دینه تهمتن   شمشیرت بفرق بد خواهی دشمن
بی قدات بام شای کیخسرو بو   دارای دماغ بزرعفت [illegible]
ارمان ار گنج اگر شاهین   دلش ببرکار قبله کاهین
بی هی خاقان کیخسرو نژاد   نوه نوشیروان صاحب عدل و داد
نشیم و بالای او قصر سیدر   بخیال اید به شام زیاد تر
ار جمشید جام کیانی آلام   صد جار سجده کرد بالات پو بالام
من قابل جو بون جه تو نشتیم   یعنی برزکیم بالا دستم
بو بیت قرانی شهنشاهی [illegible]   بکرو عورت ارصد شیر گوش
جه لای شهنشاهی [illegible]   عورت عورتن هر چند سلات
شهنشاه سرت پادشاه تمام کس   من چند سلات عورت بیکس
ته نام نشیم و بام قصر [illegible]   کالدام زندانان قفل قاپی او
قدات بام [illegible] پی تو دلیم   پی تو چون عود ال [illegible] بیم

آقوزنه منبع روشن شب ارم — بو فصل شاهان رنگ کلک بشمارم

بو عشاهان بین کم رتبه شاهیم — شایعین انعام صحبت بیاسیم

هر کاشانی هم بزم مخالف شکن — رونقش بوجون من بشارذه ازن

دینه تخت عهد بوش هم آغوش — بو مکون لعلم نکرومی نوش

تخت خسروی مکلل بعاج — آسوده کوهر او تخت و او تاج

مرصع صد تیغ بولای زر اندوده — بلوغ هم یاقوت تکیلان نمرده

سیصد طبقچه پر دانه کوهر — مجرور عبیر بصندوق عنبر

صد بو نه منقوش هم یاقوت زرد — توتوشان هم ناف مشک آهوتر

صد مرصع هم یاقوت آل — بیکر فروزان هم فیروزه لال

یکصد عماری صد اسب و استر — عماری کش تکلت ساده لال کمر

صد درو منغلان زبرجد نگین — مطلا مذور طبقه رنگین

هم مصری و چینی سقلابی پرند — هم منسوج هند دیبای دلپسند

باوره و رسم شاهان روسی — بکردم بعقد نکاح عروسی

ورنه شهنشه بی تمنای خام — سیمرغ کوی قاف ما صد و بد ام

من او سیمرغ بیدر و کذف — آشیانش نکوی قله قاف

شادرکارش هیزنک سازی — هدسته زلفم بکرو بازی

بوعقیو بی اقد نه بوی عنبر بوم — دست فشار کردو سماشه لیموم

هر شو چو قطره بومرک لولم — پشتان بو به برشن بالا بی تولم

بکدولذر

کرو بزور خاطر شکستم — بشکنو طلسم گنج در بستم

بو دالله بی ویم خاطر و بندنک — بو میتون فی قصر خرابه بدرنک

هر شکر خاصی بی شاهی بی ادب — شیرین طال هی چش نکر مسیب

ایسه بابنو شیرین دلبر — دسن پری شاه شیرین شکر

من خو بداخت کوی غم لیم بارن — هنی هم کیانم حیثیت درکارن

حق هور نکیرو لیت هم بالای سر — دیدهی هم وصل شیرین بی شکر

مرغاهی برزنک بینه درست بی — بینه لوطی مذهب فحبه پرست بی

سنکر هر چند شوخ زلف شیرین — بو غرض سیرت کی چون شیرین

بی شاه جلالش بین تفاوت — ارعصت ودرن اکر بعصیت

آخر کی کبشات تو بی من خواری — کی بی هم سودای من کردی زاری

کی بی دبی من بادت نوش — کی بی چند چشم قطرات پوشا

سا و ایه بی من کی جهان کیشان — کی نشی بی من خاطر پریشان

تو هری نو شای وصل شاد بت ژنده — شاه هر کیشا نقش فرهاد و جیت

خسرو دلش شیرین لبی کفتکوش — پیچ ماچون مار زلف عنبر بوش

بلفظ شیرین شکر بار رند — جوابدا خسرو شیرین تر جه قند

پاسخ دادن خسرو شیرین را

فرامش شکر بار شوخ شیرین کار — بالا از طول کلما چه فرنک

دایم طای حلاوت بو چشیرین بو — شیره شیرینت دایم شیرین بو

عنایت هرچند چون زار مارن — علام چون شربت جان نثارن

رستن من شیرین هر روز تو نم — عنبر هم حال داغ درد تو م

ارباد و داری شاهزاده ازن — سوکند بکبوت شوخ پرشکن

هو شم خیالم دایم هم لاتن — کیج دکل کاه هر من خاکپاتن

مرغ دل بدام کبوت کیر وردن — زنده نبیه کیان بتر هم مردن

من خوان اخلاص تو بدو کیرم — عنبر هم درگاه شرطاین تقصیرم

من کناه بارم دینه کمراهان — تو مویره هم رسم رای پادشاهان

روبه عدل و داد جم مداران — ببخشان رونی چند گناهکاران

ارشاد زادنی سلاع زبرور — تو هیچ روبه شاهان هر برابر

آفرده من شام رسمی بکریم — منحافی بهطور او نه فواری پیم

مرهر کس شیرین زلف عنبر بارن — نه پرورش بشانه هم خنه کارن

ار من فار تیر شکست تیخون — هم هوش دینه مست تو بیون

بی چش لبت اونه ملال فونه — کیرو تو امان بیالو تونه

چون تو واتنت چه کس یارن — چند جو بشوخ نیر کار من

ارزانم هم عشق تو بنیاد بیور — بی چش چشم اونه تاروسور

ار صاحب شرطی کرفتار تو م — بخزره بخاو درون فار توم

هطوریم آمان منتم بدخت — هم کبروه نازبرزنی ریاخت

ار غیبا بعیده هم رسم شاهی — میم لبشانت خواهی نخواهی

بی ساله

بی ساله رسم شاهانه وورن — رونه نوشیروان بابام منظورن

ور نه بی امریت بالا نکردم — هم مکون لعلت جامی مو وردم

مواجه پریشان امیدم هن ببت — نکریم قبول غلامی و بیت

سا شیرین بعشق زلف کرنجت — ببیب نکش خراب زنجت

خوابه چو تو تر شونکه سرمست — غلامی چو من کمکوت بدست

طبع همایون من مایل جوان — سنکریه کامل وجودش هم کرن

هم توم نکردن شیرین بداور — من وریم رو کردان هم وصل شکر

ارسو خیم کردن نکام مرادی — جوانم بوسی رسم جدای

بی بخلوت هم صحبت باشام — هم شرم شاهان امرای عظام

هم دوری بالات نوغادم ودن — جوانه مردکان راهیم بیرون

بی چش تاجی سونکه لعلان عنبر — هورد نکیلان لیم سیاه و لشکر

هیچکس تخ او هم نکیرا اسیم — فلل بیاد و بیاد و شا اسیم

ارتو نه و لی شیی دکر ای — عاشقی دوورن هم پادشاهی

بلی آتوی زلف لیلت بیادایم — بیزاریم هم تخت پادشاهی ویم

بطور مونی بی تو آشنم — چونشم هم شوکت سرتا پاغم

استه عام ایمن اصل سلیم — لشفت صبرم سا بدره وایم

پاسخ دادن شیرین خسرو را

دلیان شربت ارزیغه قند بیزن — قیامت قامت قیامت خیزن

بطور داوا باشای چین فغفور / بدرج یاقوت رزنا گوهر
دات تا گه فرکه زیبقی گردون / لی رشته و طناف بخ و ستون
جلوه گر نزدی عرصه زمین بو / شهنشاه مدوده دارا نشین بو
ایده که شه فرش محض خلافت / رستش هر زمین ودن گذافت
غیره بن فیشتره بر ای گمراهی / بی تو کردم ترک اورنگ شاهی
راضی بم بی قصر جول ویرانه / دیم کردم سودات سلای زمانه
تو به کوکش تسلیمن دردسر / بکو دینه بن نات لی خطر
ای هوس بتوفون غبارم / بی جیش بنده بوج هدی ازارم
مر تو عاشقی بوست تماشای / عاشق دوردن بسر فرازی
عاشق دینه من بود سخت بیو / نه عاشق صاحب تاج وتخت بیو
شاپش اهی بیش شکر سرودن / شاهی بدستور عاشق دوردن
غیره بن فیشتره سلیم سرودن / روئیه عاشقیم بربابردن
ورنه تو به رای عاشقی دوری / باسباب گنج شاهی مغروری
من بومی عشقت تا جانی بدیم / ترک تاج وتخت شاهی بیم کردم
باجی قصر راضی بارخسم / بستم چون پابان آی زلف بیم هم
بکری سبون بوجیان جرکم / بزارم بوعمر راضی جرکم
بر جای آویخ جام کرم نوشم / جون دیکیلیان دورن بر پوشم
دایم گلذار مغان ارمن / نکردم گلکشت چون آهوی فوتن

البیاتی قم

ایسه ماهی قصر شوره زمینده / بکرمی مردن هر بر جهبنده
حمی قصر در جنت من بی رنجوری / بانسید تو کردم مهجوری
خوداتن بی بی شرطه وفاتن / نرانام بطور جور وجفا تن
ساجون بطوران جور وجفای تو / بمهد وبردن ظلم وسزای تو
جی زندگانی دشترن مردن / سرم به شمشیر تسلیم کردن
نزان ذره عشق تو کردن خوارم / بسوگند نیه کیان هزارم
ورنه من بهما چون سول بالام / بانارم کرمن رنگینی کالام
هیمالطیا غنچه باغم شکفتن / الماس دره دانه درجم نسفتن
هیماطاف جوش نوجوانی من / وا ای تاج وتخت جهانبانی من
دلیم جون هندی آتش پرستن / بلام آگه سی بی دین درستن
رخسارم شعله شمع هنرزن / سپاهم کرد نار عزم خونریزن
هم ولی لعنت عطر وعنبرم / ولیمه سته شیره شکرم
سوسنم بچرای حسنم بردن / شاهان عالم پریم دیوانن
بنجم بنارنج بغداد بردن / لال لبانم سر هدیه سنگ
درج دهانم ترن به گوهر / بدخشان خراج اوکای هفت کشور
ارغوان عطر خالان لیموم / بابونی هرزلف سیاه عنبر بوم
ماوردان پریم ماورد پی مردن / آهوی خطادین خراج بکردن
دنارم چهره حسنم رنگینش / بهشن جون بالام سول نوش نوشین

بلسله زلف سیاهی بوعنبر / سرکشان چوشو نکردن زنجیر
شیرین وینه نام بیم برازم / کشندن جون تیر نگاهی نیم نازم
پرسکی گیسوم بوعنبر بین / بهای هر چشم ملک ماچین
بغمزه هوز ترمه کسم کشتن / بهون چند کیای تخت رسمین
ایسه بی نام وبی حجب صفی / بر شو پری دیت تو به صفی
دیت بر کرد وبر خوف کرد حجتم / ارزنستانی کیلم شیرین کجم
جاداو بتیغ ابروی خاکم خطر / بیاد نرات پادشا ضرر

پاسخ دادن خسرو شیرین را

خسرو دات بوی نواری دلارام / حرف دعوت بشن بیم ند آرام
گر تو حاجب شوخ وشنگی دیت / بزرگی ونگین سام سنگی دیت
شیوه شیرین شاهان پسندن / خورشید به جنت سر مشتی خندن
ارروی دیت بکام بوینی جم / شیت موی وسر سام عنبر میم
ارروی بکام بوینی روی دیت / شیت موی دحات سام نهاد بیت
اقلیم یمن دیت کری تعریف / طریفی یمن وینه تو حریف
لال بدخشان سر هدیه سنگ / یمن وینه لال لبانت خوش رنگ
قند اردهانت بو بیو سنجاد / درمات دهانش پر میوه آو
شوخی شیوه تو جی شریف کردن / شیرین شیرینیت بی شکر بردن
ابرو سبحی چون سن شاهی / چه دسته بوسه زلفانت کای

بالنه مستا نوش هر هفت کشور / بهزار خرو ارد هم شاخت بوعنبر
دیده بد در بو شوخی شیت / بشیرینی لول لبان لیوت
لال مرشار بر جام جوهره باده نوش / قند وسمر قند غلام زاده تو
تو بی بر بهشت سرافکنده تن / سنبل بنده زلف شمال شنده تو
چون بطور ندر بخش بدخشان / شوخی دشیرین گشت بی تحفه شان
سایوس تعبت شوخ لب سکر / جون برکه نارس لیم ترشن تال بر
ارداس بی بن بطور و سلیمی / بی من بر کردان ار کمینی
یا مبوبدی بو وصلت سیم / بکری ساهی جبر زلف سیام
یا مبوجنکه هر بدیس سیت / بزیری هونم اینا واتم بیت
ارنیام مرده زلف کی بخت / دافدار تخته فال پای زبخت
بی چش بنده بو ملا لوزه / یندا بیچوم بیا لو نوه
بونکردمان زام سخت من / تعلق تبون تا جو تخت من
بی تو نشتن بار سیاه پسیوم / مجی کرد سیال جبه پشیوم
اشو هفت در شیرین حتی هم / بو بارمی ابشاد تا و صبح دم
افغر شری کرج حال ارائی / جفا غامی نین او ند ستانی

پاسخ دادن شیرین خسرو را

دره پاسخ لال او ماهی قند بوت / بطور شهنشاه حلقه کرد دکوش
دات اربابی ... / نادره نایاب تا دره تا

طوبی بهرهٔ بهشت سرفکنده تن   شاهان بهره چون کشتین بنده‌وار
مرغ و پالوده بو عبیر سیم   بی شیرینی چرب نیر سیم
اونده شهورت من بشیر سیم   مردم بواچان زلف عبیر نیم
براس ارشیرین عبیر سیم   چون شکر حلاوت بهر شیرین طعم
بی ایمانم بو چندی و گفتن   به سودای بالات زار شیفتهٔ
بو تخت و چو تخت طلبکار توم   بدیده و بکیان خریدار توم
معلوم بو حلاوت شاهی زکون خبر   سوکند بو خدا سیمین بصیر
غیر مه تو کسم بدوس نکردن   غیر مه تو سجده کسم نبردن
لقلقت نکران ار بالماسم   هیچکس شناسش نسیم بهر تو شناسم
اما ای شه من فره دل گیرم   کم لطفی نیز چیش تقصیرم
ساچون چطو بی بی دردی نکر   بو دوس به نخیم هستیانیم دردر
شیرین طال بین بهر چند فلان   بی دوم طالی شه بهر شکر خامس
بی چیش که شکر بهین دوستن   شیرین چو شکر کی شاه پرستن
سالی شیرین بهم زلف عبیرین   ایسه شکران طال بین شیرین
فذات بام چطو دلم سنگ سیر   دو درکی آنکی بو دو دو سنگ سیر
یا یار شیرین دوس کیانی بر   یاد دوس شکر اصفهانی بر
ارای که شیرین قندی شکن   هر دو دلاش بیان به تیغ الماس
ایدوات به شکی کیا آخر کرد   نرگس چون لولوی خوشاد لبریز کرد

دسته گلچین

دست بردگلچینی از شوخ مهوش   دست ناشطه بو نکار شکی لالهٔ دوش
نخم رنگین بر زلف بر کر نخ   کره دا بنخ بنیادی سیف نخ
به قیمن لب رنگش قرنفل چو گل   آتشش دو بیلدا دسته بو سنبل
هنشت کی دو خسرو جهانجوی جم خو   نمانا قامت تو نما م تو
پیچ جدا کند گیسو نیشتنش   چو نافهٔ هر کس منی نکشتنش
آخر که دست بشوخ لب اندیشم   خرانا کیسوی کسند کرد بکیش
دخنی که خسرو دیش زلف عبیرین   خرانا بخشم چو لبش آسشیرین
بکیانت کسند لب طبع جز کم   ار انکیلیوه تو بیسی نرگسم
تمام تو خیز کلبا غنچه نورس   مدیره بو منش نیکه لب بی نفس
بری خاطران خسرو گیلا و ه   شتی اما و شتت مدرا بیلا
خسرودات شیرین بر کندید من   بو چنیش بیان هر دو دیده من
شیرین و بسا پای سر ز خسرو   نشت قبل لبش وعده دینه شمع
سرش بست نور چو دانه‌چین   به جهان شتت بیت زینه تمام بیرن

پاسخ دادن خسرو شیرین را

شاد دلش به شیرین اول ساده   سرو دست مندش بی شکر بار
داشت اری شیرین چشم و چراغم   هماهای شفتم طاوس عنبرسم
ذوق دو بهشتم تاج و سریرم   هم به پا افکن هم دستگیرم
با لشکر غمزه تو نیز عشق‌وارم   دلبرم نقی تو نی دل دارم

به جمشید شیرین سعیدن بخشتم   بی وصلت بیزار به تاج و تختم
بدین حلاوت و ایم همه جسم   به قدرت صاحب ای تحق تختم
بی دو ده نیا من هر تو دارون   بی چیش بر صاحت من کیان بیارم
مردن شیرین شاهی شکر ارازان   توار شد انکه دشت بازین
بو ذوق و شادیم تو بطال نکر   سر تا پای نیا لام بر خال نکر
مردتی آمان شیرین کنجه   دوس ای شوخی وای لاله دیم
ارای سوسن گل کل بوی گل اندام   کردن علیا عاف چین دینه دام
بو نمانوی نکر زام بی تازه بو   تا هیچ اد غامی بانداره بو
تول غمزه و ناز با اروام بردنی   غمزه و ناز دوس ده کیانم کردنی
تو خو کیشانت ای آه سرده   خستی به بارسکی ای درده
جیبا کالم تو غاص برانی   اوده مصیبت بیسنم مسمانی
بی چیش تو سنیج خستهٔ درد توم   دل بره منیت آه سرد توم
ایدکه تو اچون با لار زستون   فلاش بین بذات چو ن
ار شیرین به داخ شکر لیم کان   شکر به لالای من دینه قرشالن
ره ستن شو خو کتب بعبیر من   کی شکر به لام چون تو شیرین
دوس کی لب شکر زندکی لیم طال   شیرینی شکر بر کرمه خیال
نندن طاقت آرامم تر بیان   زنگ سیمیا سیمیم به عالم زر بیان
ار بزر کش دوس بها نه   بکر دو بارم لطفی شاها نه

[illegible]

وخت عیش و نوش باده کلر گلشن   نه وقت عوا و کله و جب نکن
دوس دوس دوم درد سر امشو   مهمان بزخال تا سحر امشو
اگر تیر دن بو نه نوبت امشو   حاضر کو ببیم بیک نا نوبت امشو
امشو رخصت ده بهی شاهی ار منی   سول سیم اندام کلاف سو سنی
نکردن لب و گلگشت خیمت   تا که ساکن بود درون بو داخیمت
ور نه بسم الله مشون براوه   محبوب قطا نین بروی دنیا ده
نکردن سودای عشق فراموش   نه عالمی بهی نکردن می نوش
به قیمت دیسان شو خلکه سرشت   هم شکر نامی ما وردن بدبت
به شیرینی شهد شیره او شکر   به دل طالی تو بر کردن و بر
تو خدا غیرت دو قصت دیران   هیبت بی هیچ نین بر غمزه و نازان
کو تا کو سخن داوه دستور دن   مشون براوه قتر لم دودن

پاسخ دادن شیرین خسرو را

قمر رخ رخسار خال دانه بخشش   بو سا پای سریر خسرو لاله نخش
دانش شهریار بر ازنده تخت   شاهی فرقد مقام دارای جبریخت
هفت اقلیم به تیغ حسنت نورده   دیده بد به دین دیدار تو دورده
تا پای کاو و بندن نه بستر نامی   شاد دل با درنک فوج جشن شاهی
بی چیش ساری هی شاهی هفت اورنگ   مرتکم گیشین بیت و دو بنکم
شاد در کار شن بچیده و نیرنگ   بر خش چو قند با درد و دم کینک

شالی لیش آمان بو نخجیر گردن　　بعیشوننك طالب شراب ویردن
ونت معلوم تنها دوره ندیم　　تودیت برانی باب ریشخند نیم
وینه حریفان بزم مکر وفنه　　بطور بکری بشیرین ریشخند
من اد کنجه نیم هر شوخی سرشت　　به نیرنگ سازی بادردم تکیب
کی اوصاحب قدرا دقیدا قدم خوم　　بنکوچون بحر بشوکت چون کنم
تو پاست دانان من ای طرازیم　　بی عزرو سیرت ابله وهرزه نیم
رسن تو هم شاهم شهریاری　　مکری سعیم شیرین گفتاری
شیرهٔ گفتارت ساچن بنوشتم　　من خو شیرهٔ شهد شکر قندیم
ارنشر نوی حرف حقیقت بیستن　　بی چیش شاه شهد شکر سیستن
ایسه باشلن من هوشم به دست　　تو دین هستی هم گفتارست
جو سبب حرفم به لای شهریاد　　نمو معلوم ادواچون صدهایی
ورنه عروسی چون من فریاد　　بیکنات کردن بطور چرچهایی
اریبی انصاف بی خوف واندیش　　نامش چیش منی چیش بایان هیش
بدیه بی نرگس مروارید ریزم　　بی کورهٔ درون شوله نیم بیزم
بی شکون لبان بار گوته دردم　　بی دودی بوی لعف [illegible] دردم
خونی کرجر تیغ ابرودی بکوتیم　　به سرفی شران دودیده مستم
هر موی به زلف سیام ماریون　　هر مار حلقش حلقه [illegible] یون
نیم نگای دیدم ناوک اندازن　　بترم ترکان مست تیغ بازن

حسنم چون خورشید

حسنم چون خورشید هر خیلی بزن　　نه پرده عصمت دایم پرورن
تودر کارتن بشیرین رازی　　بیرام عصمت بدریم بازی
نه بو خدا ترا او نه مردن　　ای خیالانه خام من تو کردن
ار قندیل بخ بکیرد آتش　　او سانه جا مهم مکری حوش
جلو جور کیشه تو روت نبردن　　رای ربست هر ایدن رتر سلطان کردن
خسرو بو بعش بشیرینی شکر　　به قضای شیرین بیچاره لادر
به نقل و شکر تو پرن بارت　　کی حلوای شیرین میو بکارت
من خو به داخت بی دوخن نام　　زنگ غم کرتن جبین جامم
نه دوران به رسم رای دوستانی　　نمانی نیم تو او نه خوار
دیم کرد بیر زان شاهان کشت تمام　　اخر به لای تو نیا دام بکلام
سا باز مرچی قصر رنگ بیدر دا　　بی نکامی دیم بدم بسر دا
بی چیش جی دنیا سیام سنا　　به تخت فرح بخش شاهی آواره
بی برامنم ملک مدا درن　　دیم کرد بیرزان یاران تین
بطور نزا قوم بهشت شو دیز　　گمان دستو بام گشت [illegible]
جوانمردی کر بو دست مهو کریم　　دمن دس بطور ریشخند نکریم
معلوم بوم بلاست ای کاره [illegible]　　اخر ای ای هلاکت ناتمامن
اشنو داده وخت دسبازی من　　فصل وه جو موج کارسازی من
وحشی خشن بچنه میو کار　　اگر رضاش نشی فرخ تبار

چون با غنچه بهشت لیم میو وصل　　خاطرش جم بو کبروش نه دل

پاسخ دادن خسرو شیرین را

خسرو دیش بشیرین شوخ شکر راز　　چه سر بو گرد و لاره ولنجه و ناز
دیسان شروع کرد بافسون بازی　　شایه که بشیرین بدرو بازی
لالاوات اری بی سیبنا ای غنیم　　مینتل بخش ننگ آینه زنیم
هم ذوق وزینت شادمانی من　　مایه بهجت بخش زندگانی من
نا کی چه تخستم بطور کج کرد　　یخیرم حال نزران به درد
چیش میو اری شای بلندپایه　　سول سمن بو صنوبر سایه
بکمیش نازم بو نیم نگاهی　　نکری خفیف دینه من سیاهی
دور به تو شیرین شوخ بیاد ریش　　چون کوری کور بو او عیب وریش
مرا چی گشت عیب ایم به سرا　　نه وینی عیب وینیج نور دا
ار نشر نوی حرف ایام دیسیم　　سول بوسن نال کلاف بکنیم
بیبن بیب بچی شاهان رندان　　دم بدو کسی بی ادب باطور
هلاکت کردان وس جوابم در　　سو چیایم بکشا وس کیا یم کر
یک اشو واصل بکر مرادم　　چون شای حبیب لعل بیمودلم
بدرم رخصت بنیشون ملات　　بمالون وچم اشو خاکپات
شرط بو غیر بو ای چی تو بات　　بنوشون باده خم درون دباد
پانچ نکردن هیچ بیدمات خت　　بچیسون غنچه گل بو باخت

غمزه و ناز دن

غمزه و ناز دس نفتون ایران　　غمزه تو شیرین یانم کرد ویران
چیش میو امشو بی دلگیری　　بکری قبلم مهمان بزیری
وس ترش رو برای شای مدران　　بارد ت کشد و بو نامروت گران
تو عهد اخرت دوسی سول نخ　　سنگ [illegible] عطر لفان عنبر بو
واجاری درست بدیه به لاوه　　با بنا امید لشون برا وه
خوار زم ظریف چون دلنوازان　　بازی مکر هم چون حقه بازان
نا دوان شیرین به لای حق نما　　کشت عاشق چون یکی تیا
بو نترداد خسرو سنگ بار مکر　　چین بادوش بطور خوار نکر
کاسی صنم صلیح کا [illegible] چنگی　　خدایا تو به عجب دوری
بی معلو من وینه تو تیسم　　وینه تو پر خشم شد بدخویم
وانماشا کرده لفان عنبربار　　هر چند مدیم تو فیشتر آزار
مجو شون تمام چون بحر پر جوش　　جوش درونم نه بو خاموش
ار سن بشانون لیت قطره گلاو　　لیل میبا درسات چون چشمه گم آو
تا کی مکری زاهد ارم بیدنک　　دلی وال شیرین دل نین چه سنگ
بجرلی خو کر شیرین وی جسم　　جیرلی و شیرینی سازان بجم
بطور هم را اما شب افروزنی　　نزانام کهی شمع جگر سوزنی
تو هم چون کلاه [illegible]　　بیت آبا هر لیم چون آماری دود
ناز و وحشی برش به [illegible]　　زمین که سخت بو قرارش سکن
[illegible]　　زمین که سخت بی قرار دل سکن

معلوم بو به لای شای کوی خالان | سالار لشکرش سپاهی خالان
بو حیکه بو شوه هر کو که بو | مادرون باش ... سری جه تو
بلی بنج تو بوم چون شو اشم | هرتا زندنان هزارون جسم

پاسخ دادن شیرین خسرو را

بازنه بطور شیرین زلف بو جبین | هی خسرو کو لفت کوی شیرین
چو نعیق شوی لولو هوردارا | خسرو جه دانه کو هر کرد و دارا
اول دات ای شای جوانبخت | جه تون زیفت بخش هم تاج و هم تخت
خاین درکات خاره خدنگ | خصت ای زبان نوای جان تنگ
باقه بو تاخیر حشمت خاصیت | برزتر بو جه چرخ اقبال ثابت
افزه بسندی او شوخ سرست | واتش بخسرو ای شای جوانبخت
عجایب جمیل نیرنگ ساز | تو بادشاهی باعشق بازی
کو این هر طبع حشمت پناهان | عشقبازی و رندی بی پادشاهان
عاشقی و رندی لایق بو کس | یک معشوقش بو نزدی دنیا و بس
خانه مدی لیم جه عشق فرهاد | شهیدان خزبرای اوحش بو شد
بوجزحصه دوران بخاطر طول | من بی برای کرده جسم قبول
گوش کرد شیرین با وجه رویش | هم چون خود حال شیرین بی سوز
بو جو ره جو دیم آبرو بی طور | نیم من جه توشای تهمتن طور
فارغ بیم کل بو خاطر اوقات | پی ایمن جه کلی هم دروه آزار

جوانی روشن بی بو سخت هم | خاطر جو شم بسوجو خستم
سا تو خیم شاهم سفر یار | جیشم دی قبلم بغیر جه خواری
کس نوش سالته به سکه سستی | بد نوائی و بی سرستی من
نی قصر در دست خرابه بد رنگ | مجو سیم چون نقش تصویر رنگ
خسرو بو خدا هوشم نمندن | جرکم چون کوکرد در رنگ ... سندن
سا گریزه لیم بردوان دو | بنا بکرم بسوجی ... مشو
چو که شهنش بی برداو پیدرد | چو فلک ... کج ... بند
سرتا بو نوینی لیم دل نوازی | بلیموی و شبوم نکری باز
هیر زه جه لام فسرده بیا | بیج دو سیت نیت فراوان بیچ
معلوم جلای کشت ... | کس بحیله و مکر بکام ... جان
جه بو صحه دوران تا کیشی بیج | ارشان ارکدا نیادان بیج
ارداچی چونی زلف عنبر | کفتارت ... تو ... شیرین
سکه شیرینم ... بارم | عیب نین ... کفتارم
معلوم بو جلای دار ... طور | جلای ... وزی ... عرصه ...
صاحب سلیقه ... هم جها ... یدن | کلای ... پسند ... یدن
... کم ... ... | پسند ... شاهان ... شکوم
... | ... شیرین ... ... بم
... شکر ... | نانا ... ... بخش

چون پهلو کو هر ... با نوت | هو ... بخشم چون کرد با ... ت
دات ای فطر بار شوخ ... | بشوه شیرین شوخ دیم ... کند
بخش فرحش فردوس برین | بشمس ایوان عرش برین
بو کس ادن حی فردا بیا م | تقدیرش جطور ... ...
بارو ای ... کلاف ... | شای ... ...
هرتا بد ستور شاهان جسم ... | کوی کنج ... ... کو
جینه ... کام نوای ... | ارصند تو شای ... ...
وصلم بهیچ جه بی شای دریادل | نوصه و دران ... ...
جا به ... بو بکیره ... | هر ... ...

قهر کردن خسرو از شیرین و آمدن بلشکرگاه خود

خسرو جی سندی ... لاده | روی ... ...
او شو کرا هوی آتشین پیکر | جه سبزی ... ...
چند آهو بره لبان ترجه شیر | چران جه سوزه جرخ ... ...
سبالی جه هور تم ... ... | ... ... آتش ... ...
گل گل گل گل ... ... | ... ...
سراوان ... چون ... ... | ... ... چون ... ...
او سو ... ... | هر ... ...
اوند ... ... سود | ... ...

وی سیش کرد ... ... اندیش | ... ...
هرچند ... ... اندیش | ... ...
سا خسرو ... زلف بو جبین | ... ...
خزا ... ... | ... ...
شای ... ... شیرین دلبر | ... ...
تا و ... ... شیرین ... | ... ...
آتش چون کوره ... ... | ... ...
جیبان ... برق ... ... | ... ...
کا ... ... حسرت ... | ... ...
کا ... ... | ... ...
بهر ... ... | ... ...
سیا ... ... | ... ...
... ... شیرین شوخ ... ... | ... ...
ندیم و غلام حاجب ... | ... ...
جه ... ... | ... ...
و اتش ... ... | چناب شیرین ... ...
... ... | چون ... ...
جه ... شیرین ... ... | ... ...

[illegible]

نفقش شیرینن شکر مرزه / هر بیری بیش جوش صفا گیزد
مرنج اوله قیرشن طالبن اوده بیر / ویلش هر بیری جان جانبو شکر
ساوات اولدی شاپور دانای هنرن / دیت چیش کردی بن بیرین ارکن
چونبا بیمروتان اونه نامرد / اسنو چیکی ان چینکه شاه نازد
بیچ ترکش کرده شهریار یم / برونش هیچ بیر بی هم بیز اریم
بی جلالکم زرنکم شرط دیتن / آبرو بیرت جیاد شرمه کون
هر جینده اسنو شاپور نقاش / لیش لالا مو بوسام دست پیش
نه جه لالا نم اودلش بی زرم / نه جه لال پتی ورته کهش ترم
روان چون بیمغزالی کین خالیم / بچده حساب نقش داسیم
رساش که محبوب کاوش شردن / نه آمی هذه اوبن کردن
چند چینش نه زرم سرکردم اسنو / چونصم بجده باشن دم اسنو
غیر هم بوده سیحی لیمن ندیم اسنو / بورد اوار ابه روش بر نقره کو
هر چند چون شیرین زنفان بجرین / به هر هفت اقلیم جون جوانکه بیرین
هر بیری که اوشاپور بر ازرم / پی چیش بچده الا اسنو ازرم
یانی اوپسر شرط کاری یم کردن / صدجاره سیم آوات ساردن
چونه شاهی من اوکرد اندن / بیاتیم هدی نو درت بور کرتم اندن
ارزرو بوبه درد چون ولکدن / خاطرن بردن شیخ حال آتن
بکیشاتیم صدای ازمیل کرم / وشترن بردین شیرین بیشرم
ایدرلر

ایدوات بیشاپور نزکاروه / بو تاج شاهی بوطوماره ه
بیدیه نماکیت اه جسرد / بستون چادرچو دکیه کرد

دلالت کردن شاپور خسرو را

شاپور دیش شیرین شاکرد بیداتنج / بو بیا بای سرر خسرو بکستاخ
واتش فلات بام ایمانم دیتیم / قبله حقیقی ردی سرر نسیم
بیداخ مه رشیرین پرجور ن / بیشوه محبوبانی بی طرز دلبرن
دیت مدرنجم شیرین کیج باری / شیرین دستورش هر غمزه و نازن
نوام شیرین ازمعنی بدخون / هلا لمن بیرام کوری عنت یکون
عیب نین عاشق نهای والا تبا / نازمعشوق کیلیو صدجار
محبوبانی نین هیچ رحمی بیتا / هر ظلم و جورن دایم قدی دنی
دودست غمزه دوست بی آرزنو / کل بکشنداینار رنجه بو
بیشیرین صاحب شرطا بهین نشین / بیت بیت خسرو شیرین
بوخالی بیشیرین بدکاران / کم شرط و کم تون بدشابیزاران
بی شهنغ جدیه تا تمامی / ابدان جیش بیادنتاسی
بتاج سوکند درکارش نین / درکلی بیت فرار تین
بیک اسنو بیصیر بیطاقت بیه / می بونش اسنو بیشاد تاسحر
تا که بوبینمی به درد گردد ن / جیش بو خاطر جهاطر بیو جان
فلات بام تاسر شدن کاهادل / شادها ذوق بی کس بنه دو فیل

البته به صبر بتای بر جیمن مقام / اسنو تا صبا امیادی بکام
دلالت بدا فرخنده شاپور / خسرو لال بوش اوتو بید سنو

نادی کردن شیرین دیطاقتی نشان ... خسرو و رفتن بعقب او

بنی هرسکلین نقاش درین / بطاقت بیتا نقش خالا شیرین
جو شیرین بر شاه دورکف بدل آتیک / به نکد اوی دلش داغش بر رنگ
نرکس جه اسیرین لاله رنگ کرد کرد سنبل / کل کرد و بخوان کلناری سوبل
نسکرینه خاکه کرد دیده کربان / قرجیس کفت بیکر که جونقره بریان
کنکش خاتون نیچه حصاد / نقش ه طلا فیروزه تا
پاره کرد و جونخل یکه نخلیوش / کف اوبر تمام تمانه لیم
آهنی که سینه دود بیای بر نفتن / دم دم یکبس بر مشی بیدین بیدین
سا بطاقت بیا اوبری خسرو / فرش کلکون آوردن به رو
کلکون جنبی سیل اسیرین کلوتک / هر کیبیخ بجت سکو زرنک
چی دود دا ه چون آتش پاره / نغمت یکول یتن دل بر زاره
سوتاری که جیلها تار ظلمات کیبیوش / راه ایکیتیت بکا ساردش
هوا غم اکیز خون مایه دروش / سار ابرتم جه اه سرد وش
جه راه و بیراه کلکون ها دو / تا یاد البقب بکی کاهی خسرو
جه نغلاقته پرتوش اوشو / نشانش جه کون سیوان خسرو
به نرمه نرمی کلکون کل غدار / یا دابیترد ادسوان زرتار
تاکاکرد

نکا کردمست اوشوخ دلبر / کس بیداری نه شاه نه سکر
ناما نکا کرد فرخنده شاپور / دیکه سواری بیدایی به دور
آمادیکش دیش رنف جیرین / بر سش که کیبی آتش شیرین
سا شاپور بیطور شفعت جه اسش / هلت واوردست بسیار کارش
شیرین شاپوردی خاطرش بی شاد / به تیت کلکون هایی درلا د
شاپور به شادی سجده زمین بر / زیا بر جه مد خلد شنانش کرد
واتش سکر بیت نه ره / مزکان چون خدنک ترک تیرانداز
بر جون بی تو تشریف آورد / ایکی شوخ و لسکر سرفت که د
ای بوش آمای شاززاده ارمنی / بوم به نرکس خال الخجی بوسن
بیکر بزاد و ازان مرده قند / تحسین که شاپور بها نقشبند
چوه ما شیرین بی شاپور اوشو / اظهار که ریخش نرتن بیای خسرو
واقش بن بجد غربی شنیم کرد / بر ند تشنداواتم حرف سرد
من به کفته میم فرایش دل / ناتینم بر دفره بیم بجل
دختی ریخا سواری بی علام / طاقتم بربایم نبند آرام
بیچ بیچ شیم نه بیت کلکون بلا اسکم / چی آه سرد اسه بلد که
خی کردم منزل دل بخو نوه / زلف بی کوله و فرطوفه
تا یادام بو شکر خداوند / نکشم بدس بیزخوای نابسند
به لای تو شاپور دانای هنر / دوه جانجم بن برارش وبر

یکی تختی شاهی جم جای جمشید فر — چنی خسروان تاج کمر زر
ستونش باده گلرنگ بی اندیشش — گوش بوده بساز نوشش باده نوش
من برین بسیر هر طور مزانی — قسم کرسی بی شا نهانی
تا سر کردن بزم عنبرین بارش — روش بوده دیم هم به خارش
دوم جام جم هر امین شاپور — ار شاه رای لطفش [illegible] منظور
بیشر بلای خاص خدا عزوجلی — بکردم ممتاز به جا بلی
ورنه رام دین هیچ نامان هم — باز نشو نوه بکلیبای نو دیم
شاپور سوگند [illegible] شیرین — بمقبول لف لیلای لیوش
و تهش شکر لب شای شکر رازان — محبوب عیب شای نظر بازان
امجار چون فا مام حین دو رمات — ماوردن کا امر فرمانت
شاپور بستره گلگون چون شود — بردش بجری شیرین پرویز
چون ستاره سعد بچرخ اخضر — آنا با بالین شای چرچس قمر
فا قصر به چراغ کلا گلشن — شمع بزم شا یکیکه روشن
ناکا شهنشاه به خاو بی بیدار — دیش هر بچرخ شاپور چون کار
فرماش بی شاپور سا کنی دا غم — امشو خاو دیم بی خوش ماغم
بوطور دیم که خاو نه چمن باغی — آوردن بیرم روشن چرا
[illegible] وشاد دیم دانای نوشگا — دایم بیم چون تعبیرای خاو
شاپور دات چی خاو اعلای عنبرین — شاد بی بین دیدار شیرین

بانوی [illegible]

سا بوبی مژده چون کیان کی — بو بیم باده چنی ساز نی
چون خور به مشرق برآما پر نور — بو دیبای مشکی بدل بی کافور
باده کافوری گلرنگ گلفام — چنی بگلزاران بزم بیم به جام
بیا داو خو بوشیم پی پی — کاهی کوش بچنگ گلباز نی
شابه ذوق حرف ستای بنگاه — تماشا نرگس شهلاش شی نگاه

شادی کردن خسرو از خواب دیدن خود

صبح چون برآما به مشرق خورشید — جهان پوشا رخت سرو بنه جمشید
خور چون شاه دلارای گرد بیت — صبح بیبه عروس نگین به نور
خسرو بیدار بی به خاو دوشین — دل تمام پر ذوق به خاو نوشین
فرماش تا هوردان به نو فرگاهی — فرگاهی کل بخش گلشن جای
گیشا شان فرش هندی چای — مذوش بچیر چه گرد ند
سراپرده خاص دیبای فرنگی — فرش بخش هر نخشی رنگی
آوردن تخت او سرا پرده — ستون به زمرد و نقره کرده
گردمان بیا چون چرخ اخضر — قبش درخشان چون قرص قمر
بذلیر شده امنف بستن بقر — چشم غلامان هندی کمر زر
نذور فرگه خسرو کی خسرو — هور دواشان اوردو و بیدوان
نذور فرگه سالار سرکش — چند هزار فرگه خیمه منقش
خسرو بخرگه دیش سکند طرز — چنی بگلزاران نقش به باغ بزم
نجرگای اعلا پر عنبرین — سرو بیشتر نه بی بجند نوشین

آخر شاهرمش سا دی کردن — جمعی به ندیم محرم آوردن
حبیب الامر شای کردن تماشا — نقیبان بزم فرگه زرنگار
نا ستین نا محرم بحرگه شا — غیر به غلامان خاصه سرانی
دانا ندیمان ادب پرورد — کردین به دانش افلاطون برده
بنای تخت شای اسکندر شعار — نشتن نه بالای کرسی زرنگار
جود به ابرو پرشای عنبر زشت — تمامه طلای دست قبارنه پشت
ندیمان چو که هر یک بی گنجی — مکلل بنظر عنبر ترنجی
گرته بین بدست چون ارزنگ بیش — چنی چند دسته دو شه پوش
ساقی سیم اندام قد چون سرو نی — دورده پیشان بیاپی پی پی
نغمه شاذروان ساز نکیسا — بنیاد زنه معجزه عیسا
باربد به بخش ساز چنگ عود — بنخت نغمه دلارای داود
وختی که بربط ماورد ما آواز — به تن بگردش مرغ روح پرواز
کس چون نکیسا چنگی نا بود — بی خوشکو تر به هر وقت گشود
تا فرندش ساز خوش و نگ نمون — زهره چرخ مدا اندور کردن
صدای سازندان سازان پر صوت — دست به دل بزم شهنشه خروش
آخر نکیسا باربد بی چشم — گوگ کرتن رباب چنی چنگ بهم
وختی سرگرم بی شاه به جام — ویرد نروی چرخ سا نالی
غلامان تمام بدستی شاپور — نجرگه بومان خسرو کردن دور

فا ماهم خمار

فال به اغیار او فرگه کل بیز — هر سند شاپور سازنده و پرویز
چون مه شیرین جبین شعله نور — طلب کرد شاپور دانای پرشور
فرماش ای شاپور دانای دلنوا — اودو سازنده شوخ خوش آواز
طلب کرد لای اینه خاطر منک — چنی ساز عود اغلول چنگ
نا وصف احوال ای بنده بچال — براجان بغزل پی شای کم لال
شاپور حبیب الامر او شای شکر لب — او شوخ مسند آنگ گلگون غبغب
نکیسا چنی باربد هر دو — حاضر کرد به لاش نز آماش خسرو
شیرین فصیح چون شعرای ترنج — دا تعلیمشان بعد لاره و لنج

غزل گفتن نکیسا از زبان شیرین

اول نکیسا هور کرت ساز چنگ — نه پرده نوروز غار کرد آهنگ
چونکه او شوخ شیرین فرماش — نالا مستانه چنی چنگ ریش
دانش ای عاشق اسیر غمگینش — حلقی آویز زلف حلقه سر آدیم
امشو ما نازارت خو تراو تن — نامروت گران ره چون خاو تن
نمره کون صبح سمن بوی امید — ودشن به مشرق روشن بو خورشید
به شوق شوله چون تجلی نور — پرده شو دره پر میو هم فور
به کوی ای سالار سرکش و نیم جم — نگشت به سینا سرهنگان نم
ار تو بپرسی حال من چون — جرم لناتن ول سوج [illegible]
نه دیشت پی من هر دی [illegible] — [illegible] بچرخ زامت لبریز

توقمه جکمسته دستیخ سنو … رهتین جاقچش نهادان به تو
سوکند جالات نادره ایام … جوساده بالات دورکلش جام
بهذا بقیم می نزار بهفت طاس … سرمه ندیدم هر بزه الماس
بی تو سیر باغ باغچه عنبر بار … نکردم درسات نخجش بنه مار
تولان جدا نخت دل بیقرارن … خاور راحت لیم چون سودای خارن
سودای تو ایدوست کیدن بایتیم … اقادم جاری بکیره دستم
بالله تا کی خاص من تبو داشتم … غلطانی هرچه تبو بنده داشتم
ارمی دواتخش زنهت هر سبو … اریم سزاوار پرستاری تو
نیستون لیایم هم استانت دوا … دستی شوردن به بهشتی نبت دا
ارماجی ناخاص هم نا الفاسم … خوبی آگشی مه بخت قاسم
سایه کفشان جشم هر باری … کینزم هر دم سیاه باری
ارفی کمالی بوار جار دستی … اسکیشلی بن عمردن بهدستی
اغریم بی ناز زامن خطبه … هر توشسا کون حتی به بالاکی سه
بکنه بطور چون کرد رستیخبر … تو شیرینت کیان پرویز

غزل گفتن باربد از زبان خسرو

باربد چوکه نولش کفته دوست … به پرده عشاق نوای فارسبت
دفتر به نغمه انکشت شانار … بربط بمضراب آی ونه بردار
دانش سحرزده کوشته باغ … ویردم سرشار تحوسته باغ

(دیدم تو با غدا)

دیدم تو با غدا شکبین غدادی … توخی سرستن الف عنبر باری
مواتت بحسن حوری بهشتن … بقامت جو نسرد عنبر سرشتن
نمرادوشاباز بیرلار دور بر نیچ … چون بیچیاپی تو با غدا چون کنج
ارلالی جوکنج بیوه سا را … لاقمن لیک تاج خسرو دارا
سوکند بمیدش ای سرده شیر … دو نرکش بستن چو ان ساتی قد
بقوس قطران بروی قضا جوش … بخال سکین هابین لیموش
بدشته زلفش صاف بوی کلادن … جنی لیش لول چی لیش خادن
بنوله حسنش چون تولهٔ نورن … نابیت شوقش تجلی طورن
بدرج یاقوت ترجه بروارش … بخنده پرنار تبسم کارش
بریزه رازش شکر پاشن … وقص سیرهٔ قند شکر دارش
بهمانی زنخش چون سیب زردن … بخیروزه خال قی نخشش کردن
بنکین کند غلاف کیمو سش … بنکهٔ یاقوت بخه عنبر بوش
بهمین طوقوص حلقه دو کوشش … به خنبرانی کوشوله کوشش
بکوی غبغبش باجی قطره آ و … معلق مدران نجای آفتا و
بده مانش بهسم پوستن … چون شوش سرجان بر نکهن سیتن
بسینه سیمین دو طوس باتش … سومه جی زادی ناشساتش
بتوخی شیرین صانع ایام … کیش ترخیع توش نقرهٔ خام
بیمین ساقش بلور صافن … بعطر یا عشق ناملک نافن

اوکلوم بدس بیوان بغداش … مالانم هم بار خاکپایش
ارصد پادشام قزنا که زندم … بی دوباملامی کمتر بندم
باربدی لی نظم نامه عنبرین … تو خسرو دست کیان فخر بن

غزل گفتن نکیسا از زبان شیرین

ای نکیسا طریف باند از … چنک ولنی دمی چنک ساز
نیرده ما هو بر کرب هاران … بطور نسانکرد ای شعر موزون
دل بیهودت بی پرواته یام … بنمانه بالات بسر کرد بام
جی سکین نکار زکنه سوسنی … جا شیرین زند شوخ ارنی
تا کی هر وقت بهلوی نرمی … تا کی نفاق تو پیش خوارمی
شیرین ار من بویی کمانی … ار دستش جنیت می بطی
جرمش ایلن شاهی دارا دو تاج … بستا تو جودم باجی بکستاخ
زلفش ار دستش بت خجالت … سلاسلش بهن اهلش ملالت
اردات به تیر نکام خطران … نکام ترکمن ک ترک جکا فران
ارحا کریجم هر کت بر نیشن … عقرب عقرب کیتا من حس چین
من بویم غم مرم بتر دا کردن … توبهت نامان من سلیم سردن
نازه غمزه من کی دن لیش … بیرات کنفی حاجب دلیش
چون روکردانی بطور آمان پیچ … بوبیره تقصیر طرقسم بریم
توبه بوار ایم بدین صد حجر … اجار بجارت نشون دبر

(معلوم بو)

معلوم بو بغیر لبانت فیشتر … اربه بوعالم جه شیره شکر
سو کند بذاتی دور به دو الحن … جد الفه می کشت ترش لان
ساتو چون هوری خوش زنگ کردم … جه با غجه رنگین … ودم
هیچکس نحیین کل جه باغ من … نیلوان بوی کس … باغ من
بی تو چون بسته من شکر خدام … بودم شیرین کرم بخند قندم
نکیسا بی بزم نازنین او شو … فردش دوست بزم بو دنگ خسرو

غزل خواندن باربد از زبان خسرو

باربد سرست به باده سرخسم … و تحیش و ار زوی سرتای هو سیم
به نخبر تحقه به کاو و فا را … ای غزال بطور کرد آشکارا
دات نامشو نسیم و نوشه باخشم … هر دو چون باشو بو بو غنا خشم
بو دل بطوره بو جیسیرین بو … هر بوی باهین الفشان شیرین بو
نکرنا تکمت بایوان بار روی بهشت … سارا بو هر دو چو دو دفعه بهشت
نکر شو سنبل نما دکه لا هور … بکجای ذفر سرد هوار و کافور
مرخسرو به باغ شیرین کشتن … ماجی ماه رزین عنبر سرشتن
مراجوی شوخی بهر رم کردن … بیکی بزم بر دیر خوش تر ببوردن
مرمین عتاب شیرین شکر ریز … ماجی لو لطین باغ ار چون بردیز
مرما کمت نخشان نرجوخ خنجر … امنشو شو بین به … غضنفر
مرسیرین به لعل شکر می نوش … کو شه هر بار پیچه به خوش نوشن

برچمن ولیش اوسنم دین — قدمن زنانان بطور راست من
ای هی شیرین رازنگ من — جدان خونی تقصیرات من
[illegible] نه یک هم توانا — نجال حبه ختم [illegible]
خوش شیرین ارصد من باغ چم کلوم — امرت طلعتمن من هر بنده توم
ارصد فراوان شاهی رنگینم — من هرجا نغدای شیوه شیرینم
ساید بانا امرده داغ تو ده — بکردن لیموی و شوت و بوده
چون میوه مشغول بستان [illegible] — لیموبان لیوه دم و ناده م
دل حیران بو بزم بالای [illegible] — بنده سلسله زلف لعل قدم
بو خلوت [illegible] — کوی خمان هم بدین و باد
باربد چنی شعر [illegible] — شیون دست کیسان [illegible]

غزل خواندن نکیسا از زبان شیرین

نکیسای لال [illegible] دانای [illegible] — نبرده ما هور نوای کنج گاو
وانه چهره [illegible] — وا [illegible] ای غزل [illegible]
وتش ارای هی بینائی [illegible] — سیقل [illegible] آینه زنم
هرنار زندان کیانم فدا تن — طوطیای دیدم غبار راتن
بودوی بالات بزنان [illegible] — روشن [illegible] حسنت [illegible]
بنیانیم [illegible] ضرورت — بوشی باده عیشت ضرورن
[illegible] ساز کار تن — باده کیون لعل من [illegible]

[illegible]

بو خوش شاده لعلم ای — بو بینه شاهان کیسانان که
بطوره باده خوار ای کلام — خونان هرکز شاهان [illegible]
ای باده دشمن تا بوشی تو — شیرین بولجه نوش کینت بر
خسرو بو غدا آگاهی کشت [illegible] — [illegible] شیرینم [illegible] لبن
بکیاش بو کنده ها مراز دردم — می ای کمانه بتونه برده م
دشمن برچشم بکرد [illegible] ستم — بدرای [illegible] بکیره دستم
خوب لیسه تاکی مکریم [illegible] — باجاری بالات بوبون [illegible]
کی بوادبالات [illegible] — شوی بستان بون چون [illegible]
کی بوچی بن جون [illegible] — بونشن باده یا تو [illegible]
جون بهشت [illegible] — خاور [illegible] نه ناخنش [illegible]
کی برمر جام [illegible] — مدهوش می بون تا یم [illegible]
سرتن جنیم جوانمردی کر — درده دررتم و داعی [illegible]
باده [illegible] — [illegible] خواداری من و تو
ارصد تقصیرم مه صدورد رد دل — جون ابقاتی تو من [illegible]
بختم تقصیر [illegible] کرده ربت — یا که اییدی امیدم [illegible]
فدات [illegible] — ار بادشانی [illegible]
دی نو کردن بطور خاطر ریش — [illegible] وادوم [illegible]
[illegible] — [illegible]

هرشوناز ربوبنیسه بوشش — قایم [illegible] شمامه لیموش
سادن تاکی [illegible] ناساز — حیش میوه جاری شیرین [illegible]
[illegible] — ساز بدنایم [illegible]
الشه من بی تو جند [illegible] — جند شتم بی تو خاطر [illegible]
توخو بهر [illegible] کرده ن کردان — [illegible] کرد [illegible] نامردان
کاری نکردی [illegible] — یکیت ای ذره غمزه و ناز [illegible]
برکشت بایتی دیم زور کرد — تقصیرهم [illegible]
ایسه جیکه ولا من کیسان [illegible] — به بستانت داد [illegible]
هرابا امیده دل وازدل — رونی مرادم [illegible]
نکیسا بی نرم [illegible] — فرو شوخ دست کیسان [illegible]

غزل خواندن باربد از زبان خسرو

باربد هورکرت بربط باناز — بطور آهنگ حسینی [illegible]
وات ارای هی شمع [illegible] — ساز رشته [illegible]
ارتیز [illegible] مست [illegible] — [illegible] امرت [illegible]
سری [illegible] — جمی تو بتان [illegible]
اوسرکون [illegible] کینا بو — [illegible] بینای [illegible]
برباس من [illegible] — [illegible]
هرجند من [illegible] — برنیت آخر [illegible]

[illegible]

ایه لیبنان [illegible] — بشنو [illegible] زلف [illegible] توم
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible]

غزل خواندن نکیسا از زبان شیرین

نکیسای چنکی ساز بو عبیرین — بوقفل [illegible] باغ شیرین
[illegible] — [illegible]

ساچون چطوره دنیا بوفان — غنچه‌ٔ رخ عفیت شوم تر خجان
بوباجی هم جام می نوشیم — بیگدا چون شیر شکر بجوشیم
ارزوم ایدن ارنبو صاصل — شوی یاروی بدلوا ز دل
چون شوبوی بهار شاه کوه — بکردن سوزهٔ خلعت بووه
دشنه کا کولت بگیرون بدست — تا وردی عنبر بوبت بیون نفست
پشتان برون بالات ست می — شودینه لولاد یای تمام
بیایی بویت چوزنخ ساده — بنوشون جه لعل بیگوت باده
وخی سپید ستور بالات کی دو — اربیوا عل وش آما بخیر
خاص وشی وختی ورتره مردان — جاریاد سی قوم بشو تمر دان
چون لولاو دی بپناش نیت — بکیرون عمان یکیک بوش بیت
جه رای دوستداری ظریف نوازش — دلشاد کمری به پنجه بازیش
نخوش خفیش هر شو تا بره — بادهٔ تازنین عطر نرکس بو
مرسون برون بی آرزوده — نکرون سوزهٔ خلعت بووه
اربکنیم دس سوکند بکیسوم — مواجه خسرو من کجیرد خوم
بحلقهٔ زلفان بو عبیروه — نکروت بی وسیم زنجیروه
مرسیم هور نکنی بدکلهٔ خوش طرز — شو پشتان وسیم نکروت بزور
بلی کون اوبخت خدا بودیم — روئی ساون بمراد دیم
خرو تشقت ای شوروین — کفت مذروش آمرشیرین
تا الادرننه

نالاو ینه بی خفت پلی ودینه چنک — ریزاجه نرکس اسرلا لرنک
نیاغچه درون ذوق آواره کرد — تخه دلش چون کل پاره پاره کرد
یکیک نرم نا وینهٔ نایاب — کرنش و انجرک چون کرهٔ کباب

غزل خواندن باربد از زبان خسرو

باربد ساد پش خسرو بی سوزان — مضراب انار مقتول توزان
نه پرده مغلوب نوای زیرافکن — چطوره احوال شیرین ارمن
وآتش بچشم ساغی نوفغامان — امجار صدکها ویکه قتیه آمان
روئی جه امرت اوس شیم ویه — سرم دابسنک بکعل تاز پرود
سنجره پشیمانم من جه کاردیم — شرمنکه تو شیرین امان وبیم
پای نامری ایم صادرین — جه پای بخت قتم عذرخوام من
عذرخوام هر اسردیده کریان — شفاخوام قرقچه دل بریان
شرطابولاد شیرین نیم بستهانی — ذرهٔ جه امرت بر فسون وبه
شرطابوچیکه ولار از ریزهٔ نبات — بچم نکیشون جابر بعلف کبات
فداس بی جی درتره مدای بیا — کاهی پکیاستی دعا وهی سلای
ایسه تواد باج خوش — فنای شرطه و ...
بلی تو هی شوخ دل جه کاره — دلیه فرها درکشت پنج با مای
فیجیالته چون ادیبا ره — نکرد منیح بهر کس انکوره
وخی باربد دانای دل افروز — وانش ای آهنک ای نظم دلسوز

شیرین مایش جدر و دار زمینه — سیل لبت اسرینش بروی جمینه
بوطورکرد فرباد او سرو آزاد — جو فریاد خسرو آما بفرباد

شیرین آواز شیرین خسرو را

ساکه شهنشا هی نوم بو شیرین — شنفتش مطور فرباد شیرین
هرچند که بندی او شیوه ونکش — بلی دریافت شتاسا و تکش
فرمایش تا جه بزم فرکه بو عنبر — نامجهان کشت بی کران دبه
شاد واب پر نغمدان خوشم — جهان آما دتک شیرین بکوشم
عرض کرد وات بلی نکر شیرین — مرهم نمایم امرود له غمکینین
شافرمایش شیرین نر شته پهی — آوردون تشریف بکیر کرشا هی
وینه عیامان او بردین بایه — کفت کیا پای خسرو چون سایه
ساوختی شادیش و نا دره ودو — کفت کیانش چون شیرین جلو
به شادی او شوخ شیرهٔ شکر بار — یاوش بخرقند فرق افتخار
به سکروی وبرده باری او — نیا ترجه مد ممنون بی خسرو
چو شیرین چطور بی بهار ارش — کیشت بصد دل فراوان نازش
شاکرد جه دای او دل نواز — تقاضای باتر باج و دسیاز
جناب علیای کلاف سیونی — شا باز شند انکه شوخ ارستی
بی بی را مقی روا ورد بسم — برکرد جه اسرین جو بکر بن جم
عجب سد خسرو جه دینه سیوکه — اوّل بهار شادی آخر خاطر تنک
آو فرکه بخرد

عرض کرد بخسرو نهانی شب برد — وآتش چو شمع شوخ شاد ستور
هجکس بخشش نو بر نکرد دن — چو نکل نکلذر رخصت برودان
محرمی چو باد بو مشک سحر — نخلهٔ زلفش نکردن کذر
ایسه اود لیاک چو نکور بهشت — مدور از دستی شاقتر سوخت
بی جیش تا ایسه چون شا سواران — بعرض سیرت دنیاش ویاران
سا چون بی زنانش شیرین بی کلاح — صاحب عصمتی نمه بو صلاح
خسرو بسو کند عهد و وفا بست — میوهٔ باغش نه کیشون دست
تا جم نکرون شاهان باخراز — ناورونش بعقد وبیم بلر ناز
بی جنی هم امشو تا برو — نوشیم شراب شیشهٔ عنبر بو
بی جیش ای دنیا هرچند رنگین — فایش بدون مرکی غمکین
یک امشو دنیا بویار بی لب شاد — نکی اما نو صبح کیقباد
ای عهدهٔ شفقت مه شا چون شیرین — بر تبسم کرد غنچهٔ عنبرین
دست بیدی جار شو چو برفرا — درخشان چو تقرش دوه فقه
نغرق قلهٔ مشکین به سرا — وردا جون اژدر وری کردا
بیای او قلهٔ مشکین بیهرا و — مدروش حسنش وینه شمع شو
نخش دو نوشش ندی یاسمن — سنجاخ بوی مشک بر فرق تن
شهفت ساد پش شیرین بوزند — وشیوهٔ شیرین بو دوم کمبسته
بر نشاه سیکون لبانش پهرتا — بهر قلیا جانش کفت مرده

قره‌نو خوبش بو طور رستخیز — کفت با اختلاط خسرو پرویز
وشی کردوش نجوش انداختی — معنبر زلفش وبیدا باختی
هرکس هی کرد تماشا — عقل صبر و هوش تیش کرد تاش
قره‌نو خسرو ل چنگ دوا وا — چون زهره دبرج مشتری یادوا
حیران اودرشته نسبی — شروع کرد او بو بحر ...
هوشش پانند بو شوقش بات — کا بوسش یا کابوسش دست
کافره چون زلفش حالا — کالبوش نمک کالبش طلا
کادسته نرکس مداید ستش — کا سربه خیاد دیده مستش
کا مادرده بره بو دسن نوانش — کا بوسا فعل یای لو نوانش
کا خیالش کلاد زرنه کله سر — کا فرفعل نیاتش بر مادر دوبر
کا کرت دس شانه لیموش — کا کا کرد وزرینه عنبر بوش
کازلفش چه اول فاد کرد ده — کا نافته قر زلیش ... ده
کا مادرد فور شم بی تماشاش — کا کرد ظریفی سیر به سر پایش
اونواد خسرو ادشای دیپاش — چطور کفتش کلا را دی پیش
کردش خیال سراسیمه طور — هردم بوتهش اونا دره دور
یانی به شیرین چمن چون کل بو — یه اودلارام آرام دل بو
ایدموات صورت ککه دن کیوش — دم خیانه دم بو خیاد بوش
بوتهش شیرین شوخ شکر ریز — یه توی فدای بالاش بو پرویز

آفراوود شوخ آلای شوخ چنک — شقه چشان مستی بو رسنک
اما که شیرین را که حق شناس — پارس در کرده مودای الماس
هرچند که خسرو لبش لاله کرد — شیرین به لاله او باش نورد
اوشوکه سحر هر نیاسا ز — خسرو طلا و شیرین کرد ناز
سا بطور هفت بوشیرین و خسرو — کردن بهم عیش هر شده هر شو
جهانای هفت بوشای وار بهرد — آما ارا ده مراجعت کرد
فرمانش کرا ده مه چوی صندلی — آموده کوهر نا د برده زرباف
کردشان وشبو مشک و عنبر — بی او به رخسار شوخ لب شکر
فرا شیرین چون کل شکفته — بشی نکرا ده چو نمای دو هفته
چو نماه نکردن چو که حسابش — سیا چون کوکب کفت نکابش
چوده خسرو دانای لال کمر — وینه علم دار کفته بیش نور
فاصه غلامان سیمر یی سادا — امرا چی چند کس شازاده
چون رکابش اطرخی کرا ده — پیاده بی اسبشین برا ده
تا چندی بطور شهنشاهی یکم بیش — یادا بتکوش مشکین عطر ویش
ولشده خسرو نشت و ایان تخت — منجم بیشی لطر کرده به جحفت
تاکرد حساب بی مدارک — کا بین رو نحس کا یین مبارک
شاید که اوشوخ شیرین غمزه ناز — یاو ده بعقد شیرین باعزاز
بدبند بکم زیج و اسطرلاب — بی عقد و کنش ساعت کرد جلب

دات چون پشت و جبو زن — روی فرد امجش تمام فیروزن

تدارک نمودن عروسی شیرین جهة خسرو

وقتی شای شیرین ستراه بخت — وینه فیروزه خسرو نشت به تخت
بدبیای شیرین شوخ سبز و زرد — وینه نو عروس ویش آرایش کرد
شای عروسی شیرین ارمن — کوکرد مشک و عود و عنبر بخزمن
فرمانش هزار اسپ خوش پرکام — پران تر زتیر شهاب آتشسم
کرشت به کدکی سر به بافوه — برخت شمه طلای صافوه
هزار هم اشتر بوبرد بور باهو — طاوس باز روچم وینه آهو
کشت بار به صندوق خاخ نبات وقند — به ثقل باد ام قرص واپسند
هزار پرستار نورسیده نو — کشت معنبر زلف معطر لیمو
هزار هم غلام غار او طلیس پوش — نکنبه دانه بنده دانه در کوش
چنی چند طبلک مجری زرنگار — کنده بی به مشک لولوی شاهوار
تمیت ومفرش خیمه بو عنبر — با نصد به نه صد بلکه زیاد تر
کشت ترجه دبیای فارا و خطائی — چه پارچه کل فار خطمی و خطائی
تحتی مکلل جه یاقوت نه د — پیکر زرنشان لال لاجورد
بنکشت عنبر آبادش کردن — خاصته بی شیرین ارمن آوردن
ووخت مطلب او چمن جان جام — اهاب هرچه بی یاو ابا تمام
شا فرمانش تا ساز عروسی بند — دانه و جواهر بکو هر شندن

بول بول پری رخ برقه نازنرق — جه سرتا به پا جه کوهر و اغرق
اشتفانی تکمه پی خوش ساز — کشت چون چرخ طور کردشان پرواز
هر یک یکطبق به اشرفی وتاج — به مشامه مشک به عبیر تر
هورکرتن بی جمل شیرین ابلیش — به کیسوکردن مشکین و ریکیش
شیرو پای تختش کردن نثارش — حیران بی به شوق شوار نخارش
نشته بی به شوق او زلف پر کلاه — چون زرتخت چرخ فرص آفتاد
دولتسرای شاه بوی زلف چین — کرده بی عطر چون نافه مشکین
اخرا و خسرو لال بخش لال پوش — وات به بزرکان صاحب عقل و هوش
شیرین شخصیون پر سام سنکین — به فضل شاهان جم جای نکیمنی
وبش هم به ارمن کردش شاهی — ختمی بجایش جمعیت بی
من درکار من بکروش نکاح — اکر بزرکان بوبینان صلاح
و اتن ای خرفرخیلی سنجیدن — پسندیده شاه پسندیدن
بکروش نکاح و اقبال — مبارکش بو تا بهزار سال
چو که بدستور شاهی صلاحش — بآیین ویش کردن نکاحش

نکاح بستن خسرو شیرین را

خسرو خانه شوخ عبیرین — چطور کرد و اشاهی ای نازه شیرین
وقتی بیا دولت آمیا رتن — صد شیرین وینه خسرو یار تن
چون اقبالت جن بدلواز دل — هر چه بوار زی میت بو حاصل

ارچند دولتی بین اقبالت   اگر ماه و بسی صد سالت
دایم هر مملکت تنگه چون ماهی   هدیه‌های رفتی هر جیب چون ماهی
القصه چون کرد شاه شیرین صلاح   آن روش بطور بعقد نکاح
نشت نشکوه و پیش چون کیان   شروع کرد بصف چهره جام
شیرین باید شفق طبعش به تاخوش   وانکسی او چو بر لولحی سرکش
اشو خوش شو او باده گلرنگ   کوش غزو بساز ارغنون چنگ
گردش بدیدم چو ساقی ساده   به میگون لعلم مه پیش باده
غلامی محرم بگستاخ اوشو   یاد نا به پیغام شیرین بخسرو
خرد کوش کرد بجوف شیرین   بدست ساقی زلف بوعبیرین
او عدا و باده یاقوتی گردونش   زرّه چیش نه عقل و نام و هوش
خاصه غلامان بارگه خلوت خاصش   آوردن بدوش تا حرم سراش
شخصی پرستار یار و نا او شو   بعزم شیرین با بهوشی خسرو
شیرین بی یاری و مخمور و طاق   کیوانوی تو چی کوردم فراخ
بهشت رق و کثیف چه بی تیسل   سال که بصد و شصت که گیهان چون دل
چهم شکوه رو چرخ لوط خفت و چلبین   لیوکوه ولیکن دم چو بیوت چمن
پادشم خشق ساق های تیسی قمر   سرچون خرکه و کلاک فی تو بر
بن کجل تو گن بر جه سیبی و رنگ   لانه تو لانجه و ماره موروشک
چیشم و اون تعریف های تخت فرش   برده بی بسیم کاپیش شکافش

باغ و ...

بی طرز و ترتیب آوردن دواش   پوشش در رتب بر سر شاد بیش
عروسانه طور او کیوانوی بور   کیاست کجاست باوش بزور
پی از پیش مستی و هشیاری   خوش طبعی و خنده و مخمره و یاری
شهنشاهی می نوش لال چشن لاله   پیش نمیدنی زره نام و هوش
کفته بی بی قو و سرست و بدعال   نرگش نرما نه شیرین خو طال
گرتش نه آغوش به شد و ناز اش   به مستی چون شیر قایم دستار اش
چون کم طاقت بی عجوزه دیرین   نا نکرد ما نش یاد و البشیرین
خسرو به ما نای او پیره کمتار   اصلاد قطعا نی خسر دار
شیرین که فاما پیر بین تخجل   فراما چون سول خندان بی چون گل
بهشتی رخسار زلف عنبر سرشت   کره یاقوت زبر جدنه بهشت
به دوست خسرو شاهی نکو اختر   بهر ما با بیرش کرد و بر
وپش نشت خیالین شاهی سکندر رنگ   فرق بندی نفرق پروانه خوش تر
کج موروز لفش ندور رخسار   به سیلد کیسوش پیچ مدار چو نمار
ابروش چون کمان نگارخانه ختر   بکوش تا نکوش کبشانی بی چنگ
عقیق سیم شکل ما نش نیاز   چو زیره شکر لبش بر راز
ندور رخسار زنخش حلقه تو به   چنی کوی طلا و یاقوت زرد تو
مغانا نه بین شهنشاهی لال کنج   چون کلاف مار مشکی بزدی رنج
طوما رش چو زلف بی طره دلخو تور   مشکینا ندور کلاوه سمور

قرص قور انه در تو شش وشو   چون شمع شبستان جا مرخسرو
کرده بی به شوق شو له دیش رشن   خاصتر مه روضه شوخ هشت گلشن
چه زوری شا گفته بی یکدست   تر انش چه گون شیرین سرمست
افراو شیرین زلف بوعبیرین   خسر دگرت آغوش چو نکیان شیرین
او شواد زلف لعل او لیای لیوه   چون طرز لولاد پیچیاپش بیوه
نوشانش بیابی تا عیب سحر   چه بسته خندان شا شیره شکر
هرچند کرد شیرین شیره شکر ریز   چه بوسه شیرین لبانش لب ریز
تا نوشا شوق شرقی چه نور   بعد دیش صبح تا نشه زرد و سور
شاه شکر خواب صبح بی بیدار   ساقی چه مستی ویش بی هشیار
وختی در چشا کوی زرین خور   زوی مینای سوزای چرخ اخضر
شهنشه بیداری چه شیرین نیاو   ویش و سینه مانک دی شیرین چون آو
تا که نگاش کرد او فرخ تبار   ادمست باده جام زرنگار
ویش چو نوه ضماخ و شبوی سنبل   سکفتن چه لباش خرمانی چون گل
سلسله زلفش پول بسته نازن   بروی چینند اچون چپی بازن
ویش بین دماغ و شبوی عنبر بوش   چه شمیم خال شامانه لیمو بوش
چند مشکین کمند شوخ عنبر بار   چه گردنش اوپیچ مدا چون مار
هرچند که او شوخ شنشانگ بکرد   چون فی شکلی منبج چه درد
بلی هی یاران چه کل کام شکر   شما نو باو البتّه اکبر

خرد لیکن

خسرو دیش شیرین بو تازه بینی   اوّل شروع کرد او به کل چینی

شب زفاف و عیش خسرو با شیرین

به شادی شیوش بر کرد و غنچه بسم   جا کرد و و شاخ نسرینش بو سیم
افروهو ریزا خسرو باطرانه   هو گرت بند زوی زیرباش شانه
اما نست شاخ فی سرو رنگین   نما بین بین بو شافه نسرین
نسرین جور دار ابد لواز دل   اورده نه آغوش کوی غرمان گل
تا کلبا غنچه در بستنش با دا   چون نسیم غنچه مغفیش شکادا
به مخش شوم سشکر فی نیا   رنگ قرمز ریش شقایق بیرا
وختی پیدا ستور شاهی سکندر دار   باش بالادن عاشقان دور
بی ادبی بخضر او شو سیاهی   وستش بخنته چیاش ماهی
بی تحمه بی سیل تا شخته نما جیش   باوانه زرین باش بی بتانه جیشی
تا باد او کل بسیمین جاش   شکر آمیز بی مغز بادامش
خسرو فارغ بی جو اختلاط   جو سیر و صفای بر چه نشاط
امجا بی چنی هم شیرین و خسرو   نشتن چه لباد بر هم لبشو
سنجده شکر ذات فدا و بدر بدن   بی کلرنگ نجام فغفوری دردن
نوشانشان باشد خاصه بردا   زنگی و رشاغ بیوج نو پارا
روی شهنشاهی تخت برعبیرین   نشت کلوتی شو چنی شیرین
همیلاد زلف لیول چنی همایون   سمن و کل شوخ بالا نداشتون

طلب کە ونهای تخت دربسکر | بخشیشان کنج بو عدد زیاده تر
هایون جنی او کە کمش ادین | بخ ابیاتور دانای قلمزن
داتش بجار بدسمین بک ایلاز | بخودار کنج کردش سرافراز
همیلای پر لیخ زلف فضال نیک | داخی کنیجا شیرین نغمه دنک

تعجب نمودن شیرین خسرو را

چون خامه قبای قباد بطور | چو شیخ نظامی مرحوم زوی دور
چو شهد شکر شیرین تربده | انکه کرد نامهٔ شیرین و خسرو
بکفه او شیخ مرحوم دیرین | خسرو جیدهای عروسی شیرین
بشو تا برده بینه کیقباد | موبارا دوران ای دنیا شاد
دایم چون جمشید جی کیاستی | خامتره شاهان دور بکاستی
مدام غیره جام باده شیرین | منوش شربت به پسته شیرین
شهنشاه هرچند برز بی ایاش | چونقدری دیره به دست دستاش
بر کرده درین بشیانی برد | ترک لهو لعب نقطه بازی کرد
وقتی به پیری کار رت ای ترکی | دوشت کیبابه برکسمن
محتاج بی یکسان جهت [illegible] | شست [illegible] بند دست [illegible]
طال بو تمام لیت زندگانی | شوت شیرینی و ذوق جوانی
هرکسی پیری دلش بار مبو | روئی بعد درد کرها رمبو
هرتاری سکی آهو کیر مبو | آهو بکیروش وختی پیر مبو

ساکه شهنشاهی کیخسرو دستور | ملک بوی ریش کیلا بکافور
در و چیدهان پیر ریش بناگوش | بد موی سفید کرد یکسان کفن پوش
چه بد عهدی چرخ چه شرمساری | ترسا دست بور کوت بیداری
کا بکیخفه کا ببازی نرد | موبارا دوران ای دنیای بکرد
کا کردش لحن باربد کوش | کا جی شیرین بیی هم آغوش
القصه او شاهی جم جاه جم بزم | به شادی شیرین کیما و شود نرم
هرتا زنده بی موبارا بشاد | نمانش جم شاهی کیقباد

[illegible] شیرین خسرو را

ثناش ای نظم شیرین بکستور | کیشا رنگ سنگ صفحهٔ کافور
کالبوی شکر لب شکر ریزه دار | شیرین [illegible]
شوی جه خلوت بینه تنها شو | نشته بی شوخ شوخ اوجی خسرو
بطور بی پرونز تاج کمر زر | ریزنامه درج یاقوت لولوی تر
واتش ای خسرو دانای خردمند | دبینه بابای ویت [illegible]
چنی سپاهی ونوکر بسیار | تیرسی جه مرگ مظلوم خونخوار
یه چندی وختی [illegible] | به شادی چون بحر قلزم [illegible]
دی هم به عدل بکیان کی شاد | حکمت به عدل ولات کرد آباد
حضر کره چنی بسهنک اجل | قلای زندگی [illegible]
خوف کره خسرو جی پیالهٔ [illegible] | دعای مظلوم [illegible]

قافله سالار کوهر فروشان | غواص لجه بحر فروشان

در خواب دیدن خسرو حضرت رسول [illegible] شیرین

بر شیشه شکن معنبر قلم | ای نامه نامی بطور کرد رقم
خسرو جم قدر همایون اختر | آماکاه خاص سالار محشر
دوش نشین [illegible] چون برق | سرتا پاش جه شوق شعله نور غرق
لب به تبسم چون غنچه نوخیز | به رای [illegible] پرویز
بو بی جوانمردی تا دروستی | به رای نابسند [illegible] بدستی
بترس جه آه سوزنده سقر | آتش پستی خاص [illegible] نکر
جی فعل شنیع [illegible] شهریار | بکرو به صدق توبه و استغفار
خسرو و اجواب [illegible] | غلدر خوای مخلوق جه یوم القرار
وات ار کرام باره نجیب | به آمین [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]
او شو خلوت طلب کرد شیرین | [illegible]
وات شیرین [illegible] | به خوف [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

[illegible] | [illegible]
[illegible] | [illegible]

خسرو چون دید شکل او فظ نگاه کرد … به پرده دردن گیتی آه سرد
وات ای شکل خط شوخ و کلاه … چون او سوار من دین تباه
پر سایه شخصی نادره زدی دور … کس این شخص بی شکل و مطور
واین شخص من صاحب تبارک … عنبر بو کردن نکته مبارک
خدا کیاستن به پیغمبری … بیان تفرقش تاج سروری
محمد نامی من عزیز زن نامش … حق بفضل ویش کردن اکرامش
سا که باید شفقت تمام بی ارنک … چون نفرقش دریا پاره سنگ
دختی شیرین ویش شوخ بی اندیش … شاه پرستنتر بتای زلف و ریش
دانش بخسروهی شاه چه بنیاد … برازنده تاج تخت کیقباد
ای هوچه خیالی بو ایه ورتر … وینه اردشیر شیر هنر ور
ار غیبا بر اس ترزوی عرضه دور … بی چی طلسمی نمویا بی طور
البته او شخصه صاحب صحتن … رهنمای کافه تمام اتتن
بالتة ارمشی چه رای دین او … خسرودی تا سر وینه کیخسرو
نروی سرزمین کامکاری … برگزیده ذات کرد کاری
خسرو دات شیرین حرف نوستن … او شخصه ایزد حق کیاستن
چون بکرد ترک بی دا چه بیم … رونه قدیمی آبا و اجدای دیم
چه رسم شاهان دستور دین … شرم مانعن چه کیلو شیرین
وا فی نیم تیرکردین آبای دیم … ار چه میدیم بلا بیو بیم

قوزنم

نامه نوشتن حضرت صلی الله علیه و آله و صحبه و سلم بخسرو و او را نصیحت و ترغیب فرمودن که شاید دین مبین اسلام را قبول کند

بخسرو نامه ای منشی نامه … ای نامه شیرین عنبر شمامه
جناب جمشید ملک شریعت … مطلع دیوان غرای نبوت
او که مبعوث بی به تیک اخضری … ژنیا بناش نای پیغمبری
رقم کرد نامه فصاحت انجام … بپادشاهان کافه خاص و عام
زبانش بخسرو او فرشته فر … بنویسان شرح شیرین چون شکر
کاتب حبیب الله مرسید جهانیار … بطور تحریر کرد نامه عنبر بار
اول چون طوطی سخن شیرین ریز … به بسم الله کرد قلم شکر ریز
اول ذات بنام او کس وی آتش … نمه بونه ضبط وصف وضعاتش
یکتای بی شریک حی لا موتن … خفی چه وصفش بری چه بو تن
همین چکو نکیان بیدم … موجود بی جسم بصیرن بی چم
او دان پادشاهان جم جاه جمشید بخت … تاج زرنگار زرده تاج و تخت
تا که رضاش ادا بنیاد دین … نوحه دوران بطرفة العین
شاهان قدیم دارای هفت کشور … مدده بیاد دست چنی فرشر
جلای شاهی او گشت شهریاران … بنده گدائی وجود نداران
سازه ای عاجز خسرو ناتن … ار چون بخسرو بی بخش تن
ار چون سکندر بیادوسا تن … ار شانو شوکت سلیمان تن

ار مشی بخجخ چون زهره رقص … نخواهی بدس مرگ بی خلاص
رونکری بی بخو بنیاد دستی … دو بومه مذهب آتش پرستی
وس سجده آهر آتش خانه بو … قوف که چه روی واویلای محشر
سجده وستایش سزای او کس … فردان قدیمن ایم فریاد رس
پرستش سوای داتش بیهودن … آتش پرستی پیشه نمرودن
بدر ار کدا اربا دشاهی … بو عاقبت آتش گواهی
ور به هی دنیا بدکرد اری … چه روی محشر هم شرمساری
دختی ای نامه عنبر بو ما دا … بطوره مطلع تا مقطع یادا
نزیهن بهر بوت گردش … بشخصی امین عابد سپردش
او شخص امین رو نکرد به شو … یاو نامه رسول به خسرو
خسرو چون عنوان وثیقه رسول … یاو اپیش دیش بی جا طول
غرور شاهی داش تنگه سر … چه زلف شیرین بی آشفته تر
دا که سی چیش نروی سرزمین … چنی بینه من شاهی جم نگین
ار صد سکندر ذوالقرنین … بو بها سر چیم بی اندیش بو
هر چند بخوف بر شکوه سام … نامش بنویسو نبالای نامم
ایدو دات نقضب ای شوم ستم … مکتوب حضرت کرد پاره پاره
چو نفرستاده فخر العالمین … دیش او فعل زشت شوم بیدین
هو یزاد کیر چو بنیاد ای خبر … یاو نا لیمع سید سرور

دعای بدکرد

دعای بدیش کرد شای بلند کلاه … دعاش بی دربار درم مستجاب
جو دو بحکم ذات الهی … به فرق کسری کفش تاج شاهی
معجزه رسول سید سرور … سالار رشید معرکه محشر
آشفته تر کرد رنگه شاهی ایش … چه زلف شیرین شیرین شیوه و ویش

دوباره در خواب دیدن خسرو حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم را و در خواب بخسرو فرمودند که چون تو نامه مرا پاره کردی من هم خسرو را بر باد دهم و دین ترا باطل کردم

اصحاب تاریخ گذشته سالان … دانایان دور صاحب کمالان
بطور ره بشرح فانه خوش تقریر … نقش گرد صفحه سیم ای زیبا تحریر
دختی که خسرو چه رای نادانی … مکتوب رسول حق ربانی
پاره کرد بخشم بی خوف و اندیش … چو سبب چند جا رسید یاو پیش
اول سبب که دد دنیخ پنز … بین بگوی ذغال گلگون شود ئد
دوم لشکرش نخوبه ایلغار … تقدیر حق گشت بین نکونسار
سیم یک شخصی پرسام سنگی … پیدا بی دنش چون سپر جنگی
چول گرتش بس بچند جا مردش … ریزه ریزه ش کرد پکید اهرمنش
دانش من او شخص صاحب علام … چه رای نادانی پارت کرد نامم
پنیج چون ای چو شکستم و بت … جا افکندم کرد دین و آیینت
بی کراهم داشت چه ای خسرو … تخت تجلایم سد اسکندری او

اولی چند انکه چند جفا بستش … سیل ظلمی آه شکستش
اوروب اعجاز او شاه روشن دل … بطور بلانه و شش بی نازل
بنازدن نافخر رب العالمین … یعنی محمد سمع شرع دین
بر عرصه دوران برو نابشو … بطور مافخر کرد باعجاز خسرو
بنازدن بقدر سید سرور … شاهان جم جای عرصه هفت کشور
کزشت بر چند کیش هفت بیرون … هر صبح دهر شام سجاکش کردن
جهان تا جهان طفیل راهشن … عرش اعظم فرش نعلین پاکشن
سرخیل سرهنگ فوج اسران … رشید سیدان یوم القرار
فانا بسر کرد برزی پایش بو … بغدای قامت طوبی سایش بو
هر چند عاصین شوم شرمسار … پاکش هراودن بر یوم القرار

برکشتن بخت خسرو و آغاز فتنه بر پا نمودن شیرویه بشیرین

استادای نخش شوخ دلپذیر … صورت شای نکبت بطور کرد تحریر
خسرو چون شد رفاه ستر جدا را … بوطوره دیده وشش ویارا
در مریم اددا اشت شیرویه نامی … فری خرمنعری ناکچه وخامی
شوم ازرق چم مایه هر شری … دیو ناپسند شوم اشقری
زشت نابکار بدیش بروزدا … چراغ چاره نخش فروزدا
غضب خروش کرد نه چین چارش … تا این بی بخت سیاستارش
بروت بدرنگ بدیش بروز کرد … قصد قتل قتل قیتش فر وزرد

هر بان کر بشرد خاطر پریشن … کس نزانانش دروش نابه چنین
بشرو شیت عشق خاطر خطرناک … بجوردو بخاوو دانت بی هلاک
خسرو طاوس پیر سا خبر … موات بر دردم ندارون خبر
بشروی شرانکیز دروش پیشانی … هر دیش نزانا که دروش چنین فی
افزوده دل مجلس بری … زو خاوزانت برده دل بری
برایش طاقت تاب و توانا … حسن جمالش بر رنک نسا نا
درری دردل بر پرده پوار … مرد اندرش عالم آشکار
اجا ربه ناچار زاهدار درین … بی علاجش بر عشق شیرین
چون قیس لیوه بروزو به شو … وصل بی سپاهی قصر طلار خسرو
شوان بشیون یاد دس هوانش … بخادی صلی فا آوان سناتانش
… برستی بر شین زارش … بلبل هزار بی بر بیقرار یش
پروانان بر بوی پر دخش سوزان … قفس بر قرچه طرکش کریزان
هدهد هوا بست بر شونا لیقش … جغدان توهان شو بر تالیفش
عندلیب بر دکت وادش هرا … نمزی بر قوقوی نالش نوا
انس و جن و دیو طیور رو … هزار پین وش تا ریان جار
مرغ حیاتش بر قرنه قفس … کفت نعلاکت نزع نیم نفس
هر چند کرد بنی علاج دردش … طاسابه طوف خانه سردش
بشرد شرمسار شوم خاطریش … سفیل شدم کار سود آنجه چین
بو اذی

شیرویه شرانکیز بو غشش نا سا … خشمش خروش کرد طالش تو سا
آوردش برات رمل رمالان … زنجو اسطرلاب نجوم سالان
بدیش چند ستور زشت نابکار … یکیلا بشد و نه زار زار
کان ای حفکا میسوار … کانشور و شر کاهی نسکار
رو نی بر تقدیر چرخ چپی باز … افسون کرده ن مکر و حیله ساز
سر کیش اسیر نه چجره جرم … بی سیر و صفای فزان وارم
کردش تیدا اسیر با نوان تمام … نوبه کنیزان بالا نونما م
تا به لبران دلدار دیرین … تایاد اسیر بشوق شیرین
دیا بدیده شیرین دلبر … عشق عاشقیش غزل کرد اثر
تیری نژکان غزه نزل مو … برا تا پرنشت نجرک شیرو
یکیا به تیر پیکان دلبر … خاطر خطرناک جوانش کی دکذر
شیرو سهیدی به تیر کاری … برستی بر حرم بر بیقراری
کا سیر صحرا کاشتی نه کو … کاولی یالان شو مکر و برو
کا خاموش شنادمی بیقرار … بر هیچ رنک بنی دلش برقرار
جمیش بر دود دردل کران … زرد و ضعیف و نیه زعفران
بجور دو بخاو رنک بر هجران زرد … یکیش لی پی هنا سان سرد
مردمان شیرو مدین بر ماتم … بی بر بند عالم وات وات مردم
مدیان بشیر ضعیف و نزد لن … و بنی دل آزار دردین دردن

شیرو شی بجر خانه خیالان … چیش کردن جی سرفش سالان
سر برد مندرون فکرش کردوه … قاپی خیالان پی لیش کردوه
شیطان شی بجرک نه پرتابش … بی بهام کلام نزیا که ملاش
منی تسورت شیرو وابه … شیونا عقلش جهرا کردش بد
طرز فواران بردش نکردون … نزوی سان سنک کردش برکون
هر چند کردبنی علاج دردش … طو بهابه طوف خانه سردش
بنی علاجش شوم شرانکیز … خیال قرار دا بقتل پرویز

عاشق شدن شیرو بشیرین و آغاز بنا نهادن قتل پدرش

شیرو بی شیرین دنیا کرد به شو … ساده نجر دا بی قتل خسرو
اوردبخاطر بی قتل بابوش … ضبط کروش تا هیش هم شیرین با نوش
بیچ خاطر نین جی کار بکردون … با بوم خاتمرن باد و یم نبردن
خسرو غلطان کم بضرب تخجر … بیاودن بوصل شیرین دلبر
هنی تانکی خشم فوراکم بو … جون جغدان دایم ناکانام بو
خیزا و کربست بی قتل خسرو … کمین کرد برش بو روزو به شو
روژان بهان مخفی بی آلشن … شوان کزمه چی دیا پاسبانش
چند شو کمین کرد نفقه و حصار … کیشکچی و نش بنی خبر دار
هر چند چار زمنی باندیش … توبه و ادر شو فرصت نه ایش
نقصد با بو خش شوان تا سحر … نه شیرین خیال نه خسرو خبر

تراشیش شکستنشان نن … اژدهای پیطور نقصد شان نن
یکدنکرش کرد ابله خیال خام … کزنه کیشکچی طلب کرد تمام
آنان سرهنکان توبه دار شو … کزنه کیشکچی توبه دار خو
سرفسای سیوان خلوت برنشاغ … یکیک کیشبیز و سجده برپیشان
صفدان تخفه پیش ردی ستمکر … دست بسته و ادب مردان فرانو
مردان بخدمت خاصه غلامان … وستن بوردا سرشان بدامان
بوسام بیشتر طرزان بیاد … چون وکلک دوخت نطافان آد
شیرو دات یاران فرانشی خیش … داچون دانیم فادم ریش
شرح حال دیم سواچو پیتان … ایوه فرانی نجیب پیتان
کرین بصلت بکار دیمان … بلام برنشو با نه دلیمان
هرکس کنشاری ایش فاصل بیو … اصلاحکستم فلاحی نه بو
انجام ایدن ردحم سشی ور … دخیلم پیتان دردم ود اکر
بوبیندی رنکم ظاهر ایلیان … تا علاجمن سواچون پیتان
ورنه درد دل ارکاری بنو … کاری بی وینه کی چاری مبو
اکر درد جدل بنو کار کر … که کرد قصد بابنا بجا در
بلی من زامان جرکم هردچل … پیکیای پیکان شیرینم بدل
دل بندن بدام شیرین دلبر … نده ایش و نیش بودای ظهر
فدنکشان دیده سیو نکیش … پیکان بجرکم فار خطر ریش

فدنکلانه

فدنک ابروش ندل کارکر … نیشش نیش بد چون نیش اژدر
هرچند بدزون خیالم کردن … نداردن علاج بغیر جه مردن
بوسه هم کردن مبردن یاد دم … مدردن برو فکرش جه یادم
اوند نراکیمش سیاست یادم … کوتره ذغال آره سوی دارم
یقین بیا بیچ رنک نمی بوم دوا … علاجم نین به آنه سوا
آرانه نبو دردم نین چار … لابدم بدم حلق دیم بدار
واچون رستم سودای روز و شبم … کردنم بنیاد بی قتل خسرو
بشون باره کم جرکش بخجر … بیاون بکام شیرین دلبر
تا ایسه نشو آمانم صد چار … کزنه چی دنم نین خبردار
توبه توبه در حاضر باش شو … نشتن بیاون بکیان خسرو
بیاون بورت یاتاخ پرویز … جرکش جور درون باالماس تیز
تا جیش تکون کم تختش برباد … بوصل شیرین خاطر کرون شاد
خیالی پیطور ندل برد نم … جو بونه ایوه طلب کی دنم
التیام ایدن فرصت جلد بیم … بیاون بکام دلارام وم
خسرو بخجر جرکش پاره کم … به تخت شاهی ویش آواره کم
تا جو طومارش کردن سرنکون … غلطان کردن برکس پاش نبو
اوسا جو دما سوکندو صنم … تخانه فرنکی نمی تو صنم
شرط شیرد بوبو فکر و خیال … نبولازمم زرو کنج و مال

تو تخت و سرتاج نوچیاو درم … هزدانه دکوهر نیز کنج حرم
تمام بلا مال مرتعان پیتان … بنخوش هر یک نقد ردپیتان
کروتان مرکنج خشت نوخوان … سرداد و سلطان [illegible]
قرینه خسرو دلیتان لیش کرون … ویچم دل بوصل شیرین خوش کرون
دیوع لیرم بمن کا فنین … زو فا و زامان دل بی [illegible]
راضیم من بکسب کدا و درویشی … شرطم چه شیرین بوم دلریش
ولیش بیاران کزنه چی تمام … ها واتم پیتان باقی والسلام

[illegible]

یاران شفقت و آنه غضبناک … یکیان بیکبار کفش بزوی خاک
واتن خدایتم قوج قربانیم … بفرمان تو بنده فرمانیم
اختیار بتون هرچه بن صلاحت … بفرمان تو نین دستلات
فرمان برداریم هرچه رضات بو … کس بیچ نین چه فرمان تو
بی میلیم جی سودای ستم … نرچون کرین تکرداب غم
خسرو اعتبار بامیه کرون … سوسرتش پیمان سپردن
دارات دولت دیش بانمت … چون سبو کرین خطا و خیانت
نوکریم نعمت نانش منوشیم … بصفای سالان برکش مپوشیم
یکسکی سفلانه آستانی … بهبانیش رودی جسانی
دیده مرسفله و بد رسک کمتریم … دستحرامی بجرم بریم

ودونکتریم

چون بسیم بنامی کاربد نامی … بوئیم نکمشا بجی سرامی
نانش بوریم سوزش پاره کیم … ککدان وخوان او آواره کیم
نوبه جی واتن ایه جیش کی یم … چون خوا بقتل خسرو بدیم
واتن خدایتم فکرو خیال کی … بلغش سیلطان جدل بطال کر
دل او ربیوش مرشیر و شیقن … بکانه نین یه باب و تین
فرزند آدم کردی جی ورتر … قصه بد کرو زنا بجا در
یه خیال نین فکری هنی کر … وسوسه شیطان جدل بی کر
عقل و فامت بو مکر خیالان … سلسله بابوت هر رجالان
دمای کیخسرو شای کرلالان … توبسی و بیند بی واته سالان
مبو ایه کشت قتل و عام کر … او سا دس نه پای کاسور ابر
ها کردیم یکیک صفحان تمام … اختیار بتون باقی والسلام
شیرو ایداژ سپایی چو نقیر … طو خیاجو نطو ذوخت در پیر
زهر آورده ویش چو مارگزدم … قوین رستان بو یشنه رقسم
شدو تلخ و ترش کیلیاد رنک … نیشش و انجر کیچون تار فرنک
واتش ای یاران بهرای بهر ت … زاروز بون کیر سرای بی نصرت
سبب چه ابین مدزاران نا و ن … نشه بنش ورد پیتان نیاون
به قدیم چین نه روز آر و … کس جه درد کس خبر ندارو
کی حال زان که فکر کیش … هرکس خبر دار چه درد و ویش

یاران بهوش سکه جان‌بده لقمان / یا من دردیم داتم پرتیان
ناعلاجان بی‌رو رشیمن / دستلات سلمن [illegible] دشیمن
دردم کارین بی‌پرده دری‌ان / توکه برینشم ها نه اندردان
بنمن دوای رنگ ضعیف زردم / مرقونکرده علاج دردم
من داتم بکلم دردم دوا کن / باچنیم تدبیر حاجت واکن
رهتش هر ایمن مواچو بتیان / راکه رهتی نیام زبیتان
اول جفا مواچو بره ال / دوم مدعان کنج زرتوزیب مال
اردان فرصتم دردم بیدن جا / هرتا زنده برن بندی اروز کار
ارایوه کردن دوا به دردم / خسرو خوق هون شیر بخم کردم
سوکند بو ضنم تیانان پاک / کشتنان بر تیغ مرنزون کنگ
اگر رهتش داتم پریتان / دیتان برانان وبخت دیتان
شرط شیرو بو کاری بسازون / یکی جه ایوه بزنده نازدن
والی صل داتم من ایمن جفا / فکر دیتان کمن باقی السلام
یاران جه هیبت شیرو بنا لرزن / چون ای نزدی آورزیان بلرزه
جه داتم شیرو سرافکنده‌ین / به سودای کردون ار انداهین
سودای سیاست کشنه لیشان / کردن شورت تبه ویشان
ترسان جه شیرو تن تقضادان / بی قتل خسرو ناچار رضادان
یاران جه هیبت شیرو ترسا / نکلدان دیاد دین دان بدنیا

[illegible] شیرو قصد قضانیم / بفرمان تو ایمه رضانیم
ایمه گرزی جی پیسپا نونیم / بنده باره برگرفته ناشنیم
ایمه هر کر کمر لا لانیم / هرکس خبر و ایمه با لانیم
ایمه هردعا به خاصمانین / چنی داوران جه باسمانین
هرتا خسرو بو ایمه نوکریم / ار تو بوت بنه باندهیم چاکریم
چه لازم لهیان سیاست این / بیا بوت بکر هرچه کرین
هرچه بوبوت کردنت ستم / خسرو باوی تون با ایمه چه غم
یاران جفه مال کردن تیکیان / رضا این بقتل خسرو کرد ال
وات شیرو فارغ برجه غم / بشنو جه ایمه خاطر بکر جم
وخت فرصتن کار در سرانجام / جاوی بکام باقی والسلام
بی اشتر طاجه جلوس جوش / ایمه جه اقرار کئی فراموش
شیروم شادی او بر کندیش / هردوس نیاوبان ویدش
کفته نه بدارکس بروذه به شو / نا آورد فرصت بقتل خسرو
شوی شام شوم آما بدیار / خورشید [illegible] پرداخ
منور معدور زینا بال و پر / هر بچپا پرده با د بان بدر
بیضای [illegible] ورسیش ای زبون / نهان ابی به نم قعر نیلگون
تا بن ای ماه خورشید خوش رنگ / غیزاو فروج گرد سپای سیاه
سپاسوادی سرزدانه با لا / رنگ [illegible] روش رد الا

قوای جش زدی کافوری کا لا / شغاف سندهٔ نور خور آ لا
طبیب [illegible] تاری بی تیار / هوردیا بان زنگی جه ددار
بوش سرسباط پرده رنگ رش / سامان دالسا ط زنگی جه جش
داش [illegible] نم بوش برک جنگ / نیاش فرو برد رنگی چون نهنگ
وانده به دهول دبیجور / فروش رنگی برتیا نقش نور
جزا دفروش کردتاری تم انگیز / قندیل قدرت گرباس آویز
سپاه سیاهش قرار دابسته / کرده وه قاپی یانه خبر کشتم
طلبکاریش فرد زشتان زنوش / منش تبلان قضای قدر عرش
هم من جم آرای متشباء وش / کاتبان بکیل دفتر کردن بخش
تفصیل دان فرمان فرما کرپ / سیواکردن ضبط زاینده برپ
جیا کرده کجمع جایزهٔ ممات / زیاد کردن رزق زاینده حیات
وانان فرد فوت ستار زنده تو / کردش سرانجام بادجبرد
دیوان نفوذش مرتی ستند ن / جیاتش نفوذ حیات شن ن
زاد وزندگیش نمن به لاده / بابدار بی بیش به باده
منشیان موت مندن تجلیل / کیان ای پروینزاه سوقندیل
دین فردفوتش تیار ن ساقی / کیان جیاش نمندن باقی
بکش [illegible] ضیاف دزردن / رحش الو دوای آو ای دن
[illegible] ثقل آب اجل نوش / نزدی بلکه بت خسرو [illegible] اوش

نهانان اوشو خار خرکین / نه شهرزنظام زنحش نزد کیکن
دردم اصفهان ستون ممات / منشیان موت دیشونه داد
فرشتان ذرش صفوتش فامان / کیان جایزه نامش جمان
نوسان نامه زنحش بقا رست / سبطش ضبط کردن تصفیق تمیش
عمر وزندگی رازش کردن کم / تنزق رزاقش قطع بی جه قلم
کونای جه کیل ستاره نفس / مرغش طول بیا جه قربه قفس
قابض کردش قبض قطع جانش / ساوردان جه جنگال حکم فو دانش
ملک الموت مرکه موتش تیاین / مدرا قبضش چون بازو شاهین
اجل جام مرک باردش کرد [illegible] / ساقی دوردون مجلس اورنگ
مدا نکمین جاش ودندم / بنوشون [illegible] نرم جیش خم
زنک آدم خوار جون اژدر چم / فروش خسرو دبکیرد ندم
سپای سنکولکن جفت ظلمات / بردش ناکه رفت کس نحات
دشنه نازه ساد قصاص فرهاد / هردم بکیش زبانه زیاد
مرا نتظر سودای کینه دار / غیم خونریز زار آلوده زار
چو نقضای هو نحن قمیش شو / بستانو قصاص فرهاد جه خسرو
نیمان [illegible] بزرده سرکار / جه فاو غفلت کردش خبردار
جهر دلهٔ جزا آوردش بجوش / بی هون خسرو زهمش داخروش
منور [illegible] کرده بهنیاد / نیشروش [illegible] شیوه نامه راکردش رد

هوشش بود زسر عقلو ناشش سند — نامش بدنام کرد تا هزار زواند
شیرو نه شیطان شیرویی بدآوده — تا کرد سلسلهٔ سامان خسرو
قابض بقصد پیش کین دا بقصد — اهل اجولان جام مرگ بیت
یکمشو مکش منتظر به کین — پی قصد خسرو خبرا نه کمین
شیطان شیرو نیش تکانه خیال — نامش کرد بقصد قتل کرد ال
بغداد بش بویش کش کرت نور — هزار بی چه دیش چه باب پدر
شیرو نیشت بهی چه شوق شیرین — بقصد خسرو کرد [illegible] شیرین
دلش بویش هوات ای شوم بدبخت — گیرد ده گرداب سودای سنگ سخت
هی بو نشتن چیست خیالن — دنیات ملل آزار [illegible] بطلان
هوریزه ای شوم مکر کارت کر — دردت دوا گر بمودای تخجبر
شیرو شیو ناسامانش [illegible] — بی بریت کان چه باب پدر
مبو بوم وبند دانه فا هوعام — زنگ نامیم نزنیو چه عام
هی داد هی بیداد سیه بخت من — بر گشته بیفیل روز بخت من
طالع طالانه نم شرمسار من — روسیاه رنگ زرد روز کار من
دردیش دار پیش دود درد من — ناصفای تراد عشق نرد من
ناستاره نم شیرو کود چند — رسوا بی چه بام تا هزار زواند
شیرو بیدستور چند شین ورزای — گورش رستا خیز راکه دیاری
بالخت بر گشت سیاه نکه روش — به روسیاهی قصاص بابوش

دنیای [illegible]

تو تخت تکیه نقش منقش — عروس زرکار زرتار زرکش
سرو انیوان سراپرده نش — کیلانه یا طاخ باکش جا به جا
لاش نکرد ده چه و پیاو درم — خسرو بیدا کرد نه حجرهٔ حرم
[illegible] با نوان هر یک نه جای — بهوش بادن هر یک بدلای
خواهر سرایان نه فاو فاموش — تکیک کیتران سرمست دمدهوش
نه فاو فاموش بخبر چه کار — چه دام وولاب فیتنه روزگار
ولش خسرو جی شیرین بدلواز — خفتن بخفتان ترقوی ترک قاز
پشتان نهیم بر تخت ولاره — مدروشان نظر ماه و ستاره
نتوی برک بشن جاز جیرین — بنگ هواتی زهره و مشتری
وس نه زیر سر دم چه ناو دم — شوق شوش ان چون شفاف شم
زلفان [illegible] بخش پریشان — چون کوکای کلاف نا ذلیشان
آلوده عرق چه عطر و عبیر — غلطان فار [illegible] والا و حریر
مشکاوسنه مخمل کا [illegible] — لی فلیف نم خیالان فام
دیبای رنگ [illegible] گوشوارن — مدروشان طرح سومای ستاران
طرقی زلفان بخش [illegible] خال — قرای فیروزش چه نگین لال
کمند کیوان زلف اشد بو — چون کوکای کتون کوبن و کو
برقه لیموان شوق [illegible] — مدروش چون تم نه یخه و جاش
چو نقبهٔ قندیل [illegible] — مدانه [illegible] نقرهٔ [illegible]

[illegible]

گاهی شیرو تهی [illegible] شیطان [illegible] — بی فضا و [illegible] نامش
قراخطا کار خودش به قصد — پی قتل خسرو کار و گذرنت
پوشت [illegible] اسباب آیین — کودش [illegible] تا [illegible]
نکود [illegible] خوش کرد نور — پوشاد [illegible] سر
قرار دا نه قد دست تیغ تیز — [illegible] پی قتل پرویز
روان بی راهی [illegible] — چاره [illegible] وارقد
یکگرد انش [illegible] بد و — روا [illegible] پی قتل خسرو
خاطر جم چه خوف نه [illegible] — گزرچی خاموش [illegible] نه خو
[illegible] خار [illegible] نور دا — [illegible] سرش [illegible]
باران نقصد [illegible] — خسرو بخبر نه خاو خاموش
[illegible] شیرو [illegible] شرمسار — باوار [illegible] قصر [illegible] طلا در
تاو [illegible] بروت [illegible] ره — [illegible] فتش [illegible] کرده ره
[illegible] کمند [illegible] — [illegible] زین
[illegible] — [illegible] سرخ [illegible] دار
دست [illegible] شاهی [illegible] — [illegible]
[illegible] روا [illegible] — [illegible] قصر طلا در خسرو
[illegible] قصر طلادر [illegible] — [illegible]
[illegible] — [illegible] طلا در [illegible]

چمن جم آرای جام جم آور — چو نماه مهتاب خورشید خاور
بدن چون بلور بدن نمای جسم — ساقی چه حیش مینای می بدم
چند شمع و فانوس مشعل بایین — چند نور او سر چندی جه بایین
دیاوی شیرین او جی خسرو — لی خیال خم خاموش بی نه خو
شیروی شرو یا نروی گمراه ال — آداب ادب آورد نه خیال
دیا بدیده دین بابوش شدا — عرق خجالت آما برو شدا
چه شرم بابوش بطال بی چه کین — آتش عرق قش سر کرد نه جبین
ساقی چه سود انکار و خیال کرد — کین و کینش چه ول بطال کرد
سر برد نه رون هم حجرهٔ عقل — بغض بروتش برلواو دل
ویدش دیو یاسرش وافروش — بزیش آما سجال بابوش
واتش هی عاقل مر شیرو [illegible] — بیگانه نین یه بابت [illegible]
بریو دست هرزهٔ بی کمال — خنجر مستی فی زروی گمراه ال
بابو توش بنیاز نعمت لاوان — توش بیلو [illegible] شاهی یاوبان
خسرو بایتن شیرین بما در — پرورشت دان [illegible] و شکر
چند سرای ستم [illegible] تو بردن — تا تو [illegible] شان کی کیان کردن
انلم بخرد ول باور بهوش — بویر [illegible] چون لال [illegible]
برگر چه خاطر فام خیالان — تخت [illegible] بخت [illegible] بتالان
دنیای بی خبر وش [illegible] گمراهان — تو [illegible] پند پی واته سالان

اینه داغین جهره ابسر ره   بطال کرنیات جه بنیاد به
دمای کجخیره سودای خیال   هنفی شاهی توجو بطال
خسرو کر قصه دیت کرده بنه   سیهلن پریت تا هزاره انه
بشرو بطال بی به قصه خسره   دیا شیرین سنو چراغ سنو
نکا کرد بشوق شفاف شیرین   بی شوق شیرین بر لوا دین
دوباره به تیر مژگان دلبر   پیکانش مدل هم دردش بی خطر
دبو یا کره دردنشم درده   کیت جه دردن هناسان سرده
بتال کرد بناشم بنیانی   هم شی نکانه نا سلمانی
وآتش هی نا سرده ذخت فرمنن   به حاجت بی کر رضا درجهان
ماور بنکاظره بنیاسفی   موبرد فرصت به بنیاسفی
نکر دروت کرجرکت به ترن   ایجارن ایجار فرصت بکیرن
نکا کرجی سنارم بختن   جدای چند سال فرصتم کفتن
چند فقش دردن بکیل صاو   بچند سیاست به فرصت یاد
برکرجه خاطر خیالان خام   نه کر فرمانت باده بانجام
به فاصل بوخت داده دیرن   سحرم شیره دردش او دردن
مشو مو بره فرصت جه تست   شیرین ماوره شوی شکست
بیادی بکام شیرین دلبر   نیو بکار پزاره
بو براور بکار ره بشن   کی حال زان حال کی فکر کیشن

فکر خیرن

بی شوق شیرین شور و شیمن   شیرین نه باکه دنیا ده نیمن
هنی نم به تنک پزاره جدد   دردم فارن جه فاران خطر

رفتن شیرویه به بالین خسرو و او در خواب بخسم خنجر هلاک کردن

یه وآتش شیرو بی رای بد اندیش   فروت بقین با نیاد و بیش
جوش یا بچشم سیا ستاره   جو شیا جه قین بقین دا انجا ره
کیلا جه صد رنک تند یا بنار   خون غضبناک و بینه ناره
لب کرت به ندان یا نیانو ره   دست برده دشنه تیز کیشا نه کمر
جه قین قاتل بخشیم خونریز   آمای آمان بی قتل پرویز
یاو انجخسره بدای اندیش   مای جب بنا را رهت آورد ویش
نجش او تیغ تازه ساو تیز   بقوت بیکانه جرک پرویز
تیغ تازه ساو خون آلوی غرا   کیشا نه سودش بو انه قضا
سودای مومیکاو برق بی امان   قبضه قضای قصد آورد بعیان
جه برقه بروت برق بدنه م   بروسکه بران چون فلک خشم
جه صهم سیای سرو کرخوزیز   سما لرزیا زمین دا استیز
قوت واقصد سرای بی اده   به زور بازو بیکایه خسره
بیکا بخرکش سر ساو نارش   سودش بی لوا جه مهره نازش
بیکا زدی جرک چند دل برکی   بی فیضیکاو دو جرده
تکان دا بیاونه جرکش برشی   نمانا بر قه برق آتشی

چند ضرب کاری ابد به او بتر   بیکیک بخرکش کر بکای کر
جه ضرب زرد سر سودای خنجر   بیکاش بخسرو سر سودای خطر
خسرو هیبت دشنه تازه ساو   تارد هر سان جراس جه خاو
شیرویه شه اکبر اولی خسرو بتاو   زنده به باطن هراسا جه خاو
یکسنه بی هنی بهیز قمت   شانا جه جرکش بی لوا ادبیت
برشی جه خسرو بدن کردش کچ   سودای موشکاو جو لاش
خسرو خسته زام زیر نا بزار   کریزا او برشی شیرویه
پرویز شو بشاد باده ورده   بازوش بنا لین شیرین کرده
نخفت بکاش خسرو تا سان   نکسه شیرین جه خاو جه هراسان
دیش کیشا دبس حیا بو جرون   نکت نک شیرین بدر یو ربون
بزم و تاریک نه شبه خطر   مثالا بزار جون کاو کبو تر
لاوه دانکا که جمین جامه   سرکون جون دست بزامه
زده زام خطر جرک جکر   خسته خطرناک غلطیا

دیدن شیرین خسرو را در رخت خواب هلاک شده

شیرین دیش تا خسرو سرکون   کسیتش کون به کرداب خون
کیرکاز شیر جنک سلبنسکن   کیرکر قاز بنیش
بوحالات سخت زار زبونه ا   هر کیش مورده بچه جونه ا
جه ترس عظیم تواسا جه خاو   جه خوف خاین هراسا بتاو

ساقی جه سودا

ساقی جه سودا سر بد نوشتش   کوش وانا نه زار میو کوششش
دیش باکش مه د موج قرج جون   دستش زلفش ما سیاش جه جون
دیا دیش خسرو د دور کفش بم اش   نا پیدان خسرو نمندن جه لاش
جه فلک غلطا تن کفتن سرکون   مثال بزار جه دود دی دردن
دیش نوازه جون بجوش   مثال نو میوه شاده
جو شای جوش جون خسره بجوش   منکو میوه جه لاشه لال بوش
جو نطف لاله قلوزان بده   مثال نو میوه خسره
دیش خسرو خسته جار خطرناک   غلطان به جون جرک جکر جاک
خروشان جون مج شو بجوش   سرکردن جه دم دفنک لال
چون کول کوالا و روان   بیوه هم موج خوردان جوش
رنکین کردن زهنجخسرو جو   نتاو به طرز طرف قلوزان
فواره فوران جوش   جوشان نکابه دو جرکش مداجوش
شیرین دیش زامان خسته کر لال   فرجا چون قفس بو بینه دخال
هرچند بالالان لا ونا شوه   اوند بزاری تا او نا شوه
دمادم هیا جه پرو بزده   دم فیا زام دشنه تیز ده
هر دم بیو ساده سرو وانش   طیبا طیب زخ زامانش
دم دم غیرا بوده بوشوه   هیا فراوان رنجه روشوه
هرچند لا   ونکش کوش

شیرین پیش خسرو فارن بزانان — کفش به دوانه شیرین کلامان
مدهوش بی هوش نداره زوان — نه مرگش بو تن نداره روان
نیاگه رزامان دشنه تیغ تیز — تک تک منکیو نه جرگ پرویز
قطره قطره هون زرد خط فار — منکیو تکای کار ژاراو ده ژار
کاکاه ودوش شنالو جه ورد — به تاف تا فان ژار زوخ زرد
به ضرب زامان ژار آلوده ژار — شنالو لیموزاری وزکار
نو حال حالات دلریش دیرین — زیز زوخ زرد قطران شیرین
بوج مژگان باغدوی ایرین — بنالان نازدیار شیرین
گردش بشارت زیز پیزون — بی گفت گفتار بیدنگ ودوان
بانی سوز ودرد نم بیاو — دس نیاش بدل دلتش جامی او
شیرین بشیون خیزیا بیاو — آورد پی خسرو جامی پر جه آو
تکیش دانیشت زانو کردش — جامش کرت بدس آودش اندم
خسرو خسته فار نوش نش نوش — کارسای بکیان شی نهال پوش
شی نه لاکت مرت مردنش — ناما بگفتار رسیت کردنش
جام جم آرای جمین بیکرد — فغان فغان بکیان زعفران رد
قطران بی چو نقش سیای بی گرد — پوشا ندیدش پرده تا رنگ
قانفش نقلاب کاوش کیمیش — قرار کرت بقصد نصد سینش
پریشان بر دنیه دیده هیرین — بالایم هوردوشت دیلشیرین

اندکان دادهیم

زان دا هم کیش آه سرد — اسرهو نیش جه دیده سر کرد
لب دا بلب دا بدیده نمناک — گیانش تسلیم کرد بیزدان پاک
خسرو فنای بوت مدهوش — فوت فاغ بی جه خاو فاموش
شیرین پیش خسرو بیدنگ ودوان — بنالهو ناشت نا مابزوان
هر چند شاشش کرد شیرین دلگ — نا مابزوان خسرو سالار
هر چند شاشش کرد شا نامابد — شیرین تو سا بی بخش سنگ
دیش خسرو بیدنگ خاو فاموش — جه بیقراری شیرین بیش نوش
خبرالکف بی دی نعش خسرودا — شیرنا اسرین هونین نو شودا
دست مالاو بزن خسته فاردم — دیادی لاشش بی وسنگ رد
شیرین بزاری زیر باشش نیار — بانو بکلان جه خاو بین بیدار
خواجه سرایان بیدا پیم فاغ — جوشان کنیزان کسیم زرکلاو
کلاوزریان طاقی طلاریز — چوبی چمران ندود بریز
خواجه غلامان کارد کمر زر — بانو کنیزان تاج طاوس پر
نشتق بشیون خسرو نو شودا — داویلاشان بی نزدی خسرودا
جه سر تا دامان بیخه شاخ ای تین — کیوان بکارد جه بیخ ای برین
زلان تتاران تیم کی تحفه نیل — سکین نغزالان بری برده گیل
شاهین شاهبازان کلاوه کند — کتوتن کلافان بخش بر کند
خواجه سرایان تاج تل کتون — کمر کلاو کیل غرق فاکو خون

قبا خیالان والاو حریر پوش — زرسه تدارک صوف سمور پوش
سرتاپا تکل اسپین قواره — شهید بشیون یخه صد پاره
طاقه طلاپوش زرین کلاوان — سینه و صورت چاک جیل و لاوان
نوبر نمامان نازک نونمالان — چوبی دان مندورشای کرلالان
زایلهزاری شیدای شیرین شو — بانگ داویلا منزورخسرو
شیرین بزاری سروین که وکون — بیان کرد اجر نبوک ناخون
زلفان بنا خون تا تا شندوه — قالان بنا خون بکی کندوه
گیسو کمندان دسته زلف ونی — قد قد قد کردش با الماس تیز
سر تخت بینش بصد پاره کرد — خالان بخنی و لیش آواره کرد
زرین زنگولان لرزانه و کیر — غلطان کرد نمتاک زیره قهر قیر
زرتان زرباف تاقه طلاریز — والای کل کریش خیزدا کرد ویز
دست خسرو کرت سوزنا لیمیش — سرکرت نه آغوش نفت نیر سیش
ملاوش بسوز زاری بنازان — سر خسرو بغلیش بیو برازان
خسرو خطرناک نمو تمام هوش — بیدنگ ودوان نکاو فاموش
نه بیش حال م هوش دلدار دیرین — زیزان کرد برازشیرین بشیرین
دلتش فدات بام کمر کال کی — بورشیر شکو هژبر برای ای
یه چیش خیال خفت فاو تن — فاو فاکو خون جه کو باو تن
سر هو سوار جه فاو قدای خاوندیم — نوه نوشیروان فدای باد وتیام

بادوکای دولت

باورکای ورارات دارای کرلال — قفل بند بنو تا بهزار سال
بیهر بیرداران سرکردان نکر — فغان به نزیت پشیمان نکر
جارچی وچاوشان انتظار نکر — خواجه و غلامان تا روما رنکر
سامانم سرکم بازارم بر باد — پی فرهادم روپی پرویز گواد
تختم بتاتان تاجم نگون بو — انیز شجاعت بی فرهادم رو
پیشرو شهید بو نه نیشو بشاد — سلطان وسرهنگ سروران م دی
شیرین بشادی نه نیشو جه نو — فان خسروی بکلا انم رو
نه نیشان بشاد پول پرزاد — پی شاپورم روپی شودیرم داد
نا سور کهنه زوخ زامانم بیو — غریبی فرهاد هستونم رو
هی ها نا جدس شیرویی غضب — دردین دلریش کنیزانم رو
فغانم جدس ستاره چفتم — هردم بطوری مشیو بختم
دایم در دوه واردل بجوش تن — هرازیت بار سیا پوش من
شوم بداختر چاره جفت من — تن آهرین بار سیار خت من
چند کردش فریاد فغان وبیداد — اول پی خسرو آخر پی فرهاد
بیدادم جدس چرخ دوناد — زمانه سفله بی شرط و بی شون
دولاب دوران قضای بخش تیر — ظلم و ستم کرزار و زبون کیر
قضانه قابل قضای قیر قصت — تخش تیر انداز شوم شوم شصت
کس تا سر نسای چرخ چپی واز — بدوام دوران بنی سرافراز

[illegible]

۲۶۵

دوردونادون مایه کرد فند — چرخت چرخ بو تا هزار و اند
خاک آدم خوار نقم نهفتی — سرای سخنون نقد یار رفتی
برک قلاخی بکه بنوشان — جام باده مرک بکه بنوشان
رازر موزات راکس نهات — موت کیت بنره نما وای حیات
ابل نقابی کیت نکرد کین — کیت بسر اندر نا درد بر مین
قابقف قهقف کیت ندا نفستر — فتوای فرد کیت نوا نا بسر
دوران که به تو برشی سر آزاد — فرمان شادی کیت ندا باد
افو سر نوشت انجام سال — فتوای ای بخت کار کمرلال
شیرین بهر ستور خسرو لا دانش — بسوز زاری تون تا دانش
کردن شور شین خان خم فلات — خایدش گرد نیش رستات
بریزه اسرین آب اسرشک شه — تعریف تحسین آوردش بمور

غسل و شستن و شوداد شیرین بعد خسرو را از خون

دمای شور و شین شیدای شنو — آما به رکار سامان خسرو
خبر افرامان شو شوم دربن — بسوزدرون ب سیل اسرین
جا نه برکه شان هو نین خسرو — صد باره الماس تیغ دشنه تو
غلطان هونین حریر والاش — کندش سراپا به ترین بالاش
هون آلوی رنگ بست نیغ ریخت انکین — پاکش چپاکرده بترین پرویز
لیش وشیون داغ دردده — بوزنش هر برک عریان کرده

دمم

۲۶۶

دمم نیکرا به پرویزه — دم میانزا م دشنه تیزه
میوسا غبغب جمین چاش — طب طلیبا ز وخ تزا مانش
باده کلاه عطر و عبیر است — بلنک و مینک دوای هر و رت
کردش شسته نو سرتا بدامان — جه هون نخجه زوخ زامان
پاکش کرد جه هون برادی هرود — غسل و عطرش دا بسیط کافور
شنا بنید ا عارق گلاب — درمان دار وی عطر رنگ ناب
بیچایش کنند خامه هندی ساب — طرح طرک با ذه موف صد [illegible]
بعطر و عارق کردن نکه آمیز — بیچا سرتا پاش بتای زلف دلاویز
دانه بند داو نو آهان [illegible] — یاقوت زمرد جه رنگ الماس
درّ و جواهر دانه دیاری — مرجان و لولوی لالای مروار
لاشه دنعش تاز خسرو فراز — نیا زدی تخت کیسی زرنگار
شیرین شیون نشت نیا لینش — یادوا کردون نا له نا لینش
گردش رستاخیز نصل [illegible] — نا نواو صبح سحر بی عیانه
شکاو اشق بیچان یک کرد — هورد او اخیار بان خیمه زرد
سحر سیاپی نوعلم کرد وبا — چه حال خسرو خبر بی سپیا
قاو کفت نقوش سپاه خرم — ندیلم و دیلالت جانش
سان سرداران آمان [illegible] — واران [illegible] نعش خسرو دا
دنین [illegible] شان بریک [illegible] — ستوپای [illegible] نیاز دکا

[illegible]

۲۶۷

کیو کردن قد کردن کردن پی — خزار ستا خیز غوغا به هی پی
واویلا کردن بی شای دیاری — ذیله زلالت زایله زاری
آمان نبرکار آداب پرویز — دمای شور و شین رور رستاخیز
کیانی خسرو سپردن به خاک — کندن قبر تنک فانان غمناک
پو شا شان پرویز سنک سر کو — چی سرایه سنکش بکل کو
نوه سوانا مغیلانه طرز — بیشرین لیش بی نرم آواز برز
آمانش ندا به زمین — نشت قبر مینش بدیده نمین
پیکجرون سپردم به تو — زمین آمانت با داهوشت بو
منت بادتوم تا هزار سال — بالیت ترنجو شاه کمرلال
کماپش کند بر سنگ گلکوش وولادا — شیرین کردش شین [illegible]
بکچ و آجر طاقش بنا کرد — آوردش بنیای چه بنیا دبرد
زر افشان به سیم لاجورد تمام — سازآش کرتنی غیر [illegible] خام
بیادکاری نشانه پرویز — طاقش طلاکش درکاش دانه بز
بید نکو دوان [illegible] خاموش — خسرو خاموش بی عبوت [illegible] هوش
سرای سنکی دیوان کلکو — کرتش [illegible] مال ماوای تو
بی یار و یار بیاس [illegible] — جه ذوق وزینت دنیا [illegible]
صف آرای سیوان [illegible] خسرو — چهمه عمارت تو [illegible] رشو
کاسنش کاوان جه ماروجه مور — دیده دنیا و دین زین [illegible] کور

کالای گورش

۲۶۸

قهره [illegible] تو نیش [illegible] — کالای گورشت پوست [illegible] بن چپ
فرمان فرمای فرد [illegible] — دارات دیوان دارای کمرلال
پور بچیا سیوان صف آرای [illegible] — درکاش بی دربست [illegible]
کلاو زر بنیان برکت [illegible] — سردار سر [illegible] غاوان [illegible] خاک
چادر جیان جقه دان بسنکره — چادرش [illegible] نزدی [illegible]
تاجوش سنکاک غره [illegible] — خوام سرایان کار دو [illegible]
کلاو زربنیان تاجونل کون — طبیب کنیزان لالای لاله کون
بکه دجانه [illegible] — خواجه و غلامان [illegible] کمر
یال و دم قلم تمام بی کرده — بد بجریان کسند به ورده
درد دل کوش دوار نکردن — سیاسرکردان برازی کردن
بی نمان خسرو بی دسیا پوش — جهان تا جهان جوسیاه پوش
همت [illegible] کرد [illegible] — شیرین شیوان برازی داد د
جهره [illegible] — تو [illegible] خاطر [illegible] ریش
چه دود و انده برازی [illegible] — نالا [illegible] سیاپوش
سر [illegible] — برک [illegible] درون کرده
نشت براری [illegible] — دردین [illegible] بدل کرانی
دس [illegible] — دل [illegible] دنیا بستره

نشستن شیرین [illegible] بعد از فوت خسرو

بشنو چه شیرودی شوم سنگخت　خبر او فروش کرد تا ین بی بخت
بروز کرد بروت سپا ستارش　غضب خروش نه جین چارش
دمای کیخسرو جوش بو بلوس　دا نطبل کوس نقاره ناقوس
کوبا طبل کوس و دبدبه و دهول　سوز شیخ ساز کرنا ش بچول
تندش گبرگه شادیلق بو شتر　سکش انجم برش دانه زرد
سکه سلطنت بنام شیرو　رایج بی رواج چو خورشید و کو
تخت خسروی مغلوب به نام　فرمان شیرو رواج بی تمام
شیرو بطال کرد بازار باپوش　تاج طل بیکا جقش بکاوش
چاوشان بکوب چوگان ندین　چارچیان شیش بدلادیس نزین
بسا دل جه سام سجده و نارا　سرداران جه صف کردی صف آرا
شیروی شرانگیز تند یا به بخت　طلب کرد سپاه و سرداران سخت
واتش ها بجوم داد ای اوران　سپاه و سرداران بریم یادران
زانوان هرکس چنیش بو خیال　جونن جه خدمت من کر لال
هرکس تا رضان بیک شاره　پلیکون سرش بسر قناره
چاوشان بجا بجوم بردشان　سپاه و سرداران طلب کرد شان
امان بی امان بقصد جولنگ　بسجده سجود سرنیان تنگ
مدان ها ادب جبگر نشادن　لرزان جه هیبت جون بید نه آون
شیروی جیا بخت صدر سنگین دل　جو شیا بجوش جون زار قاتل

تمرد...

شد و تیغ وترش دیا جارش　لرزه نشت بجرگ سپاه و سرداران
فرماش بجلاد دژخیم خون ریز　کیشان سا و صیف الماسان تیز
چند بسرداران کردش سرنگون　سرهنگان چند کس غلطان کرد به خون
چند خان خاین سرکش انصاف　تمساشان جلاد بحلقه طناف
چند خواجه و غلام جگر پاره کرد　چند سر لبرداد سر قناره کرد
خان و سرداران جوقی انجلاف　لرزان جه ترز ترکه تو لاتاف
غو انجو رش تاو از بر ز　سهمتیز اسرداران لرز
واتش سپاه و سان چیش فنا یان　چیشن پی خسرو دم الحرا تاما
جونن پی خسرو شود شیفتان　زالیه وزاری کس نه نیفتان
تا ایسه خروج خان خسرو فی　ستارش سرداران فرحش نمدی
فرماش بفرق فلک یاشی　فرشته فرصت سبب کارشی
تراد نردش تختش چی خاصی　قهرش برباد طالس نظام سپای
سکه سلطنت نامش رواج　فرمانش خروج خروج وخراج
ایسه ستارش نار زبون　طالش تبارش طالس نگون
خرو من کردم غلطان خون　تختش چی تاج کردم سرنگون
هنی جیش پیش زاری زرد و شو　فغان تاش پی خان خسرو
بزرگیشون نازنوکرم　مرمن جه خسرو خیلی کمترم
شرط بو بنیو تا جتان لبر　کودن مراعت مه افیاد تر

مو دیم لبر بیاون به کام　بش کردن لیمان بادآور تمام
بشوق شیرین دلم وش کرون　گنج بادآور بیاد درون
خیمه خسروی بش کرد لیتان　منعم بان بمال بقدر ویتان
گوگو جه کو هور در دریای　زیب و زر سیم دانه و مروارید
اشرفی بسنگ بش کن بلامال　طلای دست افشار گردن بامال
بدوبحریان شاباز شاهی　بخشون پیشان بخاطر خواهی
لباس لایق خلعت انعام　قزلباش سرتا پا تمام
سکان کردن قصابه برکت　نگاه بدارون خاصتر جه خسرو
ارمن رضا تا خیال کی کامی　کمربنیان خدمت باغلامی
وزیر بجلاد تیغ بیدریغ　سا کرون سامان کردیشان تیغ
پنهم دن جواب چیش صلاتان　ای راز و نیاز کردم بلاتان
سرداران جه صف هجوم بردشان　بشرط ادب سجود بردشان
واتن فدا ایسیم فوج قربانیم　نه فرمان تو بنده فرمانیم
شمشیرشان نیم باقبال تو　ایمه چاکریم خسرو نبو تو
یکسر کیان فرشان روز کریم　غلام و نوکر نان تو برکنیم
هرکس خاصترن بادشاکریم　هرکس سخی بو باد چاکریم
ایمه دعاگو بنغا صیتان　چنی تو داده ایم با سامان
سپاه و سرداران نعره خیتان　پی طور بشیرو واتشان جواب

سرداران شیرو

سرداران جه داود ای تو شان　فرمان پی خدمت سکر بستشان
خواجه و غلامان آمان بفرمان　جارچی و چاوشان سردان بامان
شیرو ایدا ارنی جه یاران هوال　به شوق و شادی شانا بر و بال
واتش لسپاه وسان انعام و برات　فرمان سلطانان سرتا پا خلعت
سرداران کردش جواهر باران　خواجه غلامان هم شهریاران
بخش بقوش زر و گنج و مال　زر دا با سپاه اشرفی لامال
دانه و جواهر قطره قطره　یاقوت زمرد متای جشمه
دمای بخشیش به شادی دلشاد　نیاش کرد بزم عجب المراد
فرمان سلطان سرداران پیش　نیاش مجلس هرکس بجای ویش
مجلس بشادی جم آرا جسیم　نشتن پی شادی برابر جسیم
تاج و طل طلا کلاه کمر زر　مینا و مرصع تاج طاوس سر
دیبا پروران طیبت تن پوش　زنجیره زنار زنهای زرینه پوش
خان خاناب کی زرین سر انسر　سلطان و سردار حلقه جواهر
نشتن بنوی بزم سان سلطانان　یک یک گران گرکی گیانان
فرمان غارت خوان [illegible] داد　خیال خسرو برکردش بهیاد
قاصر خوشخوانان صفای بزمسان　لنجه گنیزان بول بازی باز
جم جم جام آراجرکه سرداران　باده ساقیان بنجی و ناران
چینی چینیان فنجان فغفور　شیشه صراحی پیاله بلور

شمع و چراغان بریان و کباب   بساط باده و قرابهٔ شراب
وا نفوز ساز صدای خوش آهنگ   مغنی موکش نالهٔ دف و چنگ
چنگ و چغانه چنگ ساز سنطوران   چار تار چاغر طرز طنبوران
بازی باز بیال نغمهٔ سوز ساز   دبدبهٔ دنک صدای طبل باز
سوز نغمهٔ نای ناقوس چل چکپ   بوق بالبان آوازهٔ آهنگ
قوله قواقو خیزانه جام ریز   بخوف به خروش پرسان پرویز
ساده ساقیان جام بادهٔ می   هیاهی دم دم کیانان کی
به شادی شراب خیزاهی خروش   سرداران سرخوش خانان شیرین نوش
به عطر عارق شراب گلنار   سرمستان به سر خلیق خبردار
شیرو نوشانوش نزهٔ شهد شور   پیاله بلور باده کفت غدور
نوشا پیاپی پیالهٔ شراب   نشا نوشش بی د به مزهٔ کباب
به مستی شراب مویش بی برکول   مغرورش خرو شاه کلاه کاپول
دیویا به دردو نیاش پیزریا   دودی جه کاپول کلاش خیز یا
خروشا به خشم چو شیا چه سر   آورد نخیال دیدار دلبر
نالاو نرگسش بدیدهٔ اسرین   نوشا دود دل بی دین شیرین
چون گورهٔ آهر دردش کریا   تا دیجه توان صندلی تقش تریا
به نیش درون خار درد دل   کیلیا چه رنگ چهی ناز ارغال
برو گلگون برونت بدیش خیال   تاکش بی سیا تیر جه د فال

پیکیا ... درونش به تیر   قطران بی بدقین قطران تیر چه سیر
شی کلوق قراردانه تخت   خواجه سرایان طلب کرد به عجت
آمان خواجگان خلوت یاران   صف صف بسنجو چمنچق و ناران
بتاو شدی واتش جاران   شهیدم شیرین پریم باوران
هنی نمندن تاب و توانم   باوران پریم روح روانم
اگر نه وزنگ باور دیش پریم   ورنه سوگندم با این ویم
با الماس تیز جرگ جگر چاک   پاره پارشان مریزون خاک
لاشستان جه زام بدل صد پاره   سرمان چکون بسر قناره
یاران جه شیرو شنفتن خبر   لرزان جه هیبت چه پا تا بسر
چند جه خواجگان جیا کردشان   نشون شیرین ابجوم بردشان
دولالان برم قطره دان بدو   رزیان نه حرم حجاب خسرو
پرده پروران جلد بردشان   شیرین نه حجره پیدا کردشان
دیشان گرتش نه بشت پرده   سفته سیاپوش اذیت کرده
جهین جه غم و زوخ دروندا   سرتا با جه برگ سیای قسلا
جه کوتاو غضب جهین جابان   تنگ تنگ سیانزو جش و دامان
گیل آورد وانش دیش مهاد دور   هرنام خسرو مادر و به سوره
مرزو دیدش جوناو اسرین   کافر کرد وا به حال شیرین
یاران سجده دان بدین داریش   خالا شیرو و اتشان پرسیش

واتن شیرین یاران برادری   بشهید شیرین زبانی دراوری
ارصه درونت دروین دردن   شیرو نبشتاب نشر طلب کردن
مبو قوریم سر ما نه قصف   اگر رضانی وگرنا رخصت
امرو فرمانت پیان خلا تن   ایدن حرفان هرچه صلا تن
شیرین چون اشنی جه یاران احوال   فرچیا چون قفنس بیزا تر و بال
خروشا خیلین صلیبشه خالان   چه دا چون چوکان چون حلقه گمان
بندی بار جلیو رنج روز و شو   بداو دردن ها نا کرد خسرو
جه اندوی درون دیدهٔ اشک آمیز   وادو ها نا کرد به کوئی پرویز
بوینه عالم شاه جهان گیر   شیرو شیر غیرت چدن با سیر
نو زلبشه زامان زوخ کو نا کو   نیش نیشر سورش هم اندو لسو
گلیاوه زامان زوخ توبتتش   دیویا کورهٔ کرپهٔ کو بستنش
خیزاو خروشا بنیش ناخون   ویش الولا کرد جهین جوش جون
سیل سرنیش بفواره کرد   برگ سوادیش جه تن پاره کرد
بدو دلسوز دیدهٔ اشک آمیز   وادو ها نا کرد جه کوئی پرویز
بشکافه لکه کفن نورد   جقت لزان کرجاری لنردا
بوینه عالم دلیر شیر گیر   شیرو شیر غیرت بکیفهٔ اسیر
سر جو دار جه خاو چه کر تفینش   ناشنفت نجات جانشینیش
چیش بیو خشمت بنما نیوه   اسیرت به جور پیستا نیوه

هرچند کردش داوی احوال پس   نیاودش جواب خسرو نه کس
خسرو بخیال خاموشی ویش نمی   خبر جه فغان فریاد کیش بی
روش کرد جه یاران شیرین بر گلا   با شکست اسرین دیدهٔ اندوه بار
واتش مروت امن جه عالم   سفته سیابخت سیاه و خالم
سیاسوادی برگش دشمن   به کو سیل سیار عیش او دشمن
بدین شیرو صد پارم گران   رضا نمیون مرسرم بتران
یاران چند بسوز سماجت بلول   واتن شیرین نکردش قبول
جه ترس شیرو تندیان بنیاد   خروشان جه غم بواته فراد
یاوان شیرین قارو قین و غصه   کمندی کمیوش تکاپیشان بدس
به شدی و تکان بزد روی جنگ   کردشان با کیش روی فرش گلرنگ
تا وتکان دافار خطر ریش   کیانش جا غریبی جه کیشان کیش

احضار کردن شیرو شیرین را به مجلس خود و شیرین ... شیرین

نکردن حجاب بی شرم سشیرین   نیخرو منخسرو به کیان شیرین
کیش ان بکشان مینز غضب فو   بردشان شیرین لی شیرو بد خو
بو تور به نیزو کیشان دریغ   چند تا جه گیسوش هوده گلیا میخ
زایله زاری خروش هیجا   غیزا جه حرم سرا بردش
با کنیزان طاق طلا ریز   ترلان تتاران تحفهٔ ترکی
کلا فدیشان سیل اسرین   واریان بردی بالای شیرینیدا

اوجام جمینان به داو بید — زلفان کردن بی گیسو کردن قید
جقه تاج وتل هوادان بنگی — حریر و والا کردن لبید چک
کیشان بانگ بزبانگ خوش نز — بداو فریاد چرین به پرویز
واتن جه کونی شاه شیر زرد — بوینه شیروی شوبت چیش کرد
کنیزان بزار بشورشت شر — وایلاوه دی رو غدور سرور
شیرین بکیشان کنیزان بزار — تا یاوان ولای شیروی ستمکار
یاوان بیاوس شوم بدبنیاد — یکسان کنیزان فروشان بداو
هداماو بشیرین خرامان — به شرم شیرو سروشت خامان
سرهورداشت نهاد شیروی بدبخت — تکلیف کرد شیرین بنیشو تخت
شیرین داجواب بزار ملول — جمام شیفنی کر دوش قبول
واتش من سیفل سفته سیاپوش — بعیب جه من شادی و عیش و نوش
من ورده اسیر سری سراکام — سردار سرکون نزده زونج زام
هی شوق و ذوق وش من کاس — شادی روزکار پی من حرامن
یزنش غاران ایش و خشمن — هی تخت و تاج پی من چه خشمن
غابرقم نه جای خوردو خاومن — عیش و هم نشاط جه کو بادمن
بطور روا جواب شیروی بدفرجام — دس لبسته غذت سیدا به مقام

گفتگو کردن شیرو در مجلس با شیرین

شیرو واتش شیرین دلدار دلبر — مرتو جه دردم نداری خبر

ققاحقتن

ققاحقتن توتن لیت دارد — کس جه دردکس خبر ندارد
من خوش شیوه نکاری بیم کردن — هردم موازون آوات بردن
کوره کوره کرجوش وتاو من — زونج دل بجای خوردو خاومن
شوان شماره ستاره زانام — بی خاوی جه طاف آوان ستانام
نجوم اختر افلاک شمردم — کوکب بکایت کیوان سپردم
دفرخانه فرد شو کارم دانان — حساب نجیم افلاکم زانان
دودیم دماوند بوینه وطور — آهردام نه بند کاوکوی بلور
رواهی رهبانی زنارم بل — رشته رنگمن نه چاه بابل
وحشی و غزالان ها مزوانمن — تار عنکبوت سایبان من
قفس مرغ جم بی بکوی زلخا — جه دو دودم ریزنش چه وبال
پروانان پروانخ سرلیش ریزا — بنار نفتم سوزا و بریزا
بابه قش هزار شو نالینمن — شوان سیل اشک غالینمن
بلبل بی قرار شوفغان من — شو شوم شیون بی نمانمن
قمری قرچیا برشی جه یاران — هدهد هزاران جه شوز یاران
کزنه بجم طوطی جه شاران — بلبل نه چمن کو جه بساران
یه کشت قولان جه تاو نالم — رسوائی رازم بزرن نعالم
خسرو من کشتم دنیام بو بطال — یا بیم بهونی قتل کمرلان
معلوم بو بلای بوم خال تو — خسرو من کشتم پی خال تو

گردن جه بام آهر نشو بسیم — کردم قصد تخت قتل بابوی ویم
شیرین هر چیم کرد پی تو م کردن — شیدای عشق تو م ایمانم بردن
هنی نمندن تواناو تاودم — شوان منشو خاوی نه چادم
هنی نمندن تاب و تو انام — مبو بیاوی بداو دها نام
مبو جه وصلت بیاوان بکام — مطلبم ایدن باقی والسلام

جواب دادن شیرین شیرو را و مهلت خواستن از شیرو

شیرین شنفتش جه شیرو جواب — بزاری ورنگار ربش داجواب
واتش ای شیرو مرشرمت نین — ظلمی بیستو هرگز کی دین
بزرگی وینه خسرو مرده بو — من یک سیام سیو نک کرده بو
جمین نام زونج دروون داغی — سرتاپا سواد سیا قلاغی
سردار سرکون مرده موی ملو — غلامان خاک نیرفاک وجون
میوه سیابخت سفته سیاپوش — برک آزتی قلاخی ندوش
خسرو مرده بوش بی حالوه — بشین شیون کمرلالوه
شیرو مرتو گور یا فر کفنی — ترسای نسارا دل جه سنگنی
ار صد که هزار اسیر تونیم — دیل دست بسته دس کیر تونیم
بی نوا و بکس زونج بی دردنیم — هرچاری خذمت بابوت کردنیم
بزانه بحتی خدمت گذاری — مبو ذلیلان منظور بداری
بزای جور بیام جفای روزکار — مبون ببرزان وانه روزکار

ایسه کردن

ایسه من کرون شادی بدلدار — تو به اسیران مپرسم کار
بری تو بیجای من لعیدن — هم تیر طانه نه جرک وکین
حرفی مواچون نکره ستیز — بنا بکاطر هزار بیر و یز
مهلت بدریم تا به چهل شو — بکردن تعظیم تعزیه خسرو
شو شام وخیرات بدر خزانش — تمام کرون طوق تعظیم نازش
فکر وخیال کرمر شیرو شیتن — نامردت کران به بابوی ویتن
تا به چهل رو مهلت بدریم — سامان درون کار سرانجام دیم
او ساجو ماهر جه رضا تن — شیرین نغربان فصل خزاتن
وشنوی حرف صحیح واچون بیت — پشیمان مبی جه کرد اروت
سوگند بو صنم فلج بید ریغ — سکادن پرفه جرک بیم تیغ
واتش بشیرو من ایدن رضام — اختیار بتون باقی والسلام

رخصت مهلت دادن شیرو شیرین را تا چهل روز در خود بیکار

شیرو واته سرو خرامان — جه سر سنگی سرودت نذابان
نه شنفتش جواب شیر نسبت بیش — شیرین رخصت داش بینکا و خویش
شیرو شرمسار مند نجالت — دربانش بنی دواتش بنالت
شی نفکر فام جه رنگ نکاردن — چل روزه وعدش جنی بیاردن
آورد کاطر دردین دارا — هیچ خاطر شیرین جه سیر سارا
ورنه محالن بکیرون طاقت — بنشکت متو تو دلم جه حسرت

شیروی پیران سنجی نار را ... داش لشو زساز کیشش نارا
طبل غلامان چنی ساز و سوز ... خیمه و خیابان توشه چپل روژ
لادی بلور ریز و جریت چکان ... لشم نی بازی نه موج میدان
کاسیر سگان نسرد یاران ... سگار رشاخ این طیب تیاران
کاصدای خوشخوان نغمه دف و چنگ ... سازان دلگیر شوخ خوش آهنگ
شیرو پید ستور نسر سارا ... چپل روژه دعوه شیرین دیارا
هور کیلا بتا دشیرو بشتاب ... یاوا ابنزل جوا دار کاب
بتاد تعجیل پیا بی جو زین ... دو باره به نو طلب کری شیرین
خواجه سرایان جهد و فحی کردان ... بتاد تعجیل شیرین آوردان
یاوا انجدست شیروی بدنصیب ... سر بر دلسجود مدرا ادب
شیرو دات شیرین دعوه تمامی ... وادهٔ دختمن و سیام بکامی
هنی امری من باوردن بکام ... به دانیه فیشتر خیشتن رضا
شیرین به دوردن فکرش برده ... قاپی خیالان وردن کرد ده
واتش به دنیا نمانون دریغ ... خودهای خسرو و یم بدون تیغ
یاوادهای دیم شیروی بداندیش ... میراث خسرو نمانو پریش
نوبت و فند کاری پیش کردن ... اساسهٔ خسرو جه پیشش بردن
دخی جهاسش کردم به گشت ... او ساجو و ماویم بدون بهشت
ورنه چه حاصل ویم بدون وباد ... شیرو دمای من بیشو بشاد
شوق شادی دو

شوق و شادیش بو بر و زود بشو ... جمال منه میراث خسرو
بس من جد خیال چشم مقامن ... اینه من کردم گرد ارم کامن

خواهش نمودن شیرین از شیرو و اورا خواهش کردن شیرو را فریب دادن

شیرین و اتش شیرو دعوت تمام ... ار بعوت جه من بیاوی بکام
هر چه من واچان بکیرش نگوش ... پند و گفتارم مکر فراموش
من به تو فیشتر میل تو بیمن ... اینه عیب تو هم عیب و یمن
به قتل خسرو منیج خوشیالم ... فاش کاری کردی تعنات لمالم
من هر جه ازل تودم نخیالن ... شیدای عشق تو یم چند سالن
جستجو یم فرصت نبی ... ردو بر و بردم ریاد ...
بی اربعوت بایت بو به با ... هر چه بواچان باورش نه جا
بتال جنیاد دیسماله بیت ... ناکردم به تیر طعنه ندان بیت
یکرو بویت به مرده پاس ... نان نامردی چه مال و میراث
بری چنیش صدای سوز ساز ... چنی عالمان بیر جام راز
کیشهٔ منت میراث خسرو ... مرتوم بساهی کس تی جه او
باوا اورنگین سود و زر بری ... دست فنا ریزنه خجر بی
چپل ستون سر کم کس را کرخواه ... نجا که جا ریز سر آورده آه
نکیسا به تیغ جگر پاره کر ... بار به دست به اوا ...
باد گساران نیک خوشم ... جه مال خسرو دیده بپوشم

دجش نه دیدم نین کو ... دیدارش بدل نین بر
ار بعوت جهیم پی جام سر ... وفاتش من بجا که باور
دخی حرف من بجا آوردی ... هر چه من واتم تو بوسه کردی
او ساجو و ماتاین گرد ... طلب کرو تمام ملک قسلم رو
ملک مالک شاران کردیم ... مال و مملوک به خاص و به عام
بیان بیدار صف صف ... بکیشه شیلان شادی نسارا
او سامن رضا و دعوت ... بشنو لشکار سوز ساز و بیت
ماواتم پریت نصیحت تمام ... بکیره نکوش باقی والسلام

فریب خوردن شیرو و بجا آوردن شیرو وصیت و مقالات شیرین

شیرو شنفتش به شیرین خبر ... بکوفه شادیش جدل گرداند
واتش بنیایم منت بکیانم ... هر چه فرمان قوچ قربانم
چیراو خود شا شیروی کل ... تمامش شیرین هر چش مال و مال
فرماش هر دم به تعجیل و تا د ... جام ریزو کسر ارشش من بکرد خواد
شودین گروش ای باد آورد ... طلای دس فشار چهار گرد بعقبت
نکیسا بر تیغ جگر ... بار بد نوان هر دو دس ...
زر بکه شود زیر نکیسا ... بچرا و باربد دنیاش ...
خزانهٔ خسرو ریزا به سارا ... دینار و درم نمند به دارا
چیر تاین کرد به ملک ملوک ... امان خلایق به جوار بلوک

کیشتی صلات نسامی کو ... جم هین جم آرا اندور شیرو
مدران بوصف خلایق بده ... نقالی شیرو تا قبر خسرو
قاضی طلب کرد عقد شیرین بست ... بیاش بنای بزم شادی بوایع
به شوق و شادی خرد شاد به سر ... تمامش بهو بکوی چهر
موتش شیرین صفای سالش ... ترانش بقصد سرو ماسن
کردون تعصیش هر ها رنگدا ... شیشه شکوفش به دو سکدا
شیرو بی خبر به رسوز رنگ ... به سور سازان صدای دف چنگ
سازان بهم طور طرز طنبور ... چار تار و چپل تار چاغر خودان
بوق با لبان نغمه نی نواز ... کنیزان رند رقص بازی باز
خرد خوش خوان چپل تار رو ... دیگ چپل بازی سنج خوش آهنگ
سرداران سرمست بجام باده ... فغان سلطانان مدهوش شاد
خواجه سرایان بادهٔ میفروش ... بازی کنیزان سرمست مدهوش

رفتن شیرین بحمام و خود را در طهر آرایش نمودن بجهت شیرو و دیگر بخداوت و در باطن خود را بقتل رسانیدن و شیرو بنجره کا

بشنو جه شیرین خاطر فطرت ریش ... آما نکار قصد قتل و یش
شیرین بشیون خیرا بحزام ... جنی کنیزان لوا بحمام
بر گ سواد و سیاش کرد ... ...
عریان کردش تن ... ... برکاست سیا قلای

بلوری بدن کافوری دینه — سر بنجهٔ حوض خرمینه
گیسو کمندان زلفلاری چین — بخش کرد زندی اوز زلفلاری چین
چون لطف و نور چین ترکلان اوزی — سر سوزدی جبین سونه سرای
چون برج بیضای بندیلار انی — چهره جمالش کرد بچراغان
تاوناش توتن طرز تاو طور — گوش انطاق چون بیضای
گردش شست و شوی کنند و کلاه — بدجنگ جل جنبش نه سیم
اوردن بکیا فرمان دیشان — خندرزنده کو هر بخشا دیشان
بارحق کلاه و عنبر — بمشک و میکی صبا تا و سر
غسل غسلش دان نکیبه مالی — قطرهٔ مشت دیمال اوز زلالی
پاکیزه گردن سرتا پا تمام — مالان یمالشت دینه نقره جام
حاجی چهره جوق جامه دار — خدمتگذاریش کردن بو قرار
اوردن بکیا خدمت دیشان — شیرین خیلی اوز انجا دیشان
بسنگ سیا بارشه و دست — بمالشت مالان فاخر فاطر خوش
عطر و عبیرات سنندن پیدا — بر لف گیسوی فاطر پیدا
خرافرامان توتی ماندرون — آماننشت تخت نی چهره برون
نشت بدل آزاد خاطر خطر — نمایش کرد بنیاد آرایش
اوردن پریش بسانه برکش — طرح تداری قصاص برکش
بنجه تماشان یکیک کرده ده — بسوز زاری آه سرد ده

اوردنت

هورو وشت لباسان رنگین بکرنگ — هم با ترنیف فلاخه فرنگ
پوشش باندام حریر و والاش — قطنی و قناویز قماش آلاش
سود مطبق طرحه طلاباف — فنا تی فتن سوسنی شغاف
گل کرنی و گل بند کسای کتمان — کیش کشیری خاصه سر خطان
تافته طلا باف و دارای دارا — طاقه تبه دار خارا ی خارا
زرباف زرکش زیبای زندرق — شال بافتها ی سود مطبق
بادله بند دیبای اطلس تو — زیبای زر اندود زرتاب زرتو
نقصب قیسلکار حریر زندکش — طرح لطیف طلا نقش منقش
پابند زرین سرتیب طلا طرز — کفش گل اندام صنعتکار شتربرز
پوشا باندام رنگ عجایب — دیبای زرسود سوزن نقش واو
میخل مشکلی جه جنبر نیلی — دیز و دار جلنبی قبلی و صندلی
پسته و جوزی و ماشی و نارنجی — کاشی و کاشی خشی و بوره
لاکیره و لرزان گردش سرآویز — لوله ریشه دار دانه لال ریز
عنبرجه و عنبر کلان کلکش — مهرهٔ مرواری یاقوت لال کش
زنگ گوشوارانه دانه دیار — با جش به زمرد و ریشه مروار
تاق طلا زیر تاج زرورق — طلا زرین تاج گل طبق
طوق گردن بند طلا و جنبذ — بازپش اسرنی زمرد زبرجد
گردش سرآویز بچه کاسینه دا — بو خط رفالان فراز بینه دا

دانهٔ انکشتر و نی بنجه شسته لعل — بازو بندش ثبت بازو بر قزل
جود ماسا مان سر دین کرد تمام — آمانه کار جلی جهین جام
مالاش تکونا سفید و سرخاب — خلعت دانه خط قرهٔ دل نکاد
قران کرده تیر خدنگ خارا — نیش نوک نخش بکین دارا
ابروش بصندل بیاض صندلی — کرد نقوش کیش کیکیان داد
دیدهٔ سیه نکی کحیل سرمه کرد — زلفانش شتان مفتون بسه کرد
قناعت خالات بانذانه کرد — جلاد انجال یکیک تازه کرد
زنجیرهٔ زلفان کحیل کمانی — گردش سرآویز روی بیاندا
ساباغ سر دین سونه دیار — بست بی نگار نگ نقش کسار
طوق گردن بند ریشه زبانی — سر دل سینه صاف صراحی
والانه بدن پرزان بلور — نمایش کالای کان کافور
سیب غبغب جون غزان زنخدان — بلطاق ابروش لب چراغان
دهن کرد بلدج دانه دیار — لطیف تبه جان میخ مروار
لب که دیلالای عقیق بر زند — نیخ وز زنخدان جو نظلامی
کوزنش بطال کرد شمع شوخ — خوشتر جو سیبان خونبار جرم
یخش لاله ریز دانه سپند — نماناقش جون قندیل
دیدش پیغرنا دیده غزالان — نیخمان کرد بشیخ ضعفا نهالان
جمینش بیضای بلور پیغرنا — شعشعهٔ شعاع خورشید پیغرنا

حورلی مادی

صفای سرابای قمر و اقرا ر — شیرینی شیرین اوروه دادیار
بجرد و ماه و مس خضاب سیه رنگ — برنگ حناء جوهر گردش رنگ
بمشک ونکینک دار روی بکتاب — سامانش پیدا عبیر و گلاب
حور و ملایک آمانش بسیران — فرشتان فرش سنندن بحیران
جنان و جنت رونق ریز نان — خاصان جاودید دیشان پیغرنا
شیرین بود سترگ گردش کلباران — لب نیو خوردس آراسته شادان
هردم هیا ولش بولیشدا — سفته آه جگر سوزنده ریشدا
بعزاخ خسرو توهٔ تکیا فی — هیبوروه دنیا و داده جوا فی
دعای آرایش سوز ساز ریش — بوالکتیران طلب کرده و بیش

آمدن زنها نزد شیرین و شیرین اظهار دلکشی خود نمودن

نازک نماسان نوم نو هالان — بند بند لان نرم روالان
دوروان خدمتش نارنظاره — سنجی دان بندرمه چون ستاره
مدران نادب ندیدار دین — سجده سجود دوان ندیدیرین
شیرین تشیون دمجلس یاران — اسرین زیر ناچو سیل باران
بدنگ دلکیر مرکه قلم کیش — جوریش یا دوان یکیا یکیا بیش
آمان بپا بوس برگزیده شان — یکایک بسادس و دیدشان
یکایک پایان برابش تمام — دم نیان ندم کونای و جیره لام
و آتش یادوان فرا انکا جیش — شورش بین دستورکی پیش

یاران باوران تاج کاوس لم / ها مراز راکو رفیق چو لم
نازار و نازنینش باکه نازنین / محرم سوز و هم کدا از من
دوس و لیندیر یار و غمخوار م / جلیوری صفای سایه و ایوانم
طبیب درمان ایش دردم / آینه درون حسین نردم
سرحاب سرفقت وفاوانم / قدیمی سالان بانوی باوانم
نوا نوا جان شیرین و شش / دمای کیخسرو عیش و نوشش
برک قلاخی کنندنش نور / پوشانش بتن کالای بو عنبر
شفاف شوهر نو غمر دورش / شادی سوز و ساز درد سوزش
سوزنیالان سیاست کرن / افر بویی من جو بی حسرت
دمای کیخسرو نمانون باشد / بکیلون ندور سرندون برباد
شرط بو من جه داغ سوزناکا / بدون جرکه نیم به تیغ آبدار
شادن خاطرش نبیشون دم / شرلمن سکوفن نو بنون و هم
وتهش یاوران غارن خیالم / بی کردن آزاد بکین حلالم
چند سالن بهم جفا بردنیم / راز رضای دل باهم کردنیم
خیلی جفی من بردنتان جفا / کیشانتان پی من چند رنج و عنا
هنی کالن نبیشیم بهم / دیدار شیرین بو بیش و چشم
ها دیدارمان کردون بردوس / مردی قیامت بند نشت محشر
داخو دمای من آسیک بن / ورده در بدر دستگیر کی بن

دلریش

دلریش کی بن بزاری زنگار / کی جه دردتان مو خبردار
کی بو باتید باکه راز تان / کی بو بکیشو جون من نازتان
یاران یاوران روژ ایمان / روژ رستاخیز جیا نیمان
بیدی بوزمی دو دوس نکردن / حلالم کران مشون و مردن
نین زندگیم دمای کمر لال / نمانون جه یام دنیام بو بطال
مبو بنیرون بو و بو شدا / ویم سرکون کم و کلکو شدا
یه زیب و زینت خط و فالمن / غزم جه عروسی کمرلالمن
ذوق و شادی من خش خیالان / اسلو معانی کمر لالنان
پشتان بوان چنیش بو و بو شوه / بو بنیم و فاک کلکوی نو شوه
باد دمای خسرو بنون باید ار / بون بهام نشین شیرین زنگار
بر شون جه دولاب دنیای این / جنی کس نتیون سر و یک سیرن
دمای کیخسرو جه سوز نالین / شیرین جنی کس نبو هام بالین
جه لفظ شیرین شنفتن یاران / توهان جه تاو تب تیغ ران
کیتران تمام خروشان جلاش / سکیبار کفتن نرودی خاکش
یاران یاور چنین جا مانش / کیکانک بیسان دس و دامانش
جه هجر خسرو داغان دو دشان / داغ دود دردین با نوشان
بنین شیون بالیبا نو / بشوق شیرین لالیا نو
واتن یای بانو خیلان / رنج و ریاضت ها و رزمان

دور دون کمر بناکه مان / مشیونه مقام سرانجام جان
شادیمان مکر بزاری بوز ویر / ایمه بناقی مده باسیر
سلسله وسان خسرو شیرین / دشمنان دون دوران میو
ترک نداری تاج و تخت مده / ایمه بدلیل ناشنخت مکر
نمانیم ذلیل ایمه بی کسان / به یم بدس گیر دست کسان
تو ایمه جه مکان ارمن آوردی / جه زید رضامن آواره کردی
درد و دود داغ جه خسرو بتر / تازه مکرزام تو ز بسته خطر
ایمه زده زام دودی درد داغ / برک سیاپوش قلاخی قلاخ
بازمان بایش نیش جه کوه / بی سوز سفته سیابر کوه
بزاری وزکاوا تین جیش کریم / دمای تو دخیل و لای کی بریم
کی بو باتید باکه رازمان / کی بو بکیشو جون تو نازمان
بسوز اسیرین بدیده نمناک / برک آزیتی بدن کردن چاک
سیاسوادی آواره کردن / به نیش ناخون صد پاره کردن
به او اسیرین سنگ شین و شور / آوردن بسوز زامان ناسور
کلاوه زرین طاق طلا ریز / بنان بیا که فلک خون آمیز
کردن رستاخیز جوزوز محشر / بلیم شیون جه خسرو بتر
هر چند لالیان بسوز اسرین / فایدش نکرد بی حال شیرین
دس وان نکردن آمان بجدا / کردن زایله و زاری بجیدا

فغان و فریاد

فغان و فریاد و بیداد بی حد / زاری و شور و شین جه حد کردن رد
شین و رستاخیز کردشان بنالت / شیرین جه نوبت کردشان حلال
شیرین وات یاران فایدش نین / تقدیر تدبیر مقدر چین
جه دس دوران رنگ زنگار / مبو بنوشیم نشاء نوش غار
کمی نسایه چرخ چپی واز / جه دام و دودش نین سرافراز
خسرو نمیسان جه تنگی نزار / بی دین شیرین ها نه ختل
بشون بیاون سوناک گلکوش / بو بنیون سوناک یانه قبر نوش
بیاون دلاش بو بنون گیش / سر بدون نسای سرانجام گیش
پشتان بون و بیژن زخم زامانش / بوسه دم کونای جمین جامانش
هنی جه شادی نین قرارم / بی رانکه لوان نین مدارم
اسلو معانی خسم خیالمن / جه نو عروسی کمرلالمن
نداروی مدار دیرم درکمن / خسرو نمیسانن جا طرش تنکمن
بیدین آخر دنیا و دشمن / به شور شیون آخرین من
فایدش نین یاران یاوران / لوانم فرض سرکب یاوران
هنی دنیای دون نین مطلوبم / بدین دیدار خسرو خوبم
کمکم بزین یاوران بدو / سری بکیشون سوناک خسرو
بو بنون دیدار دیدن فرنج / تن ببدون به تیغ هرچه مبو بم
زوالان بزم یاوران نشین / بناو قحیل سرکب بدان نشین

زین زرین تخته‌ی طلا ... علیا و مرصع خاص پر جلا
رکاب زرنشان دانه دیاری ... زین پوش زربش ریشه مرواری
پیکان تخته‌ش مرصع لجام ... ینا و مرواری تمام سیم خام
کیشان کنیزان ایشین و بهرین ... آوردن و بر شهباز شیرین
شیرین پیشیون خیزا فرامان ... سیل سر نیش ریزا ندامان
واتش یاران همت بیو یار ... هلاک کن و غم رنج روزگار
جه نو بهم بو سا دینه مستشان ... بو سان دس و پای آدات بستشان
شیرین نه پیوار پرده برکنیش ... گردش مدارک قصد قتل ویش
دشنه تیغ تیز رنشانی نهان ... هورکرت جنی ویش بی قصد کیان
جلای کنیزان پروشش کمان ... ترانان هنش اختر انجمان
جلاد کیانش نیانه هوار ... باد ابر رکاب شیرین بی سوار

کشتن شیرین خود را در سر قبر خسرو

نوظه‌ی جابش هوادا اسنر ... همت خواهی کرده قصر منظر
واتش دهردون خدا نکهدا ... تو به مان جنی رنج روزگار
نوین وابدون دوران فانی ... چراغ خسرو جان جهانی
کس به ستبرد جان و جوانی ... تا سر نکیلا بکامرانی
ار صد پادشای جهان گیری ... اگر پهلوان تخش تیری
عاقبت بارت چو غبار بیدن ... دوران فانی آخرت ایدن

فلک آدم خور

فلک آدم خوار خونی خشم خون ... خسرو کردی خوار شیرین سرنگون
برد آتش شیرین هوریزا نه جا ... باد ابر رکاب شاهی بی نرا
طلب کنیزان دانه دیت شیر ... راگه کس بنمایش گرت نور
بول بازی باز سازان ای گیش ... جنی دنو خیک آیت و دوست نیمیش
ساز موکسان نغمی پر سوز ... دنگ طبلی باز نغمه جگر سوز
نه هیئت شیرین ساز سرتاسر ... نوازان نغمه چون نی جسم
شیرین نوظه شرم هوادا به سر ... ای پرده و جابش کش کرت نور
بسوز سازان ناله دف چنگ ... کیشش نما بین صف آرا صف
جه برق ریضاش روشن بیزنا ... نور پر و بال خورشید ریزنا
اورو تا بی قضای کردن کریا ... ای پی دیدار وینه سپی باز
فوج ملایک آماش بیران ... فرشتان فرش سندس بیران
انسان بی رنجور ملا مندن ... ملایک بی حیات ملک ملک شوق
هرکس دیش دیدار شیرین بی نمان ... لوانه جانه مجنون سالان
بی بکاشتین جیش کوی دجیل ... ویری ب دهری جه هجران لیل
کمی مند جا کسی سرنگون ... کسی جه هجران تو تابی دتون
یکی ریش جه حال یکی شیم هوش ... یکی مرد جلاخ یکی بی جه هوش
مردم جه نیش لوان جدیث ... شیت تو شید ابن به شوق شیرین
شیرین نبازان سوز جگو دف ... کند گو و برد نما بین صف

نما بین صف و یارا به دو ... باد ابر گنز مزار خسرو
هواتن شیرین دمای کمرلال ... شوق و شادیش ها نه خط دلال
نوظه‌ی جابش هوادان جه سر ... سوز سازش منو به شوهر
ترانان شیرین فارد رند ریش ... سازش جه بن ها نه قصد ویش
باد ابر گنز مرگ داقرار ... پیالی جه زرین شیرین بی جار
اسپش وادرس کنیزان رند ... واتش کیران سرکیسم و بند
ویش بو اویلا روالا بدو ... باد ابلکلوی مزار خسرو
ویش سرنگون کرد کلکوش ... پیستان به بر ویز بو نیاد دوش
یکیک جه فالان سنه بریش ... جه تو بنا خون کنندش کتاب ویش
ناتانی جه زلف سنه تیغ تیز ... بجنگ خون هورش کند جه پیز
نوزسته زامان کونای غرق خون ... هورکنش جه نو بینش ناخون
آلات الوان برگ نگارنگ ... پاره پاره کرد با الماس خارسنگ
سرش وابنکنشای کلکو شدا ... زاری با بانگ برز بردش دوشدا
فزالشیون نشت نه سرنیش ... باد ابکردون ناله کرنیش
اسر هو نیش بلطف و دوا ... ریش بجلکوی فاک خسرو دا
داتش کمرلال فدای نامت بام ... بیدار بر جه فاو فدای خاوت بام
کمرلال کی سر هور دار به فاو ... فاو سرای سنگ تو نین بار
بیدار بر خسرو جه وخت فاون ... دوران دنیا بی تو فراون

هور زره جه فاو

هور زره جه فاو مر جیلا نی ... یه چیش نه فکر خفت و فانی
سر هورد دار جه فاو دل آزار ورد ... بو نه شیر وی شوق جیشیش کرد
رنگ خوشخوانان بریش بدا ... کنیا جتش بار بد زروان
جامه زر شیونا کسرا کرد فراو ... باد آورنکست دس فشار نا آو
شود بزکردش پی کلکون وا تیز ... سپا و سرداران آوردن کر نز
خواجه سرایان کنیزان رند ... خاصه غلامان بندی کرد نه بند
تاجش دان نه سر نشتن نه تخت ... داتش آبدوا سلسله و رخت
جهد جختش سپید ای شود رد ... مانه تصدیقین پی ناموس تو
مبوش بیشو یکی پانه جیش ... درازکردن دس جه انداز ویش
اورنگش نجه غلطان هور کرد ... تاجت جه لالان تخت نکون کرد
تازی تو اران کیلانی کمند ... بد و بجر پان کند بیت نمند
قوشخانان دریت فیض جی فراز ... جهران مفلس قطار روز نهار
چاوشان نه بند جابر جیان نکیر ... غلامان بند دام سرداران اسیر
سپات سرگردان سلطانان حزین ... شاهان نشیون شهر نشین
کرسی نشینان صندلی جه زر ... خالی جه خانان تاج نادر سر
مجلس مقامات مست جامی ... خالی جه شادی کی کیانی
ساقیان سرگم جه جام باده ... پیالان پیو نگون فتاده
صراحی سرمست قرابه خسته ... شیشه سرابان شاهی شکسته

بازی باز بیدنگ سازان سرکون
خوشخوانان خاموش غلطان جنی خون
فراون خاپور دروازهٔ پرویز
دنکش [illegible] میو نه جا مرنز
قاپیت قفل مقصد قافل کیرن
کهسان شیرین بنش اسیرن
سرهور دار به خاو حسبت جنالین
لی توشادی و ذوق شیرین طالین
کر جیش بلوچاری نگاران
نگاگی بچه دور بوینی یاران
خروش جنت نجم نیه ده
شیرین به ظلم ابستانیه ده
فدات بام خسرو به [illegible]
گیرو ده‌ی بند زنجیر [illegible]
به چه خاکادن توش کردن خطر
هزار جه دیار نازار [illegible] دلبر
بچه خادی دان تو پیش [illegible]
جه داد شیرین مات و مدهو
چه دار بر خسرو فصل بهاران
فصل فضای سیر شوق گلزاران
شو نم به نم نم غدا ران
بوینه لاله به لاله زاران
سرزمین فضای قیس [illegible]
خلاص جه سرمای لیل و نهاران
کلان کلاوان کلو گلزاران
چمنان نه شاخ چطر چناران
مات طولن هر روی شان
آرزوی دیدار دین توشان
خسرو دمای تو دنیا بو بر باد
نه شیرو دمای تو شیرین بساد
دیدم فدای نام جکر [illegible] بام
خاو خاموشی [illegible] نکت بام
خسرو دیم بند [illegible] بام
فرهاد دیم فدای نام [illegible] بام
فرهاد دم فدای سرای [illegible] بام
سکان وماوای تار و تنگت بام
فدای [illegible]

فدای طیب و طوق شاهو [illegible] بام
سردار قم سپاه [illegible] بام
تندر تاج و تخت کمر لالت بام
فدای بیداغان زرین [illegible] بام
فدای طنطنه فوج فرت بام
ویم تندر سرطوق سیم زرین بام
تندر شجاعت و لاوریت بام
فدای لال لخشی باد آورین بام
فدای سان صف [illegible] بام
فدای طلای دس [illegible] بام
سرکرد شاپور هم شوریت بام
تندر شیرین شکر ریزت بام
تندر سلسله تاج و تخت بام
فدای [illegible] نام سخت بام
فدای بزم و رزم [illegible] بام
[illegible] و بار جه خوش آوازت بام
تندر کنیزان [illegible] بام
طلب غلامان پراکندت بام
فدای صف آرای سهریارت بام
سان سلسله تار و مارت بام
تندر غلطانی خاک خونت بام
سر طوق زرین سرنگونت بام
فدای بانوان اسیر بیدت بام
دیوان شاهان بطال کردت بام
خسرو خروشان خشم جوشت کو
سردار سرکش سرکش نم رو
لال [illegible] لال لخش [illegible] خیالم رو
[illegible] دس کمر لالم رو
شاه شیر شکار رفتیارم رو
سالار سرهنگ گیانم رو
دلدار دلبر [illegible] درم رو
گنجور کوی گنج باد آورم رو
شهنشهی شاهان سهریارم رو
دس [illegible] دس کیر [illegible] رو
سلطان [illegible] بحر و برم رو
صدر سرداران کلاورم رو

خواهم غلامان [illegible] کشتم رو
کیان [illegible] بادو نوشم رو
[illegible] شنه عزیزانم رو
سردار صاحب گنیزانم رو
سپداوم گردون کیقبادم رو
شیر زبر دس [illegible] فرهادم رو
شیرین [illegible] خسرو [illegible] نا
فغان و زاریش تون تاو نا
دس برد هور کیش دشنهٔ تیغ تیز
دسنش محکم کرد نه قبر پرویز
نوکش کرد [illegible] وارا
سرکرد بالا سرنیش [illegible] را
واتش [illegible] خدا نگهدار
[illegible] روزگار
بار و [illegible] کردن بظلمات
سر برد [illegible] سیاهی ممات
سرنیون [illegible] سیاهی [illegible]
[illegible] تار و تنگه ده
بلی دمای من کردت برباد
چرخ نیلکون [illegible] بساد
دمای کیخسرو [illegible]
نمانی [illegible] دوران [illegible]
[illegible] شیرین شیدای [illegible] تیغ
آما [illegible] تیغ
[illegible] خیزا [illegible]
قدری [illegible] بی سوا
بلندی [illegible] خیزا [illegible]
آما سر [illegible] تیغ تیز
سینه [illegible] خیزدا
[illegible] تیغ دشنه تیزدا
[illegible] سودای [illegible]
[illegible] تیغ [illegible]
نوک سودای [illegible]
سود [illegible] فارش
نوک نیش تیز [illegible]
[illegible] برق [illegible]

[illegible] شنه تا بشت
کیش زوانه [illegible] بشت
به قرقهٔ قهر [illegible] مسج هون
شیرین [illegible] سرکون
جه تاو دشنه زارا لوده زار
به زبر [illegible] خانه
زیر [illegible] شیرین [illegible]
سرکرد [illegible] قطره [illegible] زرد
[illegible] زام قطران [illegible]
جوشا و سروا [illegible] شیرین
خوناو خسرو [illegible] سالان
[illegible] دوارن
خیزا و [illegible]
[illegible] زار الوده زار
[illegible] پاره
[illegible] خواره
الوان [illegible]
الوانی الوان [illegible] زاران
[illegible] اوج
[illegible] مسج
[illegible] نده دا
[illegible] خسرو دا
شیرین [illegible] سرکون
زنجیرهٔ زلفش [illegible] هون
[illegible]
[illegible] آلات الاش
بستان [illegible] ادا
[illegible] خسرو دا
زیر [illegible] شیرین نالاو بی کس
کفت [illegible] نیم نفس
مرغش [illegible] صندوق قفس [illegible]
[illegible] نفش [illegible]
جوانا [illegible]
[illegible] نوک [illegible]
[illegible]
[illegible] سودای ستم

کاسه چیالان دیدیش یره هرن / بالالی مژگانش سر سر نگون
چیدکنج چدکنج نالشت ناز / مدهوش ای هر هوش هر یزدان ناز
قائمه مقصدش به تعجیل و تار / نعمد سینیش چنگش و اقرار
بچنکال چنگ قلابه غذاب / چنگ دانجرکش چو نقطره گلاب
نقصت قاتل قبض روحش کرد / ثبت دفترش بکاتب سپرد
بلکش هم درخت ریزاده رازان / سنیدش ای حیاکینا چون قران
فارغ ای چو ینیش دردی داغ درد / لاشه لطیفش تیغ دستنک سرد
سرکم ای شیرین هر زوغ زایان / کیث ریا یزه تاتش هر ناماان
اجل داشی ندم باده پیهوشی / سر بردکانه فاو نان موشی
بونیا بنوی کیاتش هر نو / پشتان ای شیرین کناک خسرو
تروزبو نیش طاین ای لطاس / چدین چه یدار شیرو ای خلاص
ای هر استان برای سپرد هند / تظلم نیکنامیش تا هزرو اند
شرطا شیرین مند تابقون یام / شیرین مند بشرط شیرو ای بدنام

خبر دادن نوت شیرین با شیرو دیشرو هم خود از غصه هلاک نمودن

بشنو هه یاران کینزان رند / منده و منتظر حی اسب و بند
هرچند کرون صبر بشین وشیدا / دین شوق شیرین هیچ نین پیدا
دیشان بریاد کنی ایله زاریش / ناماشان کموش زیره نکاریش
یاران بیکی روالان بدو / رشیان نه کمتر فراز خسرو

دین شیرین گفتی

دین شیرین گفتی هات و سرنگون / الولای هونین هر سرتا ناخون
شالو میو هونش بدودا / پشتانش بتن فاک خسرو دا
خالنش هر هون گردن بزنجل / مواجی روحش سپرد زن جلال
هرچند هرین نیش کیندو رازان / هنیش حال و هوش نا برازان
دیشان میج هون کال نیش / موران موبران [illegible]
دشنه تازه ساو غرقن خنجرکش / هزوشان میو بیالای کش
رجش واران [illegible] گرون / مراتب شیرین صحالن مرلان
یاران بیکبار بداد و بیداد / کیثن باکه نه زغفان و فریاد
زیرتان نزار زایله زاری / هزارش و غوغای بزر و یار
یکسان خلایق روالان بدو / رشیان نه کمتر فراز خسرو
آمان دین شیرین کفش سرکون / سرتا پا الوان غلطان نهون
کی سربکل بکی خاک لسبر / رستا خیز خیرا چو نروز محشر
خیز از ولات زاری شور شین / یا وا ابشیرو احوال شیرین
روالان برم یاران ولریش / حلالش شیرین وهتنان [illegible]
شیرو شتغش چون بطور احوال / تا ویاهه دردی بکوی و غال
رواالاهه هرم باکت اسرین / بیلیع و زاری یاو ابشیرین
دیش شیرین کالک هم سرکون / سرتا پا تمام غلطان هون هون
بچکت تاغون دین صد پاره کرد / کگسنا ونا کاکیسا آمده

آورد برادان بخش نکر / دیش نیانه گل هر با تاب سر
بزاری وزکار بسوز اسرین / فغان و فریاد آماتش بیالین
بانگ هر تین دیده دلکرین / فرق شیرینش نیاته آغوش
دشنه تیغ بیزکیش انجرکش / ویا بالوان هونین برکش
زلفش غلطان بسیاه زنون / کاسه جانتش ترین هر هون
مژگان ابرویش سیاه چاه هون / بین هه بیکان خدنگ هونین
لبان لالش مونج مرواری / بین بغبغب یره کلنباری
نیجوز نخدان هه هون مشکین / رق این نروش زلفان مشکین
ساق و صراحی سینه سیمی لال / بهن غرق هون جفنی نوفمال
قبه قندیلان وشبوی شمامش / مدر و شانه هون نهاین چاش
شیرو شیون هرچند لاوش / زاری کرد بطور تون تاهه دیش
چوریش شیرین بزاری رون / شیرین بشیرو ناما بزوان
هرچند میو ساجین جانانش / دم ملیانی کونه زانانش
بوملیا و بوی زام تو شوه / بهردم میرا بو دبو شوه
بو ساز ازارویش و دانش / بلب ملیا زوخ زامانش
هرچند که شیرین ناما بر ازان / خفته ای هه خاو سرنیش کازان
زانانش تا تا قی موتش نکرن / سرنیش سودای شنفتش نکن
ترم ننندن بخوش شیرین / شیرو قرارش تربیای شیرین

دست شیرین

دست شیرین گرت بشین و زاری / با بانگ نرم فریاد و زاری
واتش ای شیرین شای نونهالان / کردیم بهونی شای کمر لالان
رسوا هم هه یام بری روزگار / کردم قتل بابم بیسم نابکار
تخت خسرو دم چون دا بتالان / کردیم بسرزان داتم سالان
سلسله و سامان کردم سرنگون / خسرو کجا غلطان ای هر هون
میراث خسرو هرچه مند بی یم / دام بازآورم بدست ویم
با بوی ویم هه تیغ کردم سرنگون / سپاه و سرداران کرد تون تون
شیرین هر چیم که تو پشم کردی / کنای عشقت تیغ هه زالم بردی
هرچه تو واتی آوردم به کو / اینه شرط من آنه بیعای تو
میراث بابوم هه دسم بردی / آخر عاقبت اینه پسم کردی
هم گنجینه دم غلطان هون بی / هم شیرین تو وخ هه دسم بردی
هم سپاه و هم سان هم سروهم مال / هم بانوی شیرین هم شای کمر لال
نامروت گران لبر بخردی / بی چیش بطور تو پشم کردی
سن ای دردوره ایسه حیش کردن / داوو دله دیم ولای کی بردون
سودای سیاست بیم نمانا / کی میو بیدادها دارو ها نام
علاجسم ایلن ایم بدم کشت / فارغ بون هه دوره دنیای زرپرست
چودها بشور زاری و زکاری / کیث باکش نه زنا له و زاری
واتش ای بیداد سرا بوم بن / آوا آشفته ای بخوم منم

سیات سر سیا بخت مه — جلاد هونی تاج و تخت مه
ها وار بهو سر مال مه — غنیم خونریز کمر لال مه
خطای هونی بار خیال مه — بی باک بی وصل هونی جام مه
محروم و مهجور و دوردوان مه — شیوه شیطان شرط بی نشان مه
شوم شرمنده شرمسار مه — آخر رسیای صد هزار مه
آلوده عاذاب عقیبت بار مه — بند جگر ریش نیش خار مه
پا بست بندی بند دام مه — رنجه رو چه دین دلارام مه
بی دوران دوری ادبیت — کیانا شدا انگیشه مستم رو
بیدادم چندس ماجرا بی شو — بی شیرینم دا دی خسروم رو
فریادم چندس دوران بلای — بی لالم دادی آخر خشم رو
نعانم چندس و نیای رنجه رو — بی گلرام بیدادی جامریزم رو
سا کهم سامانش سر انجام نو — شوریار شای کی کیانم ر و
دستم بریزد قتل کیانم بو — سردار سرکش سرعدانم رو
شیطان هی شکوم شرط نکوان بو — دسوس و بیشوم طاعت بزبان بو
شیره هی ترزار برزود سلت — بتیغ الماس بکران قصت
گردون هی چرخ تعجیل بو — بادبان کشت کشتیت بیربا د
دوران هی بیداد دین بیانو — شاخ درختان شمال نشا نو
دنیا هی دماغ دوشت دیار بو — بر و بنیادت بجون وتار بو

جهان بیونی

جهان هی مونس بوشت بطال بو — کاوکاوانت بکوی ذغال بو
سماهی مقام سلیت فراد بو — ستارت سرگم کیج کرداد بو
زمین هی مقام زبیات بون بو — بازارت بلوق طیخان نکون بو
خورشید هی کوشا بیات کیج بو — بروج صفات دینه تاریج بو
قمری هی مهتاب ثابت بقبان بو — ابروت بجت غرق قاب ان بو
نرادهی تخته نردت بکرد بو — نشانه نقشت زیر و زبر بو
چاره هی اقبال غفلت زبون بو — بنیر طالعت نکون بو
دیده هی دیدار دینت ظلمات بو — بنیاد بنیت مرکمات بو
گلان هی غنچه برکتان قهیر بو — باد بروه بامهر با بی زهیر بو
چمن هی چنار چطرت چمبر بو — دوران هی غنچه و باغت سیلبر بو
قطره هی سکوت شاد بت بیباد بو — سرکم جهباران تیر صیاد بو
سحر هی سواد صبح خسته بو — شمال هرشونی بابت لسته بو
شفق هی شغاف شوق قتبار بو — شوق شفافت بیر نا دیار بو
جدبای خسرو دنیا بوقها ر — دنیا بو کیج کول زری وار
شیرو جدبای شیرین دلبر — دنیاش بوظلمات نیرش بوزبر
هم طرف طوفان جه نود بار بو — زلزله عظیم چون اول جار بو
دمای کمر لال و نیابو برباد — دوران شیرو نه نیش بشاد
ایپچیش کرد هلاق بی نام بو — دینام بدنام رسوای عام بو

هر چندی کوش با سنگ بو ینین — دیکمه دالات شفقت بی شیرین
شیرودی شیرین فارش بخورکن — زانانی بتاقی نموت بکن
شیت و شیدای وردی ادا — روالابرم رو کو کونسار ا
بانک و اویلا بداد و رو رو — دیوانه نیمه هوش وش نیابکو
نشون شیرو خوش سپا — نامردان تکاور قطره دان برا
گردون چند بخت هرنا که تاوان — ماوین بی ندین نیش بیاوان
باوای بانی غار خطر ریش — ایسه قلنکای شیرو ماچان پیش
رو شنیا نگاه ویس کوی کمر — روالاودرم تا یاد البر
همت خواهی ددن دنیا زیر خاک — نتاش تونش وادیش سرکون کرد
ای تهش با وتش ای سنگ باو — پرکشای نتاش تونش ابلق رنگ
سردا بتا وین شن دابتالان — هونش چون قلوز رنیا بهالان
پاره پاره بی نرد بی توش تاش — ریزان ریزش بی بصد پر کاش
هر زره ریزش بنیش غاری — هر تیکش بند بی بسر دیار
سپاه و سرداران یاوان بکاری — دیشان نمدن اصل آثارش
هر یک کانی هجوم کوشان — چند پوس و هشتش بیدا کوشان
بیان تکیه ستن به خوار — هور کرتن بردن بنیین و زار
بداد و بیداد با سنگ اسرین — آوردن و لای تابوت شیرین
سپاه و سلطانان خانان خالاپیش — شاه و شهریار بکو کیانان

زاری و شور و شیون فغان دو فرباد
یکی پی خسرو کی پی فرهاد
گردن بشینشان با شکر و اسرین
یکی پی شیرو یکی پی شیرین
جهای شور شیون برازی دودور
داستان غلغل جهان کامور
بادی رنم زرم شنو شور شین
طوپی سفید کتان کردی بی کفن
هر دو هام قبر نه جه کان نو
نیان نیالوی خوار خسرو
فرزند دنیا بو حرم جسی هام
تکیه دان بسنک سیار تا دم

